

สรุป

การอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชน

เพื่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

วันที่ 18 – 21 สิงหาคม 2548

ณ. ไร่พงษ์สุดาภาคัน จังหวัดกาญจนบุรี

ภายใต้โครงการ “การต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน” (ศตจ.ปชช.)

โดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.)

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) จำกัดมหาชน

และศูนย์ประสานสหภาคีความร่วมมือภาคประชาชน (สภช.)

สรุป

การอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชน

เพื่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

วันที่ 18 – 21 สิงหาคม 2548

ณ. ไร่พงษ์สุดาอากาศัน จังหวัดกาญจนบุรี

ภายใต้โครงการ “การต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน” (ศตจ.ปชช.)

โดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.)

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) จำกัดมหาชน

และศูนย์ประสานสหภาพความร่วมมือภาคประชาชน (สภช.)

การอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชน เพื่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน
ภายใต้โครงการ " การต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน " (ศตจ.ปชช.)
โดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) จำกัดมหาชน
และศูนย์ประสานสหภาคีความร่วมมือ ภาคประชาชน
วันที่ 18 - 21 สิงหาคม 2548 ณ ไพร่พงษ์สุดาภาเด้น จังหวัดกาญจนบุรี

เปิดการอบรมเวลา 9.00 น.

- วิภารัตน์ หมายเหมียง

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความพร้อมด้วยการตอบมือเป็นจังหวะ ๆ ซึ่งเมื่อผู้เข้ารับการอบรมพร้อมแล้ว
ดิฉันก็ขอเข้าทำการอบรม โดยเป็นการปฐมนิเทศอย่างไม่เป็นทางการ เอาเป็นการคุยกันแบบรวม ๆ ก็คือว่า
เราคุยกันชัด ๆ ในแง่หนึ่งว่า วันนี้ทำไมเราถึงต้องมีการอบรมในการเขียนที่ว่า สักอบรมสัมมนาเชิง
ปฏิบัติการ การพัฒนาศักยภาพแกนนำจังหวัดนครปฐม ซึ่งพวกเราถือว่าเป็นแกนนำระดับจังหวัด เราเคยพูด
กันอยู่เสมอว่า เราทำงานใหญ่ ซึ่งเป็นงานเชิงนโยบาย หลาย ๆ ท่านบอกว่า ทำงานนโยบายมันเป็นเรื่องของ
การสั่งการลงมาเสียส่วนใหญ่ แต่เราก็พยายามผลักดันจากฐานล่างขึ้นสู่ข้างบน จะมีการประสานได้อย่างไร
เราก็เคยมีโครงการลงมา เช่น โครงการ S.I.P. เราเคยทำมากองทุนเพื่อสังคมชีวิตสาธารณะ และมีโครงการ
ชุมชนเป็นสุข ซึ่งอยู่ในพื้นที่ หลายพื้นที่เป็นพื้นที่นำร่องด้วยซ้ำไป และวันนี้ก็มีโครงการของท่านนายก
ทักษิณ เมื่อ 4 ปีที่แล้ว เป็น 4 ปีซ้อน 4 ปีเป็น 4 ปีสร้าง ซึ่งระยะทำงาน 6 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งยังไม่ถึง 6 เดือน
มันมีการเริ่มก่อตัวกันและเป็นนโยบายลงมา ตั้งแต่เดือนเมษายน ซึ่งเรานับกันจริง ๆ ก็ตั้งแต่ 1 เมษายน แต่ที่
เราก่อตัวกันมา เริ่มทำประชาคมระดับพื้นที่ หลายพื้นที่ตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ เราจำกันได้ว่าในส่วนหนึ่ง เรามี
การเริ่มต้นในการคุยกันระหว่างภายใต้ร่มอยู่ 3 ร่ม ร่มมหาดไทย ร่ม พอช. ก็คือสำนักงานพัฒนาชุมชน เป็น
หน่วยงานซึ่งอยู่ใต้ร่มของรัฐด้วย และเป็นหน่วยงานที่ผลักดันงบประมาณโดยตรงสู่ประชาชน และอีกส่วน
หนึ่งก็คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.) ซึ่งมีการคุยและประชุมทำความเข้าใจในภาคประชาชน
หลายครั้ง เริ่มตั้งแต่ศูนย์ส่งเสริมครั้งแรกเลย มีการถกเถียงกว่าจะตกลงทิศทางความคิดกันได้ในแง่ของความ
ออกตัวร่วมกันก่อตั้ง และสุดท้ายก็ไปเวทีวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 48 ถ้าจำกันได้ หลาย ๆ คนในที่นี้ ซึ่งเป็น
คณะทำงานก็ได้เข้าประชุมที่ศาลากลางจังหวัด วันที่รองผู้ว่าทองทวีเป็นผู้รับนโยบายและดูแลเรื่องนี้ ซึ่งผู้ว่า
ได้ให้รองทองทวีเป็นผู้ดูแล และมีการทำเวทีอยู่บ่อย ๆ 3-4 ครั้ง เท่าที่จำได้ที่ศาลากลางจังหวัด และมีการยก
ร่างในเรื่องของโครงการ ศตจ.ปชช. ก็คือศูนย์ต่อสู้เอาชนะความยากจน ส่วนภายใต้สำนักงานภาคประชาชน
ว่า (สทช.) ศูนย์ประสานงานสหภาคีความร่วมมือภาคประชาชน เพราะฉะนั้นเราอยากให้อำเภอของเราตั้ง
ง่าย ๆ ว่า นักพัฒนาอิสระ ซึ่งเป็นแกนนำระดับชาติ ที่มาทำงานร่วมกันภายใต้โครงการ ศตจ.ปชช. ชื่อย่ออาจ
ดูเยอะ ฟังดูแล้วสับสน ให้ง่าย ๆ เรื่องที่เราทำเป็นเรื่องของการแก้ไขความยากจน โดยหลักแล้วไม่ว่าจะเป็น
โครงการของ SIP หรือชีวิตสาธารณะ ชุมชนเป็นสุขหรือโครงการของเรา มันมีเป้าหมายเดียวกันเหมือนกัน

โครงการของ SIP หรือชีวิตสาธารณะ ชุมชนเป็นสุขหรือโครงการของเราเนี่ย มันมีเป้าหมายเดียวกันเหมือนกันหมดเลย ชื่ออาจแตกต่างกัน แต่เป้าหมายที่เรามองกันที่เราจะเดินให้ถึงฝั่งตรง ก็คือความพอเพียง เรื่องของความที่เรายู่ดีมีสุข ทำสุดทำแล้วต้องตอบคำถามว่าสุขจริงหรือไม่ ครึ่งนี้คือส่วนที่สำคัญ ทำอย่างไรจะให้ชุมชนอยู่อย่างเข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้อย่างพอเพียง ไม่ว่าจะเป็นโครงการที่โครงการ เรื่องของ คพช. โครงการพลังเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด มันก็เป็นเป้าประสงค์เดียวกัน ทำอย่างไร ให้ประเทศชาติเป็นสุขอยู่อย่างร่มเย็น ความสุขตรงนี้อาจเป็นคุณค่าทางจิตใจ ซึ่งมันมากมายและเหนือค่ากว่าคุณค่าของเงินทอง อย่างบอกว่างบประมาณที่ลงมาตรงเนี่ย มันมองเห็นว่ามันเหมือนมาก ซึ่งเป็นงบประมาณที่มองเป็นตัวเงินแล้วมันจะมากกว่าโครงการอื่น ๆ ที่เราได้รับมา ระยะเวลา 6 เดือน เมษายน – กันยายน เรามีงบประมาณ 3 ล้านบาท งบประมาณตรงเนี่ยมันถูกใช้ให้เป็นปัจจัยเอื้อในการทำงานร่วมกันใน การอบรมหลักสูตรแผนแม่บท เราใช้แผนแม่บทมาเป็นเครื่องมือในการประสาน ซึ่งเราก็ได้สำรวจข้อมูลจะโยงไปยังปัจจัยความต้องการของนโยบายท่านทักษิณ ก็คือเรื่องของ การขึ้นทะเบียนด้วย ปัจจัยการผลิต และปัจจัยที่ยังขาดอยู่ ซึ่งเราออกแบบสำรวจไปมีการเคลื่อนงานไปส่วนหนึ่งแล้ว จากสิ่งที่เราทำความเข้าใจร่วมกัน เป้าหมายวัตถุประสงค์ ความร่วมมือ ทำอย่างไรจะให้ชุมชนตื่นรู้กับข้อมูลและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตรงเนี่ย จะเห็นได้ว่าบางทีงบประมาณนี้มากมาย ซึ่งตอนนี้เรื่องมันอยู่เรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องของ SML พี่แดงก็เคลื่อนเรื่องของ SML และหลาย ๆ พื้นที่ก็เคลื่อนเรื่อง SML SML ซึ่งบางคนบอกว่าเป็นเรื่องไรค์กางเกง SML ใหญ่ กลาง เล็ก เขาจะมาเขวกันอย่างนี้ว่าทำประชาคมเรื่องไรค์กางเกง ก็จะมีการประชุมเรื่องนี้เยอะ และจัดประชาคมให้ได้ 70 % ของประชากรในหมู่บ้าน ก็จะมียกส่งมาให้ตามจำนวนคนในหมู่บ้าน ซึ่งงบเหล่านี้ โดยหลักการก็จะมีแผนแม่บทชุมชนเป็นตัวเคลื่อนในกระบวนการ ซึ่งเมื่อวันที่ 16 ได้คุยกับทาง พอช. ตรงนี้ค่อนข้างเยอะ และไปเชื่อมกับแผนชุมชน 4 ภาค ที่เมื่อเช้าได้เกริ่นนำไปแล้วว่า มีบางระกำ ,ทุ่งลูกนก ,ดอนข่อย ,สวนป่าน ,พาดหมอน หลาย ๆ พื้นที่ประมาณ 8 ตำบล ที่ได้รับงบประมาณอีกส่วนหนึ่งที่จะมาทำในพื้นที่ เรียกว่า แผนแม่บท 4 ภาค ซึ่งเป็นเรื่องงานหนึ่งในสำนัก พอช. ต้องไปทำกระบวนการตรงเนี่ย ซึ่งเมื่อเช้าบางเลนยังไม่มา ก็เลยไม่ได้พูด แต่ว่าค่อยบอกอีกที เพราะว่าในส่วนตรงเนี่ยจะมาเชื่อมกับงานสคจ. เพราะทั้งหมดนี้เราจะย้ายอยู่เสมอว่า แผนแม่บทคือเครื่องมือที่สามารถกำหนดอนาคตของเรา ของชุมชนได้ ตั้งแต่ตัวเราเองเริ่มที่ปัจเจก ระบบครอบครัวและมาประชุมระดับชาติ และระดับโลก สิ่งเหล่านี้เราต้องค้นหาข้อมูล หลังจากที่เรามีการค้นหาข้อมูลกันแล้ว เราก็มีเวทีหลายเวทีที่ผ่านกระบวนการตรงเนี่ยมาคือ แฉ่งนับ สำรวจข้อมูล แล้วก็มาแฉ่งนับ พอแฉ่งนับก็จะได้อะไรแต่ละตำบลไม่เท่ากัน พื้นที่ที่เราใช้นำร่องมี 7 อำเภอ 9 ตำบล เมือง มี 2 ตำบล คือตำบลทัพหลวง มี 16 หมู่ ตำบลสวนป่าน มี 6 หมู่ รวมแล้วเมืองมี 22 อำเภอสามพราน มี 2 ตำบลคือ ตำบลบางช้าง มี 11 หมู่ ตำบลคลองจินดา มี 15 รวม 26 หมู่ อำเภอกำแพงแสน มี 16 หมู่ อำเภอดอนตูม มี 10 หมู่ อำเภอบางเลน มี 15 หมู่ อำเภอนครชัยศรี มี 4 หมู่ ตำบล วัดลำโรง มี 4 หมู่ สุดท้ายพุทธมณฑล ซึ่งมีการแฉ่งนับ เมื่อวันที่ 15 สิงหาคมนี้ ซึ่งพี่แสวงก็จะเอาข้อมูลนำส่งวันนี้ด้วย 8 หมู่ ทั้งหมด 9 ตำบล 7 อำเภอ ซึ่งเราสำรวจไปแล้ว 100 หมู่บ้านเสร็จแล้ว บางทีจังหวัดแต่ละจังหวัดพื้นที่ไม่เท่ากัน อย่างที่สมุทรสงคราม (แม่กลอง) มี 3 อำเภอ พื้นที่มีน้อย ทำในเชิงประเด็นทั้ง 3 อำเภอ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราสำรวจมาตั้งโจทย์ แล้วตอบ

คำถามว่าทำไมแล้วเอาไปไหน นายกสมชายก็เคยตั้งคำถามว่า เมื่อได้เจงนับข้อมูลมาแล้วว่า เรื่องผลของการสำรวจ ซึ่งเรามีนอกเหนือจากปัจจัยของความต้องการข้อมูลครัวเรือน ข้อมูลประชากร ข้อมูลเรื่องหนี้สิน - รายได้มีหมดทุกอย่าง เหมือนกับที่เรามีแผนแม่บทมาแล้วก็มีเรื่องปัจจัยการผลิตและโยงไปเกี่ยวกับเรื่อง ส.ย. ด้วย ส.ย. ก็เป็นเรื่องขึ้นทะเบียน 1 - 8 ส.ย. 1 - 7 ก็เป็นนัยยะเกี่ยวกับเรื่องที่ดิน หนี้สิน คนว่างงาน อาชีพผิดกฎหมาย ที่ดินทำกิน คนเร่ร่อน ส่วนใหญ่ ส.ย. 8 เป็นเรื่องเกี่ยวกับที่เรากำหนดคนนอกเหนือจากเรื่องที่กล่าวมาแล้วเมื่อถึงเวลา เราจะมีเวทีระดับตำบล อาจมาจัดในระดับจังหวัด วันที่ 25 - 26 นี้ คณะทำงานอำเภอต่าง ๆ และกระทรวงมหาดไทยจะมาสรุปเป็นข้อมูลตำบล และจังหวัด และจะมีจดหมายเชิญ ซึ่งอาจมีแกนนำตำบลเข้าร่วมด้วย เพื่อสะท้อนข้อมูลให้กับ พ.อ.ช. และ สกว. ได้รับรู้ และข้อมูลที่เราได้ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด เราจะตีกลับไป 3 สำนัก คือ มหาไพบย พ.อ.ช. และ สกว. ถามว่าข้อมูลเหล่านี้ บางคนทำข้อมูล จปฐ., กขค. ทำกันมาเยอะ แล้วข้อมูลก็หายไป แต่ของเราไม่หายจะส่งกลับไปยังตำบล เพื่อให้รู้ความต้องการ 1-2-3-4 ของในตำบลนั้นมีเรื่องความต้องการจริง ๆ ในเรื่องของหนี้สินในระบบปัจเจก ธนาคารและส่วนราชการจะช่วยเจรจาเรื่องหนี้สิน การผ่อนชำระ เรื่องดอกเบี้ย หรือแลกโฉนดที่ดิน ส่วนในระบบของการทำงานตรงนี้ เราต้องการมีส่วนร่วม ทำอย่างไรจะให้กลุ่มของคนมีหนี้สินมารวมตัวกัน มาคุยกันให้ชัดว่า เราจะมีการแบบว่าทำอย่างไร หนี้สินจะลดน้อยลง ลดความฟุ้งเฟ้อ ประหยัดกันได้ไหม มีเงินเพิ่มขึ้นในกระเป๋า ถ้าเราสามารถลดสิ่งเหล่านี้ เราจับคนเหล่านี้มาคุยกัน เริ่มต้นจากคน 5 - 10 คน มาเริ่มต้นจากกลุ่มออมทรัพย์ ในจังหวัดนครปฐมมีกลุ่มออมทรัพย์เกือบ 20 กลุ่ม ที่เราหล่อหลอมมาจาก กลุ่มของชาวบ้านมีเงินรวมกันเกือบ 3 ล้านบาท ซึ่งเป็นของ ชุมชนเอง ซึ่งเป็นเงินไม่มาก แต่สามารถบรรเทาความเดือดร้อนได้ ในสิ่งหนึ่งการออมทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งของการรวมชาวบ้านกันโดยใช้เงินเป็นเครื่องมือให้มาพบปะพูดคุยกัน ตามสาระทุกข์สุขดิบ มีความอาทร อารอบกัน บางคนเดือดร้อนต้องการใช้เงินก่อน บางคนก็บอกฉันมีเรื่องด่วน มันเป็นการที่ต้องให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ส่วนคนที่อยากรู้เรื่องเกษตร ก็ต้องมาเรียนเรื่องเกษตร ตั้งแต่เรื่องสุขภาพ โดยเกษตรไร้ สารพิษ ปลอดภัย สารพิษ ทำอย่างไรจะให้กลุ่มคนที่ทำเรื่องเกษตรมาเรียนรู้เรื่องนี้อย่างจริงจัง และเราก็มีศูนย์เรียนรู้ต่าง ๆ หลายพื้นที่ เช่น ตำบลวัดสำโรง ซึ่งก็จะมีศูนย์การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งก็ทำงานมา 4 - 5 ปี เรามีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันมาอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นเรามีศูนย์ ต้นแบบของร้านค้าชุมชนที่เห็นได้ชัด คือ ที่ตำบลสวนป่าน และร้านค้าชุมชนก็ไปเอื้อมถึงสวัสดิการต่าง ๆ และก็ยังมีการออมทรัพย์ซึ่งก็โยงในเรื่องของกลุ่มต่าง ๆ และมีความช่วยเหลือกันเป็นรูปธรรม ส่วนเรื่องของเกษตรก็จะมีพื้นที่ เช่น ของตำบลทุ่งลูกนก และก็จะมีการออมทรัพย์ด้วยโดยทีมเยาวชน ทีมคนกล้า ซึ่งเป็นทีมที่รูดมาจากกลุ่มเดิม ที่ล้มเลิกไป และเริ่มก่อตัวกันมาใหม่ โดยแกนนำมาจากการรวมตัวของกลุ่ม เยาวชนกล้าจะออกมานำเสนอ และมีข้อมูลที่ชัดเจน สำหรับตำบลทุ่งลูกนก แต่ว่าตำบลทุ่งลูกนกไม่ได้อยู่ใน ศดจ. นำร่องในครั้งแรก แต่จะเป็นพื้นที่ขยาย เนื่องจากว่าถ้าเราทำพื้นที่นำร่องทั้งจังหวัด 100 กว่าตำบล เราทำไม่ไหว เพราะกำลังคนเราไม่พอ เพราะฉะนั้นเราจึงเลือกพื้นที่ ที่มีความพร้อมอย่าง 9 ตำบล เรามีความพร้อมและเรากำลังคนที่มีความศักยภาพถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะ 13 จังหวัดนี้เป็น เป็นจังหวัดที่รัฐบาลถึงเห็นว่าเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในการที่จะเลือกเป็นจังหวัดนำร่อง เป็น

ต้นแบบให้จังหวัดอื่น ๆ และพื้นที่ใกล้เคียงให้มาเรียนรู้สิ่งที่น่าเรียนในเรื่องของเกษตร นอกจากที่ยังมี ตำบลทุ่งลูกนก แล้วยังมีตำบลคอนข่อย ของคุณชาดิชาบ และคุณชาดิชาบยังมาจับเคลื่อนในเรื่องของเกษตร ประณีตและยังมีที่ตำบลพาดหมอน

คลองจินดา ซึ่งมีเรื่องของเกษตรประณีตและมีเรื่องของการ พึ่งตนเองในเรื่องของที่อยู่อาศัยในเรื่องของบ้านดิน ซึ่งหลาย ๆ ท่านก็เคยได้ไปชมและเห็นมาแล้ว ถ้าพื้นที่เรามีความสนใจก็จะไปต่อยกัน ทุกวันนี้เรามีช่างงานของ ศตจ. ประชุมกันเป็นคณะทำงาน ทุกวันที่ 29 ของ เดือน เดือนนี้ก็จะไปประชุมกันที่ ตำบลคลองจินดา บ้านพาดหมอน หมู่ 6 ถ้าใครสนใจก็เชิญได้ ซึ่งจะมีการ ประชุมคณะทำงาน และทิศทางในการเคลื่อนไหว วันข้างหน้า และเป็นข่าวดีกว่า พื้นที่นาร่องที่ทำงาน ตั้งแต่เดือนเมษายน - กันยายน เพราะฉะนั้นเราต้องสรุปแผนงานเพื่อที่จะส่งมหาดไทย สกว. พอสรุป แล้วก็จะเห็นศักยภาพของคนในพื้นที่ ทำอย่างไรที่จะให้ให้แผนงานที่ส่งขึ้นไปมีการต่อสัญญาลงมาเป็น การ ประสานความร่วมมือของชุมชนจริง ๆ และเป็นความต้องการของชุมชนจริง ๆ ก็จะมีเฟส 2 เฟส 2 นี้ที่ เรียกว่า 4 ปีสร้างที่น่าเรียน ตั้งแต่ต้นคือ 4 ปีสร้างก็จะมาต่อความเป็นรูปธรรมชัดเจนไม่ใช่แผนลอย ๆ กลับไป พอทางชุมชนถามว่าสำรวจดินแล้วก็หายไปอีก มันเหมือนอะไรนะที่หายไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรา ส่งไปแล้วนั้นเขาจะต้องกลับมาเป็นช่วงที่ 2 ก็จะมีการดำเนินการเป็นรูปธรรม เช่นสิ่งที่บอกว่ามีความต้องการ 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 ซึ่งบางพื้นที่อาจมีความต้องการไม่ตรงกัน หรือพื้นที่ ที่ตรงกันก็อาจมีความเชื่อมโยงกัน ได้ไหม ประสานความเชื่อมโยงกันได้ไหม สิ่งเหล่านี้มันจะต้องแผนเราใหม่อีก 4 ปี ที่เรียกว่า 4 ปีสร้าง เรามาดู ปัญหาที่ต้องแก้ไข และความต้องการของชุมชนจริง แผนที่ได้เสนอไป ก็จะนำไปสู่การปฏิบัติเราเคยไปเรียน กับอาจารย์บัญชาว่า ก่อนที่จะนำไปสู่การทำแผนเราจะต้องมีการประเมินผลสรุป ถอดบทเรียนเราจะมี โครงการ 4 ระยะ ระยะแรกตั้งแต่กุมภาพันธ์ - เมษายน เรียกว่าระยะเริ่มโครงการ มีการดูว่าพื้นที่ไหนมีความ พร้อมด้านคน ด้านพื้นที่ ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ ในพื้นที่แล้วเป็นลำดับแรก เขาเรียกเป็นการสำรวจข้อมูล อย่างหลวม ๆ ระยะที่สอง เป็นระยะของความก้าวหน้า เมื่อเลือกพื้นที่แล้วมีการดำเนินการ เรามาดูระยะการ ประเมินผลในระดับความก้าวหน้า วันนี้เราถือว่ายังอยู่ในระดับความก้าวหน้า เป็นระยะของการแน่นข้อมูล ที่เราไปทำการสำรวจ ประมาณ 100 กว่าหมู่บ้าน เกือบหมื่นครัวเรือน แล้วจะทำแผนการวิเคราะห์เห็นเสร็จ ก่อนเดือนกันยายนนี้ ถือว่าเป็นการประเมินในช่วงที่สองระยะก้าวหน้า ช่วงที่สาม เรียกว่าระยะสิ้นสุด โครงการก็จะคาบเกี่ยวกับเฟส 2 เฟส 2 นี้เราจะต่ออีก 4 ปี เมื่อ 4 ปี แล้วมันจะสิ้นสุดโครงการจริง ๆ แล้ว โครงการนั้นจะถูกหยุดหรือไม่ ก็ต้องขบบอกว่า ถ้าโครงการมีอีก 4 ปีแล้ว มีการทำงานให้เห็นเป็นรูปธรรม แล้ว เมื่อจบโครงการทุกอย่างหยุด พวกเราก็จะต่อกันไม่ติดเหมือนกับการสร้างงานทุกอย่าง แต่ไม่มีการ พัฒนา เพราะฉะนั้นใน 4 ปี ต่อไปนี้ ถ้าวิเคราะห์โครงการมันก็ต้องมาดูว่า เมื่อ 4 ปี ผ่านไปแล้ว โครงการ หมดจริง ๆ แต่งานที่อยู่ในสังคมในพื้นที่ยังมีต่อ แต่ถ้าเราสามารถประเมินสถานการณ์มันอยู่แล้ว มีความ เข้มแข็ง และแก้กันได้จริง ใน 4 ปี เราจะมีการไปดูกันและทบทวนกันในพื้นที่ ที่มีการทำงานที่เป็นรูปธรรม จริงหรือไม่ เมื่อทำไปแล้ว 4 ปี ร้านค้าชุมชนแจ้งหรือไม่ เกษตรทำไปแล้วหยุดโครงการมีการทำต่อหรือเปล่า เราก็ต้องดูว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำขึ้นสามารถยั่งยืน อยู่ในชุมชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นการเป็น การประเมินในการสิ้นสุดโครงการไปแล้วเป็นระยะที่สี่ ที่สุดสิ้นโครงการไปแล้วระยะหนึ่ง และต้องตอบ

โจทย์ว่าสามารถอยู่ยาวนานตลอดไปหรือไม่ ซึ่งตอนนี้พวกเราอายุรวมกันไม่น้อย รวมกันเป็น พัน ๆ ปี ซึ่งทุกคนก็มีอายุอยู่กันอีกไม่นานก็จะตายไป ทำอย่างไรที่ทำให้โครงการต่าง ๆ อยู่คู่กับชุมชนมีการเกื้อกูลกัน มีความสุขกัน มีประโยชน์ต่อชุมชนตลอดไป สิ่งเหล่านี้เป็นการมาพูดคุยกันในเรื่องของวัตถุประสงค์ ซึ่งในตัวโครงการ เราจะพูดคุยกันโดยตลอด และวันนี้เรามีการอบรมพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนเพื่อที่จะไปทำงานในพื้นที่ต้องไปทำงาน ไปจัดกระบวนการในพื้นที่หากคนที่ทำงาน FA และเป็น CA อย่างเราได้ เราก็เป็นกระบอกเสียงสำคัญไปชักชวนเพื่อนมาร่วมกระบวนการที่ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง และยั่งยืนอยู่ในระบบพอเพียงจริง ๆ วันนี้เราต้องมีการพัฒนา เมื่อเฟส 2 ออกมาเราไม่ได้ทำแค่ 9 ตำบล เราจะทำทั้งจังหวัดใน 4 ปี ดังนั้นแกนนำของพวกเราต้องมาพัฒนาสร้างกระบวนการเรียนรู้ในคนใหม่ ๆ อีก ก็จะมี อบรมพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขึ้นไปเรื่อย ๆ นี่ก็เพื่อเป้าประสงค์ที่มาอบรมในวันนี้ และอยากให้พวกเราเรียนรู้ตรงนี้ด้วย เคี้ยวเชิญพี่มณฑลมาเปิดการอบรมเป็นการกล่าวต้อนรับเพื่อเข้าสู่เรื่องราวของการเรียนรู้ ซึ่งวันนี้เราได้เชิญวิทยากร มาจากจังหวัดเลย และมีทีมของจังหวัดกาญจนบุรีมาเป็นทีมวิทยากร

- คุณมณฑล ชนະนຸທຣ໌ຍ์ ประธานโครงการจุลลูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย และกล่าวต้อนรับ

ดีใจครับ ที่พวกเราเข้ามารับการอบรมพัฒนาศักยภาพของพวกเรา และหวังว่าพวกเราคงจะรับสาระความรู้ และประโยชน์ ที่ทางวิทยากรมาให้พวกเราเพื่อจะเสริมสร้างและพัฒนาการไปขับเคลื่อนในชุมชนของเราให้มีพลังเกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้นในพื้นที่ หวังว่าเป็นประโยชน์แก่พวกเราจริง ๆ ถ้าเราตั้งใจรับฟังก็ขอให้ทุกคนตั้งใจรับสาระต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเรา และเมื่อพวกเราลงไปสู่ชุมชน

- คุณวิภารัตน์ หมายเหนียง

- คุณมณฑล บอกให้พวกตั้งใจฟัง เพราะว่าพี่มณฑลก็มีความตั้งใจมาทำงานกับชุมชน กับพวกเราทั้ง ๆ ที่ร่างกาย ก็ไม่สะดวกจากอุบัติเหตุ แต่ก็ตั้งใจทำงานกับชุมชนมาหลายปีแล้ว ตรงนี้เป็นกำลังใจและแบบอย่างที่ดีแก่พวกเราที่จะมาตั้งใจเรียนรู้ และตอนนี้ขอแนะนำทีมงาน

คนแรก จะเป็นทีมงานของแต่ละอำเภอ ซึ่งดูแลในเรื่องงาน เพราะงานของ ศตจ. นี้ นอกจากทีมจังหวัดแล้ว ยังมีทีมของอำเภออีก 7 อำเภอ จะมีแกนหลัก ๆ ที่เป็นทีมหลักและเป็นทีมหลักอยู่ในทีมจังหวัดด้วย ซึ่งมีครบทุกอำเภอ และทีมตำบลด้วย ซึ่งวันนี้มากันเกือบครบ จึงขอแนะนำเท่าที่มี เพื่อที่พวกเราจะได้รู้จักกันทุกคน

คนแรก อำเภอเมือง คุณศุภลักษณ์ ดิยาว์ หรือพี่แดง (แดงสวนป่าน)

คนที่สอง อำเภอกำแพงแสน คุณชาติชาย สิบแสง

คนที่สาม อำเภอคอนตูม คุณวิภาพร สุทธาทิทรานนท์ เป็นทีมตำบลคอนตูมพุทธรา

คนที่สี่ อำเภอคอนตูม คุณมลิวีย์ เพชรม่อม เป็นทีมตำบลคอนตูมพุทธรา

และทีมบางระกำ ซึ่งนายกสมชายไม่ได้มา มาแต่มีตัวแทนมาคือ คุณประทีป ปิ่นทองคำ และทีมพุทธมณฑล ซึ่งทีมจังหวัดจะมี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสว่างอารมณ์ กับผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมะเกลือ ไม่ได้มากี่ของเป็นตัวแทน ซึ่งก็ได้แก่คุณแสงวง

และทีมงานคุณชญาภา คำเจริญดี (น้องดาว) เจ้าหน้าที่สำนักงาน

และดิฉันวิภารัตน์ หมายเหียง ผู้ประสานโครงการ

มีทีมวิทยากร ดังนี้ คือ พ.ท. สุวรรณ เจริญ

ส่วนทีมงานคนต่อ ๆ ไปขอเชิญ ท่านวิทยากรแนะนำ และดำเนินการต่อไป สู่กระบวนการต่อไป ทีมวิทยากร
ผู้อบรม พ.ท. สุวรรณ เจริญ ผกกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 8

1. ปลัดณรงค์ชัย ปลัดอำเภอเมืองกาญจนบุรี ซึ่งแต่ก่อนก็เป็นนักดื่ม นักเที่ยว พอมาอบรมกับอาจารย์
สุวรรณ ก็เลิกและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่

2. ตต.โกวิท ใจอารีย์ บ้านอยู่สระกะเทียม จังหวัดนครปฐม ดิใจครับที่ได้มารู้จักกับพวกท่าน
บางท่านก็รู้จักมาแล้ว เพราะเคยไปทำกระบวนการทางความดี เพื่อแผ่นดินที่จังหวัดนครปฐม บ้านหัวถนน
อำเภอคอนสาร ปัจจุบันทำงานศูนย์ปราบปรามป้องกันยาเสพติด ของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่
13 การทำงานรับผิดชอบ 8 จังหวัด ดิใจที่ท่านอาจารย์ขาว มาเยี่ยมเยียนถึงเมืองกาญจนบุรี พวกเรา ก็เลยมหา
ท่านด้วย และมาเยี่ยมเยียนพวกเราด้วย

3. จ.ส.ด.ลิขิต ประจำสถานีตำรวจ อำเภอเมืองกาญจนบุรี แต่มาช่วยราชการที่ศูนย์ป้องกัน
ปราบปรามยาเสพติด จังหวัดกาญจนบุรี ที่ศาลากลางจังหวัด พวกเราที่นั่งอยู่กันตรงนี้ เป็นลูกศิษย์อาจารย์ขาว
ทุกท่านรับรองมาครั้งนี้อย่างดีหวัง ได้รับอะไรดี ๆ คือ รู้อะไรไม่ละเอียด หรือรู้แล้วก็จะรู้กระจ่างขึ้น

4. สดอ.ประสงค์ กุลดี เจ้าหน้าที่กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ปัจจุบันช่วยราชการที่
ศูนย์ต่อสู้เอาชนะยาเสพติด ที่ศาลากลาง จังหวัดกาญจนบุรี ช่วงนี้กำลังเข้าทำงานตามหมู่บ้านชายแดน ตาม
นโยบายของรัฐบาลที่จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งถ้าชุมชนชายแดนเข้มแข็งก็จะเป็นการสร้างรั้ว สร้างกำแพง
ป้องกันประเทศได้ สำหรับพวกท่านที่ได้มาอบรมในวันนี้ นับว่าโชคดีมาก ที่ได้อาจารย์มาเป็นวิทยากร ซึ่ง
ท่านสามารถเปลี่ยนความคิดของผมใหม่ ว่าชีวิตของคนเรานั้นเวลาทำงานอย่าเอาแต่สนุกสนานร้องรำทำ
เพลงไปวัน ๆ ต้องมีสาระและความรู้ในการดำเนินชีวิต

-สดอ. ประสงค์ กุลดี

ได้แนะนำตัววิทยากร และทีมงานแล้วต่อไปขอให้ผู้เข้ารับการอบรมแนะนำตัว หรือรายงานตัวให้
เพื่อนสมาชิกได้รู้จักชื่อ นามสกุล โดยเฉพาะฉายา ซึ่งหลายคนได้ตั้งให้ ตั้งแต่เล็กในอดีต ทุกคนไม่มีฉายา ถ้า
ไม่มีต้องตั้งเดี๋ยวนี้นะ โดยเฉพาะฉายาของผม ผมตึกมือ เพราะตอนไปเรียนช่างกลผมตัดผมสั้นเกรียน เริ่มจาก
ทางซ้ายมือของผมก่อน

นายทศพล วิไลจันทร์ จากตำบลคอนพุทธร ฉายา สูงจ๋า อดีตทหารแล้วลาออกมา

นายบุญเลิศ วิไลจันทร์ จากตำบลคอนพุทธร ชื่อเล่น อู๋

นายชาติชาย สิบแอง จากตำบลคอนข่อย ฉายา ไม่มี ผู้ตั้งให้ฉายา หนุมตี 5

นายสมพล ทองกองเตี้ย จากอำเภอกำแพงแสน ตำบลคอนข่อย ฉายา มหา

นายอำพล จ้อยแพง ตำบลคอนพุทธร ผู้ใหญ่บ้านฉายา ขาว แต่เดี๋ยวนี้นั่งนานมากผิวเลยดำ

ทีมวิทยากรให้มีการแนะนำตัว และฉายาในอดีต หรือปัจจุบัน เพื่อที่จะเป็นการละลายพฤติกรรม และมีการให้ผู้เข้ารับการอบรมตั้งฉายาให้แก่ผู้ที่ไม่ฉายา แสดงการมีส่วนร่วมและสามารถรู้จักกันมากขึ้น โดยใช้กระบวนการดังนี้

เมื่อกระบวนการละลายพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมในการแนะนำตัวเรียบร้อยแล้ว ทีมวิทยากรขอเชิญ ผู้ที่มีอาวุโสที่สุดในบรรดาผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งผู้อาวุโส คือ คุณไมค์ และวิทยากรแนะนำตัว ผมขอแนะนำตัว ผม พ.ท.สุพรรณ เติตฉาย ผมไม่ใช่อาชีพวิทยากร หรือวิทยากรอาชีพ ผมเป็นผู้บังคับกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 8 ผมมีงานหลักประจำเงินเดือน 3 หมื่นกว่า พอเลี้ยงตัวเองได้ เพราะว่าอยากทำงานภาคประชาชน เพราะว่าผมถูกปลูกฝังจากโรงเรียนนายร้อย จปร. เรื่องของชาติบ้านเมือง ในเมื่อมีคนถามว่าทำไมต้องมี NGO ทำไมต้องมีภาคประชาชน ทำไมต้องมีองค์กรภาคเอกชนขึ้นไป หลายปีที่ผ่านมา ผมได้ติดตามองค์กรภาคเอกชน ผมดีใจที่ได้รับมอบหมายและมาร่วมงานกับพวกเราอีก ที่จริงก็ไม่ว่าง ผมมีงานที่จะต้องทำแผนงานยุทธศาสตร์แก้ปัญหาชายแดนภาคใต้ ที่ผ่านมายังไม่มียุทธศาสตร์ ใครลงไปก็เอาตำราไปเล่ม ผมลงไปเอาตำราไปเล่มหนึ่ง ทหารลงไปก็เอาตำราไปเล่มหนึ่ง ทีมกฎหมายก็เอาตำราไปเล่มหนึ่ง รัฐมนตรีมหาดไทยเปลี่ยนตัวก็เอาตำราไปอีกเล่มหนึ่ง ภาคประชาชนเองก็เดิมบ้าง ไม่เดิมบ้าง แต่ว่าวันนี้ผมขอมาร่วมงานกับพี่น้องที่นครปฐมก่อน เพราะว่าได้รับคำเชิญถ้าสิ่งใดที่ผิดพลาดไปบ้าง ผมอาจจะไม่ได้คลุกคลีโดยตรง แต่ว่าผมคลุกคลีกับ NGO และ NGO ทั้งภาครัฐและไม่ใช่ว่าภาครัฐมาพอสมควร ก็พอที่จะรู้จักเชิงจุดอ่อนเอาประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนกัน มันก็จะได้คุณภาพ ซึ่งวิธีการคุยมันจะไม่เหมือนกับที่พี่น้องเคยคุยกันมา อาจมีบ้างอย่างที่เราต้องคุยกันชัด ๆ แล้วประสิทธิภาพของงานจะเกิดขึ้น ไม่เช่นนั้นจะมีกระแสนุ้ยของ NGO ที่ผมพูดบ่อย ๆ เพราะว่าข้างบนมีเรื่องงบประมาณต้องฟังวิธีการอย่างนั้นหรือเปล่า หรือปีนี้จะได้ไม่ได้ปีหน้าจะทำอะไรไม่ทำอะไร ถ้าทำไปแล้วจะหาใครเป็นภาคี หาใครเป็นสมาชิก สมาชิกเก่าหายไป สมาชิกใหม่เกิดขึ้น ถ้าหากว่าเราไม่มีทิศทางที่ชัดเจนเหมือนกันจะมียุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา อันดับแรกขอถามก่อนว่าในใจว่าทำไมต้องมีเราด้วย ถ้าไม่มีเราจะได้อะไร ภาครัฐของคุณคงจะไม่ต้องมีเราหรือพวกนี้ แต่บางส่วนบอกว่าภาครัฐ คนไม่ต้องมีก็ได้อยากจะให้เราได้รับรู้เรื่องกันบ้าง เพราะเรามาเรียนรู้กัน และถ้าวินาทีผ่านไปบอกว่าคุณไม่รู้ด้วย ซึ่งสถานที่นี้ดีมาก เรามาเรียนรู้กัน อาสาสมัครแล้ว ที่จะมาทำงานนี้ จะกลับก็กลับยาก หากไม่ได้ความรู้ก็ไม่ได้ไปใช้ก็ถือว่าเป็นประสบการณ์นำมาเป็นประโยชน์แก่ตัวเรา มันก็ได้เป็นกำไรสูงสุด ที่ผ่านมามีบ้างคนก็รู้วิธีการ มีช่องทางให้เราได้ทำประโยชน์กัน ผมเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยควบคุมกำลังรบ เป็นหน่วยทหาร ซึ่งมีอยู่หลายหน่วย เป็นหน่วยช่วยรบก็มี สนับสนุนการรบก็มี ทางนครปฐมมีกรมการสัตว์ทหารบก ผมเป็นหน่วยกำลังรบมีลูกน้องเป็นพันเอาทหารมารวมกันเป็นร้อย ๆ เรียกกองร้อย เขามารวมกันเป็นพัน ๆ เขาเรียกว่า กองพัน ซึ่งผมเป็นผู้บังคับกองพันทำหน้าที่ ถ้ามีปัญหาที่จะพาคนไปรบก่อน ส่วนพี่น้องบ้างคนที่เคยได้อบรมกันมาบ้าง ก็อาจจะช้า แต่ก็มีเรื่องใหม่ ๆ เข้ามาบ้าง ส่วนพี่น้องที่มาใหม่ ก็ฟังจะรู้จักกันก็ต้องทำความเข้าใจกันให้ชัด ผมทำงานภาค ประชาชนมาพอสมควร นี่เป็นข้อคิดในการดำรงชีวิตมีอยู่หลายข้อ ถ้าสนใจจะคิดไว้ข้างฝาผนัง ผมไม่รู้ว่าทุกคนที่นั่งในนี้รักในหลวงหรือเปล่า ผมไม่

อยากถาม ถ้าถามก็ได้คำตอบเดียวกันว่า รัก แต่ว่ารักจริงหรือเปล่า ทำไม่ถึงรัก ผมจะชี้ให้ดูคำพูดของท่านง่าย ๆ แต่ว่าศักดิ์สิทธิ์สำหรับคน ๆ หนึ่ง คำพูดที่ว่าใช้เวลาให้น้อย สำหรับคนถูกแต่ใช้เวลาให้มาสำหรับสิ่งถูกเอาไว้นั้นก่อนนะ แล้วค่อยมาคุยกันคำหนึ่ง “เราไม่ได้สู้กับคนโหดร้าย แต่เรารู้กับความโหดร้ายในตัวเรา” “คิดให้รอบคอบในการรักษาความลับ” “เมื่อมีใครกดดันให้เขาปล่อยคุณก่อน” อยากได้คำอธิบายไหม มันมีความซัดในตัว “จงเป็นคนถ่อมตนมีคนเขาทำอะไรสำเร็จมาแล้วตั้งแต่เรายังไม่คิด” “ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายใดก็ตาม จงสงบเยือกเย็นเข้าไว้” “อย่าไปหวังเลยว่าในชีวิตนี้มีความยุติธรรม” “อย่าให้ปัญหาของเราไปกระทบกับคนอื่น เมื่อมีใครมาถาม เราว่าเป็นอย่างไรบ้าง ตอนนั้นก็บอกเขาไปเลยว่าสบายมาก” “อย่าบอกเวลาไม่พอ เพราะทุกคนมีเวลาวันละ 24 ชั่วโมงเท่านั้น เพราะบุคคลต่าง ๆ เช่น หุขพลาสเตอร์ อาร์คิมิดีส โรมัส เอวาเอดิสัน ก็มีเวลาวันละ 24 ชั่วโมงเท่ากับเราเหมือนกัน แต่ว่าค่าของเวลาที่ผ่านไป มันจะมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับความคิดของคนเรา เช่น เช้าตื่นขึ้นมา สายกินข้าว คำ ๆ นอน ท่านเป็นอย่างนี้หรือเปล่า “เป็นคนใจกล้าและเด็ดเดี่ยว เมื่อมีโอกาสทำแต่ไม่ได้ทำ เมื่อโอกาสเข้ามาทำให้เกิดประโยชน์ ถ้าไม่ทำก็ไม่ต้องอาสามาเป็นประชาชนธรรมดาดีกว่า เมื่อตั้งใจทำความดีแล้วทำไม่ถะ ไม่ต้องกลัวใครว่า จิตของท่านเป็นของตัวเองไม่ต้องไปกังวลถึงคนอื่น” “อย่าระแคะระคาย เพราะสิ่งดี ๆ ใหม่ ๆ ที่ยิ่งใหญ่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ ส่วนแต่มาจากความคิดค้นของคนที่อยู่คนเดียวทั้งสิ้น” ในช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงความคิดกันบ่อย ๆ เวลาการประชุมไม่มีเวลาที่จะพูดกันทุกคน พอเราจะพูดบ้างก็หมดเวลาแล้ว หรือประชุม เรามีแต่สิ่งดี ๆ จะบอกก็หมดเวลาอธิบายไม่หมด เพราะบางทีก็ใช้เวลาประชุมกันหมดไปกับการทะเลาะกัน ถกเถียงกัน หรือสิ่งที่ต้องการบอกก็บอกไม่หมดไม่มีเวลาแล้ว ก็ฟังที่เราอธิบายได้เพียงครึ่งเดียว ก็เข้าใจไม่หมด อาจคิดไปในแง่ต่าง ๆ กันเอง หรือเมื่อหมดงบก็หยุดโครงการทันที จึงขอบอกว่าอย่าระแคะระคายดูงานทำงานให้สำเร็จแล้วมาดูว่าควรปรับปรุงอะไร ถือว่าเราแลกเปลี่ยนกันไม่ใช่อบรม ต้องคิดว่าเราเป็นความหวังของคนในชุมชนของเราที่จะพาชุมชนไปทางใด มีเป้าหมายของการทำงาน ถ้ามาแล้วไม่มีประโยชน์ ไม่ได้อะไรไปก็เสียเวลาเปล่าในการมาครั้งนี้ คนเราคิดกลัวตาย แต่ถ้าถามว่าจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร ตอบไม่รู้ ผมเคยไปโรงพยาบาลหาหมอ บอกว่าผมชอบวิชาศัลยกรรมที่โรงพยาบาลติดตัวใหญ่ ๆ เลบ หมอถามว่าคิดอย่างไร ผมตอบว่า คิดท่านจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร? คิดที่ห้อง ICU คิดให้เยอะ ๆ หลาย ๆ สี เพื่อคนตาบอดจะได้อ่านได้ หมอบอกว่าไม่ได้ละ มันผิดจรรยาบรรณของหมอ ผมถามว่าไม่ได้เพราะอะไร หมอบอกว่าข้อความที่เขียนมันอาจทำให้คนไข้ตายเร็วขึ้น ผมบอกว่าไม่ใช่ะหมอ ถ้าหากเขาตอบว่าไม่ได้ว่าจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร ก็ตายไปเถอะ เพราะบางคนต้องใช้เงินรักษามากมาย บางทีต้องขายสมบัติมารักษา ต้องหมดที่หมดตัวในการรักษา ถ้าตอบไม่ได้ว่าจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร เพื่อใครไม่ได้ก็ตายไปดีกว่า บางทีศัลยกรรมนี้อาจเป็นข้อคิดให้เขาก็ดูว่า เขาจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร เพื่อใคร ถ้าเขาคิดได้ก็จะเป็นการต่ออายุ การต่ออายุในสมัยก่อนใช้คำสวดในพระสูตรบทนี้ต่ออายุได้เป็นปี คือสวดแล้วได้ข้อคิด คนเรามันมีข้อคิดในสมองแล้ว จิตก็จะเกิดการปล่อยวางเรื่องวุ่นวาย หมกมุ่น คนเรามีไข้ ใกล้เคียงกัน 2 คน ในที่นี้คนหนึ่งมีเรื่องในใจมากมาย ไข้ปางตายไปใหญ่โต ส่วนอีกรายมีไข้ใจในมากมาย ฟังพระสูตรนี้แล้วคิดตามได้ตรึกตรองตามได้ด้วยปัญญา เกิดความสังเวชแล้วก็ปลงก็ต่ออายุได้ แต่เรื่องที่ติดศัลยกรรมหมอไม่อนุญาต

ให้ บางคนอยากมีอายุยืนยาวเป็นร้อยปี แต่ไม่ค่อยทำความดีเลย ผู้คนที่อยู่แล้วทำความดีไม่ได้ เรื่องที่ว่า จะมีชีวิตให้กว้างขวางมากกว่าการมีชีวิตให้ยืนยาวจึงเป็นคำที่อธิบายมาข้างต้น ตอนนี้ผมขอเปิดประเด็นก่อนที่เราจะคุยกัน 3 ประเด็น คือ

1. “เราคือใคร” 2. “มาทำไม” 3. “เมื่อมากันแล้วกลับไปจะทำอะไรกัน”

บางคนก็ไม่ได้คิดอะไร ใครจะทำอะไรอย่างไรก็ช่าง ไม่เป็นไร เราให้ตั้งฉายากับอกไม่มี มันง่ายไม่ต้องคิด ใครตั้งให้ก็ดีพร้อมที่จะเป็นผู้ตามตลอดเวลา ตอนนี้ผมให้คิดใน 3 ประเด็นข้างต้น ในช่วงเวลานี้รัฐบาลกำลังแก้ปัญหาภัยได้ ซึ่งพวกเราในที่นี้ผมขอถามว่า ถ้าท่านแก้ปัญหาภาคใต้ได้ไม่ว่าวิธีใด ๆ ท่านจะช่วยเหลือ (ที่ประชุมตอบว่า ช่วย) ตอนนี้กำลังมีการเขียนยุทธศาสตร์ภาคใต้ ซึ่งผมก็จะลงไปช่วยราชการทางภาคใต้ ซึ่งผมเป็นทหารต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แต่ภาคประชาชนละบางทีทางรัฐบาลก็สั่งไม่ได้ เขาก็จะบอกว่าทำอย่างไรละจึงจะให้รวมตัวกันได้ พอคิดเมื่อก็พวกเราตอบประโยชน์นี้แล้วกัน “เราเป็นใคร” “แล้วมาทำไมกัน” สองคำถามนี้ถ้าคำตอบไม่ได้ว่าเราคือใคร ถ้าบอกว่าเป็นกำนัน เป็น อบต. เป็นผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ทุกคนมันหลากหลาย มันเป็นแบรนด์เนม ยี่ห้อที่ติดตัวมันต่างกัน เพราะฉะนั้นถ้ามันจะพูดกันอะไรกันคนหนึ่งเข้าใจ คนหนึ่งไม่เข้าใจ มันน่าสังเวช อาจไม่รู้ดีกว่าเขาได้แล้ว อาจตามไม่ทันก็ได้ เราก็มีหลาย พุทธกรรมตรงนี้ก่อนแล้ว “กลับไปนี่จะทำอะไร” ถ้าไม่รู้ว่าจะไปทำอะไร มันก็ไม่มีทางที่เราจะไปคุยกัน สุดท้ายขอปรึกษาทีมงานว่าจะเอาอย่างไรกัน แต่ท้ายที่สุดคิดว่าให้พวกเรากลับไปแล้วเป็นแกนนำไปนำเสนอคือประชาชนมวลชนได้คล้าย ๆ วิทยากรกระบวนการ คล้าย ๆ ผู้เปิดเวทีได้ มีความรู้ ความสามารถ เหล่านี้พอหาได้แต่สามารถพูดให้รู้ คนรับฟัง ถ้าเป็นกลไกรัฐ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าฝ่ายบริหาร เช่น อบต. เทศบาล อันนี้ไม่ยากที่จะพูดให้เขาฟัง อย่างน้อยคนครึ่งหมู่บ้านฟังเขา เหตุผลเพราะเขาเป็นผู้ใหญ่บ้าน อบต. กำนัน ต้องมีชาวบ้านจำนวนมากเลือกเขา ฟังที่เขา ถ้าไม่เชื่อเขาไม่ได้เป็นผู้ใหญ่ อบต. กำนันหรอก แต่ทำอย่างไรให้คนฟังแล้วเชื่อ พูดแล้วเชื่อเชื่อ ถ้าหากพูดแล้วไม่แนะนำในสิ่งที่ดี มีกิจกรรมที่ดี ต่อไปเขาก็ไม่ฟัง เพราะไม่มีกิจกรรมให้ฟังหรือมีสิ่งที่น่าสนใจให้ฟัง ที่นี้ 2 อย่างรวมกันความเชื่อความไม่เชื่อ แต่เชื่อฟัง ๆ เชื่อฟัง ๆ กันเรื่อย ๆ ก็อาจเปลี่ยนวิกฤตของหมู่บ้าน ในส่วนของภาครัฐเองสั่งได้ ของให้ฟังได้ง่าย แต่ของภาคประชาชนต้องการการทำงานใกล้ชิด ผังตัวอยู่กับชุมชนนาน แต่ละคนจะสร้างตัวขึ้นมาได้ต้องใช้เวลามากปี ที่จะให้คนไว้นับถือเชื่อใจกัน “มาทำไม” ตอนนี้พวกเราหรือยังว่ามาทำไม “จะกลับไปทำอะไรกัน” ทั้งหมด 3 อย่าง ซึ่งเราจะค่อยคุยกันให้ตรงกันก่อน ก่อนที่จะประชุม ผมขออนุญาตที่จะทำหน้าที่วิทยากรชั่วคราว ซึ่งอาจจะกล่าวคำไม่สุภาพก็ต้องขออภัย (ผู้เข้ารับการอบรมอนุญาต)

เมื่อที่ผมดูแล้วว่าพวกเรามีเป้าลงไปสู่ที่ชุมชน ถ้าในพื้นที่กลับไปทำงานชุมชน งานชุมชนมีหลายส่วน ส่วนที่เราจะทำได้บของของความยากจนมา ก็คืองานชุมชนที่พวกเราต้องลงไปทำ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเอาตัวเองเลยว่า ผมยังเชื่อมั่นของกระบวนการชุมชนเข้มแข็งที่ผมทำที่ชายแดนมาเพื่อสกัดกั้นยาเสพติด อุปสรรคของชุมชนเข้มแข็งก็คือการประชาคม สิ่งชีวิตของชุมชนเข้มแข็ง ไม่ว่าจะฝ่าย NGO หรือภาครัฐ หรือฝ่ายจัดการมี 18 ข้อ 20 ข้อ บางหน่วยงาน 24 ข้อ แต่ละข้อยาว 2 – 3 บรรทัดจำยากดูไม่ค่อยรู้เรื่อง ผมขอใช้ปรัชญาตะวันออกทุกข้อ ไม่ต่างจากเราเลย และเราอาจจะสูงกว่าด้วยซ้ำ ปรัชญาตะวันออกก็คือ ปรัชญา

ทางยุโรปเรื่อยมาถึงอินเดียถึงเรา เราใช้ปรัชญาตะวันออกคุณแลชนบท โดยตลอด ปรัชญาตะวันออก ถ้าเราใช้แนวพุทธเถรวาทที่ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ประเทศชาติ เข้มแข็งก็ได้ มีได้มาจากหลักอปริหานิยธรรม 7 ประการ ถ้าทำได้ 7 ประการเหล่านี้จะเป็นตัวชี้วัดเลย ไม่ต้องชี้ 18 ข้อ 24 ข้อเลย แบบฟอร์มเยอะแยะเลยที่ไม่ต้องกรอก ถ้าชุมชนนำ 7 ข้อ ของอปริหานิยธรรมมาปฏิบัติ ก็สามารถนำไปแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เลย หลาย ๆ ปัญหาไม่สามารถแก้ได้ ก็นำข้อปฏิบัติเหล่านี้ไปแก้ปัญหาในหลายมิติได้ และยังนำไปสู่เจตนารมณ์ของรัฐบาล ซึ่งในที่นี้ต้องขออนุญาตท่านที่เข้ารับการอบรม ถ้าเปรียบได้เหมือนน้ำเต็มแก้ว ก็ขออนุญาตเทน้ำออกก่อน เพื่อที่จะรับความรู้ที่จะมอบให้ ไม่ใช่บอกรู้แล้ว ๆ ๆ ถ้ารู้แล้วปัญหาในชุมชนก็จะแก้ได้ ถ้าไม่รู้ไม่รู้ไม่ลึก รู้ไม่รู้จริงหรือไม่รู้ก็ได้ ถ้าหากเรามีวินัยในตัวเองคนไปประชุมสมาคม เราอยากให้ชาวบ้านร่วมมือ แต่ถึงเราประชุมบ้าง เราไม่ให้ความร่วมมือกับวิทยากรเลย สุดท้ายก็ไม่ได้อะไรเลยเสียเวลาเปล่า ย้อนกลับไปปรัชญาตะวันออกทั้ง 7 ข้อได้ ถ้าเราทำชุมชนให้เข้มแข็งตามปรัชญา 7 ข้อนี้ได้ เรานำพลังชุมชนตรงนั้นมาเป็นพลังแผ่นดิน พลังแผ่นดินไม่มีทางเกิดขึ้นได้ถ้าไม่มีพลังชุมชน มันต้องมีพลังชุมชนก่อน ข้าวในงานตอนที่เรารับบัพเพติ คงจะต้องมีน้อยคนที่จะคัดค้านทั้งงาน ต้องคัดค้านที่แท้ ๆ ใส่ลงในงานจึงเสร็จภารกิจ พลังแผ่นดินเกิดไม่ได้ถ้าไม่มีพลังชุมชนก่อนพลังชุมชนต้องมีตัวชี้วัดว่าชุมชนนั้นเข้มแข็งหรือเปล่าชุมชนนั้นเข้มแข็งหรือไม่ผมให้คุณในส่วนของผมนะส่วนอื่นทิ้งไปเลยมันยาก เอา 7 ข้อนี้ให้ได้ ถ้า 7 ข้อนี้ได้ คือ

1. สมาชิกร่วมประชุมเป็นนิตยภัต ถ้ามาบ้างไม่มาบ้าง ไม่ว่างตลอด เรียกประชุมไม่มา จะมาก็ต่อเมื่อมีเงื่อนไขเสมอ เครือข่ายไม่เข้มแข็งหรอก
2. สมาชิกหมั่นเริ่มประชุมพร้อมกันและเลิกประชุมพร้อมกันใหม่
3. สมาชิกยอมรับมติต่าง ๆ ของที่ประชุมในการแก้ปัญหา ถ้ายอมรับเป็นตัวชี้วัดตัวที่ 3
4. ให้การเคารพผู้อาวุโสกันใหม่ ผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ ๆ ก็เอ็นดูรักใคร่ ผู้ใหญ่ต้องทำตัวให้เป็นที่เคารพของผู้น้อย เป็นคุณธรรมที่คุ้มครองประเทศชาติมานานแล้ว แม้แต่ในหลวงของเรา ซึ่งเป็นเทพเจ้าในแผ่นดิน เมื่ออยู่บนบัลลังก์ พระที่นั่ง แม้กระทั่งสมเด็จพระเจ้าก็ต้องแสดงความเคารพในฐานะอิศริยาศสูงกว่าแต่เมื่อลงจากบัลลังก์ ในหลวงก็ทรงทำความเคารพต่อสมเด็จพระเจ้าและพระที่นั่งในฐานะอาวุโสสูงกว่า พวกเราก็เหมือนกันเจอหน้ากันใครอาวุโสหน่อยก็ทำความเคารพอาวุโสสูงกว่า ผู้อาวุโสรับการเคารพจากผู้น้อย
5. ช่วยเหลือ เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน โดยไม่มีเงื่อนไขได้ มีการสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสโดยให้การช่วยเหลือ ซึ่งตอนนี้รัฐบาลได้ช่วยเหลือเป็นเงินหมู่บ้าน ๆ ละ ล้านบาท มาให้กู้ยืม ชุมชนใดมีการจัดการที่ดีก็รอดตัวไป บางชุมชนก็ใช้สิ่งของมรดกทรัพย์นำมาช่วยเหลือกัน
6. สมาชิกรักษาวินัยธรรมกับประเพณีที่ดีงามไว้ได้ใหม่ วินัยธรรมประเพณีแต่ละอย่างถ้าจะได้นำต้องใช้เวลานับร้อย ๆ ปี บางบ้านอย่างน้อย 50 ปีขึ้นไป ชุมชนที่มารวมตัวกัน อย่างเช่น บางนั้น บางนี้ ตอนนั้น ตอนที่ กว่าจะใช้ชื่อของบางต่าง ๆ ก็รวมตัวกันนับ 10 ปีขึ้นไปจากการวิจัย บางครั้งหมู่บ้านต่าง ๆ มาจากคนหลายคนมารวมกัน ตอนแรก ๆ ทะเลาะกันบ้าง จนในที่สุดเมื่ออยู่กันนานเกิดการผสมผสานระหว่างคนในชุมชนมานานหลาย ๆ ปี มีขนบธรรมเนียมกัน มีประเพณีที่จัดกันขึ้นมานาน ๆ จนเป็นสิ่งที่ต้องทำกันเป็นประจำทุกปี ทุกครั้ง ถ้าเขายังรักษาวินัยธรรมและประเพณีได้ ชุมชนนั้นเข้มแข็ง

7. สมาชิกช่วยกันทำนุบำรุงพระศาสนา

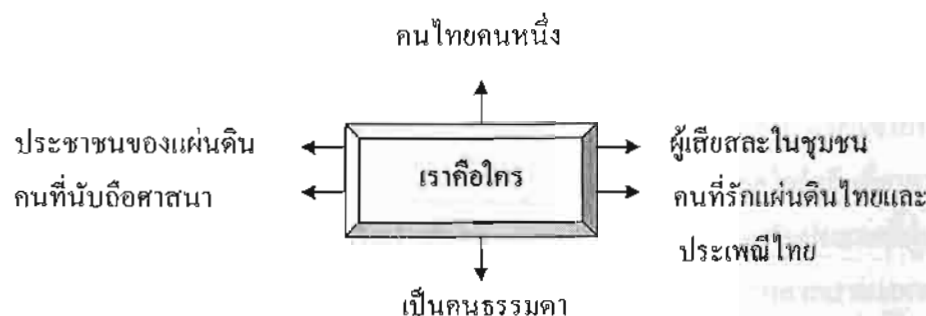
นี่คือหลักปรัชญาตะวันออกที่ใช้กันมานานับพันปี เพื่อให้ผู้ที่ใช้ปรัชญานี้หรือชุมชนที่เคารพและใช้ปรัชญานี้ อันเป็นรากฐานแห่งความไม่เสื่อมและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในการสร้างความเข้มแข็ง แก่นอาสาคนที่รักชาติไปช่วยเป็นกลไกของรัฐน้อย เขาเรียกว่าข้าราชการจำเป็นต้องมี เมื่อจำเป็นต้องมีจึงจ้างเลข เขาเรียกว่าข้าราชการ ฉะนั้นการเป็นข้าราชการเงินเดือนไม่มากหรอก ผมพูดเพราะผมเงินเดือน 30,000 กว่าบาท เมื่อก่อนผมเงินเดือน 2,900 บาทเอง พอโตขึ้น ๆ มันก็ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งการทำงานผมรับราชการมา 19 ปีแล้วมันนานมากพอ แต่ถ้าเปรียบเทียบกับข้างนอกมันควรจะได้ 5-6 หมื่น แต่เท่านี้ ก็ถือว่าพอเดี๋ยวนี้พวกเราข้าราชการใหม่ ๆ ไล่ไม่กี่พัน แล้วทำไมถึงเอาละ ก็เพราะรักชาติเหลือเกินจึงอาสาเข้าไปเป็นกลไกรัฐช่วยรัฐบาลบริหารบ้านเมือง เพราะนายกคงไม่ต้องพิมพ์ดีด ส่งเมลเอง ถ่ายเอกสารเองคงไม่ได้ จึงต้องจ้างคนพวกนี้ไปเป็นตัวแทนรัฐ คือใครอาสาไปช่วยรัฐบาลน้อย สมัยเป็นข้าราชการ พอสมัครข้าราชการก็จะเห็นสัญญาข้อแรกๆว่า จะไม่เรียกร้องสิทธิใดนอกจากทางราชการจะมีให้ พวกคุณอาสาตนเองนะ ไม่มีใครบังคับให้มาเป็น ทหารมี 2 ส่วน คือ ทหารประจำการกับทหารกองประจำการ มีทหารประจำการอาสาไปนะแบ่งกันไปเป็นหมื่นกว่า ผมได้ 600 คน โชคดีที่สอบได้ ร.ร. เตรียมทหาร แต่ทุกพลทหารแบ่งกัน ไม่จำเป็นต้องเกณฑ์กันเข้ามา เรียกว่าทหารกองบัญชาการ ทหารเกณฑ์และนี่คือแบ่งเข้าไปชอบหรืออาสาไปรักชาติ อาสาไปเป็นกลไกรัฐ กลไกรัฐมีหลายฝ่าย มีฝ่ายป้องกันประเทศอยู่ที่กระทรวงกลาโหม ถ้าฝ่ายอื่นก็มีแยกกันไป จนนะเดี๋ยวมันจะบานปลาย พออาสาเข้าไปคือพวกรักชาติ แม้จะไม่มีอะไรก็เข้าไปเป็นกลไกของประเทศ ไม่งั้นก็ไม่สามารถรักษาไว้ได้ สมัยก่อนมีการถางป่า มีการเขียนติดถนนว่าที่ใดมีป่ากร้างว่างเปล่าก็ไปจับจองกันเถอะ ก็คือใครถางป่าได้มากถือว่าเก่ง สมัยก่อน คือสมัยก่อนที่ดินมากคนมันน้อยยังไม่มีกฎหมายที่ดินว่าตรงไหนเป็นที่ของรัฐ คือ ใครขยันก็ไปถางของเขาไว้ แล้วก็เกิดมีการรวมตัวกันก็จะเกิดพวก มีอิทธิพล คือ ใครมีอิทธิพลมาก ตามพรบ.ปกครองส่วนท้องถิ่น 2457 สารสำคัญของมันบอกว่า ที่ไหนมีใคร ต้องมีการจัดการปกครองไปให้ถึง คือ เราต้องมีความรู้ คือคนอยู่ที่เขา เราก็ต้องจัดการปกครองไปใครถึงคนอยู่ในป่าเราก็ต้องจัดการปกครองไปให้ถึงที่ไหนมีคนทีนั้นต้องมีการจัดการปกครองไปให้ถึงการปกครองท้องถิ่นสมัยก่อนไปได้แค่ระดับอำเภอเท่านั้น เขาไม่ผลัดลงไปถึงระดับหมู่บ้าน ฉะนั้นจึงมอบหมายอำนาจให้คนในหมู่บ้านที่มีคนนับถืออยู่แล้วช่วยกันปกครองหน่อย ส่วนการแต่งตั้งของผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกว่าผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่ไม่ได้เลือกตั้งถูกแต่งตั้งแต่เผอิญ การแต่งตั้ง เขาไม่รู้จะแต่งตั้งใครในสมัยก่อน เขานับถือใคร คนนั้นก็ได้รับการแต่งตั้ง ที่เขาบอกว่าถ้าไปทำงานชุมชน ถ้าผู้ใหญ่พูดคำเดียว คนทั้งหมู่บ้านก็ทำตาม เพราะจะเป็นผู้ที่มีสิทธิมากกว่า ขอขออนุญาตหนึ่ง จึงเป็นที่มากระแสนองการไม่ต้องเลือกตั้งผู้ใหญ่ ซึ่งตามกฎหมายเขาแต่งตั้งไปเลย ก็ไปชาวเสียงกันว่าในหมู่บ้านนี้ใครที่สามารถกุมคนได้ ใครที่ชาวบ้านเชื่อถือเขาอยู่แล้วก็แต่งตั้งเขาให้มาเป็นผู้ใหญ่บ้านช่วยเป็นตัวแทนรัฐหน่อย มีหน้าที่อะไรบ้างครับ รู้ทะเบียนราษฎร ใครเกิด ใครตาย ใครย้ายเข้า-ออก ต้องรู้ยอดคน ส่งให้อำเภอ แล้วอำเภอจะส่งต่อให้ทางจังหวัด แล้วพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม งบประมาณ ฉะนั้นผู้ใหญ่บ้านก็คือ ชาวบ้าน มีหน้าที่ทำภารกิจ บังเอิญต้องยอมเสียสละเวลาส่วนตัวไปช่วยงานรัฐ ฉะนั้นเมื่อเสียเวลาส่วนหนึ่งไปช่วยงานรัฐ รัฐจึงให้เงินส่วนหนึ่งมาให้กับผู้ใหญ่

เขาเรียกว่า ค่าตอบแทนไม่ใช่เงินเดือน แต่เขาเข้าใจผิดไปพูดว่ามีเงินเดือนหรือคนอื่นเข้าใจผิดไปพูดว่าผู้ใหญ่มียังเงินเดือน ก็เลยเป็นคนหนึ่งเดียวในหมู่บ้านที่มีเงินเดือน เขาเป็นผู้นำชุมชน หากเข้าใจว่าผู้นำเป็นอาชีพหนึ่งอะไรจะเกิดขึ้น คือชาวบ้านคนหนึ่งเป็นผู้นำชุมชน คือผมจะขอขออนุญาตหนึ่งไปถึงบทบาทที่จะต้องทำ จึงต้องมีค่าตอบแทนให้เขา แต่เนื่องจากว่ามันได้เป็นเดือนๆ ทำไปทำมาเลยคิดว่ามันเป็นเงินเดือนจริง ๆ แล้วมันไม่ใช่เงินเดือน เงินเดือนต้องพวกผมข้าราชการ พวกท่านไม่ใช่เงินเดือน พวกท่านเป็นประชาชนที่ต้อง 1. ทำมาหากิน ไม่มีผู้ใหญ่นไหนที่ไม่ทำมาหากิน ผู้ช่วยขอบต.คนไหนที่ไม่ทำมาหากินบ้าง เคี้ยวค่อยย้อนกลับไปทุกคนต้องทำมาหากินหมด ใครจะขับรถบัสก็ขับต่อไป ใครจะขับรถสามล้อก็ขับ เป็นกลไกที่ช่วยทางราชการไม่ใช่ข้าราชการ เพราะฉะนั้นเสียเวลาตัวเองไป เสียเวลาทำมาหากินไปจึงให้ค่าตอบแทน ผมจะอธิบายให้ฟังเงินเดือนคืออะไร อาสาไปช่วยรัฐมนตรี ถ้าหากรัฐบาลไม่มีคนช่วยมีแค่ 40 คน จะปกครองณ โคนใบนี้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นต้องมีกลไกราชการสั่งการตลอด 24 ชั่วโมงเลย แม้ เสาร์ อาทิตย์ก็ไม่มีวันหยุด จะเป็นเวลาของราชการหมด จึงไม่มีเวลาทำมาหากินเลย ข้าราชการรักษาดมมากจึงยอมไปเป็นกลไกรัฐจึงไม่มีเวลาทำมาหากินเลยแต่ต้องกินรัฐจึงเอาเงินมาให้ เขาเรียกว่าเงินได้รายเดือน หรือเรียกง่าย ๆ ว่าเงินเดือนมากพอที่จะเลี้ยงคนในครอบครัวรอดเพื่อเป็นค่าเลี้ยงลูก ค่าอะไรต่างๆ จะได้ไม่มีปัญหา คุณจะได้ไม่มีข้ออ้างจะได้เวลากับการทำการราชการได้เต็มที่เพราะไม่มีเวลาไปทำมาหากินเลย เมื่อผู้นำชุมชนต่างกัน ข้าราชการขอขออนุญาตหนึ่งนะครับ เงินที่ได้เขาให้เลี้ยงครอบครัว เงินของครอบครัว เพราะฉะนั้นเมื่อข้าราชการจะออกไปทำงานอื่นที่จาก ครอบครัวไปราชการ คุณไม่ควรเอาเงินในครอบครัวคุณมาใช้ ถ้าครอบครัวคุณมีปัญหาเคี้ยวทำการราชการไม่ได้ ถ้าคุณไปนอกครอบครัวจะให้เงินอีกส่วนไปอีก เป็นค่าเบี้ยเลี้ยงซึ่งที่พูดมาอย่างนี้อาจมองได้ว่าข้าราชการที่เป็นคนโสด ความจริงไม่มีเบี้ยเลี้ยงก็ได้ เพราะตัวเองมีคนเดียวเงินก็อยู่คนเดียวแล้ว แต่รัฐบาลว่าไม่เป็นไรไม่มีก็เหมือนกัน เพื่อวันหน้าจะแต่งงานขอได้ยาก ก็ให้เบี้ยเลี้ยงเหมือนกันหมด นีคือ ข้าราชการที่กลไกรัฐก็โยนมาสู่การเป็นผู้นำเมื่อกี้ ขอขออนุญาตอนนี้ประชาชนมีหน้าที่ 2 อย่าง 1. ทำมาหากินเลี้ยงตัวเองและครอบครัวให้รอด ตรงไหนล่ะที่ทำให้เรามีอยู่มีกิน คนทำเกษตรก็เพราะอยู่บนแผ่นดินนี้ บนแผ่นดินนี้ฉันมีโฉนด มีหลักประกันว่าไม่มีใครแย่งที่ดิน ฉันจึงต้องเสียภาษีให้แผ่นดินนี้คุ้มครองฉัน จะมีกลไกรัฐรวมพลังช่วยกันคุ้มครองคุณ แล้วเงินที่ได้จากการเสียภาษีก็เอาไปจ้างข้าราชการลงมาทำทุกเรื่อง ด้านการปกครองประเทศอ้างทหารลงมา พูดภาษาชาวบ้านนะนายทหารมาเป็นนายร้อยเป็นนายพันมียศต่างๆ ทำไมต้องมียศ ทำไมต้องมีนายร้อย นายสิบ ก็เพราะว่านายจ่าหรือนายพลเกษียณพร้อมกันครับ 60 ปี จะมั่วรอให้เป็นนายร้อยไม่ไหวแก่พอดี ข้าราชการพวกทะเบียนราษฎรก็จ้างอยู่ในกระทรวงมหาดไทยในเรื่องของการรักษาพยาบาลก็จ้างไปอยู่ในกระทรวงสาธารณสุข เราเรียกกันว่าข้าราชการ พอตอนนี้พอมีปัญหาอะไรประเทศชาติมีวิกฤติ มีปัญหาอะไรรัฐจะแก้เอง หัวหน้าฝ่ายบริหารเขาเรียกว่า นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสูงสุดในการบริหารประเทศนี้ ส่วนนายกน้อยคือ นายกอบต. นายกเทศมนตรี เอาแต่นายกใหญ่ดูแลรับอำนาจมาจากพระเจ้าอยู่หัวเป็นผู้สนองพระบรมราชโองการ บริหารประเทศ 3 อำนาจ คือ อำนาจนิติบัญญัติ ประธานสภาจะรับไป อำนาจตุลาการ ประธานศาลฎีกาจะไป อำนาจบริหาร นายกรัฐมนตรีรับมา ภายใต้พระปรมาภิไธย สถาบันพระมหากษัตริย์ ในหลวงจะอยู่สูงสุด หนังสือราชการ นายกรัฐมนตรีอยู่ข้างล่าง แต่ใน

หลวงจีนตั๋งซางบนจึงเรียกว่า ภายใต้อาณาจักรมหาปรมากิไชย พระมหากษัตริย์ได้มาเรียกว่าเป็นพระบรมราชโองการ แล้วก็มีผู้รับสนองบรมราชโองการมานายกรัชมุนตรีเป็นผู้รับเอาราชโองการมาในเรื่องของการบริหาร มีปัญหาวิกฤติบ้านเมือง สามารถบริหารได้ ตั้งการในนามของในหลวง ปัจจุบันโดยระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อำนาจทั้งหมดอยู่ที่ในหลวง แต่เมื่อเซ็นตราขโองการมาแล้ว ก็จะมีคนที่สองรับสนองราชโองการอีกทีหนึ่ง พอมีวิกฤติก็สามารถส่งกลไกรัฐได้หมด เงินอยู่ในคลังก็สามารถสั่งการได้หมดจากคลังหลวง สุดท้ายมาเป็นเงินของพวกเราได้อย่างไร ภาคองค์กร ภาคประชาชน พอจากคลังหลวงสั่งการอะไรก็ได้เพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น เชียงใหม่มีปัญหาไม่เคยคิดว่าจะมี สั่งการทีเดียวได้เป็นพันล้าน ผมขอคิดไว้ก่อน ว่าแล้วใครจะบริหารเงินต้องมีคนส่งเรียกคนมาได้เลย สามารถเกณฑ์ทหารได้เลย ปีไหนไม่ค่อยมีปัญหาส่งเกณฑ์น้อยๆ ปีไหนมีปัญหาที่ส่งเกณฑ์เยอะๆ เป็นกลไกรัฐสั่งแก้ปัญหาได้เลย แก้ปัญหาชาติไปเป็นเรื่องๆ ไป แล้วทำไมต้องมีพวกเราละ ผมให้เวลาพวกเราคุยกันก่อน ค้นหาตัวเองว่าเป็นใครเกี่ยวข้องกับ มีปัญหาเรื่องอะไร ข้าราชการ มีปัญหาเรื่องผู้นำชุมชนเรามีแล้ว มีปัญหาเรื่องการก่อการร้ายก็มีแล้ว ปัญหาความยากจนมีแล้ว ปัญหา ยาเสพติดเราก็มีแล้ว มีการบริหารงบประมาณปีหนึ่ง 5-6 พันล้าน นี่ก็กลไกรัฐ แล้วพวกเราภาคประชาชนอยู่ตรงไหนของการแก้ไขปัญหายของประเทศ ทำไมต้องมีพวกเราด้วย แล้วพวกเราเป็นใคร เวลาจำกัดเราจะคุยกันถึง 17.00 น. พัก 2 ชั่วโมงแล้วค่อยมาคุยกันที่นี้อีกทีหนึ่ง ที่นี้มีหนังสือมานั่งพูดคุยกันได้ความรู้ไปเพิ่มเติม มองเห็นความชัดเจน แล้วเดี๋ยววันสุดท้ายจะถามว่าจะอาสาต่อไหม ถ้าอาสาต่อจากตรงนี้ก็กลับไปจะไปทำอะไร พอรู้ว่าจะทำอะไรต่อแล้ว ก็อยากจะรู้ต่อว่าแล้วจะทำอย่างไร คือ ตัวกูต้องทำอย่างนี้ ทำแล้วได้อะไร ถ้าทำแล้วไม่ได้อย่างที่คิดจะทำต่อไหม คำว่ากู คือ ตัวพวกเรา ทำแล้วมีการถ่ายทอด มันเกิดภาพกว้าง เมื่อเกิดมีผู้นำมากพอ มันก็เกิดเครือข่ายเมื่อเครือข่ายเข้มแข็ง สร้างชุมชนเข้มแข็งขึ้นมา แม้ไม่ใช่ข้าราชการก็มีศักดิ์ศรีเช่นกัน เป็นการแก้วิกฤติชาติได้เช่นกันเดี๋ยวจะให้พวกเราแบ่งกลุ่มก็แล้วกัน ข้อแรกคิดว่า เราคือใคร นั่งคุยกัน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน และ 11 คนกลุ่มหนึ่งเราช่วยกันทำข้อนี้ เอาชดๆ เลย กูคือใคร แล้วให้นำเสนอ แล้วค่อยมาต่อข้อ 2 ถ้ามีเวลาก็จะให้ทำตอนะครับ (กลุ่มที่นำเสนอในชาร์ต)

- กลุ่มที่1 คนรักแผ่นดินไทย

กลุ่มรักแผ่นดินไทย

ค้นหาตัวเราให้เจอ หรือไม่เชื่อมั่นรัฐทำงานไม่ได้ เรื่องถูกก่อตั้งเอง แล้วทำไมไม่เข้าไปเป็นกลไกรัฐล่ะ แต่ว่ามันจะโยงไปเรื่องการเมืองด้วยนะ มันจะโยงไปว่าทำไมต้องมีการกระจายอำนาจ พอได้ภาพกว้างของสนามรบเราจะรู้ว่าตัวเองอยู่ในส่วนไหนของสนามรบ ผมไม่อยากใช้ภาษาฝรั่งหรอกนะ ต่างคนต่างรบภาคใต้ เสียขบไปเป็นหมื่นๆ ล้านเลย อยากกระเบิดเมื่อไหร่ก็ระเบิด เหมือนคนเขียนนิยายอยู่คนหนึ่งก็เดินตามนิยายตลอดไม่รู้ใครเขียนนิยาย เราอยากเป็นส่วนไหนของบางระกำจากกลุ่มที่รายงานไปเมื่อสักครู่นี้ ในบางระกำมีส่วนได้ส่วนเสียหรือคนที่มีส่วนร่วมส่วนได้ส่วนเสียของคนในพื้นที่มีกลไกรัฐมีทั้งอบต. บางระกำไม่มีหรือนายอำเภอ นี่ผมแกล้งพูดนะ บางระกำไม่มีหรือนายกอบต. มีแล้วทำไมพวกเราต้องมาอาศัยเวทีของเขาชัดเจน เวทีเขาเมื่อเลือกเข้าไปแล้วรับการแต่งตั้งไปรายงานตัวพร้อม เราอาสาแล้วเวทีไหนให้เราบ้างล่ะ ผมยกตัวอย่างสนามรบที่หมายถึงเดียวกันโดยมีทหาร 2 หน่วยเคลื่อนไปข้างหน้า อันนี้เคลื่อนที่ไปทางโน้นยังทางโน้น อันที่มาจากนี้ ยังมาจากนี้ หน่วยนี้ก็อยากยึดที่หมาย อีกหน่วยก็อยากยึดที่หมาย แต่เชื่อดำไม่วางแผนกัน 2 หน่วยเนี่ยจะมีหน่วยหนึ่งถูกยิงข้างหลังเพราะขวางทางปืนอีกหน่วยหนึ่ง บอกที่หมายก็ยึดที่หมายให้ได้นะ เขาชนไก่ยึดที่หมายนี้ให้ได้นะ อำเภอเมืองนครปฐม ทุกคนมีที่หมายเดียวกันแต่การที่จะมารบกันขวางทางปืนกันบ่อย ในสนามรบตายกันเองแต่ในสนามการพัฒนางบประมาณเข้ากันเยอะ รัฐก็ทำ เราก็ทำ นักวิชาการบางคนเป็น นักเขียนโครงการก็มี เพราะฉะนั้นผมอยากจะหาพวกเราในภาพกว้างว่าให้เราอยู่ในส่วนไหนของการพัฒนาเพื่อที่จะให้ถึงตรงนี้ เราให้เขียนเป็นธงความยากจน ในการรบบันต้องมีเอกภาพ แต่ว่าผมจะเขียนหลักการมีอยู่ 10 ข้อ 1. มุ่งมั่น 2. รุก 3. รวมกำลัง 4. รอกำลัง 5. ดำเนินกลยุทธ์ เราไม่รู้เขาไม่รู้เราต่างคนต่างเบี่ยงบอย่างกระทรวงการคลังประเทศเดียวกับเราเลขมันก็เกิดการซ้ำกว่าจะมีคำว่า CEO ไม่ต้องรู้หมดคนนะ รู้แค่ที่ผมรู้พอละ 6. เอกภาพในการบังคับบัญชา ในสนามรบอันเดียวกันมันจะต้องมีเอกภาพในการบังคับบัญชา มีผู้บังคับบัญชาการพื้นที่คนเดียวปัจจุบันเขาเรียกกันว่า CEO ผู้ว่า CEO ถ้าหากว่า อ.บางเลนมีแม่ทัพหลายคนจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าคนนั้นบอกอย่างนี้สิ คนนี้บอกอย่างนั้นสิ จะเกิดอะไรขึ้น ข้าราชการจะรอให้เราตีกันเองก่อนแล้วมันค่อยมาตีเราทีหลังอีกทีหนึ่ง เหมือนมอญกันกะเหรี่ยงรักกันมาตีตลอดพม่าตีไม่ได้ พม่าเลยมาอุ้มมอญติดกับกะเหรี่ยงเรื่องผลประโยชน์เรื่องเพชรเรื่องพลอยไม้สุดท้ายมอญแพ้กะเหรี่ยงชนะ เมื่อวานกะเหรี่ยงชนะมอญวันนี้พม่ามาตีกะเหรี่ยงอีกทีหนึ่ง ยกกำลังมาเพียงครั้งเดียวตีธรรมดา เราก็จะไม่ยอมให้ชาติเรามาทะเลาะกัน อิศระภาพอยู่ที่ใดเดียวผมจะเอาไปสรุปเป็นภาพรวมข้างบนจนเป็นที่มาของคำว่า NGO ผมขอใช้คำว่า PO คือ NOT บริสุทธิ์ PO ไม่บริสุทธิ์ คนนี้อาสาจากองค์กรพัฒนา เรียกว่าบริสุทธิ์ไม่มีหน้าที่ก็อยากเป็นอยากทำเพราะมีโอกาสอยากทำแล้วพวกนี้จะมาช่วยเสริมรัฐได้มากมาย รัฐจึงยอมเอางบประมาณส่วนหนึ่งให้กลุ่ม NGO เดียวค่อยกลับมาทางนี้อีกทีหนึ่งเมื่อข้อ 6 เอกภาพในการบังคับบัญชา ผ่านไปแล้วนะครับ จะต้องจัดได้ว่าใครควรทำอะไร ที่หมายนี้หน่วยนี้ตีไปแล้วยึดไปแล้วเขายังแล้ว ไม่ต้องไปยิงอีกเปลืองกระสุน ยิ่งเป้าเดียวกันกระสุน 2 นัดยิงทำไม กระสุนปืนใหญ่นัดละ 30,000 ปืนใหญ่ยิงที่ไม่ได้ยิงทีละนัดนะยิงที่เป็นกองร้อย กองร้อยหนึ่งรวม 20 นัด ก็ถ้านึกดูซิ พอเสร็จก็มารายงานผล ผมได้ทำลายข้าศึกเรียบร้อยแล้ว พออีกหน่วยลงมาผมได้ทำลายข้าศึกเรียบร้อยแล้ว ทางหน่วยเอาเป้าหมายเดียวกันมารายงานก็มีบางครั้งภาครัฐให้องค์กรข้างล่างเก็บข้อมูลส่งภาครัฐ เพราะว่าตั้งเมื่อไหร่ก็ได้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน

โยงมาก็เอางบมาให้แล้วก็บอกว่าเก็บให้หน่อย ก็มีบางพื้นที่เอาไปหมั้นหนึ่งเพราะงบได้มาแสนหนึ่งหลักฐาน ข้อมูลเดียวกันแต่ไม่มีใครตรวจสอบ NGO บางพวกที่คิดเบี่ยง ผมขอให้ทำปฏิญาณให้ไปปฏิบัติว่าตามผมนะ ผู้นำไม่ใช่อาชีพหนึ่ง พระไม่ใช่อาชีพหนึ่ง อาสาสมัครอย่างพวกเราก็ไม่ใช่อาชีพหนึ่ง ผมขอถามเป็นข้อคิด นิดหนึ่งว่าถ้าหากผู้นำเขาคิดว่าเป็นอาชีพหนึ่งจะเกิดอะไรขึ้นกับแผ่นดิน ไม่ต้องไปมองนายกรัฐมนตรีมัน ไกลไปเห็นกันชัดอยู่แล้วจนในหลวงต้องออกมาพูดว่าใครทุจริตขอให้มันเป็นไป ไม่เคยพูดก็ต้องพูด การ ปฏิญาณต่อในหลวงถือว่าสูงสุดแล้ว แต่ปฏิญาณที่ไรโรงทุกที จนในหลวงต้องมีพระราชดำรัส ใครโกงกิน ชนคบ้านเมือง ขอให้มันเป็นไปก็เลยโยงมาว่า หากผู้นำเข้าใจผิดคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพหนึ่งขึ้นมาอะไรจะ เกิดขึ้น เอาแค่ตำบล หาก นายกอบต.ในตำบลบอกว่าตนเป็นอาชีพหนึ่งอาชีพ อบต.งบทั้งหมดต้องเป็น ของกู หากนายกเทศมนตรีของเทศบาลเมืองซึ่งตอนนี้หลายคนเคยเป็นส.ส.ที่ กทม. ยอมลดตัวมาเป็นส.ส. ยอมเป็นนายกเทศมนตรี เพราะเมื่อก่อนยกมือที่ครั้งก็ได้เงินจะพูดแค่ไหนตอนอภิปรายแต่เขาสั่งมาให้ยกมือ ยกอย่างนี้แล้วได้เงินแต่ตอนนี้เขามีการจระเบียบ ส.ส. จะยกมือหรือไม่ยกก็ไม่ได้เงิน ทำให้ ส.ส.บางคน ไม่ได้เงิน ถูกก็ไม่เอา ทำเทศบาลงบเป็นร้อยล้าน ถ้าหากผู้นำคิดว่าตนเป็นอาชีพหนึ่งอะไรจะเกิดขึ้นกับ แผ่นดินนั้นถ้ามีเวลาเราก็ม่าทำความ เข้าใจ เขาใช้อำนาจหลายๆอย่าง 1. พื้นที่ 2. ให้คน 3. ให้ทรัพยากร 4. ให้งบประมาณ เพื่อให้คนในพื้นที่อยู่รอดแต่ยังบริหารคนยังออกไปคนไม่ดีขึ้นจึงมีกระแสยุบ อบต.อย่างนี้ เดี่ยวค่อยเล่าให้ฟัง ช่วงนี้ผมจะพูดเรื่องราวๆที่พวกเราควรจะรู้ ถ้าไม่รู้สนามรบแล้วเขาทำอะไรเราขัด ขวางทางป็นเขาไม่ได้ ถ้าเขาไม่รู้เราทำอะไรเขาก็ขัดขวางทางป็นเราไม่ได้ ผมเกลียดพวกที่บอกว่ารักชาติ เสียสละเพราะพวกนี้ไม่จริงใจเมื่อเพื่อนของผมนอนเรียนมหาลัทยพอพูดถึงพระพุทธเจ้า ผู้ปกครองประเทศนี้ก็ นับถือพระพุทธเจ้าคนเราก็ดูต้องนับถือตามผู้ ปกครองนั้นไปด้วยแล้วจะนำเสนอให้ให้อูในภาพต่าง ๆ ว่า ทำไมพระเจ้าอยู่หัวจึงต้องทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ท่านทำนุบำรุงศาสนาใด ศาสนิกชนก็จะนับถือศาสนา นั้นด้วย เมื่อคนเรานับถือคนๆเดียวกันประเทศชาติเข้มแข็งได้ถ้าเราปฏิบัติตามชุมชนครบ 7 ข้อแล้วจะเกิด พลังชุมชนเข้มแข็งแล้วเราสามารถนำไปสู้กับปัญหาอื่นได้ ทหารตอนเกณฑ์เข้าไปแรกๆผมยาว กางเกงขีนส์ สะพายเป้ รองเท้ายาง พวก 5 ย.ทั้งหลาย เข้าค่ายไม่มีเงินติด ไปรบไม่ได้ 2 เดือนผ่านไปไปตัดผมมาใหม่ ใส่ เครื่องแบบใหม่ ผมยาวตัดผมออก ไปหัดยิงเมื่อฝึกความ เข้มแข็งในตัวแล้วไปสู้กับศัตรูได้ชุมชนยังอ่อนแอ อยู่ไปสู้อะไรได้ละ สุดท้ายก็สู้กับหลักฐานสู้กับแฟ้มรายงานเอกสารงบไม่ต่างอะไรกับภาครัฐที่ไม่ค่อยมี ความสุขกับบริหารงบไป เราจะไม่ทำเช่นนั้นเด็ดขาด และถ้าหากเป็นสิ่งที่นำไปสู่เข้มแข็งได้ชีวิตได้ เราจะเอา ความเข้มแข็งไปสู้กับอะไรก็ได้ ความยากจนหรือเราไม่มีทางสู้ สู้ภาพกว้างไม่ได้ก็ช่างมันละละก็สู้ภาพเล็กๆ ให้เขาดูว่าเราสำเร็จเพียงเล็กน้อยก็คุ้มจะตายเวลาเทให้เงินเรามาตั้งกี่ล้านเพราะที่ผ่านมาให้เป็นพัน ๆ ล้านสู้ ไม่ได้สักทีภาครัฐให้งบประมาณมาเท่านี้แต่เราสามารถมีผลงานออกมา คนที่รู้แล้วหรือคนไม่รู้อย่างไรผม ขออธิบายไว้แต่ก่อนนะครับ ผมขอคนที่อาญามากที่สุดในนั้นจะกลับมาเป็นพื้นฐานในการนำเสนอจะได้รู้ว่า ทำไมต้องมีภาคประชาชน เสียภาษีแล้วรัฐแก้ปัญหาประเทศชาติยังไม่ได้หรือไง ทำไมต้องมีภาคประชาชน อย่างพวกเรามาด้วย หากเรายังตอบตัวเองไม่ได้ว่าเรคือใคร เรามาทำไมจะกลับไปทำอะไร ก็เสียเวลาทั้งสอง ฝ่าย ก็ถ้าชุมชนเข้มแข็งด้วย 7 ข้อนี้ได้ เมื่อกี้ยกตัวอย่าง ชัดเจนนะ ทหารยังอ่อนแออยู่ไปรบก็ตายเปล่า

หากยังไม่เข้มแข็งเราก็มาสร้างความเข้มแข็งก่อนอย่างน้อย 3 เดือน 2 เดือนกว่า ความยากจน อย่าเอากระดาษเขียนสีไปรายงานรัฐบาลดีกว่า รัฐบาลมีมากกว่านี้เยอะเขาเคยได้รับกระดาษเขียนสีรายงานว่าสำเร็จทุกประการ แต่ทำไมประชาชนไม่ดีขึ้น เราก็อยากให้เห็นความชัดเจนสักอย่างหนึ่ง ผมอยากให้ทำแบบในหลวง ที่ท่านพูดว่าทำแต่เล็ก ๆ ก่อน ปูพื้นแผ่นเดียวมันง่ายกว่าปูพื้นทั้งหมดผืนเดียวเอาหลายแผ่นมาต่อกันที่พวกเรารายงานเมื่อก็มาต่อกันเรียกว่าจิ๊กซอต่อเสร็จภายในวันเดียวเพราะพวกเราต่างช่วยกันทำแต่ถ้าหากพวกเราไม่ช่วยกันทำแผ่นเดียวก็ถ้าไม่ได้สักแผ่น ปีหน้าอย่าหวังเราจะไม่เป็นเช่นนั้นถ้าเราเห็นคุณค่าของเราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามผมขอเสนอไว้เวลาจำกัด สิ่งที่น่ามาใช้ได้ในงานชุมชนคือ อบรมนิทรรศการ 7 อย่าง ถ้าทำได้จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งได้จะนำความเข้มแข็งไปสู่อย่างอื่นได้ ผมอยากให้ช่วยของเราใช้หลักอบรมก่อนแล้วก็สวดมนต์ร่วมกัน เดี่ยวจะมีวิทยากรทำให้เพราะวันสุดท้ายเราต้องทำด้วยตัวเองผมขอใช้ข้อ 4 ก่อนเลยนะครับข้อ 4 คือสมาชิกให้การยอมรับและเคารพผู้อื่น ผู้อาวุโสรับการเคารพ ถ้าหากให้เด็ก ๆ ทั่วเห็นใครหน้าแก่กว่าเราสวัสดิ์สักหน่อยแม้รู้จักกันมาแล้วก็ช่างใครหน้าแก่กว่าไม่ได้เสียหายอะไร เคารพเขาด้วยวิญญูและคุณวิญญู เมื่อเกิดความอบอุ่นต่อกันจะเกิดความพร้อมใจกันที่จะทำงานร่วมกันผมขอใช้ข้อ 4 เมื่อเราเจอกันทุกครั้งเราจะแสดงความเคารพต่อกันเมื่อก็เป็นการเปิดการประชุมโดยที่ประธานเปิดการประชุมขอขออนุญาตที่รู้แล้วก็ฟังความหมายก็คือว่าพวกเรามีส่วนร่วม เราคืออะไรก็ไม่รู้เหมือนกับให้ผู้มาเปิดแบบทางราชการ คนที่เปิดคนที่อธิฐานมีแต่ผู้คนเดียว พวกชาวบ้านก็มารู้ที่หลัง เรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัด การอบรมในวันนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1,2,3 นั่งรอตั้งแต่เช้าเพิ่งมารู้ว่าที่เราจะมาเพราะ 1,2,3 นี่ก็ดูเป็นการเปิดแบบเป็นทางการอย่างเมื่อก็นะ แต่คราวนี้เราจะเปิดการประชุมแบบมีส่วนร่วมหมายความว่าเรามีปัญหาอะไรที่ต้องมาคุยกันเมื่อก็ผมให้คำถามไว้ 3 ข้อ 1. คุณคือใคร 2. คุณทำอะไร 3. แล้วคุณกลับไปทำอะไร น่าจะรู้คำตอบกันไว้ก่อน ถ้าใครเคยไปที่โคราชจะมีสโมสรร่วมเรียงชัย ถ้าไปรบที่ไหนมาชนะเราก็จะมาฉลองกันที่นั่นแต่เนี่ยยังไม่ได้รับเลยฉลองกันเสียแล้วเมื่อมาประชุมกันพอรู้เหตุผลที่จะมาประชุมกันเราอยากให้เกิดอะไรก็อยากให้เกิดการมีส่วนร่วมอยากให้ทุกคนช่วยอธิษฐานถ้าเป็นไปได้ครั้งแรกอยากให้อธิษฐานว่าการประชุมครั้งนี้อยากให้มีผลออกมาเป็นอย่างไร อยากให้ได้รับผลอะไรจากการประชุมครั้งนี้ จิตมีจริงผมจะคุยเรื่องจิตเรื่องวิญญูณ สมมติ พอรู้ว่ามีจริงอยากให้ทุกคนในนี้อธิษฐานเรื่องเดียวกัน ข่ายแข็งตั้งแต่แรกแล้ว ถ้าทุกคนอธิษฐานคนละเรื่องข่ายก็แตก แล้วถ้าคนทั้งชุมชนมีแรงอธิษฐานเดียวกันแล้ว อะไรจะเกิดขึ้นผมก็จะถามต่อว่าท่านจะกลับไปทำอะไรขอให้เราเข้าใจอย่าอื่นไม่เข้าใจช่างเขา ช่วยเราเข้าใจและเข้มแข็งก็พอแล้วเห็นด้วยไหม ว่าต่อไปนี้เราจะใช้หลักอบรมใช้ในการคุ้มครองข่ายของเราให้เข้มแข็งขึ้นมา จันเดียวขอเข้าสู่พิธีเปิด ชีวิตไม่ใช่เล่น ๆ เวลาผ่านไปไม่ใช่ของเล่น ฉะนั้นเราไม่ได้ทำเล่นถึงไหนที่เราทำแล้วให้ความสำคัญมันก็สำคัญ ถ้าเราคิดว่างานที่เราจะทำต่อไปมันมีความสำคัญ เราอธิษฐานไม่ก็หน้าที่ก็เกิดพลังนะครับ ก็เชิญท่านวิทยากรเลยละกันขอบคุณครับ

-ดต. โกวิทชัย โจอารีย์ ขอบคุณท่านอาจารย์เสขชาวของรณะครับ เพราะว่าวันนี้ผมมาในฐานะลูกศิษย์และหอบหัวใจมาเยี่ยมอาจารย์ตัวเองครั้งแรกที่เจอกันที่ผมรู้จักท่านปี 2546 ผมขอท้าวความให้พี่น้องฟังนิดหนึ่งว่าผมเป็นน้ำเต็มแก้ว ผมเป็นปรัชญาคณะหนึ่ง ผมก็มีความรู้มาก ไปอบรมแล้วก็ตั้งใจไปพักก่อน

ด้วย อยู่ทำงานมันเหนื่อยมันหนักไปพักผ่อนสัก4-5วัน นอนหลับให้สบายตอนแรกที่ไปก็กินเหล้ากันทุกวัน พอได้ฟังท่านผมก็คิดว่า พวกเราเกิดมาทำไมทำงาน ฝนรับราชการมา 20 กว่าปีผ่านงานมาเยอะผ่านชีวิตที่สมหวังและผิดหวังมาสารพัดใช้ชีวิตมาอย่างโง่โง่หลังจากนั้น สามารถเปลี่ยนบุคลิกเปลี่ยนอะไรผมได้เยอะ พี่น้องครับ ผมไม่ทราบเวลาที่พวกเรามา มาทำอะไรกันแต่ทุกคนมาจากจังหวัดนครปฐมใช่ไหมครับ ไม่มีเมืองกาญจน์นับว่าเป็นโชคดีทั้งของผมและของท่านเลยเพราะตั้งแต่เกิดมาไม่เคยมาพูดให้คนนครปฐมฟังเลยเป็นครั้งแรก พี่น้องครับอาจารย์ให้หลักตะวันออกเพราะชีวิตพวกเราจะยึดติดกับชีวิตตะวันตกเยอะ โดยเฉพาะท่านที่อยู่ในสังคมปริมณฑลไข่ม้อยครับ ถามว่าชีวิตท่านตื่นเข้ามาทุกคนต้องมีการแข่งขันกันต้องรีบออกมาทำงาน ที่นี่มีอาชีพผู้ใหญ่นบ้าน 2 คน อบต. มีเทศบาลไหมไม่มี แล้วที่เหลือคือคณะกรรมการหมู่บ้าน เป็นอะไรครับเป็นประชาชนในหมู่บ้าน พี่น้องครับเมื่อกี่ธรรมะ 7 ข้อท่านเองเรามาคุยละข้อในหมู่บ้าน ชุมชนเรามีทั้งชีวิตของพวกเรามีแต่การแข่งขันกันนะครับเพื่อความอยู่รอดแล้วตั้งคมเมือง ถามว่าสมัยตอนเราเป็นเด็ก ๆ พ่อแม่เรามีการพึ่งพาอาศัยกันมาตลอดเรามาคุยกันก่อนว่าธรรมะตัวนี้เราเอามาทำอะไร ถ้ามาเพื่อกินเหล้าติดเหมือนผมสมัยก่อนกลับไปถูกเมียถามว่าพี่ไปพื้ชยาได้อะไรกลับมา ผมก็บอกว่าได้เหล้ามาหลายขวดมากลึงอยู่หน้าโรงแรมจริงๆเลยครับแต่สุดท้ายกลับไปก็ไม่ได้อะไรจนผมมาเจอคำพูดของอาจารย์ เรารู้ใคร คุณเกิดมาทำไมไม่ก็ปีก็ตาย ทำไมมีคนดิ้นช่วยอยู่รวมกันก็คนเหมือนกันอย่างคนในสังคมบอกว่าแค่คนบ้านเดียวกันยังทะเลาะกันเลยเพราะอะไรมันน่าคิดเหมือนกันแล้วตัวเราเองมานั่งอยู่ตรงนี้เราทำอะไรอย่างบางคนผมเห็นนั่งหลับ ๆ ตื่น เหมือนคิดว่าที่เราเรามาทำไม แก่ก็ยังไม่ว่าใจว่ามาทำไม ตอนนี้จะเริ่มคิดได้แล้วมั้ง ก่อนที่เราจะเอา อปรีหานิยธรรม แต่ก่อนที่เราจะเอาธรรมะอันนี้มาผมหันหลังเจอผู้ชายคนหนึ่งคน นี้เขาเปลี่ยนแปลงชีวิตผมได้เยอะ โดยเฉพาะรูปท่านตอนนี้ ดูสิว่าท่านกำลังทำอะไรอยู่ ปาดเหงื่อท่านอายุเท่าไรเป็นคนสูงอายุแต่ทุกวันนี้เราเห็นว่าท่านทำงานเหนื่อย ทรงงานอยู่ตลอดผมมีสิ่งยึดเหนี่ยวคือท่าน ผมก็ปรารถนาตัวเองว่าตั้งแต่นี้ไปผมเป็นข้าราชการคนหนึ่งตำแหน่งอะไรไม่ว่ามันเป็นบุญกุศลของผม แต่ผมต้องการเห็นชาติอยู่เย็นเป็นสุขท่านนั้นเองจะนั่นผมเห็นท่านทรงเหนื่อยมาเยอะ ผมอยากจะทำอะไรให้ท่านบ้าง พี่น้องก็เช่นเดียวกันเกิดมาทั้งที อยากให้ท่านคิดถึงชาติบ้านเมืองบ้าง เพราะฉะนั้นสังคมบ้านเมืองเราทุกวันนี้จะครับต่างคนต่างอยู่จริงๆ โดยเฉพาะผู้หลักผู้ใหญ่สมัยนี้เด็กบางทีมันฆ่ากันตายโดยที่ไม่รู้จักกันเด็กวันรุ่นบางคนเจอผู้ใหญ่ตบหัวผู้ใหญ่ก็มีนะครับ โอ้แกเมื่อไหร่จะตาย สังคมเปลี่ยนไปเยอะเพราะฉะนั้นพวกเรานี้แหละที่จะมาช่วยสังคมช่วยชุมชนของเราโดยเฉพาะถ้าหลายหน่วยงานมีคนอย่างพวกเราอยู่กลับไปช่วยนครปฐมให้เหมือนเดิม เมื่อย้อนไปสมัยก่อนเมืองนครปฐมมีความสุขมาก พวกเราเกิดไม่ทัน แต่ตอนนี้สังคมเริ่มแยกตอนนี้นครปฐมมีแก๊งยาเสพติดก็เยอะทุกอย่างคือปัญหาของบ้านเมืองนะครับ พี่น้องเห็นด้วยไหมว่าเราประชุมครั้งนี้เราทำประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมืองสักครั้ง เราทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการไปแล้วนะที่นี้เรามาทำพิธีเปิดแบบมีส่วนร่วมของพวกเรานแบบชาวบ้าน ธรรมดาแบบคนนครปฐมเพราะว่าเปิดแบบทางการผมก็เบื่อเหมือนกันต้องรอกว่าประธานจะมากว่าผู้ว่าจะมา กว่ารองผู้ว่าจะมา รอดังนั้นรอไปเถอะ แต่ที่นี้เราอยู่ที่นี้ข้อ 4. สมาชิกให้การยอมรับผู้อาวุโส พี่น้องครับผม

ขออนุญาต ในที่นี้ใครที่อายุมากที่สุดครับ ผมขอเชิญคุณลุงไมค์ด้านหน้าครับ เราชุมชนเข้มแข็งต้องให้การยอมรับผู้อาวุโสกว่า เราให้เกียรติท่านเป็นประธานในการประชุมของเราเพื่อการประชุมของเราจะได้มีความสุขแบบครอบครัว ลุงป้าน้าอาคุยกัน ฟันธงครับผมขอฟังเสียงพี่น้องดัง ๆ อีกสักครั้งว่าตามผมนะครับ อปรีหานิธรรมได้ไหมครับ

อปรีหานิธรรม

ธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อมเป็นประโยชน์ต่อชุมชนเพียงฝ่ายเดียว

ข้อ 1. สมาชิกร่วมประชุมกันเป็นนิตย

ข้อ 2. สมาชิกหมั่นเริ่มประชุมและเลิกประชุมพร้อมกันทำกิจที่พึงกระทำโดยพร้อมเพรียงกัน

ข้อ 3. สมาชิกยอมรับมติส่วนใหญ่ของที่ประชุมในการแก้ไขปัญหา

ข้อ 4. สมาชิกให้การยอมรับปลัดเคารพผู้อาวุโส

ข้อ 5. สมาชิกให้การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมเช่น เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และคนที่ยากจน กว่า

ข้อ 6. สมาชิกส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม

ข้อ 7. สมาชิกช่วยกันทำนุบำรุงพระศาสนา

“ร่วมแรงทุกคน ชุมชนเข้มแข็ง”

เทียนที่ท่านเห็นอยู่นี้ เทียนหนึ่งเล่มเปรียบเหมือนท่านอยู่คนเดียวไม่พึ่งพาอาศัยใครเลย และไม่คิดจะให้ใครมาพึ่งพาอาศัยเลยคิดจะอยู่คนเดียวในสังคมพลมพัฒนานิคเดียวดับไปแล้วแต่ถ้าเทียนหลายเล่มเหมือนพวกเรารักใคร สามัคคีป้องกันกันสังคมอยู่ด้วยกันพึ่งพาอาศัยกันถ้าสังคมพัฒนาแรงแก่ไหนก็ไม่ดับนี่คือชุมชนเข้มแข็งเราอยู่ด้วยกันต้องรักใคร่กันสามัคคีกันเราจะเริ่มตั้งจิตอธิษฐาน ไม่ทราบว่าในที่นี้มีใครนับถือศาสนาอื่นไหม ถ้ามีก็ให้ท่านปฏิบัติตามศาสนาที่ท่านครับให้ท่านตั้งจิตอธิษฐานอยากให้การประชุมครั้งนี้ของเราเป็นอย่างไร อยากให้ชีวิตครอบครัวของท่านเป็นอย่างไรอยากให้ท่านอธิษฐานนะครับเชิญท่านประธานก่อนแล้วก็เชิญส่งต่อไปเรื่อยๆ ขอให้เราคิดในสิ่งที่ดี ๆ กลับไปเราจะไปช่วยพัฒนาหมู่บ้านของเราอย่างไร ทำประโยชน์อะไรขอให้เราใช้จิตเป็นที่ตั้งนะครับ อยากให้องค์กรหรือหน่วยงานของเราเป็นอย่างไรนะครับ เราต้องมีความเชื่อมั่นและตั้งมั่นนะครับ ขึ้นต่อไปนะครับขอให้พวกเราสวดมนต์ร่วมกันนะครับ กราบ 3 ครั้ง

อิมินาสักการณะ ตังพุทธทังอภิปุชชะยามะ อิมินาสักการณะ ตังธัมมังอภิปุชชะยามะ อิมินาสักการณะ ตังสังคังอภิปุชชะยามะ อะระหังสัมมาสัมพุทธ ธิกะคะวา พุทธธังคะวะวันตังอะภิวาเทมิ สวากาโธกะคะวะ ตาธัมโม ธัมมังนะมะสามิ สุปะติปันโนกะคะวะโตสวากะสังโค สังฆังนะมามิ

เป็นใจบ้างครับพี่น้อง นี่เป็นการเปิดการประชุมแบบง่าย ๆ คนที่อาวุโสที่สุดเขาอยู่ในโลกนี้มานาน เขาย่อมจะมีคำพูดที่ดีที่สุด เชิญท่านคุณลุงไมค์ กล่าวกับพี่น้องชาวนครปฐมครับ

คุณไมค์ ด้วยวิถีทัศน์ผม มีความคิดที่แตกต่าง เมื่อก่อนผมก็เคยเป็นทหารพามาแก่เหล่าก็คอยขอมฟังผู้อื่นมีประชาธิปไตย ฉะนั้นข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ ความคิดที่แตกต่างของตัวเองผมเอามติที่ประชุมมาเป็น

เกี่ยวกับปัญหานั้น คือปัญหาอะไรที่เกิดขึ้น ผมจะถามในลักษณะที่ว่าจะทำกิจกรรมอะไร ถามแต่ละเรื่องแล้ว เอมติที่ประชุมมาปฏิบัติไม่เคยเอาความคิดตัวเองมาเป็นหลักหรือมามากำหนด ง่ายๆ อย่างเดียว มาวันนี้ผมตั้งใจ มาเรียนรู้หลักการทำงานของชุมชน ตั้งใจว่าตัวเองเป็นผู้รู้น้อยจะมาฟัง ไม่ใช่ที่เราอยู่แล้ว พกความรู้มากมายมา ไม่ใช่อย่างนั้นจะทำตัวว่าตัวเองเป็นผู้ไม่รู้เป็นผู้ฟัง ทุกท่านที่มาพร้อมกับผมนั่งรถคันเดียวกันเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะเป็นผู้ที่มีความรู้ก็ตั้งใจจะมาเรียนรู้ร่วมกันครับ บัดนี้ได้เวลาแล้วผมขอเปิดการประชุม ณ บัดนี้เป็นอันไปครับ

- ตต.โกวิทย์ พอเปิดการประชุมเสร็จแล้วก็ขอให้ทุกคนยกมือไหว้คุณลุงไมค์ในฐานะที่ท่านมีอาวุโสมากที่สุดและคนอื่นที่อายุน้อยกว่ายกมือไหว้คนที่อายุมากกว่าทุกคนปฏิบัติครับช่วงนี้ให้ท่านผู้นำได้พัก 15 นาทีเชิญครับ

- เสธขาว ก่อนที่เราจะเริ่มการสัมมนาผมขอตั้งเป็นโจทย์ไว้คร่าว ๆ ว่า วิถีชีวิตของบ้านเมือง ขามโคมี วิถีชีวิตผู้คนจะรวมกันอยากทำงานเพื่อส่วนรวม เรามาคุยกันว่าท่านคิดเหมือนผมคิดหรือเปล่า เราต้องมาคิดให้ตรงกันเสียก่อน วิถีชีวิตของบ้านเมืองมีความจริงประชาชนทั่วไปจะมีหน้าที่ 2 อย่างมีบริบท มีวิสัยทัศน์ แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาชาติได้เพราะฉะนั้นผมจะพูดง่ายๆ ประชาชนมีหน้าที่ 2 อย่าง อันที่ 1. ต้องทำมาหากินเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัวให้รอดที่ทำงานที่เราอยู่มีกิน ที่ทำงานบนแผ่นดินนี้ทำให้เรามีอยู่มีกิน หน้าที่ตัวที่ 2 ที่ตามมาคือ ต้องเสียภาษีให้แผ่นดินนี้ หน้าที่ประชาชนทั่วไป 2 อย่างเหตุผลคืออะไรลองฟังดู กรณีที่จะเกิดรายได้ขึ้นมามีต้องเกิดความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินอย่างมีความมั่งคั่งที่เกิดจากข้าว เกิดความอยากได้ เราก็ไปเก็บมาเก็บมา เขาเรียกว่าเก็บเกี่ยวผลผลิต นาตรงนี้หัวดีมากเลยปีหน้าปีต่อไปฉันอยากจะทำตรงนี้อีก อีกคนเขาก็บอกว่านาตรงนั้นเอ็งอยากทำต่อใช่ คนอื่นเขาก็อยากทำเหมือนกันแล้วทำอย่างไร ดังนั้นจะมีหลักประกันที่จะได้ทำตรงนี้ต่อไปแน่นอนมันก็ต้องมีคนคุ้มครองสิถ้าพูดง่ายๆ ก็อันนี้ทั้งหมด ผู้ปกครองใหญ่สุดเขาเรียกว่าพระเจ้าแผ่นดินเคยเห็นตราประจำพระเจ้าอยู่หัวไหมครับ ธงสีเหลืองตรงกลางเป็นรูปครุฑสีแดง ตราราชการก็เป็นแบบนั้นครุฑใหญ่คลุมทั้งแผ่นดินเลย ทำไปถึงจะแบ่งพื้นที่ออกเป็นเขตครุฑราชการมี รัฐบาลปกครองอยู่มีแค่ 40 กว่าคนเอง ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำหมู่บ้าน ส่วนประชาชนก็ต้องทำมาหากินกันเองและมาอาสาทำเพื่อท้องถิ่นและสิ่งที่ได้รับคืออะไร เกียรติอย่างเดียวยกเว้นว่าตามผม เกียรติจะมีได้ก็ต่อเมื่อมี ผู้ให้เกียรติสิ่งที่ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต.ทำอยากได้จุดหนึ่ง จิตวิทยาจะมีความต้องการขั้นพื้นฐานของมาสโร 5 ขั้น ต้องการทางใจ ต้องการที่จะกินจะใช้และต้องการเกียรติ ทุกคนแสวงหาสิ่งสูงสุดเหมือนปรัชญาตะวันตกแต่ปรัชญาตะวันออกของเราคือต้องการให้คนสรรเสริญชื่นชมก็มีความสุข เราทำงานอย่างมีความจริงใจในที่ชุมชน คนที่อาสาเป็นผู้นำชุมชน เขาต้องการเพียงแค่ว่าเกียรติจะมีชั่วลูกสืบหลานเลย พ่อหมตลูกก็ขึ้นเป็นแทน เพราะสมัยก่อนจะรักษาเกียรติไว้จะไม่ทำด่างพล้อยเลย พวกเราที่โหนถ้าไม่มีใครเกียรติเราเราก็ไม่ออกไป NGO เป็นกลไกที่ดี คืออย่างไรไม่จำเป็นไม่รับอาสาเป็นกลไกที่ดีมากที่จะช่วยชาติได้แต่มันเพี้ยนไปบางเรื่องบางกลุ่มขององค์กรที่ถูกทำให้คนทั้งประเทศ คิดว่าเอาอีกแล้วก็มีอีกแล้วซึ่งไม่เกี่ยวกับพวกเรา NGO บางพวกก็ก็มีมือเพื่อที่จะเข้าพบนายกรัฐมนตรียต้องการหยุดมือมีมือเขา 10 ล้านก็ได้จริงๆ ไม่อยากเชื่อก็ต้องเชื่อมั่นกลายเป็นว่าไม่ใช่เป็นพวก NGO มันกลายเป็นอาชีพอะไรเห็นผู้นำบางคนรวย

ชาวบ้านจนอย่างนี้คงไม่ใช่พวกเราที่เลวทำให้เกียรติของ NGO ลดลงไปเยอะในเมื่อเรากำลังจะอาสาสมัครนี้ เราเห็นตัวตนของเราแล้ว ทำไง จะให้คนทั้งแผ่นดินให้เกียรติเราผมนคนหนึ่งที่มีโอกาสเชื่อกับกลไกรัฐมีส่วนเขียนยุทธศาสตร์ในบางเรื่องผมอยากจะใช้งานพวกเราโดยให้นายกหรือรองเป็นคนสั่ง ถ้าหากมีกลไกรัฐที่ชัดเจนสิ่งที่สูงกว่า มีเอกภาพของภาครัฐมีส่วนช่วยชาติได้เลวแล้วพวกเราจะช่วยเสริมงานตรงไหนได้บ้าง พื้นที่ไหนใครควรมีเอกภาพใครควรเสริมมีเอกภาพรัฐมาเสริมเราทุกคนต้อง Win Win ต้องชนะทั้งสองฝ่าย ถ้ามีคนหนึ่งชนะคนหนึ่งแพ้ ผู้แพ้ก็ผูกใจเจ็บจำไว้เลย แล้วเรื่องอื่นของคนอื่นก็จะกลายเป็นสิ่งไม่ดีไปเลย มันเอาชนะเหมือนพรรคฝ่ายค้านที่ต้องตามบีบคั้นฝ่ายรัฐบาลถ้าหากพวกเราไม่มีเกียรติในชุมชนระวังนะระวังไม่มีแผ่นดินอยู่ คำว่าไม่มีแผ่นดินอยู่ไม่ใช่เขาไม่ให้เราอยู่แต่เขาไม่ให้เกียรติเรา เราอยากได้ออย่างนั้นละไม่มีที่ให้เรายืน ผมของคิดไว้ละกัน ใจของพวกเราสูงสุดคนทั่วไปหวังอะไร หวังลาภทำไมหวังลาภและกัหวังให้คนสรรเสริญ ลาภ ยศ สรรเสริญ ในหลวงไม่หวังที่ทรัพย์สินเต็มแผ่นดิน จนถึงขั้นต้องมีการจัดสรรทรัพย์สินส่วนของ พระมหากษัตริย์จัดตั้งขึ้นมา ท่านหวังยศ ไม่เลยท่านทรงมีพระยศทรงสูงสุดในแผ่นดินเป็นผู้พระราชทานให้คนอื่น พวกเราต้องการยศ ท่านต้องการสรรเสริญ คนส่วนใหญ่ต้องการสรรเสริญในหลวงมีต้องทำอะไรที่มากพอแล้วที่คนจะสรรเสริญท่านและพวกเราต้องการ ใ้คนสรรเสริญไหมย์ถ้าไม่ใช่ 3 อย่างพวกเรา ก็เดินตามรอยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อความตั้งใจเป็นอย่างนี้แล้วเรารักษาเกียรติไม่ได้เราต้องมีผู้ประกาศเกียรติให้เราจะประกาศเกียรติให้เราต้องมีผลงานค่าของคนอยู่ที่ผลงาน ค่าขององค์กรก็อยู่ที่ผลของงาน เราจะสร้างผลงานนี้มาเป็นค่าขององค์กรได้อย่างไร องค์กรบริหารท้องถิ่นส่วนตำบล กำนันผู้ใหญ่บ้าน บอกว่าหมู่บ้านเขาโชคดีที่มีข้าพย์เข้าไปช่วยงาน เขาจะได้รางวัลก็เรื่องของเขาสีเพราะเราทำตามพระเจ้าอยู่หัว ถ้าเขาอยากมีเกียรติก็เรื่องของเขา เราได้ในสิ่งที่เราอยากทำคือทำเพื่อชุมชน ที่ดินของพวกเราในแผ่นดินนี้ ตัวที่ฝากไว้เราจะกลับไปทำอะไรและผลจะออกมาเป็นอย่างไรแล้วเราก็ค่อยเรียนรู้วิธีการที่จะทำกันพอเรียนรู้แล้วอาจเปลี่ยนใจก็ได้ันะครับ มันเหนียวมันบากไม่เป็นไปตามที่ภูคิดจะมาสบาย ๆ ก็ไม่ใช่ ไม่เป็นไรกลับไปเลยก็ได้หรือไม่พอกลับไปก็ลาออกจากซ้ายไปเลยก็ได้เมื่อก็หาตัวกูไม่เจอ ความจริงผมให้เวลาเล่นที่เดียวแค่ถามว่ากูชื่ออะไร ถ้าคิดนานก็ไม่ต้องแล้ว ความถามบีบตอบได้บับเลย เราให้เวลาพวกเราตั้ง 5 นาทีแล้วขอต่อเวลาอีก ผมก็ให้อีกสุดท้ายก็ติดตอบตรงกันว่ามาเป็นอาสาสมัครทำไมสร้างเราให้เกิดขึ้นในเมื่อรัฐมีกลไกมากมายทั้งไว้แต่นั้นะเดี๋ยวผมจะมาเฉลย อยากบอกพวกเราว่าเราเรียนรู้เพิ่มเติม ผมเคยเป็นนักเรียนนายร้อย มีสงครามชายแดน ผมบอกว่าเราจะสู้ได้เลวทำไมสู้ไม่ได้ถ้าไม่อย่างสู้ ผมไม่มาเป็นนักเรียนนายร้อยให้เขาอย่างที่เขาบอกตอนรับน้องใหม่ ผมจึงมาเป็นนักเรียนนายร้อย ผมบอกว่าผมอยากออกไปสู้ทำไมไม่ให้ผมสู้บ้าง ผมอยากไปแต่ยังไม่รู้วิธีการต่อสู้ปล่อยให้ไปสู้ก็ตายเปล่าจำไว้ ผมจำถึงทุกวันนี้ 20 ปีมาแล้วภาคประชาชนก็เช่นเดียวกันใจสู้อาสาสมัครขนาดไม่รู้ว่าจะเดินไปอย่างไร ผมให้ข้อคิดหนึ่งว่า ผมมีความเชื่อมั่นอยู่ 4 ประการ ประการที่ 1 ต้องเชื่อมั่นในผู้บังคับบัญชา จริงใจเชื่อมั่นในข่าว อันที่ 2 ต้องมั่นใจเพื่อนร่วมงาน ต้องไว้ใจ อันที่ 3 ต้องมั่นใจตัวเองถึงไม่มีเสบียงก็รบได้ 4 ต้องเชื่อมั่นในอาวุธที่แบกปืนไปต้องมั่นใจว่าปืนกระบอกนี้ยิงคนได้ แต่ถ้าท่านไม่เชื่อมั่นก็ไม่ต้องไปหรอกได้กระดากเปื้อนสีโดยเฉพาะคนที่ทำงานมาก ผมก็ทำงานมากเพราะฉะนั้นในส่วนที่พวกเราคุยกันวิทยากรผมฝึกนักรบไปช่วยงานชุมชน 7 วัน 6 คืน คืนที่ 5 เจอ

กันตอน 6 โมงเช้าเข้าใจว่าพวกเราไปเจออย่างนี้ คราวนี้สิ่งที่จะไปทำที่ชุมชนสำคัญสุด เดี่ยวผมจะโยงไปสู่ว่า ถ้าใช้ก็ฟังเดี่ยวผมจะเล่าให้ก็จดเอาไว้ ถ้าจดไม่ไหว ผมอาจจะไม่ไหวมากกว่าก็ช่วยกันหน่อย ก็คิดว่าหน้าที่ของพวกเราต่างหากเป็นเป้าหมายงานนี้เป็นงานยาก หากเราสะกิดเขา ภาระกิจของเราเป็นภาระกิจที่สำคัญต่อบ้านเมือง คนทุกคนไม่มีใครอยากลำบากหรอก ผมก็เหนื่อย แค่ว่าเวลามีคนถามผู้ บางคนก็ตอบผู้ที่ตอบเพราะตอบตามคนอื่นเขาเห็นเขาตอบอย่างไร ก็ตอบตามผมนึกถึงตอนที่เขานักเรียนนายร้อยต้องไปข้ามแม่น้ำแควเล็กแควใหญ่มันลำบากมาก เกิดคำถามในใจว่าที่สุดของกูเถโหนทุกคนจะถูกถามว่าที่สุดของมึงเถโหน เพราะฉะนั้นเดินต่อไปทั้งวันทั้งคืนไม่ได้นอน ไม่ได้กินก็พูดให้ฟังคราวนี้ถ้าหากงานชุมชนที่ทำถ้าเราไม่รู้สาระของเวลานะเวลาก็ผ่านไปผ่านไป บางคนตื่นมาแล้วกินแล้วออกไปทำงานพอเย็นก็กลับบ้าน กินข้าว อาบน้ำนอนทำอย่างนี้เป็นประจำ ส่วนอีกคนตื่นมากิน ทำงาน กลับบ้านดูทีวีแล้วอาบน้ำนอนที่ผมอยากให้เราลองมองดูตัวเองสิว่าวันหนึ่งตัวกูทำอะไรบ้าง อีกเส้นหนึ่ง เส้นสีแดงหมาตัวหนึ่งวันหนึ่งมันทำอะไรบ้าง ตื่นนอน หิวเมื่อไหร่หากินเมื่อนั้น เพราะมันไม่มีอะไรสักอย่างวันหนึ่งมันก็ไม่ได้ทำอะไร พวกคุณเคยเหงาบ้างไหม พวกมันก็เหงา วันนั้นเดินไปเดินมา วันหนึ่งมันทำอะไรบ้างครับ กินข้าวนอน มองดูแล้วมันก็ไม่ต่างอะไร คนเราที่อายุ 20 ปีก็ถือว่าบรรลุนิติภาวะแล้ว มีดีใจ เสียใจ ร้องไห้ สบหัว ส่วนคนที่อายุ 70-80 ปีก็มีประสบการณ์มากกว่าคนที่อายุ 20 ปี เขาบอกว่าคนที่ยังไม่ 20 ปีไม่ได้สะสมในสิ่งต่างๆ เราจะเห็นว่าพอ 20 อาตมาบอกว่ายอกเลย พอบวชปั๊บ นะโมมาเรียนทำไม อะระหังสัมมาคืออะไร อธิปไตยคืออะไร สวาชาโตคืออะไร มาคุยกัน บทสวดมนต์ทำวัตรเช้ามันแปลว่าอะไร บทสวดมนต์ค่ำแปลว่าอะไรจะแปลว่าที่ผ่าน ๆ มาเคยสุขเคยทุกข์เคยดีใจเคยเสียใจเคยร้องไห้ เคยผิดหวัง เคยสมหวังเคยผิดหวังจากสิ่งที่เรารัก ดังนั้นความคิดของเจ้าและผู้ใหญ่จึงต่างกัน ผู้ใหญ่บางคนชอบทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีกระวังเด็กมันจะถอนหงอกเอาเคยได้ยินคำนี้มั๊ยครับเป็นคำพูดของคนสมัยก่อนคือทำอะไรแล้วไม่ได้แก้ไขให้มันดีกว่าเดิมเคยเป็นอย่างไรรู้ก็เป็นอย่างเดิม ผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก เคยร้องไห้ก็ยังร้องเหือนอยู่นั้นจะไปสอนเด็กก็ไม่ได้นี่จึงเป็นที่มาของคำว่าระวังเด็กจะถอนหงอกเอา คือประสบการณ์ที่ผ่านมาไม่ได้ช่วยอะไรเลยในการทำงานไม่ได้ช่วยอะไรในการแก้ปัญหาชีวิตไม่ได้ช่วยอะไรในองค์กรนี่คือภาพรวมของคำนี้ ขอย้อนนะครับวันหนึ่ง ๆ กูทำอะไรบ้างวันหนึ่งมันทำอะไรบ้างสิ่งที่เหมือนที่เหมือนกันคือ กิน ชี นอน ผมจะให้ดูภาพนะครับ ชีวิตนี้คืออะไรเกิดมาทำไม แล้วจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร ถ้าอยู่ต่อไปแล้วไม่ต่างจากนี้ก็ไม่ต้องอยู่หรอก เพราะไม่ต่างกับหมาเมื่อก็ให้ทุกคนตั้งคำถามในใจว่าทำไมต้องมีพวกเรากลุ่มเราด้วยในเมื่อภาครัฐ เขาแก้กันหนักหนาเขาจัดการกันเกือบหมดไม่ว่าเรื่องใดๆก็มีกลไกรองรับทั้งหมดอยู่แล้ว จึงถามว่าแล้วทำไมถึงต้องมีเราเป็นคำถามที่เรายังตอบตัวเองไม่ได้แต่เราก็ต้องทบทวนอันนี้ก่อนอย่างสนามรบมีการเข้าไปยึดที่หมายเป้าหมายเดียวกันเลยทั้งหน่วย ชั่วบ หน่วยขวา อาจตั้งขวางทางปืนกันเองก็ได้ โดยที่ไม่รู้ หน่วยซ้ายบอกว่าเราต้องยึดที่หมายให้ได้ หน่วยขวาก็บอกว่าเราต้องยึดที่หมายให้ได้เช่นเดียวกัน พร้อมแล้วยิงสุดท้ายเข้าศึกไม่ตายสักคนพวกเรายกกันเองที่ผ่านมาเป็นอย่างนี้เขาบอกว่าทางซ้ายคือภาครัฐ ทางขวาคือภาคที่ไม่ใช่รัฐคือองค์กรเอกชน หากมานั่งคุยกันไม่ชัดเจน เป้าหมายเดียวกันคือแก้ไขปัญหาคือความยากจน สุดท้ายอาจจะขวางทางปืนกันก็ได้ ฉะนั้นเองหรือถ้าหากเราไม่มีเรื่องการวางแผนงานร่วมกันมันก็จะมีความปัญหา ผมขอพักไว้แค่นี้ก่อนจริงๆแล้วทำไมข้างบน

ต้องมีพวกเราออกมารับ ทำไมต้องมีเงินมาให้ภาคประชาชนที่องค์กรพัฒนาเอกชนที่ทางภาษาอังกฤษเรียกย่อว่า NGO องค์กรภาคีรัฐบาลแล้วทำไมต้องมีองค์กรพัฒนาเอกชนด้วยเขาว่าอย่างนี้ข้างบนเขาบอกว่า สมมุติว่านครปฐมของเราแก้ความยากจนยึดที่หมายคือยึดแม่น้ำทางโน้นให้ได้ทหารผ่านลำน้ำไปแม่น้ำแคว น้อยจะพาลงตลิ่งที่ต่างคนต่างไปคนที่ถูกระทำคนหนึ่งคือชาวบ้านเขาบอกว่ามันมีหลักฐานข้อที่ 6 ว่าตามผมนะครับต้องมีเอกภาพในการบังคับบัญชาในพื้นที่จะต้องวางให้ชัดว่า ใครเป็นหลักและใครเป็นส่วนสนับสนุนต้องมีการวางแผน ผมเป็นผู้พันออกคำสั่งในการยิงลายเซ็นต่อผมหลักฐานที่สั่งให้พาทหารไปตายเรียบร้อยไปเลย ถ้าอันนี้เป็นเอกภาพงบประมาณต่ำเราก็ตามงบกระสุนปืนใหญ่ก็ให้ที่นี่ก่อน กระสุน น้ำมัน ก็ให้ที่นี่ก่อนอะไรก็ต่างให้ที่นี่ก่อน แต่มีงานบางอย่างในขณะระบบมันเสียเวลาที่จะให้พวกนี้ทำพวกนี้ต้องถนอมกำลังไว้ยึดข้างบนข้างบนนี้ไม่ใช่ภูเขาหัวโล้นนะมันมีคนอยู่และคนก็มีปืนอยู่ไม่ใช่ไปยิงรบที่ไรชนะทุกทีแล้วถ้าให้พวกนี้แกลไปรบล่าบาคณะเจอน้ำก็ลุยน้ำ เจอตอลุยตอ กว่าจะไปถึงที่หมายหมดแรงสุดท้ายไปถึงที่หมายก็ให้เขาฆ่าเขาก็ต้องถนอมเอาไว้ งานพวกนี้เป็นงานเล็กเขาคิดว่าหน่วยสนับสนุนกัน ก็จะดึงงบประมาณอีกส่วนหนึ่งไปให้กับศูนย์ งานทหารช่าง งานข้ามลำน้ำ งานพวกนี้เป็นงานสนับสนุนทางรบ เพราะฉะนั้นไม่ทำก็ไม่ได้ พอมาของเราโครงการเปลี่ยนแล้วของเราเป็นการรบเรื่องความยากจน ต่างมีความหมายว่าแก้ยากจนมันก็จะมึงงานมาแล้วมองว่าใครเป็นเจ้าของภาพ โอเคว่าเอกภาพนี้ปัจจุบันเขาเรียกว่าเจ้าภาพจะมีอะไรสูงกว่า ถ้าหากเจ้าภาพในเรื่องนี้เป็นสิ่งคงคือภาครัฐเราก็เสียเงินคอยเสริมหนุนด้วยซึ่งค่าพวกนี้เขาบอกว่าภาครัฐเนี่ย ผมขอย้อนงานอะไรก็แล้วแต่ภาครัฐเขาจะมอบอำนาจให้ภาครัฐเป็นหัวหลัก เพราะรัฐจะวางแผนเลยถึงขั้นต้องจ้างคนเข้ามาช่วยทำเลย เขาเรียกคนเหล่านั้นว่าข้าราชการจ้างมาทำประจำ มันต้องทำแ่ตงานเล็กงานอื่นก็ราชการก็ไม่คุ้มพอหมดงานนี้แล้วพวกเราฟังจะได้ค้นหาบรรพบุรุษของเราเราจะได้รู้ที่มาขององค์กรภาคประชาชน NGO ถ้าข้าราชการจ้างตรงนี้พอหมดงานก็ต้องจ้างไปเรื่อยอะไรจะเกิดขึ้นงบประมาณก็ผ่านไปเรื่อยก็เลขหาวิธีให้งานเป็นชิ้นๆแล้วให้เงินไป ยกตัวอย่าง สีแดงอาจจะเหมือนกับเคยเห็นน้ำดับเพลิงที่เทศบาลมีครบมีคนทำงานทุกวันเลยแต่ไฟไหม้ไม่ได้ไหม้ทุกวันหรือไฟไหม้ไหม้จ้างมาทำไมแต่พอไฟไหม้จ้างไม่ทัน ฉะนั้นต้องยอมจ้าง ทหารก็เหมือนกันมีไว้เพื่ออะไรเพื่อรบพอไม่ได้รับทหารไม่ได้ทำงานแต่พอรบเกณฑ์มาทันทีได้ที่ไหนแล้ว ถึงแม้ตอนนี้ไม่ได้รับแต่ต้องมีไว้ก่อนจึงบรรจุเป็นข้าราชการไปเลย นี่คือเอาส่วนที่ไม่ได้ทำงานนะพวกนักดับเพลิงต้องดับเพลิง พวกทหารต้องรบแต่ได้รับเงินเดือนนะแต่มีอีกส่วนหนึ่งจะจัดงานทะเบียนราษฎร งานที่อำเภอ งานเสมียนมาไว้รับเป็นจ๊อบไม่ไหวจ้างเป็นข้าราชการในสำนักงานเลยพวกนี้ต้องทำแน่นอนแม้ไม่ทำอย่างนี้ก็ต้องทำอย่างอื่นใด เพราะผู้บังคับบัญชาสั่งให้ทำได้เพราะฉะนั้นจ้างเลขคุ้มจึงเรียกเป็นข้าราชการส่วนงานที่จ้างชั่วคราวมันไม่คุ้มเพราะงานที่ทำประจำรัฐได้ดำเนินการจัดตั้งองค์กรขึ้นแล้วกระทรวงกองกรม แผนกบ้าง เมื่อก่อนยังไม่ได้ทำลองๆดู พอลองไปลองมาคิดคนทำต่อไปก็เลยจัดตั้งอบต. ขึ้นมากลไกรรัฐเดินไปเรื่อยแต่พวกที่ไม่แน่ใจว่าจะทำต่อเนื่องทำได้ไม่ได้แต่ถ้าไม่ทำก็ไม่ได้ ถ้าไม่ทำงานนี้ประสิทธิภาพก็ลดน้อยลง รัฐจึงใช้วิธี ผมขอย้อนไปเรื่องกรมทางหลวงจะเป็นต้องมีไหม ต้องมีเพราะต้องดูแลเรื่องถนน แต่บางครั้งกรมทางหลวงต้องสร้างทางและต้องซ่อมทางแต่ไม่ได้ทุกครั้งเป็นบางครั้ง เพราะฉะนั้นจึงแบ่งงานทางหลวงเป็น 2 ส่วนส่วนหนึ่งคือจ้างข้าราชการที่

เป็นเจ้าหน้าที่ทางหลวงลงมาเอาไว้ดูทางและก็จ้างเหมาผู้ก่อสร้างมาทำถนนนั้นจึงบอกพวกว่าเป็นเพียงส่วน
ช่วยหนุนงานภาครัฐ ทำให้ดีขึ้น รัฐได้เงินมามอบงานให้งานจบเงินหมดรัฐก็จะเอาผลงานนั้นพวกเราเป็น
คล้ายกับคนทำทางเป็นคนบุกทาง เป็นกำลังสำคัญของรัฐรัฐยังไม่กล้าตั้งองค์กรนี้มาทำเรื่องนี้โดยตรงแต่ถ้า
หากอยากให้เกิดหนุนบางอย่างจะดีขึ้น อยากได้งานนะแต่ข้างประชาชนดีกว่า ประเด็นที่จ้างงานเอาเงินไป
ก่อนหนึ่งเอางานนี้ อันที่ 2 กลไกภาครัฐมันแข็งมันมีกฎระเบียบข้อบังคับอะไรอะนะเอาง่ายๆคนบางคนเป็น
ชาวบ้านธรรมดาผู้ใหญ่ว่ายทำโน่นทำนี่พอตัวเองเข้ามาเป็นเองก็จะพูดว่าครบถ้วนๆไม่ต้องคิดข้างบนคิด
เรียบร้อยแล้ว ผู้รณอนนี่ก็เหมือนกันหากเข้าไปกลไกภาครัฐเดี๋ยวก็กะท่าน ข้างบนคิดไว้ให้แล้วอย่างนี้เป็น
ต้นกลไกภาครัฐเอาแต่ใกล้ชิดตัว พอทำอย่างนี้อย่างเดียวนั้นมีปัญหา มันไม่ใช่แก้ปัญหามาของชุมชนแล้วก็
เสียเวลาฟรีให้ข้าราชการมาทำงานยาเสพติดสมมุติให้ตำรวจไปปราบผู้ร้ายไม่ต้องจับกันพอดีให้ทหารมาจับ
ไม่ก็อย่างเดียว สุดท้ายก็ไม่ต้องยิงปืนกันหลายๆอย่างแต่ถ้าเรื่องนี้ถ้าจ้างทำตลอดก็ไม่คุ้มมีหน่วยงานที่ก่อตัว
จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือช่วยเสริมภาครัฐได้ก็ให้กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนเขาช่วยพอรู้ตัวเองขึ้นบ้างใช้มีที่มา
ของเราเพราะฉะนั้นพวกเราเป็นส่วนหนึ่งที่กลไกรัฐบอกว่าต้องมีแต่ภาครัฐทำก่อตัวไม่ได้ พวกเราทำก่อตัวได้
รัฐจึงยอมให้พวกเราช่วยพัฒนาประเทศในทิศทางเดียวกันจะเห็นภาพใหญ่องค์กรเอกชนจะคอยหนุนเสริม
ช่วยงานของภาครัฐประเทศชาติมีวิกฤติอะไร วิกฤติบ้านเมืองจะมีพุ่งไปทีนโยบาย นโยบายจะแก้อะไร วิกฤติ
เรื่องยาเสพติด นโยบายแก้เรื่องยาเสพติด ภาครัฐพุ่งยาเสพติดองค์กร เอกชนช่วยเสริมหนุนภาครัฐเป็นการ
เสริมหนุนในช่วงภาพใหญ่ๆ แต่ถ้าภาพของการทำงานพวกเราจะเล่นสีน้ำเงินเองรัฐเป็นสีแดงรัฐต้องหนุน
เสริมเราให้เราทำงานได้ นายอำเภอที่เป็นกลไกรัฐจะต้องเข้าใจว่าที่เข้ามาทำอะไรบางพื้นที่ไม่เข้าใจ มีเกียรติ
เข้ามาเพราะมันถูกกระทำ NGO บางกลุ่มทำให้ภาครัฐไม่อยากจะคุยด้วยมันเหมือนอาสาสมัครเป็นอาชีพหนึ่งไป
เมื่อเป็นอาชีพก็ทำให้บางพื้นที่ไม่ให้เกียรติเรา ความจริงผมอยากจะนำเสนอในภาพรวม มันจะมีปัญหาเรื่อง
เงินคนที่ไม่เคยทะเลาะกันก็มาทะเลาะกัน ทำให้งานในพื้นที่มันแย่งผมให้การบ้านไว้สำหรับคนที่ตั้งใจจะ
เข้ามาทำงานนี้ผมอยากรู้ว่าพวกเรารักช่วยเราหรือเปล่าถ้าเรารักช่วยเราก็จะไม่ทำให้ขายเสื่อม เราต้องค้นหา
สาเหตุเพราะเราเคยถอดบทเรียนมาแล้วผมตอนนี้เป็นผู้หมวดเขียนโครงการอยู่ใต้ 2 มีมดขึ้นมากัด ผมปิด
แล้วมันก็ขึ้นมามากผมก็เลยล้มมองลงต่ำก็รู้ว่ามันมีคราบน้ำตาลดมันถึงขึ้นมาผมก็เลยเอาผ้าชุบน้ำเช็ดแล้วเมื่อ
ไม่มีคราบน้ำตาลดมันก็ไป เห็นมดกัดต่อ ไปข้างหน้าจะคิดแก้ไขปัญหอะไรให้ขยันมุงมันแต่ไม่รู้ไม่ค้นพบก็
อย่าหวังเลยว่าจะแก้ได้ถ้าเราตั้งใจจะแก้ภาครัฐต้องกลไกมาช่วยพวกเราอย่างน้อยก็ช่วยให้กำลังใจเราจริงไหม
ครับ การงานในพื้นที่เราถ้ามีคนเข้าใจเราเราดีใจมีรับการทำงานของเราเขาเรียกว่าเชิงคุณภาพ แต่ของ
ภาครัฐเป็นการทำงานเชิงปริมาณการทำงานทุกอย่างจะสำเร็จได้ด้วยการกระทำนี่คือความจริงพระฉะนั้นใจมี
เงินมางานไปมีคุณค่ามีคุณค่างานการอยู่ต่อไป ซึ่งไม่เหมือนสัตว์เครื่องนาคพวกนี้อยู่ไปวันๆไม่เหมือนเราต้อง
คิดว่าเราจะทำอะไรบ้างก่อนจะนอนจะทำอะไรบ้างตื่นมาแล้วจะทำอะไรบ้างตรงนี้ผมว่ามันมีสาระนะ ถ้าได้
ตรงนี้เรื่องชาติบ้านเมือง เรื่องการรักชาติไม่รักชาติ ผมอยากบอกว่าอย่าทำงานตรงนี้เลยมันต่ำเกินไป ผมอยาก
ให้พวกเราหาตัวเองให้เจอว่าเราเกิดมาไม่ว่าจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร บางคนอยู่มาอายุ 40 ปีแล้วเวลาที่ผ่านไป
เรื่องอยู่ถ้าอยู่แล้วไม่ทำความคิดจะอยู่ไปเพื่ออะไร บางคนอ้างว่ารักชาติทุกคนอ้างว่ารักชาติหมดมาบ้านเมืองมา

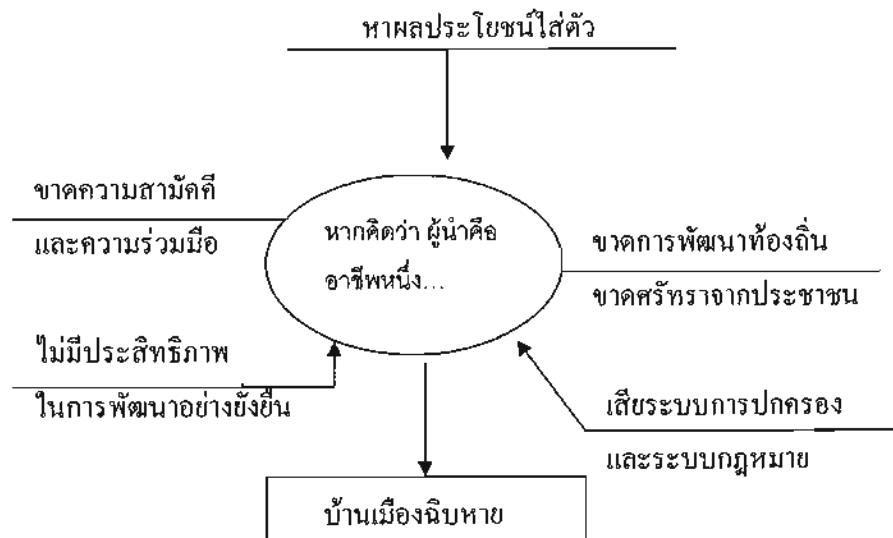
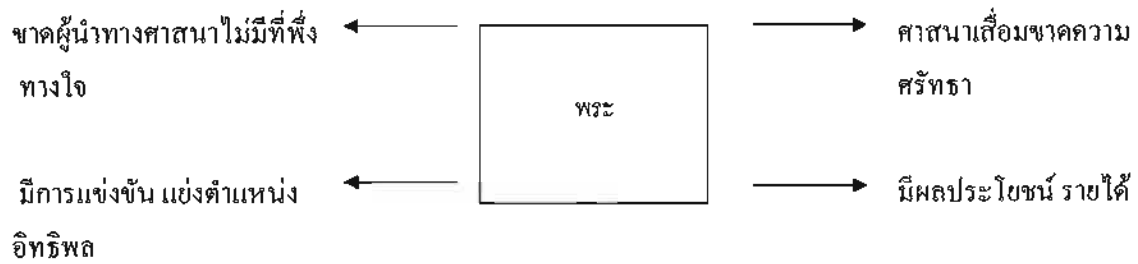
อ้าง การทำความดีเอาประเทศชาติมาทำความดีเข้าตัวหมด เราจะทำเพื่อชาติอย่างเดียวนั้นได้อุดมการณ์ คนเราควรจะตายอย่างมีสติไม่ควรอยู่อย่างมีอุดมการณ์ทุกคนเกิดมาบ่มมีศาสนาและแต่ละศาสนาก็มีคำสอนและความเชื่อที่ต่างกัน ศาสนาพุทธก็จะสอนให้คนทำความดี ทุกคนกลัวความตายไหมไม่ต้องกลัวหรือทุกคนเกิดมาก็ต้องตายด้วยกันทั้งนั้น ผมอยากให้พวกเราเอาศาทำทำความดี มีคนบางพวกที่เขาไม่นับถือความเชื่อ อย่างทหารบางคนเขาเชื่อว่าเขาบอมตัวเพื่อองค์กรของเขา เดี่ยวผมจะให้ทุกคนดูภาพวีดิทัศน์เรื่องหนึ่ง นี่เป็นของประเทศญี่ปุ่นมีผู้ขายอยู่คนหนึ่งเขามีความเชื่อว่ามันขึ้นแล้วอายุจะยืน เขาเชื่อว่าต้นไม้มันยังกินขี้ได้เลยแล้วทำไมคนถึงจะเกิดบ้างไม่ได้ความเชื่ออันตรายไหมครับ มันอันตรายนะแต่บางครั้งความเชื่อก็มีประโยชน์มาก เขาเรียกว่าสมาธิ เขาเชื่อว่าทำสิ่งนี้แล้วมันดีเขาก็ทำตามกัน ความเชื่อมีค่ามากยอมตายเลยก็มี ถ้าหาญจริงหรือเปล่าเอาออกไปรบพลีชีพกล้าหรือเปล่าไม่กล้าแล้วถ้ามีผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผมฆ่าไก่ เขาบอกว่าสุวรรณฆ่าไก่ตัวนั้นซะถ้าคุณไม่ฆ่ามันผมจะฆ่าคุณแทนแต่ความเชื่อของผมคือไม่ยอมฆ่าไก่ผมยอมตายดีกว่าผมไม่

อยากสร้างเวรสร้างกรรม ครั้งหนึ่งผมมีโอกาสได้ไปเยี่ยมนักโทษอยู่ในคุกผมถามพวกเขาว่าถ้าให้เลือกติดคุกตลอดชีวิตกับประหารชีวิตเลย ถ้าให้เลือกจะเลือกอะไรดีใครเลือกที่จะให้ประหารชีวิต ยกมือขึ้น เชื่อมัยทุกคนยกมือขึ้นหมดเลยเห็นไหมครับเขาเลือกที่จะตายเพราะว่าต้องอยู่ในคุกมันทรมารต้องชดใช้กรรมอยู่ในนั้นเพื่อที่จะได้หราบจำคนอื่นจะได้ไม่กล้าทำตามแล้วเอามาเป็นเยี่ยงอย่างเขาเชื่อว่าคนเราเปลี่ยนแปลงได้ การทำความผิดถ้าคนไหนทำผิดมากก็ต้องได้รับโทษมากคนไหนทำผิดน้อยก็จะได้รับโทษน้อยลดตามลำดับ เพราะไม่อย่างนั้นก็จะไม่มีใครกลัวเต็มไปหมดมันจึงมีขั้นตอนต่างเกิดขึ้นและเพื่อเป็นการให้โอกาสคนเลวได้ทำความดีแก้ตัวด้วยทุกคนจะเอาหรือไม่ก็ได้เนะครับเพราะการทำความดีถ้าเราไม่ทำอยู่ไปก็ไม่มีประโยชน์ ผมจะพูดเรื่องนี้ถามว่าพวกเรามีหนี้ แล้วถ้าตายหมดหนี้ ถ้าแก่ตายไปแล้วแก่มีลูกไหมล่ะ ลูกจะต้องเป็นคนชดใช้หนี้ต่อจากเราแล้วถ้าถามว่านิติกรรมเล่าก็คือถ้าเราไม่มีลูกเราตายไปเราก็ต้องตามไปใช้หนี้เขาในชาติต่อไป และหนี้กรรมก็ไปกระจายใส่อีกชาติหนึ่งต่อถ้าหนี้สินยังไม่หมดด้วยการตายแล้วหนี้กรรมเล่าเพราะฉะนั้นแทนที่จะมีชีวิตอยู่ต่อเพื่อการใช้หนี้ให้หมดไปในชาตินี้ ชาติหน้าค่อยว่ากันใหม่ ผมให้ทุกคนดูตัวอย่างละกันให้ดูความเชื่อต่าง ๆ เอาว่าตามผมนะเกียรติจะมีได้ก็ต่อเมื่อมีผู้ให้เกียรติ ผมใส่เครื่องแบบอยู่ในค่ายมีคนให้เกียรติแสดงความเคารพแต่พอออกมานอกค่ายไม่ได้ใส่เครื่องแบบคนอื่นที่เขาไม่รู้จักเขาก็ไม่ให้เกียรติและให้ความเคารพผมไม่ได้อยู่ในสายตาของพวกเขเลยหากที่ไหนเราไม่มีเกียรติเราก็ไม่ออกไปหรือจริงไหมครับ เพราะฉะนั้นที่ผมถามว่าเราคือใคร ผมอยากให้พวกเราค้นหาตัวเองให้ได้องค์กรของเราถ้าไม่มีจุดยืนก็ถือว่ามาเทียวก็แล้วกันนะกลับไปก็เหมือนเดิมไม่มีอะไรดีขึ้นเดี๋ยวจะให้พวกทำทั้งใจท้อไว้ 3

ใจท้ออันแรกคือ หากผู้นำคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพนึง ข้อ 2 หากพระคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพนึง อะไรจะเกิดขึ้น ข้อ3 หากอาสาสมัครคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพนึงอะไรจะเกิดขึ้นบ้าง ช่วยกันคิดหน่อยนะครับ

- หากพระคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพนึงก็จะทำให้ศาสนาเสื่อม และจะทำให้มีการแข่งขันแย่งชิงตำแหน่งเจ้าอาวาส
- หากผู้นำคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพนึงจะมีผลอย่างไร คือหาผลประโยชน์เข้าตัวเอง หาผลประโยชน์ใส่ตัวอย่างเดียวสุดท้ายบ้านเมืองก็ล่มจม

- อาสาสมัครคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพหนึ่งจะเกิดอะไรขึ้นก็จะเกิดในเรื่องของการหาผลประโยชน์ทำอะไรก็คิดเล็กคินน้อยและก็จะสร้างความแตกแยกให้ชุมชนก็ของบแก่นี้ะครับ

- เสธขาว จะเห็นได้ว่าถ้าเรายังไม่รู้ว่เรคือมครผมถึงอยากให้ทุกคนค้นหาตัวเองให้พบจริงๆก่อนพอเรารู้จักตัวเองผมก็นำเสนอมันแบบนี้เนะ NGO บางส่วนมาทำงาน ธงนี้ไม่ใช่ธงวิฤติเศรษฐกิจหรือแค่ธงนี้เป็นของจีนโลกเมื่อมีงบจากต่างประเทศช่วยด้านนั้นด้านนี้แต่คราวนี้ผมจะพูดเฉพาะของเราคือ ธงนี้ได้มาจากวิฤติประเทศจึงมีงบประมาณมาช่วยหนุนเสริม เพราะงานบางอย่างรัฐทำไม่ได้ต้องมีพวกเราหนุนเสริมช่วย จากจุดเริ่มต้นที่เรามาช่วยหนุนเสริมภาครัฐครั้งนี้สิ่งที่ผู้ใหญ่อุดคิดว่าตัวเองเป็นผู้นำของหมู่บ้าน เกียรติจะมีได้ก็ต่อเมื่อมีคนให้เกียรติสิ่งที่ผู้ใหญ่อุดทำ ถ้าหากเปรียบเทียบกับพ่อกับแม่จริงใหม่ทุกคนเค้าก็รักกันเหมือนกัน แต่ว่าใช้ภริณีนี้สูงกว่าคือของพ่อของแม่เลย เด็ก 2 คนไม่ทะเลาะกันเลยตราบโคที่พ่อแม่ยังไม่ตายจริงครับ ยาวกว่าพี่ชายหนอยไอนั้นลับหลังพี่ชายก็ชกกันเองเหมือนกัน ถ้าเราใช้ให้ลูกที่เหมือนกันลูกคนนี้ก็รักพ่อรักแม่ ลูกคนนี้ก็รักพ่อรักแม่นั่นก็จะนำสู่กระบวนการที่พวกเราอยากให้เกิดเป็นเรื่องเป็นราวแล้วก็เข้าใจตรงกันทั้งหมดไม่ใช่เป็นประธานหรือเป็นลูกทิมต้องเข้าใจจุดยืนทั้งหมดเพียงว่าเมื่อเราเป็นอาสาสมัครไม่ใช่อาชีพหนึ่ง แต่มีบางคนก็มีเวลว่างมีเวลามากเสียสละได้มากกว่าก็ให้เขาทำงานมากกว่ากองข้าเราเป็นประธาน เป็นกรรมการกันไปพวกเราก้เป็นอาสาสมัครกันไป สามารถที่จะไม่ลี้มว่างเมื่อไหร่ก็ไปทำงาน ใครเป็นข้าราชการตรงนี้ก็ว่างเสาร์อาทิตย์ก็ไปช่วยกันคืออยากทำให้ใหม่ครับ ถ้าอย่างนี้ปั้มมันจะเข้าใจกัน กลไกรัฐบาลเดียวจะต้องทบทวนอีกทีนะเดี๋ยวดอนสาย ๆ ทบทวนรอเพราะเห็นบอกจะมีพวกที่ที่มาก่อนที่เราจะเดินไปข้างหน้าปั้มเดี๋ยวยรทบทวนคู่ชกนิด ผมตงไวันิดหนึ่งว่าถ้ากลไกของพวกเราเนี่ยยังคงขึ้นหยัดภาครรัฐจะพยายามเลียนแบบภาครรัฐทุกอย่าง ถ้าอย่างนั้นมันก็ไม่ต้องมีหรอกเพราะภาครรัฐเค้าทำอยู่แล้วเข้าใจใหม่ถ้าพูดง่าย ๆ นะที่หัวตงพวกเราเนี่ยเพราะว่ามีบางเรื่องที่รัฐทำไม่ได้มันแข็งเขาจึงให้พวกเราเป็นเสมือนกับน้ำที่ตลอดประสานไปได้อ่อนตัวไปได้อัดลอคจนถึงซีเมนต์เป็นตัวเชื่อม รัฐเชื่อมกับชุมชนด้วยทางอะไรครับ รัฐเชื่อม ชุมชนด้วยองค์กรกลไกของเขาแต่บางอย่างในชุมชนเล็ก ๆ ลึก ๆ เป็นบุคคลเป็นตัวผู้พวกเราไม่ได้พวกเราจะรู้ปัญหาของเรามากกว่าจริงใหม่ครับ เราเคยมีอากรกันใหม่ครับ ผมไปเร็วแล้วนะตามให้ทันนะเข้าใจเปล่าเปลี่ยนเรื่องนะครับลองดูเดี๋ยวก้อยๆตรงนี้นะ เปิดประชุมไว้ก่อนผมจะนำถึงว่าไม่มีใครรู้ว่าเรากันหลังตรงไหน มีแต่เราเท่านั้นที่รู้ว่รณะคันตรงไหนตอนที่เรากันเรนอนหลับตาเกยยังโดนเลยที่เดียวด้วยไม่ต้องกล่าตรงไหนเชื่อผมใหม่แต่ถ้าหากมีคนมาป้ายสีเราเอาสีมาป้ายเรา เราไม่รู้หรือว่ามันมีอะไรบ้างจริงใหม่ครับ อย่าหักใช้เค้าฟังตัวเรานั้นบริสุทธิ์อยู่แล้วเรารู้ว่เรคันตรงไหนเคยเห็นความมันคันหลังใหม่ครับ รู้จักควายใหม่ครับ ควายที่เราว่ามันโง่ๆ ตอนที่คันหลังเนี่ยมันยังไม่เคยร้องขอคนอื่นเลย มันพูดกับเจ้าของไม่รู้เรื่องเอาหางฟัดบ้าง ถ้าฟาดโดนก็โดน ถ้าไม่โดนมันก็หาทางแก้ไขปัญหาอาการคันหลังมันให้ได้ที่ว่ามันโง่ ๆ นะ มันรู้น้อยแต่เม้มันรู้น้อยเพียงไรแต่ที่มันรู้นะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพราะว่ามันรูว่มันคันตรงไหนจริงใหม่ครับ ดูตามเสาเรือนบ้าง ดูต้นมะม่วงมั่งข้างบ้านมั่งหาทางแก้ไขจนได้ แม้น้อยแต่ก็ถือว่าไม่โง่คือมันรูว่

มันคันตรงไหนไม่มีใครรู้เรื่องนี้ว่าใจเราบริสุทธิ์ไม่บริสุทธิ์มีแต่เราเท่านั้นที่รู้ว่าเรากำลังคิดอะไรทำอะไร แต่ส่วนภายนอกเนี่ยอาจมีคนป้าป๊าได้ ป้าป๊าเนี่ยเราไม่รู้เลยว่าถูกป้าอยู่เพราะมันไม่มีอาการให้มีใครมาปะบอกข้างหลังเมื่อเรารู้แล้วจริงไหมครับ ขนาดอยากได้ลูกยังไม่รู้เลย เพราะฉะนั้นเรื่องภายนอกเนี่ยคนอื่นอาจรู้เราไม่รู้แต่ว่ามันไม่สำคัญหรอกมันเรื่องภายนอกแต่เรื่องภายในสำคัญกว่าว่าใจ คิดอะไร เดี่ยวเราจะเข้าสู่ด้านกาย กายต่อจากใจ กายใจ แล้วก็ถ้ากายเข้าใจป๊อบเราก็ไปสู่ใจเดี๋ยวเราเปิดประชุมกันก่อน ผมจะนำก่อนนะ นำตัวอย่างให้ดูหากพวกเราใช้วิธีนี้กันมาก่อน อีกหน่อยก็เป็นความเห็นของข้าพเจ้าเอง แล้วมีโปสเตอร์เผยแพร่ 2-3 แผ่นก็ได้ แผ่นละ 5 บาท 6 บาท ก็ปีเดียวพอแล้ว ถ้าใครนั้นก็เอาออกมาเลยผมจะเขียนใหม่เขียนเป็นถ่ายสำเนา เหมือนกับทนายถ้าสักวันหนึ่งหมู่บ้านคุณคือเป้าหมายเราใช้หลักธรรมข้อเดียวกันคุยกันรู้เรื่องจริงไหมครับ ไม่ใช่ท่านนี้ข้าพเจ้าใช้เรื่องนี้ข้าพเจ้าโน่นเข้มนั้นต้องอย่างโน่น ข้าพเจ้าโน่นเข้มนั้นต้องอย่างนี้คุยไม่รู้เรื่องหรือจริงไหมครับ เพราะฉะนั้นเราก็พลิกดูบาย ปิดดูบายชะเลยคนเรามีดูบายกับตัวเองซักที เราจะใช้ดูบายกับตัวเองให้มีอิทธิฤทธิ์ขึ้นมาจะได้สู้ สู้ สู้ตลอดแต่สู้ยังงี้ไม่รู้ทีนี้ก็เป็นมววัดพวกนี้ฟาดไปเรื่อย เราต้องไม่มีเชิงครับต้องผ่านด้วยกันแต่เวลาขจัดปิดฝุ่นมัน 7 วัน ตี 5-5ทุ่ม4ทุ่ม แล้วก็สู้ไม่สู้เอาตรงนั้นก่อน ขนาดมึงยังไม่สู้เลยก็ไม่ต้องพูดคือเราก็คิดกันว่าอย่างงั้นแบบนี้มันหลักสูตรสั้นแล้วก็ค่อยๆปรับเข้าไป ซัก 2 โมงเช้าผมมาตรงเวลา ผมต้องการฝึกวินัย ถ้าเผื่อท่านไม่มาอย่างนี้ไม่มีปัญหาหรอก แต่ว่าเวลานัดก็ค่อนข้างเราไม่ได้มีการกำกับ เรามีหน้าที่สังเกตคนอื่นเพราะฉะนั้นเราต้องสังเกต เนาะเดี๋ยวเปิดประชุมให้ก่อน อันดับแรกนี้ก็ให้พวกเราในที่นี้ ผมจะพามาก่อนเพราะว่าจะได้เห็นจังหวะนะเดี๋ยวครั้งต่อไปก็ให้ประธานที่ประชุมเป็นผู้อาวุโสว่าแล้วเราว่าตามลำดับแรกจะให้เขาพูด อปรธานิยธรรมก่อนเป็นผลก็อดดิศ 3 คำเอง จับไม้คัมมาเป็นร้อยๆเวทีแล้วลืมที่เราให้เขาท่องอปรธานิยธรรมก่อนเพื่อเป็นการทบทวนข้อตกลง เดี่ยวแต่ละข้อเราเคยถามมาแล้วเห็นด้วยไหมข้อเห็นด้วยไหมก็บอกเห็นด้วยข้อหลังเห็นด้วย เห็นด้วยป๊อบเป็นอันทบทวนใช้เวลาไม่นาน หลังจากต้องบริหารเวลาเสร็จป๊อบ เราก็สรุปผล สรุปเพื่ออะไรเพื่อให้ทุกคน คนที่จะมาฟาดฟันกันในเวทีแห่งนี้ เราจะพูดเข้าไปด้วยก็ฟังไปด้วยอย่าเปล่าประโยชน์ เวทีเป็นเวทีของชุมชนทั้งถิ่นเป็นเวทีเดียวของการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นเวทีที่จะต้องมีแต่ผู้ชนะเท่านั้นใครต้องการเอาชนะคนอื่นในเวทีนี้ขอให้ลูกจากที่ประชุมนี้ไปเลย ผมพูดไว้ก่อนนะสวดมนต์เพื่อให้จิตใจอ่อนลงและนั่งสมาธิ สมาธิก็จะดีแล้วก็พูดตามที่พวกเรานั้นว่าเป็นเวทีที่ทุกคนตั้งใจจะมาร่วมงานกันไม่ได้ตั้งใจจะเอาชนะกันเมื่อมีคนชนะก็มีคนแพ้ ผู้แพ้ก็ผูกใจเจ็บ แล้วก็จริงไหมไม่เคยแพ้ไม่รู้หรือชนะมาตลอด จะไม่รู้เลยถ้าเคยแพ้บ้างจะรู้ว่าการแพ้เนี่ยมันไม่ดีเลย มันจะไม่อยากร่วมงานกับใครอีกสุดท้ายเราก็เสียโอกาสกันทั้งคู่ จากนั้นเสร็จแล้วก็ให้ประธานกล่าวเปิดประชุม พอประธานกล่าวเปิดประชุมแล้ว ไม่มีใครคุยนะ เราขออนุญาตให้พวกคุณอาสาสมัครแล้วก็ประธานกล่าวเปิดประชุมกล่าวสั้น ๆ ครับเมื่อรู้ว่าประธานคือผู้ที่มีอาวุโสที่สุดเราเชื่อว่าคนที่อยู่ที่นี่นานที่สุด อาวุโสที่สุด ผู้นี้ย่อมได้รับประโยชน์จากชุมชนนี้มากที่สุด ผู้นั้นย่อมรักชุมชนนี้มากที่สุดจริงไหมครับแล้วใครก็ช่างที่ได้รับประโยชน์จากชุมชนนี้นั้นมากที่สุด คำพูดของเขาต่อชุมชนนั้นๆย่อมเป็นคำพูดที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดด้วยจริงไหมครับเราพุดนำไปก่อนแล้วก็เชิญอาวุโสเป็นประธานเปิดการประชุมนี้เสร็จพอเปิดการประชุมนี้เสร็จป๊อบถูกหลานก็จะยอมรับคำพูดที่ออกมาจากท่านแล้วก็ผลที่สุดแล้วก็ตัดสินใจ

เพราะคำพูดจริงใจเหมือนในหลวงพูดให้ประชาชนจริงใจที่สุด คำพูดของท่านจึงศักดิ์สิทธิ์จริงไหมครับเราก็
 แปลอย่างนั้นพอได้เสร็จ เราเองซึ่งเป็นข้าเป็นแกนจึงขออนุญาตเป็นผู้ดำเนินรายการ กระบวนการประชุม
 เองไม่ได้ ท่านประธานเราก็ดำเนินการประชุมเข้าใจ ทุกคนพนมมือครับ เมื่อที่ประชุมพร้อมแล้วจะครับ
 ขอให้ทุกคนกล่าวอธิษฐานธรรมพร้อมกันนะ ว่าตามผมครับ อธิษฐานธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อม
 หากหมู่บ้านโคกชุมชนโคหรือองค์กรใดสามารถปฏิบัติได้ตามนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหมู่บ้านนั้นชุมชนนั้นหรือ
 องค์กรนั้นแต่เพียงฝ่ายเดียวไม่มีผู้อื่นทุกคนสมาธิร่วมประชุมกันเป็นนิจ ข้อ2 สมาชิกหมั่นเริ่มประชุมและ
 เลิกประชุมพร้อมกัน ทำกิจที่พึงกระทำโดยพร้อมเพรียงกัน ข้อ 3 สมาชิกยอมรับมติส่วนใหญ่ของที่ประชุม
 ในการแก้ไขปัญหา ข้อ4 สมาชิกให้การยอมรับและเคารพผู้อาวุโส ข้อ5 สมาชิกให้การสงเคราะห์และ
 ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และคนที่ยากจนกว่า ข้อ6 สมาชิกส่งเสริม
 และรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม ข้อ7 สมาชิกช่วยกันทำนุบำรุงพระศาสนาร่วมแรงทุกคนชุมชนเข้มแข็ง
 สวดมนต์อุทิศให้ทุกคนพร้อมกันครับ อิมินาสักการณะ พุทธธัมมอภิปุชชะยามะ อิมินาสักการณะ ธัมมังอภิ
 ปุชชะยามะ อิมินาสักการณะ สังฆังอภิปุชชะยามะ อะระหังสัมมาสัมพุทธโธกะคะวา พุทธธัมมคณังอภิวาทมิ
 สวาจาโธกะคะวาธัมโม ธัมมังนะมัสสามิ ตูปะปฏิปัน โนกะคะวะโต สาวักกังโณ สังฆังนะมามิ

ครับขอให้ทุกคนนั่งสมาธิสักหนึ่งนาทีครับเพื่อเตรียมใจนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนของเราครับเวที
 นี้เป็นเวทีของชุมชนเข้มแข็งเป็นเวทีที่ถกปัญหาในเรื่องต่างๆกันเพื่อสร้างสรรค์ให้ชุมชนของเรามีความสุข
 ความเจริญมีความคิดที่จะช่วยชาติในอนาคต เวทีนี้เป็นเวทีของชุมชนเข้มแข็งจะมีแต่ผู้ชนะเท่านั้น ไม่มีผู้แพ้
 กลับไปเลย ผู้ใดประสงค์ที่จะมาเอาชนะคนอื่นในเวทีนี้ ขอให้ลุกออกจากที่ประชุมนี้ไปได้เลยครับ เวทีนี้เป็น
 เวทีของการสร้างสรรค์ ชุมชนที่แท้จริงเราไม่มีการจัดไหนเดี๋ยวแบบนี้ ขอให้ทุกคนนั่งสมาธิเตรียมใจมาถกคิด
 ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนของเราหนึ่งนาทีครับเอาละใครที่ต้องการเอาชนะคนอื่นในเวทีนี้ ขอให้ลุกออกจาก
 ที่ประชุมนี้ไปได้เลยครับ เปลี่ยนแปลงที่จะไม่เอาชนะในเรื่องนี้ที่ประชุมนี้ก็ขอขอบคุณท่านที่เป็นสมาชิก
 ของชุมชนเข้มแข็งอย่างแท้จริงได้

- เสธขาว สวัสดิ์ทุกท่าน ผมขอเปิดประชุม ท่านประธานเปิดประชุมแล้วเราไม่ปรบมืออะพอ
 เปิดประชุมมากกว่านี้ข้อ 4 เลข คือตรงนี้อาวุโสสุดแล้วเพราะที่นั่งอยู่เฉยไม่มีใครแก่กว่านี้อีกแล้ว ก็สวัสดิ์
 หน้อยก็แล้วกัน สวัสดิ์ครับเสร็จแล้วก็ช้า ขวา หน้า หลัง นั่งกันให้เต็ม บรรยากาศอย่างนี้จะทำให้เราพร้อมที่
 จะคุยเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยกันได้ ถ้าพร้อมแล้วผมขออนุญาตเป็นผู้ดำเนินการประชุม อย่างที่เรียนแล้วว่าการ
 ประชุมมี 2 ประเภทก็ก่อนที่จะเปิดการประชุมเนี่ยพวกเราได้สัมมนากันก่อน การสัมมนาเนี่ยมี 2 ขั้นตอน
 พวกเรากี่รุ่นที่ผ่านมานะพวกเราไม่รู้ว่าเขาจัดกันยังไง สัมมนาฟังเขาเอาแต่ผู้จัดจะมี 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก
 ก็คือให้ความรู้มีคนมาอภิปรายมีคนมาพูดมาปฐกถามาบรรยาย อะไรทั้งนั้น บรรยายเสร็จก็ให้ความรู้อะไร
 เพิ่มเติม เราให้เขาเอาความรู้ที่ได้ไป จัดเป็นกลุ่มๆ สัมมนาๆของเราก็จะคล้ายๆกันแต่เรามาประชุมกันใน
 หลายๆเรื่อง แต่ก็ให้ความรู้ไปด้วยประชุมกันด้วยก็เป็นลักษณะนี้นะครับ ก่อนที่จะดำเนินการประชุมผมขอ
 อนุญาตในที่นี้หนึ่งครั้งอธิษฐานธรรมพร้อมกันครับ คนที่เคยฟังแล้วก็ขอให้ฟังซ้ำเพื่อเพิ่มเติมความ
 เข้าใจอีกครั้งนะครับ ไม่อยากให้ท่านเพียงจำได้แต่ทำไม่เป็นฟังให้ชัดจะได้พูดได้อย่างภาคภูมิใจครับ

ขั้นต้นเราก็จะชี้แจงกันก่อนนะครับ ก่อนที่จะให้ชุมชนยอมรับหลักอปrianityธรรมไม่ใช่อยู่ ๆ ก็สักว่าพูดแต่เขาก็พูดตามแต่ฉันไม่มีประโยชน์ เพราะว่าเราไม่เข้าใจว่าพูดไปทำไมจริงไหมครับเพราะฉะนั้นเราชี้แจงให้เขาฟังก่อนถ้าเราชี้แจงควรจะชี้แจงสั้นๆ อปrianityธรรมนี้เป็นธรรมที่มีมาแต่เดิมเมื่อ 2000ปีก่อน สมัยก่อนมีพระเจ้าอาทิสัตว์กับพระเวทที่จับมือร่วมกันพระเจ้าอาทิสัตว์เป็นลูกพระเจ้าพิมพิสาร จำพอต้องการเป็นกษัตริย์เองมีความประสงค์จะเป็นจักรพรรดิครองโลก ต้องการฆ่าพระพุทเจ้าแล้วยกตัวเองเป็นพระพุทเจ้าเป็นศาสดาเอง พระเจ้าอาทิสัตว์นี่ก็กรีธาทัพไปตีแคว้นโน้นแคว้นนี้ได้แผ่นดินเฉพะประทับใหญ่ พอมาถึงแคว้นหนึ่งแคว้นเล็กๆ แคว้นวดีซึ่งกษัตริย์ทั้ง 4 ปกครองอยู่ ขณะนั้นพระพุทเจ้าประทับอยู่ที่นั่นจึงให้หยุดทัพลงก่อนแล้วให้พราหมณ์ผู้หนึ่งเข้าไปทูลถามพระพุทเจ้า ทูลถามเรื่องเชื่อว่าพระองค์จะตรัสอะไรมาจะได้เอามาตีความเป็นข่าวลือ เพราะเชื่อว่าพระพุทของคเณยตรัสคงใดแล้วเป็นไปไม่มี2 ขอให้พูดมาซักอย่างหนึ่งว่าจะชนะหรือไม่ชนะพราหมณ์ไปถามโดยตรงเลย พระพุทเจ้าไม่ทรงตอบแต่กลับบินพระพักตร์ไปทางพระอนันที่ซึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ อุปฐากอยู่ข้าง ๆ ว่าอนันที่ก็จะดำรัสสั่งพวกพ้องแคว้นวดีเนี่ยเค้ายังดำรงธรรมคืออปrianityธรรม 10 ประการคืออยู่เรียบง่าย ถ้าเขาจะดำรงธรรมซึ่งประกอบด้วยอปrianityธรรม10 ประการนี้อยู่กองทัพที่ยิ่งใหญ่เกรียงไกรขนาดไหนก็คงไม่กล้าทำอันตรายใด ๆ ให้ถึงแก่ชีวิตหรือกอนันที่ อนันที่ขณะได้นอนอยู่นั้นคนอื่นถามนะแต่ว่าไม่ตอบ พราหมณ์ถามแต่ว่าไม่ตอบหรือ กอนันที่กษัตริย์ทั้ง 4 เนี่ยเขาหมั่นประชุมพร้อมกันและเลิกประชุมพร้อมกัน อย่างนั้นพระเจ้าคะ จะไม่มีผู้ใดถูกออกจากที่ประชุมเลยจนกว่าประธานการประชุมจะสั่งมติประชุมอย่างนั้นพระเจ้าคะ อนันที่กษัตริย์ทั้ง 4 มีเรื่องใดเขาก็พร้อมเพรียงกันทำทุกครั้งไปหรือไม่ อย่างนั้นพระเจ้าคะ อนันที่กษัตริย์ทั้ง 4 หากเรื่องใดแพร่หลายมาแม้แต่น้อยเขาก็นำเรื่องราวต่าง ๆ เข้ามาในสภาเพื่อให้ได้แห่งฉันทามติ คือความพอใจของทุกฝ่าย ถ้าไม่พอใจก็อภิปรายกันจนพอใจ โดยมากจะนานเหมือนกัน หลักการก็มาจากอันนี้แหละ มันมีข้อออกไปแล้วถ้าไม่ฟังก็ต้องพูด พูดพูดเสร็จมันก็ไม่ฟังอีกไปกินแบรนต์ข้างนอกสังเกตไหมที่พูดไปใช้ไหมพูด ๆ พูดตอนที่พูดเนี่ยกลองจับดู ชาวบ้านเป็นพิเศษแต่ไม่ฟังผมหรือผมก็เลยให้ใช้หลักการนี้เข้าไป ถ้าหากชุมชนเราที่อยู่ลงฉันทามติไม่ได้เลิกประชุมก่อนแล้วผลัดกันตรงนี้ขึ้นเป็นระดับรัฐบาลเลย ทุกครั้งที่รัฐมนตรีจะประชุมกันจะต้องท่อง อปrianityธรรมก่อนดีไหมครับ นายกพาทองเลยถ้าเป็นไปได้นั้นก็จะทำให้รัฐบาลเข้มแข็งด้วยตามหลักของแคว้นวดีเก่า เานะอนันที่กษัตริย์ทั้ง 4 เนี่ยถ้าหากมีเรื่องใดเข้ามาในแคว้น เขาก็นำเรื่องราวต่างๆเนี่ยเข้าในสภาเพื่ออภิปรายกันเพื่อให้ได้ฉันทามติที่ดีที่สุดคือ ฉันทามติพอใจอยู่แล้วไม่ต้องไปยกมือหรือ ยกมือแล้วก็มีคนแพ้กันชนะจริงไหมครับ นะเลี้ยวชุมชนต้องแก้ด้วย ผมไม่รู้จะมีเวลาี่เปล่าต้องแก้คนแพ้มาต้องรักษา ถ้าไม่รักษาปั๊บ ผู้แพ้ก็จะผูกใจเจ็บเดี๋ยวก็กลายเป็นกลุ่ม กลุ่มนั้นกลุ่มนี้ ต้องมีการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งโดยสันติวิธี conflict managementภาษาอังกฤษเขาเรียก ทุกคนที่มาประชุมถึงแม้จะเป็นองค์ประธานแต่อย่างน้อยทุกคนรักหมู่บ้านนี้ รักชุมชนนี้ รักช่วย รักงาน รักกัน รักกันไม่ตรงกันไม่เสียกันไปเสียที่คำพูด เราต้องรักษาความจริงใจ ความตั้งใจของเขาเอาไว้ ใช้ไหมครับ ไม่งั้นกว่าจะได้คนที่จริงใจกว่าจะหามาได้แต่ละคนไม่ใช่ง่าย ๆ นะคนว่างๆอย่างพวกเราเนี่ย อยู่ว่างๆไม่ได้ชอบอาสา คนทั่วไปเขาไม่อาสาหรือกอนอนอยู่ที่บ้านดีกว่าสบายดี แต่พวกเราเนี่ยธรรมดานะ พวกพ้อบ้านแต่ฟ้าไม่มีพวกเรานี้ก็ยังมีความ

อื่นซึ่งมีงานให้ทำเอนกษัตริย์ทั้ง 4 เนีย เขายังให้การยอมรับเคารพผู้อาวุโสอยู่ใหม่พระเจ้าคะ กษัตริย์จะมีหลายองค์และจะยกกษัตริย์องค์หนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้ากษัตริย์เรียกว่าพระราชา พระราชาจะอยู่บนบัลลังก์ อายุไม่มากหรือก็คือได้เป็นพระราชาเพราะสืบสันตติวงศ์มาจากพระราชวงศ์ก่อน อายุคนเดียว เพราะฉะนั้นประสบการณ์ไม่มาก บางองค์ก่อน 20 ด้วยซ้ำได้เป็นกษัตริย์ ถ้ารอให้แก่เป็นกษัตริย์ทุกองค์นี้ก็จะทำอะไรไม่ได้ แต่ว่าอยู่ข้างบนเป็นพระราชา เหนือสุดสั่งการบัญชาการได้หมดคนละคนข้างล่างเป็นข้าเป็นอาภักดิ์ไม่เกี่ยวข้องอย่างนี้เลย แต่ว่าเมื่อลงมาจากบัลลังก์แล้วก็ไม่ได้มีว่านั่นท่านอา ท่านลุง ท่านพี่ ท่านป้า ทำความเคารพผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็ให้ความเอ็นดูเขาจริงจากในชุมชนเรา 2 คนเดินมาอีกหนึ่งลูกเรา อีกคนหนึ่งเพื่อนมัน ลูกเราจะไม่ทำความเคารพเราหรือตามธรรมเนียมถ้าไม่ให้ดังค์ แต่เพื่อนมันเจอเราที่ไร ไหว้เราทุกที บางครั้งแม่หรือพ่อคือเราเองยังเผลอรักเพื่อนมันมากกว่าลูกตัวเองอีกจริงใหม่ครับเป็นแบบนี้ตั้งแต่ปี 2004 คุณธรรมบางข้อคือความอ่อนน้อมนิยมนช่วยเราได้ไว้ด้วยกันให้กัน คนถูกไหว้ก็อึ้งมีคนไหว้ก็มีคนไหว้ฉัน ฉันต้องทำตัวให้น่าไหว้ อึ้งหากัน พร้อมจะเข้าใจกันแค่นี้เองคิดว่าจะเอาไปใช้ได้ครับ ข้อ 4 ผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็ต้องทำตัวให้น่าเคารพไม่จู้จี้เด็กจะถอนหงอกเอาเงถ้าหากทำตัวไม่น่าเคารพ 2 ครั้ง พระเจ้าอยู่หัวสอนไว้ผมเปิดดูบอกว่าอย่าให้ถึงครั้งที่ 3 ถ้าถึงครั้งที่ 3 แล้วไม่ต้องแล้วแสดงว่าอยู่ในสันดานแล้วถ้าอยู่ในสันดานโบราณเค้าก็บอกไม่ได้ว่าอะไรหอก เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ก็ได้เขาก็เรียก เขาเรียกหัวหลักหัวตอเฉยๆ โบราณเขาว่าผู้หญิงขึ้นถลกผ้าถุงขึ้นแล้วก็ข้ามไปไม่มีใครเขาว่าหอกหัวหลักหัวตอจริงครับ ผมพูดหยาบๆไปหน่อยคนโบราณเขาพูดกันตรงๆดูมันแรงดี ได้ผ้าถุงผู้หญิงนี่ของเสื่อมหมด อะไรที่ว่างคลทั้งหลายหมดสิทธิ์จริงครับ โบราณเขาคิดอย่างนั้น เขาเทียบกับคนที่ไม่สามารถเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ได้เท่ากับเป็นหัวหลักหัวตอเฉยๆซึ่งทุกคนไม่ต้องการเช่นนั้น เมื่อไม่ต้องการก็ต้องทำตัวให้น่าเคารพ เมื่อผู้ใหญ่ทำตัวให้น่าเคารพก็จะต้องทำดี ถ้าเป็นไปได้ก็ควรจะเป็นทั้งหมดไม่จู้จี้อยู่หน้าประมุขชนพูดๆไปก็พอเถอะไม่สบตาคนนี้ก็รู้ จริงไหมครับ เพราะฉะนั้นเป็นผู้ใหญ่ที่แท้ที่จะนำองค์กรไปได้ละ ข้อ 4 เดียวผมจะพูดรายละเอียดข้อ 5 อานนทกษัตริย์ทั้ง 4 เนียเขาให้การช่วยเหลือสงเคราะห์กัน คำหนักนั้น คำหนักโน้น อย่างนั้นพระเจ้าคะเขาให้การช่วยเหลือกันตลอดอย่างดีคำหนักไหนมีปัญหาขาดแคลนสิ่งใดก็สงเคราะห์ช่วยเหลือกันทุกครั้งไปอานนทกษัตริย์ทั้ง 4 เขายังคงดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามไว้ ไม่มีใครละเว้นประเพณีที่ดีงามไว้แล้วก็ไม่พยายามแต่งเติมขึ้นมาใหม่อย่างนั้น อย่างนั้นพระเจ้าคะ พูดจบหัตสพระพักต์จะมาตรัสกับพราหมณ์ยังไม่ทันเอ่ยพราหมณ์ผู้นั้นเอ่ยขึ้นมาก่อนว่าพระเจ้าคะเท่าที่ได้สดับรับฟังเมื่อกี้ พราหมณ์ไม่จำเป็นต้องมีธรรมะทั้ง 7 ประการ ขออภัยประการใดประการหนึ่งอย่างมั่นคง กองทัพอันยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้าก็ยังไม่สามารถทำอันตรายอย่างใดแก่วิษขีของท่านมิได้เลยพราหมณ์ พอพูดเสร็จก็ทูลลากลับไปแล้วก็นำความนี้ไปทูลกับพระเจ้าชาติศัตรูฟังว่าแม้แคว้นนี้เป็นแคว้นเล็ก ๆ แต่เขามีอธิปไตยธรรมเราเข้าไปก็ดาบเปล่าพราหมณ์ที่นำความมาเล่าจึงพูดขึ้นว่า ข้าพเจ้าจะขออาสาไปตีแคว้นวดีเพิงผู้เดียวพระพุทธรเจ้าคะ พระเจ้าชาติศัตรูเอ๋ยถามว่า ท่านจะทำอย่างไรหรือพราหมณ์ พราหมณ์เอ๋ยว่าถ้าต้องการจะยึดแคว้นนั้นมาเป็นของเราก็ต้องไปทำลายอธิปไตยธรรมเขาเสียก็โยงมาว่าถ้าชุมชนใดขาดอธิปไตยธรรม องค์กรนั้นชุมชนนั้นก็ไม่มีรอดมีแต่ความเสื่อมโทรมไปในที่สุดรัชการที่ 6 ได้กล่าวไว้ว่าถ้าหากใครที่สามารถแต่งโครง กาย์ กลอนเกี่ยวกับความรักชาติได้ให้มารับรางวัลที่

รัชกาลที่ 6 พราหมณ์ผู้นั้นก็ปลอมเข้ามาเป็นผู้สอนโครง กาพย์ กลอน ให้นุตร-ธิดา อะไรจะเกิดขึ้น พราหมณ์ผู้นั้นก็มาขยุตร-ธิดา ทำให้เข้าไปฟ้องพ่อแม่ทำให้แตกแยกกัน ไปบอกตำหนักโน้นพูดอย่างนี้ก็เลยทำให้เกิดความขัดแย้งกันเองและนี่ก็เป็นเหตุที่ต้องทำให้เสียแคว้น ทำไมราชการส่วนหนึ่งพยายามแปร่งตัวเองเป็นพนักงานราชการ พวกนี้ก็คล้ายพวกเราจะออกก็ได้ภายในปีเดียว พอสิ้นสุดสัญญาที่เลิกทำมันคล้ายกับที่หมอบอก เอาเงินไปก้อน เอางานไปทำ ข้าราชการเงินไม่มากหรอกแต่มีหลักประกันธนาคารจะไม่ให้กู้อยู่ 2 ประเภท 1.พวกดารา 2.พวกขายประกัน ดาราได้เงินเยอะก็จริงแต่ถ้าไม่มีงานก็ไม่มีเงินข้าราชการถึงแม้เงินน้อย 5,000-6,000บาท แต่ก็ได้คิดผมจึงขอใช้ค่าพูดง่ายๆเขาแปลงจากข้าราชการมาเป็นพนักงานราชการมากขึ้น ส่วนนี้ถ้าดีก็บรรจู้เข้า ถ้าไม่ดีก็ปลดออก คราวนี้พวกเราถ้าเรามองค์ชาติไม่ต้องห่วง หากอาสาสมัครคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพ อ้างว่าตัวเองเสียสละอย่างข้ามประเทศชาติด้วยการเสียสละของตัวเองแล้วจบแล้ว ครั้นเวลาผ่านไปก็เสียเวลาเปล่า หลังจากองค์กรถูกยุบแล้วทุกคนในที่นั้นก็โดนประมาณจากสังคมไปด้วยท่านต้องการอย่างนั้นมั๊ย มีโจทย์ให้พวกเราคิดนะครับ อยากให้พวกเรารวมพลกันเป็นหนึ่ง เพื่อขายของเรา ขีดขายเป็นตัวตั้งที่ให้พวกเราได้ทำงานไม่ใช่เอาเงินมาแจกพวกเรา เดี่ยวผมจะนำเสนอเรื่องการทำความดี มันจะเห็นว่าถ้าเราอยากจะทำ ความดีแต่ถ้าเราไม่คิดถึงแม้ให้ออกเท่าไรมันก็ไม่เกิดประโยชน์ เติบโตรู้จักขาย และขายหาเงินให้ทำ เกี่ยวกับการทำความดีมาให้เราทำให้เราไม่ไร้ค่า เมื่อเราไม่ไร้ค่าเราจะเกิดคุณค่าในตัวเรา เดี่ยวผมจะให้โจทย์ไว้คิด หากพระคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพหนึ่ง อะไรจะเกิดขึ้นกับสังคมบ้าง 2.หากผู้นำคิดว่าตัวเองเป็นอาชีพหนึ่ง อะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเขาบ้างหรืออะไรจะเกิดขึ้นกับพื้นที่การนำของเขาบ้าง 3.หากอาสาสมัครคิดว่างานที่เขาได้มาเป็นอาชีพหนึ่งจะเกิดอะไรขึ้นแต่ข้าราชการเป็นอาชีพหนึ่งเพราะเป็นการอาสามาแบบขาดเลยจึงไม่มีเวลาไปทำมาหากินเลย เพราะรักษามากเลยจึงมาช่วยรัฐแต่ถึงเวลาที่ต้องกินรัฐจึงเอาเงินมาให้เขาเรียกว่าเงินได้รายเดือน มันต่างกันไหมคำว่าเงินเดือนกับค่าตอบแทน ค่าตอบแทนให้กับผู้นำที่เสียสละส่วนรวม เล็กๆน้อยๆไม่ได้มากพอจนกระทั่งเอาค่าตอบแทนไปเลี้ยงตัวเองได้หรือแค่เพียงเอามาเป็นค่าชดเชย ค่าใช้จ่ายที่มันเสียไปแต่เงินเดือนมากพอที่จะเลี้ยงตัวเองรอด ถ้าเลี้ยงไม่รอดข้าราชการคนนี้จะคอร์รัปชั่นจะโกงกิน จะมีปัญหาเพราะมันไม่พอ แต่ถ้าหากผู้นำบอกว่าไม่พอ 500,000 มันไม่พอ แล้วเข้าใจว่ามันเป็นเงินเดือน จึงไม่ทำมาหากินเลยจะเป็นปดผู้นำอย่างเดียวจะเอาความเป็นผู้นำไปหารายได้เมื่อหลายปีก่อนมี กระแสบูบ อบต. บูบมาแล้ว 2 ครั้งและอาจจะมีการบูบอีกครั้งเพราะผลที่ออกมา 70% คือโกง คอร์รัปชั่นหลายๆพื้นที่ และก็มีกรณีของตัวเอง ตั้งข้อบังคับตัวเองจึงทำให้กลไกตัวอื่นมันมีปัญหาแต่ก็มี 30% เขาไปดี อาจจะบูบต้องไปบูบ 70% นั้นจะดีกว่า เพราะว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด มาย้อนตรงนี้หน่อยทำไมชุมชนต้องแข่งขัน ว่าตามผมนะรัฐธรรมนูญมาตรา 1 บัญญัติไว้ว่าประเทศไทยมีราชอาณาจักร อันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ อย่างปัญหาชายแดนภาคใต้ยังไ้ทุ้มงบลงไปหามาตรา 1 รักษาไม่ได้มาตราอื่นไม่ต้องพูดถึง ไม่มีประโยชน์ มาต่อกันการแก้ไขปัญหาวนคิดค้นดีเด็กชายเกรคนหนึ่งเอาก้อนหินมาขว้างกระจกตลาดหลักทรัพย์กรุงเทพ เลขคอนั้นการเงินล้ม ตึกสร้างไม่เสร็จก็ทิ้งไว้อย่างนั้น กระจกแตกร้างไปทั้งบาน เหตุการณ์นี้มันไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นเกิดมาตั้งนานแล้ว คือระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นแบบสุมเหมือนกระจกบนใหญ่ ประเทศไทย

ไม่เคยคอยอยากปากแห้งเขาเรียกว่า อยากรินขามได้กินขามนั้น ตักน้ำไว้ทำน้ำยังไม้หันเค็ดปลามารอหน้าหม้อแล้ว เขาเรียกว่าเกิดความหลากหลายทางชีวภาพ เคี้ยวเราจะมาพูดตอนวิกฤติเศรษฐกิจ ชาติ ให้เราเห็นภาพรวม เสร็จแล้วค่อยมาสรุปมิติของบ้านเมือง เมื่อมันถึงเส้นหันเอียงข้างเข้าพระอาทิตย์ พลังงานของพระอาทิตย์ส่องลงมาพอดีกับประเทศไทย ตรงนี้ก็ได้แก้ปัญหาามาตั้งแต่ปี 40 พระเจ้าอยู่หัวทรงบอกว่า ตอนที่วิกฤติชาติล้มพูดตามผมได้เฝ้าดูเหตุการณ์นี้มานานกว่า 40 ปีแล้ว ตั้งแต่ปี 2501-2540 เหตุการณ์อย่างนี้คือเศรษฐกิจแล้วเงินก็ไหลออกแล้วความมั่งคั่งก็ไหลออกๆประเทศที่ไม่เคยคอยอยากปากแห้ง ปลาเคยจับแต่เดี๋ยวนี้ต้องเอาเงินซื้อก็อย่างหวังจะได้กิน เงินไม่เคยกู้ก็ต้องกู้ แต่มีคนกลุ่มหนึ่งที่กู้เงินแล้วไม่ต้องรับผิดชอบ (ก็ได้) คือพวกรัฐบาลกู้ที่ก็บอกว่าในนามของประเทศ เอาเงินของประเทศไปเป็นของกำนันไปยืมเงินประเทศไหนก็เอาไปประกัน พอเรารู้ว่าโดนโกงนี้ประกันหลายที่จึง ก็จะต้องตราหน้าไปกู้ IMF ถ้าหากไม่เหลือปากกว่าแรงก็ไม่มีการกู้หรือถอน IMF เพราะกู้แล้วไม่มีผลตอบแทน เขาบอกว่ามันเหมือนกระเจกบานใหญ่ต้องเงินจำนวนมากมาโปะกระเจกแผ่นใหญ่ เขาบอกว่าส่วนนี้แก้เศรษฐกิจด้วยเศรษฐกิจ ไม่มีเงินรัฐบาลก็ไปกู้เงินมาโดยเขาประเทศไปประกันแล้วถ้าหากวันดีคืนดี แนวคิดใหม่เกิดขึ้นมีคนมาปล้นอีกละกระเจกมันบานใหญ่ กว้างแก่เขียงใหม่ จะลามไปหาคนใหญ่ กว้างแก่อุบลแต่ลามไปถึงอุดร เราะมันกระเจกบานเดียวกัน เพราะอย่างนั้นจึงเป็นข้อคิดใหม่ว่าจะทำอย่างไรดี จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ โลกแตกกระเจกก็แตกกระจาย แล้วเมื่อไหร่จะใช้หนี้กระเจกแผ่นใหม่ได้สักที จึงมีแนวคิดใหม่เมื่อปี 42 ถ้าเราสามารถแบ่งกระเจกออกเป็นช่องๆ ได้ ประมาณ 60,000 ช่อง ตอนนั้นนะ ตอนนี 70,000 ช่องกระเจกที่มันแตกไปไม่เสียเปล่าละ ถ้าหากกระเจกบานไหนโดนขวางแล้วมันเป็นแบบนี้ ถ้ามันแตกมันจะได้แตกแถบเดียว มันไม่ลามไปที่อื่นจึงเป็นที่มาของชุมชนเข้มแข็งได้ทุกชุมชน ชุมชนไหนไม่เข้มแข็งก็แตกไป ชุมชนไหนเข้มแข็งก็รักษาตัวรอดได้ จึงมีนโยบายประกาศชัด ให้ทำชุมชนเข้มแข็งทั่วประเทศ โดยรัฐมนตรี ปี 42 เมื่อตรงนั้นเข้ามาก็เป็นเชิงนโยบาย ทำชุมชนเข้มแข็งได้ 2 หมู่บ้าน ภายใน 2 เดือน ก็ทำเชิงปริมาณ ภาครัฐเข้มแข็ง แต่ไม่มีเชิงคุณภาพไปด้วย สุดท้าย 2 หมู่บ้านก็เหลือ 1 หมู่บ้านไหนยังไม่เข้มแข็งก็ต้องรีบทำเบกงบได้ และเมื่ออะไรก็ช่วง ที่บ้านเมืองมีวิกฤติขามนั้นรัฐบาลก็จะมียโยบาย ใครก็ได้เขียนโครงการมีคำว่ายาเสพติดได้จบหมดแหละ วิกฤตตรงนั้นนำไปสู่กระบวนการ แต่ว่าเขาจะรู้หรือเปล่านั้นเข้มแข็งคืออะไร อย่างที่ผมบอกมันมี 48 มาตรา 20 ข้อ อะไรก็แล้วแต่มันทำให้เกิดอะไรตามมา แก้เศรษฐกิจไม่ได้ก็เปลี่ยนใหม่มาแก้สังคมก่อน ถ้าสังคมมันปลอดภัย ส่วนหนึ่งรู้จัก Sif ใหม่ กองทุนเพื่อการดำเนินการทางสังคม ถ้าสังคมปลอดภัยก็จะก้าวมาข้างหน้า ต้องหันหลังดูอดีตเราก่อน และดูที่มาของมันว่ามันสะท้อนกลับอย่างไร ข้างบนเขามองอยู่ ที่ผ่านมาเขาบอกว่า ถ้าหากชุมชนใด กลุ่มใด รวมตัวกัน ก็เอาเงินให้ลงทุนเพื่อสังคม มี 15 คนหรือ 20 คน รวมกลุ่มกันได้ ของบได้เลย แล้วไม่ต้องคืนแต่คุณต้องยืนยันว่าคุณช่วยนะ ถ้าคุณรักกันจริงขอ 10% กู้ 100,000 ขอ 10,000 บาท ทางเศรษฐกิจ คุณเอาเงินไปทำอะไรก็ได้ ถ้ากลุ่มคุณอยู่ได้ และคุณรวมกลุ่มกันได้จริง อยากรินเสียละ ถ้าไม่มีเงินเอาแรงมา จึงเป็นที่มาของกองทุน Sif ถ้าสังคมปลอดภัย เศรษฐกิจจะแก้ได้ แต่บัดนี้การทดสอบของกลุ่มเงิน แต่กลไกก็ต้องเดินต่อไป มันมีแนวคิดใหม่จะแก้เศรษฐกิจได้ ก็แพ้สงครามวัฒนธรรม เราแก้สังคมวัฒนธรรมล้มเหลว ดังนั้นสังคมจึงรวมกันยาก ถ้าไม่มี

ผลประโยชน์ ถึงแก่ใจเพื่อให้พวกเราได้คิด เพื่อที่จะสะท้อนบางอย่าง แต่เรามีทางออกว่า หากเรามีความมุ่งมั่นที่จะร่วมสร้างความดีให้กับเศรษฐกิจ ก็มีช่องทางให้พวกเราสร้างวัฒนธรรมไปสู่เศรษฐกิจ การทำความดีแม้เวลาน้อยก็เท่ากับเหลือน้อย แต่ถ้าอยู่แล้วทำความไม่ดี เขาเรียกว่าทำชั่ว ถ้ามีเวลามาก ก็จะทำชั่วมมาก ผมอยากให้ทุกคนคิดนะ แม้พวกเรามีเวลาน้อย ถ้าเราจะมีชีวิตอยู่ต่อเพื่ออะไร ทั้งใจทย์ไว้ให้ณะคนเรามีสมองไว้สั่งการ แต่มันก็มีอีกอย่างหนึ่งสั่งสมองมาอีกทีหนึ่งว่า คนบางคนเกิดมาไม่เคยเข้า ป.1 เลยไม่เคยเข้าเรียนที่ไหนเลย แต่อ่านหนังสือได้ ถ้าหากเราไม่มีผลเรื่องกรรม เขาก็จะบอกว่าเด็กคนนี้อัจฉริยะจริง ๆ แต่มันไม่ใช่ต้องมีอะไรเกิดขึ้นมาก่อน ผมว่ามันต้องมีอะไรสั่งสมองได้อีกทีหนึ่ง ทางเดินของชีวิตมีอะไรบ้าง ขอฉายภาพให้ดู 2 นาที ชีวิตนี้คืออะไร เกิดมาทำไม เกิดมาไม่นานก็โตขึ้น อีกไม่นานก็เรียนสูงขึ้น อีกไม่นานก็จบ จบแล้วก็ทำงาน พอไม่นานก็แต่งงาน อีกไม่นานก็มีลูก อีกไม่นานลูกก็หายไป ก็เหลืออยู่ 2 คนตาขาย แล้วอีกไม่นานก็เหลือคนเดียวกับหมอ แล้วอีกไม่นานก็เหลือคนเดียวในโลง ชีวิตนี้คืออะไร ผมอยากให้ลองคิดดูนะ ชีวิตก็มีแก่นเอง ถ้าเข้าใจว่าชีวิตมีแก่นเอง จันไหน ๆ เข้าใจเช่นนั้นชีวิตเป็นอย่างไรอยู่แล้ว คราวนี้เลือกอันไหนก็ได้ ลัดคิวไปเลย หลายคนจึงคิดว่าอยู่ไปวัน ๆ หาอาชีพเลี้ยงชีพชีวิตนี้คืออะไร เกิดมาทำไม แล้วจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร คำว่าทำไมมีประโยชน์มาก เหมือนผมถามว่ามาทำไม แต่ถ้าเราตอบตามที่เราคิดได้ ก็จะเป็นอย่างนี้ พวกเราเคยดูรายการที่ประเทศไทย ตอนมือกลองวัย 2 ขวบ ถ้าเราไม่เชื่อเรื่องกรรม เราก็จะคิดว่า เด็กคนนี้อัจฉริยะ จริง ๆ ไหนบอกว่าสมองนี้ถ้าไม่เคยเรียนรู้มาก่อนไม่มีทางหรอก คน ๆ นั้นจะมีความรู้ สมองนี้มันเกิดมาพร้อมเรา สมองนี้หากไม่เคยเรียนรู้อะไรมาก่อนร่างกายนี้ไม่ควรมีความสามารถอย่างนั้น บังเอิญสมองเด็กคนนี้ก็เกิดมาพร้อมกับเขาและชีวิตเขาตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเข้าโรงเรียนคนศรีสยามกลการเลย เขาสามารถ ตีกลองได้ แต่ว่าร่างกายยังไม่พร้อม เขาบอกว่าเราเกิดจากเชื้อของพ่อไข่ของแม่ แต่ทางศาสนาบอกว่าไม่ใช่มีองค์ประกอบ 3 อย่างว 1. เชื้อของพ่อ 2. ไข่ของแม่ 3. วิญญาณที่พร้อมปฏิสนธิ ที่เขาขอกัน เขาของจิตที่มาปฏิสนธิ ดังนั้นจึงเชื่อว่าจิตสั่งสมองอีกทีหนึ่ง ไม่งั้นเด็กคนนี้จะตีกลองได้อย่างไร ลองดูภาพนี้ หลงดูเด็กอัจฉริยะ มันจึงเป็นคำตอบว่ามีอะไรสั่งสมองอีกทีหนึ่ง ผมเรียกว่าจิตนะ จิตอยู่ที่ใจ แต่ส่วนนี้คือ กายมันเดินไปเรื่อย ๆ เปลี่ยนไปชาติหนึ่ง เกิดมาเพื่อสะสมเพื่อหักกระทำ จิตดวงนี้สะสมอะไรมา ความสามารถ จิตสำคัญสุด ถ้ามีเทพประทานพร 3 อย่างให้ท่านเลือก เอาข้อเดียว ท่านจะเลือกอะไร 1. ความร่ำรวย 2. ความสุขใจ 3. ความไม่ต้องเจ็บไข้ได้ป่วย ทุกคนเลือกข้อ 2 ความสุขใจ เป็นคำตอบที่ถูกต้อง ผมเอามือหยิกตัวเอง ผมเจ็บ แต่ถ้าผมหยิกคนอื่นผมเจ็บไหมไม่เจ็บหรอก สมัยก่อนเขาเอาเล็บมา เอาเส้นผมมา ทำของ แต่ถ้าเอามาผิด้ตัวก็ไปผิด้ตัวนะ แสดงว่ากายกับใจมันอันเดียวกัน ปัจจุบันของที่เป็นของเรทางวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ได้ เขาเรียกว่า DNA ทำไมลายมือลายเท้าของคนถึงไม่เหมือนกัน ผมฝากใจทย์ไว้คิด ถึงขั้นมีการทำนาย การพยากรณ์ทำไมแผนไทยก่อนตรวจ ถามถึงวันเดือนปีเกิด ตอนแม่แพ้ท้องรู้สึกละอย่างไร ผมปวดหัวหมอขอยา ทำไมถึงถาม เขาบอกว่ามีสถิติบอกว่าเกิดเวลานี้จะเป็นอย่างนี้ จะเป็นโรคอย่างนี้ เป็นเรื่องน่าคิดนะ เมื่อผมนำเสนอเสร็จท่านจะเชื่อหรือไม่ก็ได้นะ ถ้าเชื่อก็เดินต่อไป ทำความดีมันมีอะไรสะสมมาในจิต ไม่งั้นเด็กคนนั้นไม่สามารถทำอย่างนั้นได้หรอก เด็กบางคนไม่เคยไปด่าบลั่นแต่จำคนนั้นคนนั้นในคำบลได้ เป็นไปได้ได้อย่างไร

สมองสั่งทุกอย่างได้ แต่คนนี้ไม่เคยพาร่างไปที่หมู่บ้านเลย แต่กับรู้จักคนนั้นคนนี้ นั่นคือคนระลึกชาติ ซึ่งมันมีเกิดขึ้นจริงนะครับ บุญแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆคือบุญศีล บุญทาน บุญภาวนา เราไม่ค่อยไปทำบุญ ศีล บุญภาวนาสักเท่าไร เรายึดแต่ไปทำบุญทาน ความจริงมีบุญทาน บุญศีล บุญภาวนา เมื่อที่เราทำบุญภาวนา ดาวพระพุทธรูปศาสนาเป็นบุญที่สูงสุดผมถึงได้บอกว่าทำยาก ทางวิทยาศาสตร์เขาทำวิจัยว่าจิตของคนเราเนี่ย นิ่งได้แค่ 10 นาที จิตของคนเรามีหน้าที่สำคัญอยู่ 3 อย่าง ผมขอคิดไว้ก่อน สิ่งที่ผมพูดมาเป็นสิ่งที่จำเป็นทั้งนั้นเพราะเวลาเรามีจำกัดนะครับ ไม่ใช่กับคนอื่นก็ใช้กับตนเอง ส่วนมากยากจน เวลาที่มาอบรมมักจะเอาไว้ใช้กับคนอื่น เขาบอกว่าจิตของเรามีหน้าที่สำคัญอยู่ 3 อย่าง คือคิดตัวมารู้ คิด จำ ผมสอนการเกิดให้ฟัง การเกิด เกิดจากเชื้อของพ่อไข่ของแม่บางคนพ่อแม่ร่างกายแข็งแรงไปตรวจกับหมอ หมอก็บอกว่าไม่เป็นหมันทั้งคู่ ก็ยังไม่เกิดแล้วทำอย่างไรทางการแพทย์ก็เห็นด้วยกับทางศาสนาว่าการเกิดมีองค์ประกอบ 3 อย่าง 1. เชื้อพ่อ 2. ไข่แม่ 3. วิญญาณที่พร้อมปฏิสนธิ เราถึงจะมาเกิดได้การทำสมาธิ เราสามารถทำได้โดยหายใจเข้า-ออก พอเสร็จเราก็แผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวรของเรา พระพุทธเจ้าตรัสว่า ถ้าเราทำสมาธิได้แค่ช่วยนาทีเดียวก็ได้บุญแล้ว ถ้านั่งมากเท่าไรก็จะได้บุญมากกว่านั้นเดี๋ยวผมจะฉายให้ดูว่าเจ้ากรรมนายเวรมีจริง ฉะนั้นเวลาเราทำบุญเราควรจะแผ่เมตตาไปให้เจ้ากรรมนายเวรของเราด้วยมันจะได้หมดเป็นอโหสิกรรมไป การอนุโมทนาคือ บุญแห่งการอนุโมทนามีจริงมีผลเท่ากับเจ้าภาพ เช่น กฐินกองหนึ่งถ้าเราไม่มีเงินที่ทำเพียงแค่ว่ายกมืออนุโมทนาสาธุ คือ ใจเปี่ยมล้นที่จะทำ สาธุ ข้าพเจ้าน้อยवासานักไม่มีโอกาสได้เป็นเจ้าภาพ ขอร่วมอนุโมทนากับเจ้าภาพด้วย สาธุได้บุญเท่าเจ้าภาพเลยครับ ที่ใครเป็นเจ้าภาพจัดเลี้ยงพระ 9 รูปที่บ้าน สมัยก่อนไม่ธรรมดาละ สมัยนี้ก็เหมือนใครหาญกล้าเป็นเจ้าภาพจัดเลี้ยงพระได้ถือว่าเตรียมพร้อมอย่างดีแล้ว ยัมแล้วแจ่มใสกระป๋องเปร่าก็ถวายสังฆทาน สังฆทานคืออะไร คนข้างๆบ้านเขาก็พูดว่าน้อยवासานักไม่มีโอกาสจัดงานเมื่อบ้านข้างๆเขาจัดงานเลี้ยงพระ 9 รูป ก็จะขอข้าวหม้อแกงหม้อไปร่วมบุญกับบ้านเจ้าภาพด้วย ไปช่วยงาน อย่างนี้จะเห็นได้ชัดไม่ว่าเจ้าภาพจะได้บุญเท่าไร เราก็ได้บุญเช่นกัน ถึงด้านภายนอกจะไม่มีทรัพย์แต่ภายในไม่ต่างกับท่านเลย อย่างนี้เขาเรียกว่าขอไปร่วมอนุโมทนาด้วย แกงหม้อเล็กไปร่วมกับแกงหม้อใหญ่ เอมารวมกันก็กลายเป็นแกงหม้อเดียวกัน ก่อนพระจะกลับจะมีดอกไม้ธูปเทียนใส่พานมิของ ตอนนั้นเจ้าภาพเขาก็จะถวายเพื่อเอาไปบูชาพระ เราก็จะบอกว่าขออนุโมทนาหน่อย ข้าพเจ้าน้อยवासานักไม่มีโอกาสที่จะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานในวันนี้ คำพูดเมื่อถึงนี้จิตใจเปี่ยมล้นไปด้วยบุญแล้ว สาธุ แต่ปัจจุบันไม่รู้การเป็นเจ้าภาพต้องมาเดิน มันไม่ถนัดถึงจะเป็นงานขายเราฟื้นฟูได้ไม่ถนัด ทั้งผู้ใหญ่คนเฒ่าคนแก่ได้หมดเขาทำไม่ใช่ว่าเขาไม่รู้เรื่องที่เขาทำ ที่เขาทำอยู่แล้วแต่ไม่รู้ เขาทำแล้วแต่ไม่คิดแล้วทำให้เกิดกระบวนการรู้และการคิดต่อไปแล้วก็ได้แผนชุมชน เอาเรื่องนี้มาทำแสดงว่ามันยังมีเชื้ออยู่ อันที่มีเชื้ออยู่ไม่ต้องไปยุ่งกับมัน แล้วก็ต่อเชื้อแล้วค่อยทำมันถึงจะได้ผลก็เลยเห็นอานิสงส์ ตามอีกครั้งบ้านเรายังจะทำกันอย่างนี้อีกไหม ทำบุญบ้านที่ก็อย่างนี้อันที่สามก็แผ่เมตตาก็คือแผ่ให้โดยเฉพาะเจ้ากรรมนายเวรต่อจากนั้นก็พ่อและแม่แล้วก็ครูอาจารย์ขอให้พวกเราทั้งหลายบุญที่ทำเกิดผลสัมฤทธิ์ในจักรวาลนี้สัมฤทธิ์ก็พ้นก็ไม่ต้องแผ่เมตตา มี 12 จำพวก พวกเราเคยได้ยินไหม ถ้าแผ่เรื่อยๆแผ่ธรรมดาดีพอแล้ว ศัตรูทั้งหลายทั้งปวงทำให้ศัตรูที่ปัญญาน้อยๆนึกไม่ออกว่าเขาแผ่หัดตัวเองหรือเปล่าถึงไม่มาร่วมอนุโมทนาทั้งหมดจะมาทีเดียว 20 - 300 คน ศัตรูทั้งหลายเออ ..ดู ขอให้

ท่านผู้ใหญ่ในตำบล เออ...กู แน่นอนเลย สัพเพตตดา สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง สัพพะปาณา สัตว์เลี้ยงทั้งปวง สัพพะปุตา ให้ภูตผีทั้งหลายทั้งปวง ทั้งหมดนี้คือการยกตัวอย่างการแผ่เมตตา 12 จำพวก ผมพูดกว้างๆนะถ้าเมตตาจนจะงกก็จะเจอบุคคลนั้น อย่าไปคิดแบบเจาะจง แบบแผ่เมตตาธรรมดาเมื่อทำบุญก็แผ่ให้คนอื่นบ้าง พูดตามผมนะผู้ที่ไม่ได้ให้อะไรเขาย่อมไม่ได้รับอะไร ฟังแปลกๆนะเข้าใจไหม เพราะฉะนั้นพูดง่ายๆ เราควรแผ่ให้คนอื่นเสมอบางคนบุญมีไม่ได้ทำกรรมมีไม่ได้สร้าง อย่าหวังเลยว่าศาสนาจะมาแก้ชะล่อยๆเรื่องกรรมอีกทีหนึ่ง ขอบบ่นหน่อย บางคนก็รู้บางคนก็ไม่รู้ทำปากขมขมขมไปอย่างนั้น ขอบบ่นคือการขอร่วมอนุโมทนาหน่อยเป็นคำพูดในใจภาษาบาลีไม่ต้องเอ่ยขึ้นก่อนยกขึ้นจบแล้วบอกว่าสาธุข้าพเจ้าน้อย

วาสนานักไม่สามารถที่จะเป็นเจ้าภาพในงานครั้งนี้ได้จึงขอร่วมอนุโมทนากับเจ้าภาพด้วยเรื่องเขาทำแล้วไม่รู้ทำแล้วเกิดกระบวนการการทำให้มาขึ้นทำให้คนเข้าใจหรือไม่ก็ไม่รู้ไม่อยากจะเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่เดินก็ไม่ได้ถ้าไม่ทำก็ไม่ได้เพราะฉะนั้นมันเป็นกุศโลบายอย่างหนึ่ง ผลบุญที่ทำขอให้สร้างนำไปสู่ทางนิพพาน แต่เรายังไม่รู้เกิดมาทำไมเกิดมาเพื่ออะไรเมื่อไหร่ที่พวกเราต้องเสียเวลาเพราะทำอะไรต้องมีเหตุผล การขอมาให้เขาอนุโมทนาให้เขา อโหสิกรรมให้เขา ก็เชิญเบรกก่อน เดี่ยว 10 โมง 15 ค่อยมาเจอกันก็เชิญนิมนต์จะครบชาวบ้านทั่วไปประชาชนทั่วไปตั้งใจจะทำในสิ่งที่เกิดจากความตั้งใจหากมีเวลาหาเวลาแต่ไม่รู้จักทำก็ไม่มีประโยชน์หรอก มัวแต่โยนให้โน้นทำสิ คนนี้ทำสิมัวแต่โยนกันไปโยนกันมาอย่างนี้ก็เจ๊งสิ เดี่ยวผมจะให้ฟังตอนเด็กผมชอบมากเลย เพลงนี้มันใช้ประกอบละครเรื่ององค์อุทิมาร ถ้าหากเราไม่รู้ว่าจะเอาอะไรเป็นสังข์ดี เหนียวชีวิตเราก็อะตรงนี้มาใช้ได้ ที่บนสวรรค์เขาเคยมีสงครามกันระหว่างเทพเทวดารับกับยักษ์

หัวหน้าเทพเทวดาบอกว่าพวกท่านจงอย่าได้กลัว พวกยักษ์เหล่านั้นเลย ถ้าพวกท่านกลัวหน้าตาของพวกมัน ท่านจงมองดูที่นั่งข้างของเทวดารูปนั้นเถิด จงอย่ากลัวเลยเราเกิดมาเพื่อรัก เราต้องมีจิตใจที่กล้าเสียและมุ่งมั่นแค่นี้เราก็จะสามารถผ่านไปได้ ผมจะเปิด วิธีดีให้ทุกคนดู พุทธธัมมสังฆสังคยานี ธรรมมังสระระนังคังคามิ สังฆังสระระนังคังคามิ เราท่องเพื่ออะไร หมายความว่า จงสงบสำรวจใจเอาไว้อย่างนี้ ให้ตั้งจิตตัวเองให้ตั้งมั่น เมื่อใดที่ใจเราไม่สงบสุขก็จะเป็นทุกข์ทำให้จิตใจหวั่นไหว เดี่ยวจะให้ทุกคนนั่งสมาธิ นี่คือการที่สูงที่สุดที่สุดแล้ว เราเคยคิดว่าจะเอาพระสงฆ์เป็นที่พึ่งเกิดการลังเลใจ ผมอยากให้พวกเราคิดนะแต่เวลานี้ไม่มี กูคือใคร ถ้าถามว่าชีวิตนี้คืออะไรกันก็มีความแตกต่างกันชีวิตนี้คืออะไรเกิดมาทำไม ถ้าตอบว่าชีวิตนี้โหดขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่นานนักหรือร่างกายก็หายไป ผมถามว่าทุกคนเข้าใจผมกับคำที่ผมถาม ชีวิตก็มีแค่นี้ แล้วเราจะเสียเวลามีลูกทำไม เสียเวลาแต่งงานทำไม ผมคิดว่าจากเด็กจนถึงโต ผมก็เลยมองว่าต้องศึกษาหาให้ดี ชีวิตเรามี 2 อย่างคือ กายกับใจ ผมเชื่อว่าเชื้อพ่อกับแม่เดี๋ยวค่อยมาว่ากันต่อ ทางศาสนาบอกว่าเรื่องของการเกิดมี 2 อย่าง คือ ผู้หญิงแพ้ท้อง เขาบอกว่าประมาณ 2-3 เดือน เชื้อของพ่อไข่ของแม่เจอกันแล้ว มีจำนวน 20,000 กว่าตัวที่ต้องวิ่งแข่งกันเพื่อที่จะได้เข้าไปในรังไข่และแม่ลูกสามารถอุ้มกันได้เพราะเขาบอกว่าจิตสามารถที่จะอุ้มกันได้ สิ่งตามมาคือกรรมที่ติดตัวมาแล้ว กว่าจะรู้ว่าลูกเกิดมาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายทางพุทธศาสนาเขาบอกว่าเราสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่ออยู่ในครรภ์เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายมันอยู่ที่จิตด้วย บางทีเราตั้งใจไว้อย่างทำไมถึงเป็นอย่างหนึ่ง ถ้าพูดถึงเรื่องเพศทางวิทยาศาสตร์ x+x เมื่อเห็นว่าตัวเองตายแต่กายก็ยังอยู่มีแต่ความคิด มีแต่จิต แล้วจะไปไหนล่ะเมื่อไม่มีร่างและไปเกิดที่ไหนใหม่ แม้บางคนเกิดการแพ้ท้องอยากกินโน่น

อยากกินนี่แต่เขาก็ได้ชื่อว่าสายเลือดของเรา ชีวิตนี้คืออะไร ชีวิตนี้ คือ การเกิดมาเพื่อหัดกระทำ สิ่งที่ดีไว้ คือ ภาย สิ่งที่ดีไว้ คือ ใจ เรื่องหมา เรื่องตลก เรื่องชะนี ที่เห็น ๆ เป็นเรื่องภายนอกที่ดูแปลก ๆ แค่นั้น แต่สิ่งที่อยู่ข้างใน คือ ฝังไว้หมด ทุกคนเกิดมาไม่เท่ากันนะครับ ชีวิตนี้เกิดมาเพื่อหัดกระทำ ผู้กระทำดี ก็จะได้ดี ภพชาติก็จะน้อยลงไป ผู้กระทำความชั่ว ก็จะได้ความชั่วตามไป แม้ภายนอกของผู้นั้นจะมีเงิน ร่ำรวย จะมีความงามที่สุดในโลก หรือจะมีเสียงไพเราะสุดใจ หรืออาจจะมีทรัพย์สินอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่ใช่สมบัติแห่งมโนธรรมอยู่ในใจของเราอย่างแท้จริง มันก็ไม่ใช่ความดีแท้ที่มนุษย์เกิดมาเพื่อควรจะได้เลย อย่างที่ผมเขียนเมื่อวานว่า วันหนึ่ง วันหนึ่ง ทำอะไรบ้าง แล้วเอามาเปรียบเทียบกับมันทำอะไรบ้าง มันไม่ต่างอะไรกับเราเลย ถ้าอย่างนี้ ก็อย่าเกิดมาเป็นคนเลย

ชีวิตนี้คืออะไร หรือคือความตายสืบพันธุ์กันเรื่อยมา ครั้งหนึ่งมันก็ต้องล้มลา ผันดินกลบหน้านี้ หรือคือคน อยู่ไปวัน ๆ หนึ่ง กิน จี๋ ปี่ นอน เข้าตื่นขึ้นมา สายหิวกินข้าว เย็นค่ำ ๆ ดูโทรทัศน์ นอน ทำอย่างนี้ไปทุก ๆ วัน พอถึงเวลาที่ต้องล้มลาจากกันไป รักแค้น โหดให้ก่อคอกันตาย ภายก็ได้ไปด้วยกัน ดูการผูกมัดติดกันตายแล้วจะไปด้วยกันหรือเปล่า ก็ไม่รู้ แล้วแต่เวรแต่กรรม 4 คนหาม 3 คนแห่ 1 คนนั่ง แคร่ 2 คนพาไป 2 คน คือ บุญกับบาป ผู้หญิงผู้ชายทำบุญ ทำบาป ไม่เท่ากันที่ส่งมาก็ไม่เท่ากันอยู่แล้ว ตอนจากกันก็ไม่ได้ไปด้วยกัน คนหนึ่งขึ้นสวรรค์ คนหนึ่งลงนรก แต่ถ้าโคตรน้ำตายไปด้วยกันทั้งคู่ กอดแปะเจ๊ 500 ชาติ เขาให้เกิดมาทำความดี ดันมาฆ่าตัวตาย

ชีวิตนี้คืออะไร บางคนตอบว่าชีวิต คือ การดิ้นรน ชีวิต คือ การต่อสู้หากมีแค่นี้ คือ คน สัตว์ทั่ว สกกล ก็คือ เยี่ยงอย่างเรา สัตว์ทั้งแผ่นดินมันก็ไม่ต่างอะไรกับเราหรอก เกิด แก่ เจ็บ ตาย สัตว์ทั้งหลายหนีไปไม่พ้น อันชีวิตของคน ไม่ควรหลีกเลี่ยง เกิด แก่ เจ็บ ตาย ทั้งคนและสัตว์หนีไม่พ้น คำตอบของคนคือ อะไร คือ ผลของการทำความดี ถ้าเกิดมาไม่ทำความดี มันไม่ต่างอะไรจากสัตว์เลย เอาแต่ชีวิตอย่างเดียว แล้วใจหยาบ ตายแล้วใจจะไปไหน ชีวิตนี้ที่เกิดมาคน มีงานไม่ทำหน้าที่ของคน เรามีโอกาสสูงสุดที่ได้เกิดมาเป็นคนแล้ว คือ ได้มีโอกาสเกิดมาทำความดีสูงสุด ของการเกิดมามีชีวิต ดินเหนียวก้อนหนึ่งเอามาปั้น ทำเป็นลูกกระสุนมีค่าเป็นของเล่นเด็ก ๆ เอามาขบ ๆ หนอยั่นเป็นตุ๊กตา เอาสีทา เอาไปขายได้เงิน เห็นแค่ดินก้อนเดียวกับมีค่าขึ้นมา พวกเราโชคได้เกิดมาเป็นคนพวก เทพ เทวดา ก็อยากจะเป็นคนเพื่อที่จะได้สั่งสมบารมี แล้วเราได้เกิดเป็นคนแล้วทำไมไม่สร้างบารมี ครั้งหนึ่งผมไปที่วัดถ้าดาวเขาแก้วที่โคราช เขาสร้างพระที่บนยอดเขา เขาเชิญเทวดามาจริงเท็จไม่รู้ เขาเล่าให้ฟัง เขาบอกว่าที่ลงมาเพื่อมาสร้างบารมี เขามีใจอยู่แล้ว และเขาลงมาเพื่อทำความดี ไม่ว่าใครลงมาก็ช่าง เขาจะไหว้พระพุทธรูปเจ้าก่อน ก็เล่าให้ฟัง เชื้อหรือไม่ก็ตาม ภูนี้มีร่างแล้วนี่หว่า จิตก็มีแนวทางการทำความดี เราก็มึ่ ก็รีบทำเลยดีกว่าไม่ต้องรอไปหาร่างอื่นมาแล้วค่อยทำ เทพยังต้องหาร่างคนอื่นทำเลย มีร่างอยู่แล้วทำไมถึงไม่ทำ เขาเรียกว่า เห็นแก่ตัว คนอื่นเขาอยากจะมีก็ได้มา อย่างที่ร้องเพลง หมาจะเกิดจึงหมาเกิด คนอื่นที่แย่งเรามาเกิดไม่ทัน ก็ไปเกิดเป็นหมา หมา กา ไก่ เกิดมาแล้วก็ต้องทำหน้าที่ของคน ก็ไม่ทำก็ไม่ต่างจากสัตว์เดรัจฉานที่มีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ เดี่ยวผมจะให้ทุกคนนั่งตัวตรงฝึกสมาธิ นึกถึงคุณประโยชน์ที่เราทำมา เปิด VCD ให้ดูและให้ฟังแล้วก็ติดตามเพื่อสร้างและทำความดี ก็ให้เป็นความเข้าใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่อยากจะให้เวลานันผ่านไปเฉย ๆ ผ่านไป

อย่างผู้รับจ้างไปวัน ๆ หนึ่ง อย่าอ้างว่าเรามาทำเพื่อชาติ ผากการบ้านไว้ข้อ 1 เกิดมาทำไม ข้อ 2 คิดว่าจากนี้ไปจนถึงวันตาย จะอยู่ไปเพื่ออะไร ผากไว้ 2 ข้อ ตอบด้วยความเข้าใจของตัวเองนะครับ ตอบก่อนกินข้าว คอบเสร็จแล้วค่อยเอามาส่ง อย่าคิดว่าถูกกินเพื่ออยู่ หรือ ถูกอยู่เพื่อกิน แต่ชีวิตเราที่หมดไปตลอดเวลาผ่านไป อยู่ก็ไม่มีอะไรเพิ่มเติม เราต้องคิดว่าจะเอาเวลาที่เหลือไปทำอะไร ข้อแรก ตอบได้ก็ตอบเลยว่า เราเกิดมาทำไม ถ้าตอบไม่ได้ก็ไม่เป็นไร แต่ข้อที่สอง ต้องตอบนะ ถ้าตอบไม่ได้ว่าอยู่ต่อไปทำไมก็ไม่ต้องอยู่หรอก ก็ผากเป็นข้อคิดไว้เนะครับ เกิด แก่ เจ็บ ตาย หนีไม่พ้น อันชีวิตของคนอยู่ที่ผลของการทำดี ให้ดู VCD ก็จะมีการแผ่เมตตา สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้จองเวรซึ่งกันและกันเลย สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์ใจทุกกายเลย จงมีความสุขกายสุขใจ ให้พ้นจากทุกข์ให้หมดทั้งปวงทั้งสิ้น ขอให้ผลบุญที่ ทำส่งไปถึงบิดามารดา ครูอาจารย์ ญาติพี่น้อง เจ้ากรรมนายเวร ขอให้รับผลบุญนี้ด้วย นี่ผมฉายให้คุณคิดเนะครับ เพราะถ้าฉายให้จบไม่ทันเที่ยงคืนก็ไม่จบ มาดูวิถีทัศน์กันตอนะครับ ผมจำได้ว่าตอนที่ลูก เป็นเด็ก ลูกมักจะถามว่านั่นอะไร นี่อะไร ผมจำได้ว่า ผมไม่เคยดูลูกเลย ไม่ว่าจะถามซักกี่ครั้ง แต่พอผมถามลูกในตอนนี้ว่ามันคืออะไร ผมจำไม่ได้ สุดท้ายเขาก็ทำ กับผมอย่างนี้ไม่ว่าลูกจะถามพ่อ พ่อก็ไม่เคยรำคาญที่จะตอบลูกเลย ลูกคนนี้ได้ทำกรรมหนักไปแล้ว เขาทำให้พ่อเสียใจ แต่โชคดีที่เขาสำนึกได้ เขามายกฟ้องว่า พ่อครับผม ขอโทษ กรรมนี้หมดสิ้นเพราะพ่อเขา อโหสิกรรม 5 พันล้านปีผ่านมา สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมันสอดคล้องกับในคัมภีร์ของพระศาสนา เมื่อ 1,500 ล้านปีที่ผ่านมา มีการเกิดผลกระทบครั้งใหม่ และยังมีสิ่งมีชีวิตมากมายที่เกิดขึ้น วิญญาณเหล่านี้ไปไหนบ้าง ถ้าเราท่องจักรวาลก็จะเห็นสิ่งมีชีวิตอยู่รอบตัวเรา และก็สิ่งหนึ่งที่พิสูจน์พบแล้ว มีการค้นพบ มนุษย์ต่างดาว มีหลายอย่างที่เราคิดว่าไม่มี แต่มันมีเกิดขึ้น มนุษย์ต่างดาวมีดวงตาที่ใหญ่ มีหลายตัวที่มันถูกจับได้ เมื่อยานของเขาดก เป็นสิ่งที่อยู่เหนือความเข้าใจ และยากที่จะเข้าใจ เขาใช้โทรจิตติดต่อกับพวกเรา เขาบอกว่าเขามีอายุประมาณ 8 ร้อยปีได้แล้ว เทคโนโลยีของเขามีมากมายกว่าเราเยอะแต่สิ่งที่เขาไม่มี พระพุทธศาสนา เขามีอายุประมาณ 8 ร้อยปีโลกมนุษย์ กำเนิดอายุที่แรกมีอายุ 8 หมื่นปีมาแล้ว เกิดครั้งแรก ทุกคนเป็นพรหมหมดมีอายุเท่ากัน 8 หมื่นปี ไม่มีการกิน เขามีการอิมทิพย์ แต่พอต่อมามีการกิน ร่างกายของเทพที่โปร่งใสก็หายไป มีการกิน การร่วมเพศ ทำให้มนุษย์สมัยนี้ไม่ได้เกิดมาจากส่งให้ลงมาเลย เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ใครที่มากเกิดใหม่ต้องมาเกิดในท้อง อายุจาก 8 หมื่นปี เริ่มลดน้อยลงเรื่อย ๆ เมื่อถึงบอหนึ่งศตวรรษ หรือ 100 ปี ลดเหลือ 70 ปี 60 ปี ลดลงมาเรื่อย ๆ คราวนี้มาดูภาพต่อไปกันเลย ในบ้านร้างแห่งหนึ่ง ลินดาเขามองเห็นมีดวงไฟกลม ๆ วิ่งขึ้นไป บนดวงไฟดวงกลมวิ่งไปมา เขาบอกว่ามันเป็นวิญญาณ เขาเชื่อว่าวิญญาณเป็นพลังงาน ที่ไหนมีป่าช้าก็ไปกันเลย เพราะเขาเชื่อว่าวิญญาณมีจริง เขาเชื่อมั่นว่า เขาจับวิญญาณได้ก็จะจับวิญญาณได้ วิญญาณก็มีจิตเหมือนกับเรา แต่เขาไม่มีร่างจะไปไหนก็ไป แต่ถันเรา เรามีร่าง เมื่อเราคิดอะไร จิตจะไปก่อน แต่แค่ช่วงเวลานิดเดียว เดี่ยวก็กลับมา เพราะเรามีร่างกายอยู่ เมื่อพูดถึงเรื่องวิญญาณ ถ้าไม่มีวิญญาณ เด็กที่จะเกิดจะมีท่าทางเหมือนชะนี แล้วก็หมาตัวนั้นตอบปัญหาจ้านายตัวเองว่า มันเคยเป็นนายพันได้อย่างไร มีเหตุผลนะ ถ้าย้อนถามว่าแล้วทำไมเราถึงนึกไม่

ออกละ ว่าเราเคยเป็นอะไร เขาบอกว่าถ้าเราจิตไม่นิ่งก็นึกไม่ออก เรื่องนี้ก็ขอจบแค่นี้ก่อนนะครับ เมื่อเดือนก่อนผมไปที่เมืองทองธานี ผมไปทำพิธีขอขมาแผ่นดินให้คนที่ติดยาเสพติดมาร่วมในพิธี แล้วได้อัญเชิญรูปภาพของพระเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระบรมราชินีนาถ และได้เชิญเหล่าองค์กรทั้งหลาย ทุกศาสนาและได้อัญเชิญพระอาจารย์ 4 ภาค มาทำพิธี และมีการถ่ายภาพ พอสิ่งรูปออกมาแล้ว เห็นมีดวงกลมอยู่ในสถานที่นั้นเต็มไปหมด มีทั้งดวงเล็ก ดวงใหญ่ ถ้ารูปออกมาเหมือนกันหมด กล้องมี 4-5 ตัว ไม่มีใครรู้มีตัวเรากับเหล่าเทวดาที่รู้ ครึ่งนี้เป็นครั้งที่ 2 และมีดวงไฟมากกว่าครั้งแรกด้วย ทุกคนรู้จักหลวงพ่ोजรุธไหมครับ พอทำพิธีเสร็จเขาก็เอากล้องมาถ่ายรูป แล้วเขาก็เรียกผม เขาบอกว่าเขามาแล้วสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง เขามาแล้ว เมื่อมีการทำความดีเขาก็จะมาร่วมในพิธีนี้ด้วย นี่เป็นพลังงานที่เป็นรูปแบบไม่ใช่ เพราะกล้องเน่ เขามาเข้าร่วมพิธี เขามารับทราบการทำความดีต่อแผ่นดิน ผมอยากจะเปลี่ยนวาทะ เปลี่ยนความคิดของพวกเขา สิ่งเหล่านี้ที่พูดมาเป็นสิ่งที่มีจริง การทำพิธีนั้นได้นำเอาผู้ที่เคยเสพติดติดมาร่วมทำพิธีขอขมาต่อประเทศชาติ ที่ผ่านมายังมัน เริ่มต้นกันใหม่ได้ ชีวิตนี้คืออะไร นอกจากนี้ยังมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์คอยดูแลเรากும்ครองเรา และเขาก็จะรับรู้ที่เราทำอะไร ทุกคนขอบขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เคยทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาหาตัวเองบ้างหรือเปล่าก็ไม่รู้ ฉะนั้นพวกเราทำความดีเถิดครับ แล้วสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะมาหาเรา ผมเชื่ออย่างนั้นนะ มาดูภาพนั้นนะ ผมไม่ได้ทำเอง วิทยากรจากจังหวัดกาญจนบุรี ที่มาเมื่อวานเขาไปทำ กล้องนี้ เป็นกล้องที่เขาไปอบรมบันเท็กรื่นเริงมาตลอด กล้องอันนี้เย่กันทุกอย่างเหมือนกัน แต่ไม่เคยมีภาพนั้นนะ พอทำงานใหญ่เพื่อแผ่นดินทุกคนได้ทำพิธีขึ้นมาเล็ก ๆ จูดยุ 9 ดอก และได้อันเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การทำงานครั้งนี้ 4 วัน 3 คืน ครึ่งนี้ถ้าหากทำสำเร็จขอให้เป็นประโยชน์ต่อแผ่นดินด้วยเถิด ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมาช่วยคลบบันดาล สุดท้ายเกิดภาพนี้ขึ้น วิทยากรที่มาเมื่อวานตั้งใจจะทำความดีอย่างเดียวไม่สนใจอะไรทั้งนั้น เขาบอกว่าพ่อกับแม่เป็นพระอรหันต์สูงสุดเลยถ้ามองเรื่องที่ผมพูดเมื่อคืนนี้ หากจิตวิญญาณมีจริง ผมของยกตัวอย่างพวกคนที่ขายยาอ๊อ พวกนี้คนทุกทั้งนั้น ก่อนที่จะออกจากคุกพวกนี้มักจะเขาใจผิดคิดว่าตัวเองหมดเวรหมดกรรมแล้ว ที่ไหนได้เข้าใจผิดที่ติดคุก 4 ปีแค่ 10 เม็ดนะ แล้วอีกหมื่นเม็ดละใครจะรับผิดชอบมีรับแน่นอนเลย สีแดงรับแน่นอนเลย ที่ติด 4 ปีเขาเรียกว่าแค่เศษกรรม อีกหมื่นเม็ดกรรมแท้ๆไม่ใช่เศษ มันมีกระบวนการหลายอย่างที่จะเข้าไปคิด เขาก็ยอมรับว่าเขาจะไม่สร้างกรรมเพิ่มอีก ก็จะเหมือนที่ผมพูดจะให้ผมฆ่าไก่ ผมยอมตายเองดีกว่า เพราะผมไม่อยากจะสร้างกรรมเพิ่ม ผมบอกว่าหากเป็นจริงจากสำนึกที่เกิดขึ้นวันนี้ พรุ่งนี้ผมตาย ผมก็ไม่เสียดายเพราะคิดว่าผมก็ได้ทำพอสมควร วันรุ่งขึ้นถ้าจะให้เขาเริ่มต้นใหม่เมื่อเขาเข้าใจก็เริ่มใหม่ได้ คนเราหากมีความเข้าใจชีวิต คนเราหากมีบารมีเกิดมาจะได้ทำบุญเลขเกิดมาไม่ลำบาก มีเงินมีใช้ เขาจะจัดให้มีการตักบาตร คนเราเกิดมาทำไมเกิดมาเพื่อใช้กรรมจริงๆเป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง เพราะเกิดมาใช้กรรมมันแค่ครั้งเดียว คือ เป็นอบายมุข 4 คือ 1. สัตว์เดรัจฉาน 2. เปรต 3. อสุรกาย 4. สัตว์นรก พวกนี้เกิดมาใช้กรรมอย่างเดียวนะไม่มีสิทธิเลยที่จะสร้างบารมีเพิ่ม แต่มนุษย์เรามีสิทธิที่จะสร้างบารมีเพิ่มให้ทำความดี แต่กรรมเก่าต้องใช้ด้วย ความดีใหม่ก็ต้องทำมี 2 อย่าง เมื่อเกิดใหม่แล้วควรสร้างความดี เราควรจะทำบุญตักบาตร รุ่งหนึ่งพระพุทธรูปเข้าไปบิณฑบาตร มีชายชากจนคนหนึ่งมีข้าวแค่ปั้นเดียว มีความประสงค์จะใส่บาตรพระพุทธรูปเจ้า เขาคิดในใจว่าเราอยากจะใส่บาตรพระพุทธรูปเจ้าแต่เราไม่มีอะไรจะใส่มีแค่ข้าวปั้น

เดียว ตอนใส่บาตรก็นึกในใจว่าพระพุทธองค์คงไม่เสวยของเราหรอกเพราะว่าเป็นอาหารชั้นเลวอย่างนี้ ท่านคงไม่เสวยหรอก พระพุทธเจ้าทรงรับรู้ทางกระแสดิจได้จึงเสวยข้าวปั้นเดิวนั้นเลย หลายคนเป็นเจ้าของบ้านหลังใหญ่โคตักบาตรทุกวัน แต่แต่วันนั้นไม่เคยตักเองเลยให้คนใช้ตักบาตรเพราะขี้เกียจตักคนใช้ตักบาตรด้วยความนอบน้อม สาธุ ข้าพเจ้าไม่ใช่เจ้าของทรัพย์ตายไปแล้วเจ้าของทรัพย์เกิดมาเป็นเทวดาชั้นที่ 1 แต่คนใช้ไปเกิดเป็นเทวดาชั้นที่ 2 ส่วนชายที่ตักบาตรด้วยข้าวปั้น เขามีเจตนาอันบริสุทธิ์ได้ฟังพระเทศน์อีกหน่อยก็บรรลุป็นพระโสดาบันเลยคุ้มจะตายแค่ข้าวปั้นเดียวเองกับเจตนาอันบริสุทธิ์ มีค่ามากเลยทีเดียวรามาคูต่อเรื่องพลังงานถ้าเราจับพลังงานได้แล้วพลังงานเหล่านี้ไปไหนได้บ้าง ไปได้ทั่วทุกที่ ขอย้อนมาพูดเรื่องกำเนิดเพศชายจะหลังของเหลวซึ่งมีตัวอสุจิจำนวนมากสาละครั้งหนึ่ง 200- 500 ล้านตัวเข้าไปในร่างกายของเพศหญิงตัวอสุจิหลายล้านตัวจะตายตั้งแต่อยู่ที่ช่องคลอด ไข่คือเซลล์ที่ขนาดใหญ่ของเพศหญิง ตัวอสุจิจะเคลื่อนตัวมาทางรังไข่เพื่อรอการผสม ถ้าไม่มีการผสมไข่นั้นก็จะฝ่อ แล้วจะถูกขับออกมาพร้อมกับรอบเดือนต่อไปตัวอสุจิที่จะรอดชีวิตเข้าไปสู่ท่อรังไข่ได้และจะมี 500 ตัวเข้าไปถึงไข่ในจำนวนนั้นจะมีอสุจิเพียงตัวเดียวที่จะเป็นผู้ชนะทั้งนี้เมื่อตัวอสุจิตัวใดเจาะผนังไข่เข้าไปได้แล้ว รังไข่จะปฏิสนธิตัวอื่นๆที่เหลือทั้งหมด ผมถึงบอกว่าเรานะที่ 1 คนอื่นอยากเข้าก็ไม่ได้เข้าชีวิตนี้เป็นของเราในวงกลมมันมีการแตกตัวกลายเป็นรูปร่างของมนุษย์ได้อย่างไรอีก 30 ชั่วโมงต่อมาไข่แบ่งตัวออกเป็น 2 ส่วนเซลล์ 2 ส่วนจะมียีนส์ที่รับมาจากพ่อและแม่เหมือนกัน ไข่ที่ถูกผสมแล้วจะค่อยๆเคลื่อนตัวไปยังมดลูกราว 1 สัปดาห์หลังการปฏิสนธิ ไข่จะเข้าสู่มดลูกและจะฝังตัวในมดลูกและสิ่งที่น่าแปลกเซลล์ต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอวัยวะมนุษย์และเมื่อเซลล์เหล่านี้มาต่อกันก็กลายเป็นก้อนเนื้อหัวใจ การปฏิสนธิผ่านไปแล้ว 5 สัปดาห์ครึ่ง ตัวอ่อนเริ่มเหมือนตัวลูกอีก แผนกลมเริ่มพัฒนาเป็นแขนและขา จุดตา 2 ส่วนบนศีรษะจะกลายเป็นดวงตา จมูกเริ่มเป็นร่องส่วนมากบนส่วนที่จะกลายเป็นหน้าของทารกต่อไป โลหิตจะถูกผลิตขึ้นโดยตับ สิ่งที่เห็นเป็นอวัยวะสีแดงนั่นคือหัวใจ ถึงเพศของตัวอ่อนจะถูกกำหนดตั้งแต่ปฏิสนธิแต่ก็ยังไม่เห็นหนทางที่จะมองเห็นว่าตัวอ่อนนั้นเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย คนเราเลือกเกิดได้ กรรมที่ส่งให้เกิดเรียกว่า ชนกรรม มันเกิดจากการที่เราทำเอง 3 สัปดาห์ต่อมาตัวอ่อนจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว แขนเล็กๆจะพัฒนาเป็นมืออย่างเห็นได้ชัดมีลายนิ้วมือกับลายนิ้วเท้าที่ไม่เหมือนกับใครในโลก ผมให้ฟัง 3 รอบ เพราะเป็นประโยชน์ที่สำคัญเพราะเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก มันน่าแปลกทุกคนรู้ว่าไข่แต่ละตัวจะมีสัณฐานที่สงสัยว่าทำไมมันไม่เหมือนกัน เคี้ยวผมจะให้พวกเรารู้จักกันด้วยนะ สมมติว่ามีคนมาเกิดใหม่ชื่อสุวรรณ พอเขาตายก็ได้ไปเกิดในอีกคนร่างแต่จิตอันเดียวกัน เชื่อกันว่าลายนิ้วมือของ 2 คนนี้จะไม่เหมือนกันหรอก รามาคูต่อเมื่อครบ 8 สัปดาห์ ทารกเริ่มจะมีอวัยวะครบทุกส่วนตัวอ่อนได้กลายเป็นเด็กทารกแล้ว ทารกที่อยู่ในครรภ์ที่ถูกแยกออกจากโลกอย่างสมบูรณ์แล้ว ซึ่งมีลักษณะของมนุษย์เด่นชัดขึ้น ในสัปดาห์ที่ 12 ทารกจะมีความยาวระหว่างหัวถึงสะโพกประมาณ 3 นิ้ว ในไม่ช้าทารกก็จะหลังสารสีขาวเพื่อป้องกันผิวหนังไม่ให้เกิดน้ำคั่ง ในขณะนี้สามารถมองอวัยวะของเด็กทารกได้ชัดเจน รังไข่เล็กๆในครรภ์ของเพศหญิงเริ่มการทำงานตั้งแต่สัปดาห์ที่ 12 ภายในครรภ์ไข่อ่อนจำนวนนับล้านใบ ในสัปดาห์ที่ 18 ยังเหลืออีกครั้งทางก่อนการคลอดให้ดูเท่านี้ก่อน คราวนี้เราไปดูของทางศาสนาบ้างเปรียบเทียบกันนะเมื่อที่ทางวิทยาศาสตร์ก็ลองดูว่าทางพระพุทธศาสนาเปรียบเทียบกับทาง

วิทยาศาสตร์มาคลั่งจองกันได้อย่างไร โดยความมหัศจรรย์เมื่อก่อนคนที่เกิดมาได้เกิดในครรภ์คนเกิดมาเป็นร่างไร้สาขามีกระดูกอะไรก็เลยเปลี่ยนมาเกิดในครรภ์แล้วก็โตขึ้นเรื่อย ๆ เข้าไปในไข่ก่อนแล้วก็ฟักแล้วค่อยออกจากไข่ แล้วเราจะมาพูดถึงองค์ปาฐะก็คือเป็นกายปรมาณูเล็กมากมองไม่เห็นด้วยตา กายละเอียดมนุษย์กับสัตว์เจริญกันอยู่ในร่างเดียวกัน จะพูดถึงข้างบนมีสวรรค์มี 6 ชั้น ข้างล่างมี 3 พวก 1.เปรต 2.อสูรกาย 3. สัตว์นรก ใครที่เป็นมนุษย์มีใจพร้อมที่จะเป็นเทวดาได้เลยใครที่เป็นมนุษย์อยู่แต่ใจไม่พร้อมก็เป็นเปรตได้ในส่วนของในตำราวิทยาศาสตร์เราแยกย่อยสารสี เมื่อแยกย่อยแล้วต่ำสุดก็ได้แค่โมเลกุล และต่ำกว่าโมเลกุลก็เป็นอะตอมในอะตอมมีพลังงานอยู่ในนั้น คำว่าปรมาณูมาจากพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ดิน น้ำ ลม ไฟ กลิ่น สี รสโอชะ จะต้องบพสวดเจริญเทวดาให้ฟังเวลาทำบุญทำกุศล ทำงานใหญ่ๆก็ให้เชิญเทวดามาร่วมงานด้วยทำให้มีศีลมีธรรม อย่างน้อยศีล 8 ปรมาณูสามารถเคลื่อนที่ได้เร็วมากถึง 1 เท่าแสงในคัมภีร์บอกว่าเพศในตัวคนเรามี 3 ส่วนมีเพศชาย เพศหญิงแล้วก็ไม่มีผู้ชายไม่มีผู้หญิง มันเลือกไม่ได้มันตั้งแต่เชื้อของพ่อมาผสมกับไข่ของแม่ จะเป็นผู้หญิง ผู้ชายหรือกระเทยใส่เรียบร้อยแล้ว ต่อไปก็คือมหาพระพุทธรูปคือ ดิน น้ำ ลม ไฟ มีรูปเป็นของแข็ง ของเหลว โลกที่โคจรเข้ามาต่อประสานของเรา มีผลกับเรา สัมผัสต่อเรารับ สีขาวก็อีกอย่างหนึ่ง สีแดงก็อีกอย่างหนึ่ง เสียงมีผลต่อความรู้สึกของเราครับ กลิ่นมีผลกับเรา ศาสนาในอนาคตต้องอยู่เหนือพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ศาสนานั้นจะต้องควบคุมธรรมชาติ ในคัมภีร์บุรุษที่ให้กำเนิดคือบิดา มารดา เป็นผู้ทำกิจที่ยากคือ การคลอดลูก นี่เป็นการทบทวนเพิ่มเติมให้ตัวเองด้วย ในสมัยนี้มีการโคลนนิ่งมนุษย์ซึ่งเป็นการเอาจิตวิญญาณที่โหมมาเกิดก็ไม่รู้จึงเกิดการต่อต้านการโคลนนิ่งมนุษย์แต่ก็ยังมีคนแอบทำอยู่ หน้าตา ผิวพรรณเหมือนกันเลยแต่การเกิดของมนุษย์ต้องเกิดมาจากจิตวิญญาณในอสุจิในน้ำเชื้อประกอบด้วย 3 อย่างคือ ทางกาย ทางใจและทางจิตทางศาสนาสามารถบอกได้ว่าเด็กที่เกิดมาเป็นเพศชายหญิงหรือกระเทยแต่ทางวิทยาศาสตร์ต้องรอให้โตก่อนถึงจะรู้ การระลึกชาติของพระพุทธเจ้าชาติไหนเป็นหนุ่มก็เป็นหนุ่ม ชาติไหนเป็นสาวก็เป็นสาวไม่ใช่ชาติเดียว หลายร้อยชาติเพราะฉะนั้นท่านผ่านช่องตลอดมาไม่รู้กี่ล้านก็แสนคน ผ่านด้วยสติ ผ่านเป็นเสี้ยววินาทีเลย กรรมของผู้หญิงมีอยู่ 5 ประการคือ 1. ซื่อสัตย์กับสามี 2. มีโรค 3. มีลูก 4. คลอดลูก 5. ต้องบำเรอสามี เดี่ยวจะให้ดูวิธีที่คนเรื่องการคลอดลูกของแม่พวกเราโชคดีที่ได้เกิดมาจากความรักของพ่อและแม่ เขาทุ่มเทกายใจมาเลี้ยงดูเรา ฉันทมาจากน้ำใจ รักของแม่แสนศดใส คือความยิ่งใหญ่ผู้มองเห็น ขามลูกร้องลูกไม่สบาย แม่ถ่ายถอน แทะเป็นทุกข์เป็นร้อนแทนทุกข์ถึงเลย ไม่ว่าลูกจะเป็นอะไรแม่ก็จะรับหน้าก่อนเลยแม้ลูกจะติดยาก็บอกว่าไม่คิด แต่ยามที่แม่ไปแล้วใครจะปกป้องลูก นี่จึงเป็นที่มาที่ก่อนนอนแม่จะสวดมนต์ไหว้พระขอให้ คู่ครองลูก และเป็นคำหลอเด็กของคนสมัยโบราณให้พ่อและแม่ได้เกาะชายผ้าเหลือง นี่เป็นกลอุบายสูงสุดที่หลอกให้เด็กผู้ชายอยากบวชเพื่อให้พ่อแม่ได้เกาะชายผ้าเหลืองไป ผมคิดว่าน่าจะจะมีคทาหยอดสวดผู้บวชใหม่เพราะการบวชสมัยนี้บางคนยังไม่รู้ความหมายของคำแปลเลย อย่างนี้เป็นต้น ฉันทมีความรักให้คนทุกคน ฉันทมีน้ำใจให้คนทุกคน ฉันทก็คือตัวเรา คนเราต้องมีความกตัญญูต่อกัน มีความรักพ่อรักแม่เทวดาจะคอยปกป้องแต่หากไม่รักพ่อรักแม่เลยจะไปไหนก็ไปไม่รอด แม้มีความอ่อนโยนต่อการคือคิงของลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไรแม่อีกรักและอภัย มีคำอยู่คำหนึ่ง คือคำว่าจูบจอมถนอมเกล้า จูบด้วยความรักกอดประคับรับขวัญรักของแม่เป็นส่งสำคัญสุด จากนั้นไปเรา

จะอยู่เพื่อทำความดีกับแม่ตลอดไป ตอนที่เรายู่ในท้องเราจะกินอาหารจากทางสายสะดือแม่ เมื่อออกมาแล้ว คัดสายสะดือก็ตัวใครตัวมันจะหายใจเอง พวกเราเคยได้ยินคำที่ว่ากลอนงานวันเกิดที่ยิ่งใหญ่ใครคนนั้น ฉลองกันในกลุ่มผู้ลุ่มหลง หลงลาภยศสรรเสริญกินอนงค์ วันเกิดส่งซีฟลักรอวันตาย อีกมุมหนึ่งเงิบเหงาเศร้าแท้ หลิงแก่งางหงอยและคอยหา โอ้ววันนี้ในวันนั้นอันตราย แม่คลอดสายโลหิตแทบปริตชน วันเกิดลูกเกิดคล้ายวันตายแม่ เจ็บท้องแท้เท่าใดก็ไม่บัน เฝ้ามูมท้องกว่าจะคลอดรอดเป็นคนเติบโตจนบัดนี้เพราะใคร แม่เจ็บเขียนขาคใจในวันนี้ กับเป็นวันฉลองกันผองไท ได้ชีวิตแล้วก็เรงร้อนใจ สัมผัสให้ชีวิต คำอวยพรที่เขียนควรเปลี่ยนมา ให้มารดาคุณเป็นสุขจึงถูกแท้ เลิกจัดงานวันเกิดกันเถิดนะควรที่จะคุกเข่ากราบเท้าแม่ ระลึกถึงพระคุณอบอุ่นแท้ อย่างมัวแต่จัดงานประจานตัว ผมเกิดมาไม่เคยจัดงานวันเกิด ผมอยากให้พวกเราคิดดูให้ดี เดี่ยวผมจะฝากใจพ่ไ้ไว้ให้จับกลุ่มๆละ 5 คนช่วยไปคิดว่าทำไมคนเราเกิดมาลายมือลายเท้าไม่เหมือนกันเลย เขียนใต้กระดาษA4

ทุกคนในโลกนี้รักแม่เหมือนกับเราเรารักแม่เราอย่างไรเขาก็รักแม่ของเขาอย่างนั้น ถ้าเราจะทำ ความ พี่อะไรขอให้อุทิศผลประโยชน์เหล่านั้นให้กับแม่ด้วยเถิด อยากให้ทุกคนรู้ว่าแม่รักลูกมาก การที่เราไปหา ใครหากเราไม่มีใจไป เราจะรู้สึกอย่างไรก็เหมือนถ้ามีใครมาหาเราแต่เขาไม่มีใจมาเราก็ไม่อยากจะเจอ แต่ ถ้าเป็นแม่เขาเต็มใจที่จะมาหาลูก และรักลูกคำว่าจอบจอมถนอมเกล้าถอดประทับรับขวัญ ใครมีลูกลองทำดูนะ พ่อแม่เป็นเทวดาองค์แรกของลูก ปกป้องลูกก่อนเทวดาองค์ใด พ่อแม่เป็นผู้มีพระคุณต่อลูก พ่อแม่เป็นครู คนแรกของลูก พ่อแม่เป็นพรหมของลูก มีเมตตา กรุณา อุเบกขา ทรบ สดท้ายพ่อแม่เป็นเทวดาของลูก ดังคำ ที่บอกว่า จอบจอมถนอมเกล้า ถอดประทับรับขวัญ และมีการเขียนเป็นแผ่นป้ายใหญ่ติดในกรุงเทพว่าถอด กันหรือยัง บางคนก็ไม่รู้ คนไทยตอนเด็กกล้าที่จะถอดกับพ่อแม่ แต่พอโตขึ้นมากับไม่กล้า เดี่ยวผมจะเปิด วิดีโอให้ดู เพลงนี้ก็คือเป็นเพลงน้ำตาแม่ ภาพที่เห็นคือแม่แบกของขายไปวัน ๆ เพื่อนำเงินส่งให้ลูกเรียน กว่าจะได้เงินมาเหนื่อยแทบขาดใจแต่ก็ทำเพื่อลูก ถ้าอยากฟังกันต่อก็ต้องไปหาซื้อมาฟังกันเอาเองจะยากก็อบ ไม่ได้เพราะไม่มีเวลา เพลงไหนชอบ เพลงไหนก็ไปซื้อเอามาฟังกันเองผมและพวกวิทยากรเวลาไป อบรมที่ไหนก็จะนำเอาเพลงเพราะไปด้วย ไม่งั้นช่วยก็จะไม่แข็ง ฉะนั้นข้าของเรควรเป็นข้าที่เข้มแข็ง ผมพูดให้ฟังคร่าว ๆ นี่เป็นที่มาของ NGO ของฉันนะ เดี่ยวมาฟังอีกเพลงนี้เป็นเพลงให้กำลังใจ คนฟัง ไม่ได้ให้มีแฟนนะ แต่คนที่พูดถึงในเพลงก็คือแม่ของเรา ฟังต่ออีกเพลงนะครับ เพลงของโลโซ พวกเรารู้จัก ไหม เคยฟังกันหรือเปล่า แม่เรารู้ว่าท่านรักเรา แล้วเราทำยังไงตอบแทนได้ เรารู้ว่าท่านรักเราขอเพียงทำ ให้ท่านรู้ว่าเรารักท่านเช่นเดียวกัน แค่นี้พ่อแม่ก็ดีใจแฮะแล้ว หากเรามีลูกแล้วรู้ว่าลูกเรารักเรา ก็ดีใจ ผมอยาก ให้ทุกคนรู้จักการให้กันภายในครอบครัว ผู้ให้ก็ยอมเป็นที่รัก คนที่ได้รับก็ดีใจ 2 ปียะวาจคือพูดติดต่อกัน ต่างคนต่างพูดดี แม่พูดดีกับเรา เราพูดดีกับแม่มันเป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ดี ทำให้เราอยู่กันอย่างมี ความสุข คือผมนำเสนอหลาย ๆ อย่าง เล็ก ๆ น้อย ๆ คือผมอยากให้พวกเราเมือยุทธศาสตร์ของการเดินทาง สมมุติว่าอันนี้ของรัฐ กำลังปรับปรุงนโยบายเรื่องอะไรแล้ว ถ้าเรื่องนี้รัฐบาล ภาครัฐมอบให้กลไกรัฐเป็น ตัวหลัก กลไก พวกเราเป็นตัวเสริม พวกนี้คือตัวเสริม คือการเสริมด้วยเขาวชนมาปีกธงเล็ก ครองนี้ทำให้มัน เป็นไปได้ ในเรื่องของการสื่อสารที่จะทำให้พ่อแม่ลูกรักกัน หลายคนมีเป้าประสงค์หรือยุทธศาสตร์ของ

โครงการ พอได้มาไปนำเสนอก็จะเข้าใจแล้วก็จะได้เงินมา หรือสภาผู้นำชุมชนจะต้องเป็นผู้หญิงเท่านั้น เป็นพวกเราไปไม่ได้ หากจุดยืนไม่ได้สมาชิกก็แคว้งคว้าง นอกจากนั้น ๆ เรียกมาที่หรือไม่ก็มอบงานไปให้ทำ คือใจอยากสู้แต่ไม่รู้จะสู้อะไร ถ้าเรามีช่องทางอย่างนี้ก็จะมีเรื่องหลายเรื่องเสริมเข้าไปอีก จึงเป็นที่มาของ NGO ควรจะเป็นรูปแบบที่ยืดหยุ่นของภาครัฐได้ มีอีกหลาย ๆ อย่าง บางทีเราก็อามาจากทีวีและละครับ และเพื่อเป็นการพัฒนาว่าเราจะเดินไปในรูปแบบไหน ผมขอจบเท่านี้ก่อนนะ คนเราต้องหาความรักมาเติมเต็มให้กับพ่อและแม่ 2 รักชาติศาสนา ทุกอย่างหากถ้าเรามีพวกนี้ก็จะทำให้ชีวิตเราอยู่รอด เมื่อวานเรากุญกันเรื่องของความเชื่อ เรื่องของคนกินชี ถ้าหากเราเชื่อว่าทำงานนี้แล้วมันดี เชื่อไหมที่ผมนำเสนอก็เหมือนกับที่เขาเชื่อว่าทำงานนี้แล้วมันดี เชื่อไหมถ้าเราทำได้มันก็จะสร้างความดีให้เกิดขึ้นกับใจเราได้เอง เขายังกินได้เลย แล้วพวกเราไม่เชื่อว่าขายเราทำความดีได้มันก็ไม่สำเร็จ แต่ถ้าเชื่อว่าทำแล้วสำเร็จ ความอยากทำเป็นสิ่งที่หายากเอากายไปทำดี ๆ ไว้ ก่อนจะตายทำดีกับพ่อกับแม่ ทำดีกับข้าวด้วย มันก็จะอยู่ในความทรงจำของข้าวด้วย ผมอยากจะขอทราบเรื่องนิ้วมือนิ้วเท้าไม่เหมือนกันอย่างไร

- คุณประทีป สาเหตุที่กลุ่มของผมคิดว่าคนที่ลายนิ้วมือนิ้วเท้าไม่เหมือนกัน เพราะแต่ละคนมีรหัสทางพันธุกรรม มี DNA ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะปรากฏภายนอกเด่นชัดคือลายนิ้วมือนิ้วเท้าซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประจำตัวของพวกเรา

- เสธขาว ถัดมาทำไมลายนิ้วมือนิ้วเท้าไม่เหมือนกัน ตอบว่าเพราะ DNA เหมือนกัน ถ้ามโนแล้วทำไม DNA ถึงต้องเหมือนกันด้วยล่ะ

- คุณชาติชาย ทำไมลายนิ้วมือนิ้วเท้าของคนจึงไม่เหมือนกัน จากการที่ผมได้คุญกันหลายคนก็ได้ว่า โครงสร้างมาตรฐานของคนเราไม่เหมือนกัน โครงสร้างของคนโบราณแต่ละยุคแต่ละสมัยไม่เหมือนกัน

- ผู้ใหญ่อำพล ที่ลายนิ้วมือนิ้วเท้าไม่เหมือนกันเพราะแต่ละคนไม่ได้มาด้วยกันอยู่แล้ว ต่างคนต่างมา พวกผมคิดกันอย่างนั้น

- เสธ ก็ไม่มีอย่างอื่นหรอก ถือว่าพวกเราก็เข้าใจกันนะ สมมุติตอนนั้นมีสีชมพู ฟ้า ให้ทายว่าเป็นอะไร มันคล้ายกับความเชื่อ คนหนึ่งบอกว่าจะลองเอาไปใช้บ้าง ความเชื่อ 1 ความเชื่อ 2 ต่อไปเรื่อย ๆ แต่ในความเชื่ออันนี้ บางคนบอกว่าน้ำสบูบอกล แก้วนี้จืดแล้ว พอเห็นอย่างนี้ทุกคนสั่งให้มีความเชื่ออย่างไรก็ได้ เมื่อความจริงมันปรากฏแล้วความจริงมันคือน้ำอุทัย ความเชื่อเรื่องสบูบอย ก็หมดไป ความเชื่อใดๆ ไม่สามารถเปลี่ยนข้อเท็จจริงได้ ความเป็นน้ำอุทัย จะให้เปลี่ยนเป็นสบูบอยก็ไม่มีทางใช่ เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร คนก็เชื่อแบบนั้น นั่นคือโจทย์ที่ผมให้โจทย์แรกคือลายนิ้วมือนิ้วเท้าไม่เหมือนกัน ซึ่งมันจะโยงไปถึงโชคชะตากับโหราศาสตร์ เพราะมันเป็นอย่างนี้แล้วทุกคนก็ยอมรับแล้ว ทำไมวิชาโหราศาสตร์เป็นความเชื่อได้จริง ๆ แล้วการทำนายมันถึงได้โยงมาให้ทำนายอนาคต โหราศาสตร์ได้ มันน่าคิด ผมเคยถามเขาว่าทำไมถึงมีลายนิ้วมือเป็นอย่างนี้ แต่ตรงนี้วิทยาศาสตร์ได้ค้นพบแล้ว ค้นพบว่าทุกคนลายนิ้วมือนิ้วเท้าไม่เหมือนกันเลย ต่อไปอีกเรื่องหนึ่งเอาเส้นผมมาปาดใส่กันเขาเอามาทำเส้นหยามผด สมัยนี้เปลี่ยนเรียกว่าเป็นรหัสพันธุกรรม เขาเรียกว่า DNA ต่อไปตัวที่ 3 เมื่อวานพูดเรื่องหมอแผนไทย ผมปวดหัวและก็ไปหาหมอแพทย์แผนไทย หมอถามว่าเกิดวันไหน ผมก็สงสัยทำไมต้องถามผมบอกว่าหมอผมปวดหัวมาถามผม

ทำไม เขาถามข้อมูลต่าง ๆ ที่เขาถามวันเกิดเพราะจะได้รู้ว่าอีก 13 ปี หรือ อีก 15 ปี จะเป็นโรคนี้หรือโรค
 นั้น ผมจะยกตัวอย่าง 3 ศาสตร์ ที่มันเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งอาจจะไม่เคยฟังที่อื่นมา เพราะผมเพิ่งจะอบรมมา
 เพราะเขาจะมีการทำนายและนำไปสู่โหราศาสตร์ ไปสู่การพิสูจน์ ทำไมไม่เหมือนกัน เหตุที่มันตกมาตก
 ฟากตรงนี้ เหตุที่ต้องมีลายมือ แบบนี้ เกษาแบบนี้มันคืออะไร มันคือรหัสกรรม คือกรรมใดกรรมนั้น มี
 คนบอกว่าเด็ก 2 คน นำตาเหมือนกันเลยแต่ลายนิ้วมือนิ้วเท้าไม่มีทางเหมือนกัน แต่ชาติต่อไปถึงเกิดเป็นคน
 อีกมีจิตดวงเดียวกัน แต่เกิดมาลายมือไม่เหมือนเดิม เพราะว่าที่ผ่านมาเขาสร้างความคิดบ้าง ความชั่วบ้าง บ่น
 กันไป เดียวจะเอาเรื่องกรรมมาใส่ ทำไมโหราศาสตร์ถึงกล้าที่จะทำนายเดือนหน้า ปีหน้า 3 ปีข้างหน้า 4
 ปีข้างหน้า ถ้าเป็นสมัยก่อน คนที่เกิดมาเอาวันเดือนปีไปดู เขาก็สามารถทำนายได้ว่าต่อไปจะเป็นอย่างไร
 จะตายยังไง ใครเคยดูหมอบ้าง เรื่องกรรมมีทั้งหมด 12 อย่าง ผมอยากให้คุณอย่าคิดว่าเวลามีมาก ควร
 รีบทำบุญไว้เสียก่อน ตายที่ตายไปเสียก่อนในชาตินี้แต่กรรมยังไม่หมด ว่าตามผมนะใดทำกรรมย่อมได้รับ
 ผลแห่งการกระทำนั้น โดยการสือไปแน่นอน ทั้งบุญและบาป ท่านเคยทำบุญกัน แล้วท่านเคยทำบาปไหม
 ถ้าเคยอย่าหนีมันเลย เพราะยังงี้ก็ต้องเจอ พอหมดอายุไปก็ต้องไปต่อกรรมในชาติต่อไป ผมยกตัวอย่างถ้า
 เกิดมีคนมาขโมยมอเตอร์ไซด์เรานะ แล้วเราบอกว่า ขยี้ขยี้ขยี้ขยี้ โลกนี้ไม่มีช่วยหรอก ให้ศาลตัดสิน ๆ
 นะ ว่าตามนะ เวทย์มนต์ไม่มีศักดิ์สิทธิ์ แต่ถ้ามทำให้เกิดปัญญา เราทำมา ทุกสิ่งทุกอย่างเราทำมา ถ้าเรามี
 ช่องทางการทำดี เราควรเลือกที่จะทำความดี ถ้าท่านเชื่อเรื่องกรรม ถ้าอยู่ไปวัน ๆ หนึ่ง เขาก็จะเรียกว่าอยู่
 ตาม ขณกรรม มีการทำดีก็ทำ พอมีการทำชั่วก็ทำอีก เชื้อผสม มีคน 2 พวกที่ไม่สามารถทำนายได้คือพวก
 แรกคือเด็กทารก เป็นเด็กที่เพิ่งเกิดมามีแต่ความบริสุทธิ์ พวกที่ 2 คือพระอรหันต์ เพราะเขาบรรลุทุกสิ่งทุก
 อย่างแล้วไม่ต้องมาเกิดมาใช้เวรใช้กรรมอีก อยากจะบอกว่าการทำความดีนั้นแหละจะทำให้เราดีทั้งปวง ผม
 ขอมรับว่าโหราศาสตร์ เมื่อเชื่ออย่างนั้นแล้วจะทำโหราศาสตร์ถึงจะเป็นประโยชน์ต่อเรา ผมจะเอา
 โหราศาสตร์มาประกอบกับเรื่องกรรม ผมขอสรุปตรงนี้หน่อยนะวิทยาศาสตร์ค้นพบและยอมรับ ผมจะให้ดู
 วีซีดี เรื่องกรรม ทำกรรมใดให้ผลในชาตินั้น ดูภาพการทำปลา การทุบหัวปลา ขอดเกร็ดและผ่าท้องปลา
 กรรมใดเล่าถึงต้องทำให้พวกมันถูกกระทำเช่นนี้ และกรรมใดเล่าที่ทำให้คนเหล่านี้ กระทำกับมันเช่นนั้น
 ด้วย ผมขอแทรกนิดหนึ่งนะว่า คนบอกว่าปลาเป็นอาหาร สัตว์เป็นอาหาร แต่การฆ่าสัตว์มันไม่ใช่ขั้นตอน
 หนึ่งของการทำอาหาร คุณเอาเพียงขั้นตอนการฆ่าสัตว์มาเป็นส่วนหนึ่งของการทำอาหารเท่านั้น พวกมันมี
 เจ้ากรรมนายเวรอยู่แล้ว แต่เราดันมาเพิ่มกรรมให้มันอีก ฆ่าสัตว์เนื้อสัตว์เป็นอาหารแต่ถามว่าวิญญาณจะไป
 ไหนตอบได้ไหม

เนื้อสัตว์เป็นอาหาร

แต่การฆ่าสัตว์ไม่ใช่ขั้นตอนหนึ่งของการประกอบอาหาร

กัมมทายามา : ผู้ใดทำกรรมใดไว้ ผู้นั้นย่อมเป็นทายาทรับผลของกรรมนั้นสืบไปแน่นอนไม่มีขเว้น
 ผมจะฉาย วิชิตี เกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ กรรมใดเล่าทำให้สัตว์เหล่านี้ต้องถูกระทำแบบนี้เล่า ไม่เคยมี
 ประสพการณ์ไม่เคยมีพบเรียน ไม่เคยมีใครมาบอกว่าไปแล้วต้องอย่างนี้แต่เหมือนมีสันชาตญาณไปครั้งแรกก็
 หัวซุกหัวซุนหนีตายกันทั้งนั้นแถมภาพที่เกิดขึ้นทำให้เราได้คิด คิดแล้วจะได้อันนี้สงสัยกับตัว ฉายวิชิตีให้ดู
 กรรมอะไรนะที่ทำให้สัตว์เหล่านี้ถูกระทำอย่างนี้ กรรมอะไรนะที่ต้องทำให้คนเหล่านี้มาทำอาชีพนี้ ค่าจ้าง
 ฆ่าตัวละ 30 บาทเท่านั้นเอง ถึงขั้นกล้าทำกรรมเพิ่มขึ้นอีก มันเหมือนกรรมอะไรสักอย่างที่มาต้องเจอกัน
 พวกนักเลงก็จะมีคำพูดอยู่ มึงกับกูไม่ต้องเผาผีกัน คำว่าไม่เผาผีกันอยากให้ข้าเราคิดนะ คำว่าเผาผีมึงตายถูก
 ไม่ไปเผาผีมึงถูกตายมึงก็ไม่ต้องมาเผาผี ของจริงของกรรมไปทุกชาติเลย เป็นคำของนักเลงพวกเรากล้าพูดคำนี้
 ครบ ฉายวิชิตีให้ดู นี่คือโรงฆ่าสัตว์ใหญ่ ๆ พวกวัว ควาย ที่ไม่เคยไปไปครั้งแรกก็น้ำตาไหลรองให้ทุกตัว ไม่
 เคยมีรุ่นพี่มาบอกว่าไปแล้วไปทำอะไร นับประสาอะไรกับคนที่ใกล้จะตาย มีเซ็นที่รู้ว่าตัวเองใกล้จะตาย
 ผมจะนำภาพวิชิตีของการล้มวัวล้มความมาให้ดูกรรมอะไรนะที่ทำให้มันจะมาเจออย่างนี้แล้วสักวันคนที่ทำ
 เขาจะต้องได้รับผลอย่างไร ดูภาพนี้กรรมอะไรนะที่ทำให้สัตว์ตัวนี้ถูกระทำแบบนี้ สักวันคนที่ทำเขาจะต้อง
 ได้รับผลอย่างไรบ้าง ชีวิตสัตว์จะเป็นเพียงการสังเวย การทำรายการโทรทัศน์ใช่ พอก่อนช่วงค่ำเราค่อยมาดู
 กันต่อ หลายคนที่นั่งตรงนี้เคยทำกรรมมาแล้วทั้งนั้นมีทั้งกรรมดี กรรมชั่ว ทำใจดีจะเกิดกับเราแล้วทำใจกรรม
 ชั่วจะกลายเป็นโอฬาสกรรมเคยทำชั่วไหม ทำใจดีจะทำให้กรรมชั่วตามไม่ทัน ทำอย่างไรกรรมดีถึงจะส่งผล
 กับเรา ถ้าเชื่อในเรื่องของกรรมดีก็จะส่งผลถึงเราแน่นอน จะเห็นว่าจะพูดคร่าวๆนะ

กรรม 12 ประเภทมีดังนี้

1. ชนกกรรม - กรรมทำให้เกิด
2. อุปถัมภกกรรม - กรรมอุปถัมภ์
3. อุปปีฬกรรม - กรรมบีบคั้น
4. อุปฆาตกรรม - กรรมตัดรอน
5. ครุกรรม - กรรมหนัก
6. อาจิณณกรรม - กรรมทำเป็นอาจิณ(ประจำๆ)
7. อาสันนกรรม - กรรมก่อนตาย
8. กตัตตากรรม - กรรมสักแต่ว่าทำ
9. ทิฏฐัมมเวทนียกรรม - กรรมที่ให้ผลในชาติที่ทำ
10. อุปีชชเวทนียกรรม - กรรมที่ให้ผลในชาติต่อไป
11. อปราปรเวทนียกรรม - กรรมที่สบโอกาสเมื่อไรให้ผลเมื่อนั้น
12. โอฬาสกรรม - เลิกแล้วต่อกัน

ทั้งหมด 12 อย่างอยากให้พวกเราเรียนรู้ กรรมที่ 999 สหก็ตามไม่ทันด้วย อย่างไรก็ตามใครเคี้ยวผมเขียนขึ้นชาร์ดให้หะครับ ผมขอพูดเชิงแนะนำหะครับถ้าใครตามไม่ทันผมก็ขอโทษนะ เมื่อเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็มี การยอมรับบ้าง ยอมรับไม่ตอบโต้ หมออุลเลอร์รักษาคนไข้ หมอเมตตาคนไข้หลายคน คนไข้รายนี้อีก 3 วัน จะต้องทุรนทุราย คนไข้ก็ยอมรับเขาป่วยมานาน คนไข้ก็บอกว่าหมอช่วยผมหน่อยเถอะ ช่วยที่ผมตายไปเลยดีกว่า หมอก็เมตตาจึงบอกว่าเมตตาช่วยเขาไม่ให้เขาทุกข์มากจึงฉีดยาให้เขาตาย ผมถามว่าหมอผิดหรือเปล่า กฎหมายไม่เกี่ยวนะ คือหมอช่วยให้เราพ้นทุกข์จริงๆคนเราไม่ทำเวรมาก่อนตายไม่เป็นอย่างนั้นหรือกลายเป็นสิ่งหนึ่งที่ตนตายน่าจะดีใจที่ได้ใช้เวรก่อนตาย แต่เมื่อตายแล้วก็เข้าใจผิดคิดว่าตัวเองหมดเวรหมดกรรมแล้ว เหมือนพวกที่คิดถูกนั้นแหละ หมอรับกรรมไปเต็มๆ เลยเพราะไปตัดเวรตัดกรรมเขา คือหมอก็คิดว่าตัวเองได้เมตตาแต่จริงแล้วไม่ได้ช่วยก็ถือว่าคุณไม่มีสิทธิไปตัดตอนกรรมของใครคนนั้นก็ต้องรับในก่อนตายก็พอให้เขาตายไปในทันที ถามว่าอีกวันเนี่ย เขาต้องทุรนทุรายอย่างมากถามว่ากรรมนี้จะหมดเมื่อกี่เราเขียนสัจน้ำเงินคือกาย สิ้นแดงคือใจ การที่เขาตายแต่กรรมยังไม่ได้ใช้ยังฝังกรรมก็ไม่หมด หนี้สินยังไม่หมดเพราะตายเลย แล้วหนี้กรรมจะหมดไปได้ได้อย่างไร แทนที่อีกแค่ 3 วันจะให้ใช้ได้ใช้เวรใช้กรรมมันจะได้หมดๆไปที่ไหนได้ชาติหน้าต้องมาใช้เวรกรรมต่อพวกที่ออกจากคุกก็คิดว่าตัวเองจะหมดเวรหมดกรรม ที่ไหนได้ไม่หมดหรือกลับได้คิดมาติดตัวเพิ่มอีกก็คิดแหกคอกใจแล้วพัสดิกี้โดนด้วยไปอยู่ที่ไหน ฉะนั้นกรรมมันก็ยังไม่หมดผมฝากไว้แก่นี้ก่อนนะครับ กรรมมันจะยังไม่หมดถ้าหากยังไม่ได้รับผลกระทบที่ทำเอาไว้กรรมมาหาผู้ใดทำกรรมเอาไว้ผู้นั้นย่อมได้รับผลกระทบนั้นสืบต่อไปแน่นอน ทบทวนดูอีกทีนะถ้าหากเนื้อสัตว์เป็นอาหารแต่การฆ่าสัตว์มันควรเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบอาหารหากใครคิดอย่างนั้นว่ามันเป็นอาหารของเราก็ไม่เป็นไรบอกแล้วถ้าไม่เชื่อก็ตามใจแต่เราก็ไม่ควรให้การฆ่าสัตว์เป็นขั้นตอนหนึ่งของการประกอบอาหาร เจ้ากรรมนายเวรของเขามีเยอะแยะที่เขาจะฆ่า เราได้เนื้อมาประกอบอาหาร แต่ถ้าเราฆ่าเสียเองเราได้เนื้อมาร่างกายซากของเขายังอยู่ที่นั่นมาเป็นอาหารให้เราวิญญูณของเขาจะไปไหนเขาโอสิกรรมให้เรา ถ้าเขาไม่กรรมก็จะตกอยู่กับเราผมขอพักแค่นี้ละ กรรมมีอยู่ 12 ประการ แบ่งเป็น 3 หมวด หมวดแรกเขาเรียกว่ากรรมจัดตามหน้าที่ อันที่ 2 จัดตามแรงหนักเบา หมวดที่ 3 จัดตามกรรมที่ให้ผลตามกาลเวลาที่ให้ผลและผลเร็วผลช้า ชาตินี้ชาติหน้าชนกกรรมคือกรรมทำให้เกิด คือเกิดมาทำให้สูง ต่ำ คำ ขาว เตี้ย ไม่เตี้ย หล่อ ไม่หล่อ สวย ไม่สวย รวยไม่รวยพิการไม่พิการต่างๆ มาจากชนกกรรม กรรมส่งมาให้เกิดเกิดเรียบร้อยแล้วอุปถัมภ์กรรม อุปถัมภ์คือผู้ค้าชู คอยเติมให้เรื่อยกรรมดี แบ่งประเภทกรรมเป็น 2 อย่างมีกรรมขาว กรรมดำ กรรมขาวเนื้อเป็นกรรมที่เขาเรียกว่าบุญกรรมหรือการกระทำ การกระทำมัน 2 อย่างคือ ทำดีและทำชั่ว พอพูดถึงเรื่องกรรมเรานึกว่าเป็นเวรกรรมทุกทีเลย ความจริงบุญกรรมมันก็มีแต่เราไม่เคยฉลองบุญเลย ไม่เคยอุทิศ ต่อไปกรรมดำเขาเรียกว่าเวรกรรม ชนกรรมส่งมา กรรมขาวส่งมา ทำให้เกิด ส่งมาให้ดีมากมายเลย ให้รวยด้วย ไม่มีปัญหาให้ได้แต่งงานกับคนดี เกิดมามันก็คืออยู่แล้ว กรรมขาวส่งมาอุปถัมภ์ค้าชู รวยอยู่แล้วก็ยังถูกห่วยอีก ผ่านนะ หากกรรมเป็นกรรมดำส่งมาเป็นกรรมดำเกิดมาก็จนอยู่แล้วมาทำทุกวันก็ยังจนอีก อะไรเกิดขึ้น จนอยู่แล้วดันเจ็บอีก ป่วยอีกของหายไฟไหม้อะไรต่างๆดันมาลุมเร้าดำเต็มดำ ขาวเต็มขาว อุปปีพิภกรรมคือ กรรมบีบคั้น ผลกรรมทำให้เกิดมา บีบคั้นให้เขาลงหน่อยเขาเคยเห็นจะดีก็ดีไม่ถึงที่สุดสักที พอจะดีกรรมก็มาทำ อีกอย่างหนึ่งคำว่ากรรมทำมาให้ดำ มี

ปัญหาไม่มีปัญหา กฎเกณฑ์นั้นเมื่อประกาศแล้วพอมีปัญหาก็ไปโง่ๆ แต่กรรมดีก็มีอยู่ อุบายกรรมเข้ามาฝ่ายขาวเข้ามา หน้าที่ก็ทำให้เพลาลงหน่อยถึงจะยากจนถึงจะมีปัญหาเท่าไรส่วนอุปมากรรมคือกรรมคัดรอนหมายความว่าเคยดี ๆ แต่ว่ามีกรรมไม่ดีเข้ามาคัดรอนไม่ได้เลย ไม่เกิดสิ่งนั้นต่อไปเลย ผู้หญิงคนนี้ยังไม่ได้เป็นแม่คนนะแต่เขาตัดสินใจทำแท้งเสียก่อน กำลังจะได้เกิดอยู่แล้วแต่พอผ่านไปเดือน 2 เดือนต้นมาคัดรอนทำแท้งเสียก่อน รอผ่านไปก่อนกรรมอันเดียวกันมีผลไม่เท่ากัน เขาบอกว่ากรรมคือกรรมหนักมี 2 ส่วนมีทั้งฝ่ายดีและทั้งฝ่ายชั่ว ผมกำลังชวนพวกเราทำตัวนี้ ฝ่ายดีผมขอยกฝ่ายชั่วให้ดูก่อน มีผู้หญิง 2 คน คนนี้ตาย อีกคนก็ตาย น่าจะได้ผลเท่ากันนะแต่ผิวยุอีกคนเป็นพวกคนเลวธรรมดาแต่อีกคนเป็นแม่ตัว ฉามว่าได้ผลเท่ากันไหม ทางกฎหมายของตำรวจยังไม่เท่ากันเลย แม่แม่ ผู้หญิงเหมือนกันแต่ทำไมไม่ได้รับผลเท่ากันคนหนึ่งเป็นผู้หญิงทำงานแต่อีกคนเป็นบุพการีนั่นคืออาสันนกรรม กรรมก่อนตาย เมื่อตายไปแล้วไม่รู้เมื่อไหร่จะได้สุคติได้เกิดเพราะถ้าเราผลออกไปทำอย่างนั้นเข้าเรียบร้อยเลยมี 5 อย่าง คือ ทำให้พระสงฆ์แตกแยก ทำให้พ่อแม่สิ้นชีวิต เพราะฉะนั้นกรรมชั่วที่ทำกระสุนนัดเดียว กระสุนแค่สิบกว่าบาทเหมือนกันแต่ผลที่ออกมาต่างกันเลย ยกตัวอย่างสำหรับคนที่จะทำกรรม ทำอะไรก็ตามที่ถือว่าเป็นกรรม วิเคราะห์ตรงนี้ด้วย ส่วนอันนี้กรรมดีชาวบ้านทำความดีได้แค่สิบแต่ผู้ใหญ่บ้าน ทำดีได้ร้อยเพิ่มเป็นทวีคูณเลย คนที่มีโอกาสก็จะสามารถสร้างบารมีได้มียศมากก็มีโอกาสสร้างบารมีได้ พวกชาวบ้านถ้าจะโกงก็ได้ไม่กี่บาท พวกหัวหน้าถ้าเป็นระดับรัฐมนตรีก็หลักหมื่นขึ้นไป การกระทำเหมือนกันแต่ผลต่างกัน การที่จะทำความดีก็มีเสมอสำหรับผู้อยากทำ ส่วนกรรมชั่วก็มีเสมอสำหรับผู้อยากกระทำ ธรรมะที่คุ้มครองโลกบาลมันมีอยู่ 2 ข้อ 1.คือหิริ 2.โอตตัปปะ หิริคือความละอายต่อบาป โอตตัปปะถ้าผู้นำไม่มีพวกนี้ช่วยทั้งองค์กร ผลของกรรมมีทั้งผลภายนอกและผลภายใน คนเรามักจะมองผลภายนอกคือเห็นมีลาภมียศสรรเสริญเห็นเขาเป็นคนดีแต่จริง ๆ แล้วอาจจะโกงเขามากก็ได้ ถ้าเป็นตามปกติไม่ขัดธรรมมีบุญมาก ขยันมาก แต่บางคนไม่ขยันเท่าไรแต่รวยเอารวยเอา ข้าราชการบางคน ผมเป็น ข้าราชการพี่หลายคนเป็นข้าราชการ ข้าราชการไม่รวยหรอกเพราะเงินเดือนข้าราชการได้มาจากฐานเศรษฐกิจของประเทศ ข้าราชการถ้าคนไหนอยู่เกิดรวยขึ้นมาโดยที่บ้านไม่มีสมบัติเก่า ภรรยาไม่ได้รวย จะต้องถูกตรวจสอบแน่นอนเพราะเงินเดือนราชการน้อย ต้องถูกคิดว่าโกงแน่นอน เขาเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องปกติ แล้วตอนนี้เป็นวิกฤติชาติมากมายเลยจะแก้อย่างไรก็ไม่รู้ เขาคิดว่าเป็นเพราะอบต.หลายๆพื้นที่คือเมื่อก่อนเขาเรียกว่าบกร่องโดยสุจริต โบนัสข้าราชการได้เท่าไรหมดของอบต.ได้ 8 เท่า เงินเดือนก็ได้เยอะมาก คนถึงอยากจะทำที่ทำงานในอบต. ความจริงผมอยากเปิดโรงเรียนผู้นำชุมชน เหมือนคล้ายกับคุณจำลองคือใครไปแล้วก็ได้ คือไปแล้วมีพลัง หลายคนในที่นี้เคยไปแล้วแต่เรามองว่าถ้าจะพัฒนาที่อบต. กลไกประเทศเน้นการกระจายอำนาจมาที่ท้องถิ่น เพราะอย่างนั้นจึงต้องสร้างความเข้มแข็งให้ท้องถิ่น กระจกแผ่นใหญ่มาแตกแนวคิดใหม่เอากระจกแผ่นเล็กๆติดเอาแผ่นเล็กติดง่ายกว่าแผ่นไหนไม่แข็งก็แนกไปแผ่นเดียว แผ่นอื่นแข็งก็ไม่แตกด้วยเพราะฉะนั้นเขาจึงกระจายไปที่ชนบทด้วยคอนเซ็ปต์หลักๆเขาเชื่อว่า ข้าราชการจะเก่งจะดีอย่างไรก็ส่งย้ายไม่ยากย้ายอย่างไรก็ต้องย้าย ถึงชาวบ้านไม่ยากให้ย้ายก็ต้องย้าย เพราะว่าเป็นข้าราชการผู้นำชุมชนในพื้นที่ที่ผมอยากเสนอที่เราทำงานว่าเรามาเสริม เพราะอีกหน่อยจะมีวิธีเสริมที่แน่นอนเมื่อมีวิกฤติกับประเทศใจเราพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงปรับปรุง เราเป็นตัวช่วยตรงนี้ก่อนดีเพื่อ

ช่วยสร้างความเข้มแข็ง สร้างฐานโดยเอานโยบายในทางภาครัฐคือช่วยสภาผู้นำชุมชนเพื่อรองรับแผน 3 ปี แผนแม่บท แผนยุทธศาสตร์พัฒนาตำบลของอบต. ถ้าเขามีน้ำใจถึงเราเขามาเสริมเราเราเสริมเขา สุดท้ายเราก็มีจุดยืนในชุมชนด้วยอย่างสร้างโรงเรียนผู้นำชุมชนขึ้น ผลภายนอกเหมือนได้ทรัพย์มากแต่เขารู้ไม่ว่าสิ่งที่เขาทำมีทั้งผลภายในและผลภายนอก ผลภายนอกคือได้เงินมากคือไปเอาเงินเขามาไปโกงเขา ได้เงินเขามามันคิดตรงไหนแต่เขาได้สะสมผลภายในโดยไม่รู้ตัวเลย ความโลภใจ พวกเราเคยโลภ โลภมากก็ทุกข์มาก โลภน้อยก็ทุกข์น้อย ถ้าไม่โลภก็ไม่ทุกข์ มันก็จะเป็นการสร้างกรรมไปเรื่อยๆ โดยที่ตัวเองไม่รู้ตัว ทรัพย์สมบัติเมื่อตายไปแล้วก็เอาไปไม่ได้ แต่ตอนยังอยู่ก็เหมือนเอามาประจานความชั่วที่ทำไว้ก่อนตายอีกลูกหลานก็ต้องเปลี่ยนนามสกุลหนี สิ่งเหล่านี้เราไม่ควรที่จะทำ เพราะมีตัวอย่างให้ดูผมขอพูดเรื่องกรรมก่อนผลของกรรมมีทั้งภายนอกและภายใน ภายในไม่มีใครรู้มีแต่ตัวเองที่รู้ส่วนผลภายนอกหลอกคนอื่นบางทีก็หลอกตัวเองด้วยว่าได้มาอย่างถูกต้องประเภทของกรรม มีกรรมขาว กรรมดำ กรรมขาวคือบุญกรรม กรรมดำคือเวรกรรมคิดตัวไปตลอด คุรุกรรมคือกรรมหนัก ถ้าบอกว่าการกระทำใดๆก็แล้วแต่ทำแต่บ่อยแล้วมันมีผลมากบัญชีควรเลือกทำสิ่งนั้น 1 วันทำงานนี้ได้วันละ 80 บาท 1 วันทำงานโน้นได้วันละ 800 บาท ท่านจะเลือกงานไหน อาผมชอบพาลูกๆหลานไปดูงาน วันหนึ่งพอไปดูกรรมกรอีกวันหนึ่งก็พาไปดูหมอพอกพาไปดูกรรมกรก็ถามเขาด้วยว่าเหนื่อยครับ พาไปดูหมอนิดเขาแป๊บเดียว 300-500 บาท แล้วก็หันมาบอกลูกกับหลานว่าเลือกเอาเองละกันว่าจะเอาแบบไหนถ้าอยากเป็นหมอก็ต้องตั้งใจเรียน พอสุดท้ายก็เป็นทหารเป็นหมอ พวกเราก็ไม่มีทรัพย์สมบัติอื่นนอกจากความรู้ ถ้าทำ 70 บาทกับทำ 500 บาท จะเลือกอะไรดีครับใช้เวลาทำกินในการเลือกว่าท่านจะทำสิ่งไหนที่เราคุยกันมาเมื่อวานสัตว์เครื่องจานมันก็ต้องหากิน คนก็ต้องหากินกันอยู่แล้วมันเป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องทำ ต้องหากินเพื่อให้ตัวเองรอดเพื่อให้ครอบครัวรอดทำให้ชุมชนได้ด้วยเหนื่อยเท่ากันแต่ผลออกมาไม่เท่ากันเพราะฉะนั้นงานที่เราจะเป็นงานที่จะช่วยฟื้นฟูประเทศเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยประเทศ ในชุมชนจะมีผู้นำอยู่ 2 ประเภท คือ 1. ผู้นำทางการกับผู้นำธรรมชาติ ผู้นำธรรมชาติ ในส่วนของภาครัฐมีหน้าที่ที่องค์กรที่เข้มแข็งยังมาทำ ผมอยากให้พวกเราเชื่อเรื่องศักดิ์สิทธิ์เรื่องพิธีกรรมถ้าถ้อยไม่เสีย ผมอยากให้พวกเราอธิษฐานเพื่อประเทศชาติให้องค์กรหรือชุมชนเราเข้มแข็ง อันไหนเป็นจุดอ่อนก็จุดไว้ก่อน ผมอยากให้พวกเราคิดนะครับ เพราะตอนนี้พวกเราต้องช่วยกันแก้ปัญหาทั้งประเทศถ้าหากพิธีกรรมมันแก้ไขปัญหาก็ ป่านนี้มันคงแก้ไขปัญหาคความยากจนได้แล้ว เพราะเขาทำมาตั้งนานแล้วพร้อมที่จะเอางานนี้มาทำเป็นงานของตัวเองต่อไปก็ อาจิณกรรม กรรมทำเป็นอาจิน ทำบ่อยๆทำงานเป็นนิสัยนิสัยดีก็ได้ดี ถ้านิสัยไม่ดีก็สิ่งชั่วๆไป อันที่ 3 ก็อาจิณกรรมอันนี้ให้ผลมาก นิสัยคนเป็นอย่างไร เป็นอาจิณส่วนอาสันนกรรมกรรมก่อนตายเป็นกรรมที่ให้ผลก่อนสุดเหมือนกับสื่แยกไฟแดงพอติดไฟแดงมันจะมีมอเตอร์ไซด์ ชาเล้งจอดอยู่หน้าเลย ยังไม่ทันจะไฟเขียวก็รีบออกไป ส่วนพวกเรามีรถเทอร์โบมีน้ำมันมากก็ต้องรอก่อนเหมือนอาจิณกรรมครุกรรมรอก่อนแต่ไม่นานหรอกพวกอาจิณกรรม คุรุกรรมก็ตามทันแข่งหน้าไปก่อนจะนั่นก่อนตายเขาให้เรานึกถึงสิ่งที่ดีที่เราทำไว้ในส่วนที่ให้เราเขียนชื่อเพื่อให้เรานึกถึงสิ่งที่ดีที่เราทำมันเป็นเหมือนการต่อภพต่อชาติ พอผลบุญที่เราได้ทำหมดแล้วเราก็ต้องลงมาชาติใช้กรรมมีอยู่คนหนึ่งเขาทำบุญแล้วจะชอบเขียนชื่อวันหนึ่งเขาก็ทำบุญโดยการถวายโถส้วมเขาไม่รู้จะเขียนชื่อ ไว่ตรงไหนเขาก็เขียนไว้ในโถส้วม คนนี้

ก็ซื้อเสื้อผ้าของนั้นแหละเพราะว่าเข้าใจผิดเพราะกลัวยบาสจะไม่รู้ว่าใครบริจาคโอ้ววว ผมอยากทำบุญ เอาไว้เผื่อถ้าไม่รศักตงมีโอกาสนะ แก่ คนที่ถ่ารูปไว้จะได้เอามาดูได้ว่าเราทำบุญที่ไหน ก่อนนอนให้เรานึกถึง บุญที่ทำเป็นประจำนะ ตาปิดแล้วแต่หูฟังได้เขาก็จะเอาพระไปสวดคนเราพอได้ยินเสียงพระก็จะนึกว่าเรา ไปทำบุญที่เราเคยทำ พอได้ยินเสียงจิตก็จะไปแล้วใจก็จะไปที่วัดนี้ผมพูดคนละเรื่อง ไม่ใช่เรื่องการต่ออายุการ ต่ออายุบางคนยังไม่ถึงเวลาหรอกแต่มันมีปัญหาเก๋ก่อนตาย เขาจึงเอาพระมาทำบุญให้มาสวดให้ สวดแล้วต่อไป อีก 10 ปีผมพูดเร็วเปลี่ยนเรื่องไปเรื่อย แต่ตอนนี้สวดอะไรก็ไม่ได้เรียนมา ตอนนี้งการแพทย์ ก็ให้การยอมรับเรื่องการต่ออายุโดยการให้พระมาสวดมนต์ทำพิธีบางคนเขาสัมผัสได้ เช่น เขาชอบทำบุญ สร้างพระเราเอาพระมาวางไว้ในฝ่ามือของเขาจิตเขาก็จะนึกไปเรื่อยๆ เคยทำบุญที่นี้ทำบุญอะไรไปบ้าง คนอื่นไม่เข้าใจยังงี้ก็ตายอยู่แล้วอย่างน้อยมันเป็นตัวช่วยสมมุติผมก็ไล่ตามบีบหัวใจเข้า ออก สมอมนั้นเคยจำ อะไรมันก็จะพาจิตไปที่นั่น สมมุติจะเมื่อคืนอาจจะมีคนหนีไปเที่ยวน้ำตกไพรโยก และไปได้กลิ่นแป้งของผู้หญิง คนนี้ พอนั่งหลับตาแล้วผมเอากลิ่นแป้งของผู้หญิงคนนั้นมาโรยใส่หมาตัวหนึ่งให้มันเดินผ่าน ห้ามลืม ตาก็คิดว่าผู้หญิงคนนั้นมาแต่พ่อลืมหมาเห็นใหม่เพราะฉะนั้นกลิ่นที่ผู้ชายคนนั้นชอบนั้นเป็นตัวช่วยตัว สุดท้ายของเขาเขาก็อย่างเหตุผลกับเด็กๆ เขาก็จะอย่างเหตุผลแบบเด็กๆ ว่าเอาไปทำไมแต่เป็นการรู้ว่าได้กลิ่น นี้จะนึกถึงผู้หญิงคนนั้น ถ้าได้กลิ่นดอกไม้ที่ไรจะนึกถึงว่าเคยทำบุญที่ไหน ผมฝากไว้ด้วยนะ ถ้าผมไล่ตาย เมื่อไร คายที่ไหน เมื่อไหร่ เอาดอกมะลิมาไว้ใกล้ๆ ผม ถ้าผมได้กลิ่นดอกมะลิใจของผมจะไปอยู่ที่ห้องพระ ทันที ใจผมไปสวรรค์แน่นอน ผมพูดให้พอเข้าใจคร่าวๆ นี่เป็นประเพณีของคนโบราณ สัมผัสจิตมันจะนึกถึง เรื่องการสัมผัสได้ อันนี้เข้าใจนะ อาสนกรรมกรรมก่อนตายทำให้เกิดประเพณี คนก่อนจะตายควรให้เขาคิด นึกถึงแต่เรื่องดีๆ คนอยู่รอบนอกต้องเป็นตัวช่วยให้เขา เอาพระมาใส่ เอาดอกไม้มาให้เอาเสียงมาให้ฟัง กตต ตากรรม คือ กรรมสักแต่ว่าทำ คือไม่เจตนาหรอก พระเจ้าตรัสว่าอะไรที่ไม่เจตนาที่ต้องรับผลกรรมด้วย อย่างไร เอาฝ่ายขาวก่อน กินข้าวไม่หมดจานเลยทิ้ง หมาอดโซตัวหนึ่งเดินมาได้กินข้าวมือนี่ประทังชีวิต รอดไปหนึ่งมือเรารู้กันข้างหน้าแม้ออดโซเรื่องต้องการความช่วยเหลือเรื่องอาหารจะได้ 1 ต่อ 1 เคยช่วยเขา หนึ่งมือโดยไม่เจตนาเมื่อถึงคราวเรามีปัญหาก็จะมีคนมาช่วย หนึ่งมือเช่นกันโดยไม่เจตนา ในฝ่ายของกรรม คำ กวาดบ้านมีก้อนหินขวางอยู่มันขึ้นมาได้โยกก้อนหินโยนออกหน้าต่างไปบ้านเรา 2 ชั้นคงไม่มีใครมา บังเอิญมีเด็กข้างบ้านมาวิ่งเล่นโดนก้อนหินหัวแตกไม่เจตนาหรอก สักครั้งหนึ่งเราก็จะ โดนอย่างนั้นบ้าง เรามี ผลทำให้เขาต้องเดือดร้อน อันนี้จบนะต่อไปทฤษฎีมมเวทนิยกรรม คือ กรรมที่ให้ผลในชาติที่ทำทำชาตินี้ได้ ชาตินี้ เชื่อผมไหมที่ผมบอกเมื่อตอนเย็นว่าให้ลองเอามือไปชกเพื่อนที่นั่งข้างๆ ดูว่าเขาจะชกเราตอบไหมถ้า เขาไม่ตอบได้นั่นก็คือ เราย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร แต่ถ้ามีชกกันไปชกกันมา มันก็จะข้ามภพข้ามชาติ พวกเห็นใหม่บางคนเกิดมาพอเจอกันก็รู้สึกไม่ถูกชะตาเกลียดกัน ไม่ชอบหน้ากันเพราะตาคือสายไข เด็ก ทารกยังพูดไม่ได้เขาไม่รู้หรอกว่าเราบีบให้เขา เขาก็บีบตอบมาอย่างนั้น ความรักความเกลียดความพยายามที่ เช่นเดี๋ยวกันมองด้วยสายตาเด็กคนนั้นแม้ไม่ใช่ลูกของเราแต่เรารักเขาเหลือเกิน ผมชอบเด็กเพราะผมไม่มีลูกก็ ไม่นานนักเด็กก็จะซึมออก หน้าตาอย่างไรก็ช่างแต่แสดงออกด้วยสายตาตามองเขาด้วยความรักเด็กคนนั้นยัง บริสุทธิ์อยู่แก่ใจจะบีบให้เราเองนะครับ ต่อไป อุปัชชาวาทนิยกรรม คือกรรมที่ให้ผลในชาติต่อไป ถ้าทำชาตินี้

แล้วก็จะให้ผลในชาตินี้ ถ้าทำชาตินี้ก็จะให้ผลในชาติต่อไป เหตุผลคือ ความจริงมันจะให้ผลชาตินี้แต่มันหมดอายุไปเสียก่อนจึงต้องตัดไปชาติต่อไป เช่นพวกที่ติดคุกพอออกจากคุกใช้ว่าจะหมดกรรมนะมันมีต่อไปอีกผมยกตัวอย่างผมได้ไปเยี่ยมนักโทษและได้เชิญวิทยากร 40 คนไปร่วมบรรยายให้นักโทษที่ติดคุกฟังพวกเขาพอได้ฟังแล้วเขาก็บอกว่าต่อไปพวกเขาจะไม่ทำกรรมเพิ่มอีกแล้ว เขาจะทำแต่ความดีไม่สร้างนรสร้างกรรมเพิ่มขึ้นอีกแล้วนะครับ ต่อไปนะ อุปราปรเวทนิยกรรม คือกรรมที่สบโอกาสเมื่อไรให้ผลเมื่อนั้น อันนี้สำคัญเราเจอบ่อยแต่เราไม่ได้สังเกต คนนี้เคยทำไม่ดีมานี่เป็นกรรม อันนั้นเป็นผู้กระทำ กรรมเป็นทายาทตามเรามา ยกตัวอย่างเหมือนคนซุ่มยิงสบโอกาสเมื่อไหร่ยิงเมื่อนั้น แต่คราวนี้ทำอย่างไรก็ไม่สบโอกาสสักทีทำบุญมาตลอดเหมือนมีคนห้อมล้อมมีครั้งหนึ่งฉันเลิกทำบุญแล้วไปตามกุศล คนที่ห้อมล้อมก็จางลง เมื่อเรามีโอกาสก็ยิ่งไปเลยจึงเป็นที่มาของคำว่า ช่วยนิบผายเลยหมากัดช่วยนิบผายเลย รดลุ่มอย่างนี้เป็นต้น ถ้าพูดถึงเรื่องกรรมไม่มีช่วยหรือทุกอย่างเราทำมาว่าตามผมนะเราทำมา พูดแล้วเราสบายใจใครจะใครดอครองเท่าไรตรงนี้หันไปถามก็ไม่มีตอบเอง นี่เงิบเลยคราวนี้กรรมตัวเมื่อไหร่ก็หายไปเพราะเราทำเองเราจะไม่โกรธใครหรือ อាកการโกรธหายไปเลยเพราะเราเป็นผู้กระทำเอง หากรู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเราเป็นผู้กระทำเอง ความโกรธความอาฆาตความพยาบาทมันก็ลดลงทันที สิ่งที่เราเจอถ้าเราไม่ทำก่อนแล้วใครจะทำเราเอาใหม่จะสบโอกาสเมื่อไรให้ผลเมื่อนั้น ไม่สบโอกาสสักทีก็ไม่ให้ผลสักที การทำบุญเมื่อแล้วหรือบุญที่ทำหมดหลายคนมีบุญเก่าเพื่อที่จะทำบุญเพิ่ม คำพูดนี้พูดได้อย่างไร พอบุญกรรมหมด บุญน้อยลงๆกรรมก็ส่งผลให้เร็วแต่มาถึงชาติก็ไม่เลิกทำบุญสักทีไม่เลิกทำความดีสักทีหมดแรงกรรมกลายเป็นอโหสิกรรมไปเลยซึ่งผมจะโยงมาพูดตรงนี้ใครมีกรรมอะไรก็ได้ การอโหสิกรรมมี 2 อย่าง 1. เจ้ากรรมนายเวรของเราอโหสิกรรมให้เราซึ่งที่เราขอไว้เขาจะอโหสิให้เราหรือเปล่าก็ไม่รู้แต่ถ้าหากเราทำแบบนี้ไปเรื่อยๆเพราะฉะนั้นก็จะไม่ให้มีสบโอกาสสักที กรรมตามไม่ทันแทนที่จะเป็นการจองกรรมก็กลายเป็นอนุโมทนากรรมไป ผมอยากจะแนะนำสูตร ใครทำเวรกรรมมาไม่มากก็น้อยก็ตามเตรียมตัวไว้เลยไม่ชาติใดก็ชาติหนึ่ง อย่าเข้าใจผิดนะว่าไก่เป็นอาหาร ใช้ไก่เป็นอาหารแต่การฆ่าไก่ไม่ใช่ขั้นต้นของการประกอบอาหาร จำไว้ถ้าอยากกินไก่ละความอยากที่ตลาดมีที่ไหนก็กินที่นั่นหรือไม่ก็ไปกินพวกไก่ซีฟู้ดไปนั่งโต๊ะคอย देखเขาก็เอามาให้กินเองแม้ไม่ได้ทำเองก็เหมือนคนจ้างวานฆ่า คนที่จ้างวานฆ่ากับคนฆ่าใครได้รับผลมากกว่ากันครับ คนฆ่าก็ได้รับสภาพส่วนคนจ้างวานฆ่าโทษประหารชีวิตเลยนะ นี่คือการกรรมที่ตัวเองจะได้รับอีกอย่างหนึ่งก็คือบุญกรรมที่จะมาอำนวยผลให้สบโอกาสเมื่อไหร่ให้ผลเมื่อนั้น มาครั้งนี้จะเจอแล้วจะเจออีกที่จะอำนวยผลให้แต่ไม่สบโอกาสสักทีเพราะมาครั้งนี้มีแต่พวกมหาโจรทั้งนั้นเลยไม่มีช่องให้บุญได้เข้าไปเลย กินเหล้า เมายาตลอด มีแต่ประเภทไม่ให้บุญเข้าไปหนุน บุญที่ไหนเขาจะเอื้ออำนวยคนกินเหล้าละ นรกมีหลายส่วน เราเข้าใจว่าสวรรค์อยู่ในอกนรกอยู่ในใจ ไม่มีใครรู้ว่าเราดีใจ หรือเสียใจนอกจากตัวเราเองเป็นเรื่องสมมุติขึ้นมา อันที่ 2 สวรรค์มีจริงนรกมีจริงที่มันเกิดขึ้นแต่ขณะนี้ผู้คนทั้งหลายมักไม่เชื่อเพราะไม่เห็นต้องเห็นกับตาถึงจะเชื่อ พระพุทธเจ้าบอกว่าถ้ามีใครถามเขาจะพูดเพราะอยู่ในพระคัมภีร์ ถ้าหากเราไม่เชื่อนรกสวรรค์ก็ต้องตาย ถ้าอยากจะทำให้เชื่อดูต้องมาให้เห็นเลยถึงจะเชื่อเพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจะไม่พูดด้วยกับคนที่อยากรู้เพราะร่างกายเราไม่ได้ลงไปที่นั่นมา ผมยกตัวอย่างนะครับเชื่อไหมว่าพระอาทิตย์อยู่ห่างจากโลกประมาณ 93 ล้านไมล์

ท่านเชื้อไหม นักวิทยาศาสตร์บอกทำไมถึงเชื่อเพราะก็ไม่เคยมีใครลงไปวัดสักทีฉะนั้นท่านควรเชื่อเรื่องในพระไตรปิฎกด้วย กรรมคือสบโอกาสเมื่อไหร่ให้ผลเมื่อนั้นที่ชาติที่ชาติก็ไม่สบโอกาสสักทีไม่มีช่องให้กรรมดีเข้าไปเลยกรรมดีทำให้ออกไปเป็นอโหสิกรรมไปได้เช่นกันทำไมถึงมีการรดน้ำศพ เขาบอกว่าใครก็ได้ที่ใกล้ตายญาติชั้นที่เกือคือ พ่อ แม่ ลูก เมีย พี่เรา จะต้องไปทันทให้ดูใจ ใครที่อยู่ร่วมกันมาที่สุดย่อมมีกรรมต่อกันมากที่สุดไม่ได้ด้วยกายก็วาจาไม่ว่าจากก็ด้วยใจ เพราะฉะนั้นต้องไปให้ทันดูใจ ก่อนที่เขาจะเปลี่ยนภพชาติอื่นขออโหสิกรรมจากเขา ส่วนญาติชั้นที่ 2 - 3 พวกนี้เขามาไม่ทันหรือกมันไกล คือพวกพี่ ป้า น้า อา หลาน ประเพณีบอกว่า อย่างเพิ่งเอาเข้าโลงก่อนจะเข้าโลงเขาจะมีการอาบน้ำศพแล้วจะให้ศพเบมือไว้ข้างหนึ่งเพื่อให้ญาติที่มาไม่ทันได้ดูใจ ข้าพเจ้ามาไม่ทันได้ดูใจ ขอได้โปรดอโหสิกรรมให้ข้าพเจ้าด้วยวิญญาณไม่เกิน 7 วันอยู่แถวๆนั้นก็จะรับและส่งด้วยใจเอน้ำหลังลงไปเป็นสมาธิ จิตจะเป็นสมาธิส่วนอีกจอกหนึ่ง กรรมใดที่ท่านเคยล่วงเกินข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าก็ไม่ติดใจเอาความหรือก็ไม่ต้องมาหา ก็ได้ นั่นคือ อโหสิกรรมคือเลิกแล้วต่อกัน ส่วนพวกนักเลงทั้งหลายจะไม่เผ่าผีมีง มึงกับกูไม่ต้องมาเผ่าผีกัน คำว่าไม่เผ่าผีกันคือจะจองเวรจองกรรมไปภพทุกชาติเลย นี่ก็เป็นที่มา “บอกว่าทำดีดีส่งผลให้เห็นผล ทำชั่วชั่วก็โยนกลับมาให้ ชั่วหรือดีมันมีบอกไว้ใครชั่วใครดีใครชั่วกาล “ ใครเคยทำไม่ดีมาทันทีก็จะประทับอยู่ในความจะเรา ผู้ร่วมสะสมบุญชีวิตเขาก็จะเปี่ยมไปด้วยบุญ ผู้ที่ร่วมสะสมบาปชีวิตเขาก็จะเปี่ยมไปด้วยบาปเช่นกัน พวกเราควรที่จะสะสมความดี สะสมกรรมขาวไว้ มีอีกอันหนึ่งเขาบอกว่ากรรมหรือการกระทำใดที่ทำแล้วมีผลเป็นพิษเป็นภัยต่อภพหน้าอย่าทำ คนมีสติเขาจะนึกยาวจึงเป็นที่มาของการบัญญัติศีลข้อที่ 5 ไว้ ไม่ควรขาดสติถ้าขาดสติใจมันพร่องใจนี้ไม่ใช่ใจเราแล้วเพราะฉะนั้นสติมันจะเป็นอย่างนี้ สิ้นน้ำเงินเป็นผลดี แดงเป็นกรรมชั่ว เราทำสิ้นน้ำเงินเขาจะมองได้ไกล มนุษย์มีสติมากกว่าสัตว์เดรัจฉาน คิดได้ไกลกว่าทำไปแล้วเราจะได้รับผลอย่างไร ถ้าทำแล้วมีแต่ทุกข์ก็จะไม่ทำดีกว่าพวกเคยท่องศีล 5 ข้อมานับครั้งไม่ถ้วนแล้วตั้งแต่เล็กลงโตมาถึงปานนี้ ข้อ 1 ปาณาติปาตา เวระมณี สิกขาปะทัง สัมมาทิยามิ การละเว้นการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต มันจะคงนิ่งไว้ของจิต 2 อทินนาทานา เวระมณี สิกขาปะทัง สัมมาทิยามิ เว้นจากการลักทรัพย์ 3 กามมูมิฉจจารา เวระมณี สิกขาปะทัง สัมมาทิยามิ ห้ามประพฤติดิฉในกาม 4 มุสาวาทา เวระมณี สิกขาปะทัง สัมมาทิยามิ ห้ามพูดเท็จ 5 สุราเมระยะมะชะปะมา ทะธานา เวระมณี สิกขาปะทัง สัมมาทิยามิ ห้ามดื่มสุรา มันจะคงนิ่งไว้ของจิตก็จะไม่ทำผิดอีก ส่วนอีกกรรมหนึ่ง กรรมใดที่ทำแล้วนึกขึ้นได้ภายหลังแล้วทำให้เสียใจ พวกเราเคยพูดรู้ใจไม่ทำดีกว่า สิ่งใดที่ทำแล้วมีแต่สุขตลอด โอเคจงทำกรรมนั้นผมจะขอพูดเรื่องการล้างบาปในคัมภีร์บอกว่า น้ำแก้วนี้เอามาใส่ดูเออน้ำมันยังกร่อยอยู่ แต่ถ้าเราเติมน้ำฝนไปความกร่อยก็กลายเป็นจืดสนิท นี่คือการล้างบาปใครเคยทำกรรมมาจะได้มีกำลังใจจะได้มีทางออกบ้าง ที่ผ่านมานั้นเป็นกรรมไม่มีใครรู้มีแต่ท่านที่รู้ นั่นควรรับแก้ไขมันเป็นอโหสิกรรมไป ช่องซ้ายสิ้นน้ำเงินเป็นกรรมดี ส่วนช่องขวาสีแดงเป็นกรรมชั่วบางคนทำความชั่วแต่กลับอยู่ดีกินดี จึงเป็นที่มาของคำว่า ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไปก็ทำให้คนหลายคนเริ่มไหวเหมือนเรื่องงบประมาณ มึงได้กูต้องได้ ถ้ากูไม่ได้มึงก็ต้องไม่ได้ สุดท้ายได้มาก็เอาไปผลาญ ลืมไปว่าโง่งมใหญ่อยู่ที่นี่กรุงเทพเขาเรียกว่า คลังหลวง ทุกคนตังมาเงินในคลังก็หมดผมขอเอาค่านีมาใช้นะครับ ทำดีได้ดีมีที่ไหนทำชั่วได้ดีมีถมไป ผิด ถูก ดี เลว 4 คำนี้เราต้องมาแยกพอมมีโอกาสทำดีก็ทำ แต่ถ้าทำชั่วก็ทำ ถ้าเราเชื่อว่ากรรมมี

จริงนะสังเกตดูนะว่าข้างขวาจะยาวกว่าข้างซ้ายเสมอคือผลของกรรมจะรอเราอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาของโหราศาสตร์ที่คนมีโชคเพราะผลของน้ำเงินส่งไปเคยได้ยินคำว่า สะเดาะเคราะห์ก็คือไปทำบุญ ปลอยนกปลอยปลา ขอย้อนตรงนี้หน่อย คนเรามีโอกาสทำดีก็ทำ มีโอกาสทำชั่วก็ทำ คนสมัยนี้จึงเรียกว่า อยู่ตามยถากรรม คือ อยู่เพื่อให้หากินไปวันๆ ค้างข้างบ้างจึงให้เราไปทำบุญสร้างแต่กรรมดีไม่เต็มเกลือกเพิ่มเติมแต่น้ำเมื่อหมดแรงกรรมก็กลายเป็นอโหสิกรรมไปพวกเราเคยได้ยินคำว่าเผาศพก็เผาเกลือใหม่คือขอให้ผลกรรมที่เผ่ร้อนจนมาเกิดกับคนที่ทำไม่ดีมาเร็วขึ้นด้วย ฉะนั้นถ้าใครไม่ได้ทำกรรมใดเลยเผาศพก็ไม่เป็นผลอะไรส่วนการกระทำข้างซ้ายข้างขวามักจะไม่เท่ากันแต่จะมีอยู่พวกหนึ่งที่เท่ากันคือพวกที่ไม่มีอนาคตคือพระอรหันต์ถ้าเป็นชาติสุดท้ายของท่านจะไม่มีทั้งกรรมคือละกรรมชั่วท่านจะไม่เหมือนพวกเราถ้ายังทำต่อไปเรื่อยๆ มันก็จะต่อไป สิ่งที่เคยทำสิ่งไม่ดีมาต่อไปเราจะทำแต่ความดีอย่างเดียวนะ เดี่ยวผมจะให้ดูวิทัศน์เรื่องชีวิตนี้คืออะไร ให้พวกเราตัดสินใจดูว่าเราจะเลือกเดินทางอย่างไร หากท่านจะทำชั่วแล้วเชื่อเรื่องของกรรมแล้วทำแค่ครั้งเดียวมีผลเป็นพันเท่าเลย ทุกอย่างถ้าเราเชื่อมั่นทำแต่น้ำเงินเราก็ได้น้ำแต่ถ้าเราไม่เชื่อมั่นไปแดงบ้างน้ำเงินบ้าง ไปหน้าไปข้างหลังมันก็ไม่ต่างอะไรกับพวกที่อยู่ไปตามยถากรรมอยู่ไปวันๆ มันก็เท่านั้นเอง ผมอยากให้ทุกคนลองทำอย่างนี้มีปากกา 2 สีเขียนแยกเลยว่าวันนี้เราทำความดีอะไรมาทำบุญให้ท่านจะได้เรื่องดีๆ แต่ถ้าเราทำผิดเช่น ดบยุง เราก็จะได้รับผลกระทบนั้น เราทำสิ่งดีๆ เราจะได้สิ่งดี ถ้าเราทำไม่ดีเราก็จะได้รับสิ่งนั้น สิ่งที่ทำมาที่ผ่านมานี้ไม่ดีข้างมันต่อไปเราจะทำแต่ความดีอย่างเดียว

ถ้าสมาชิกมาร่วมประชุมกันเป็นนิจจะทำให้ชุมชนเราเข้มแข็ง ถ้าหากสมาชิกเข้าร่วมประชุมพร้อมกันและเลิกประชุมพร้อมกันจะไม่มีใครถูกออกจากห้องประชุมเลยจนกว่าประธานจะกล่าวเปิดประชุมเห็นด้วยไหมครับ แม้ว่าคนของเราจะเหลือน้อย ขอให้คนที่อยู่เข้าใจกันก็พอแล้ว เห็นด้วยไหมข้อ 3 ให้สมาชิกในที่ประชุมยอมรับความคิดเห็นในที่ประชุมเห็นด้วยไหม เพราะว่าจะได้ไม่ต้องมีใครคิดแตกแยกออกไปว่าทำไมไม่ทำตามกู เราต้องลงความคิดเห็นกันก่อนไม่ใช่อยู่ ๆ ก็ลงมติเลยข้อ 4 ให้การยอมรับและเคารพผู้อื่น อาวุโส อยากให้ทุกคนยอมรับกันโดยวิบูลย์ เห็นด้วยต่อไปเราเจอกันทุกครั้งเราจะแสดงความเคารพต่อกันข้อที่ 5 เราจะให้การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้คือโอกาสในช่วยของเราเองธรรมะข้อนี้ก็นำเอามาใช้ได้ ใครมีปัญหาจะมาช่วยกัน ใครมีความสามารถมากกว่าจะมาช่วยกัน พูดตามผมนะเกียรติจะมีได้ก็ต่อเมื่อมีผู้ให้เกียรติถ้าเราไปไหนแล้วไม่มีคนให้เกียรติเรา เราก็ไม่อยากจะอยู่ที่นั่น ข้อที่ 6 ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม วัฒนธรรมที่ดีขององค์กร ท่านเคยสร้างหรือเปล่าเขาให้เขาถือไปเลยว่าย่าเราต้องเป็นอย่างนี้เป็นสัญลักษณ์ แต่ถ้าหากใครอยู่นอกกรอบไม่อยู่ตามที่กำหนดก็ออกไปเห็นด้วยไหมกับการสร้างองค์กรและวัฒนธรรมของเราพูดตามผมนะพระไม่ใช่อาชีพรหนึ่ง ผู้นำไม่ใช่อาชีพรหนึ่ง อาสาแก่นน้ำก็ไม่ใช่อาชีพร ทั้ง 3 อย่างต้องนึกไว้เสมอว่าพวกเขาทั้งหมดไม่ได้เป็นอาชีพรหนึ่งจำไว้จะครับ ต่อไปข้อ 7 สมาชิกช่วยกันบำรุงพระศาสนาไม่ว่าศาสนาใดก็ช่าง พูดซ้ำถ้ามีอยู่ 4-5 คน นับถือศาสนานั้นองค์กรเราต้องรักและเคารพศาสนานั้นด้วย สมาชิกของกลุ่มนั้นก็ต้องยอมรับด้วย พระเจ้าอยู่หัวทรงเข้ากับทุกศาสนาเลยจึงไม่มีศาสนาใดรังเกียจพระเจ้าอยู่หัวเลยและให้การช่วยเหลือทุกศาสนา ผมขอย้อนไปข้อที่ 4 นิดหนึ่ง ตอนที่เราไปทำบุญที่วัด ตอนที่เรารวดมนต์เขาท่องว่า ยะธา แปลว่าอะไร ไม่ใช่บทให้พรแต่เป็นบทอนุโมทนาของพระคือการทำบุญของเราไม่ว่าจะเป็น

บุญทาน บุญรักษาศีล บุญภาวนา ขะธมาและว่าห้วงน้ำที่เต็มไปด้วยน้ำย่อมไหลไปในห้วงสมุทร ถ้าใจเต็มเปี่ยมไปด้วยบุญ ทานที่เราทำไปทำให้ใจเราเบิกบานและบุญที่เราทำวันนี้อย่อมมีผลกับผู้ล่วงลับไปแล้ว เพราะฉะนั้นตอนเราไปทำในชุมชน เราก็ต้องขะธมาเองได้ ถ้าเราคิดว่างานนี้เป็นบุญเราก็เต็มเปี่ยมไปด้วยบุญเหมือนจันทร์ขึ้น 15 ค่ำ ถ้าท่านอยากจะทำให้ใครก็อุทิศให้เดี๋ยวนี้เถิด ชาวบ้านก็เลยมาช่วยกันแปลงจากตรงนี้เป็นพิธีเลขาธมาให้ใครพูดก็ได้เป็นการเตือนคนที่ทำบุญให้สังเกตมัยว่าก่อนที่จะท่องขะธมา พระจะเอาศาลปัดรมาบังหน้าไว้ บังเพื่อเป็นการเตือน สาธุชนที่มานี้ว่าบุญที่ท่านมีค่ามากจะอุทิศให้ใครรับอุทิศเสียเพราะตอนนี้เต็มเปี่ยมไปด้วยบุญ ท่านเคยปิติไหม ตอนรับปริญาท่านมีความปิติไหมตอนแรกก็มีแต่พอล่วงไป 2 ถึง 3 วันความปิติก็เริ่มลดน้อยลง เห็นไหมครับ เวลาจะไปทำบุญตั้งใจตั้งแต่เตรียมของจกดอกไม้รูปเทียน ช่วงที่ทำบุญเสร็จเต็มเปี่ยมไปด้วยบุญจะอุทิศให้ใครก็รับอุทิศในช่วงนั้นเลยเพราะฉะนั้นความจริงใช้พระที่วัดก็ได้ เณรก็ได้ใช้พูดในการเตือนเหตุผลที่ให้อุทิศเสียคือ ตอนที่ท่านบุญเสร็จบุญมันจะเต็มเปี่ยม เหมือนกับเราซื้อมาฝากให้พ่อแม่เขาเห็นเขาก็ดีใจแล้ว เขายกมาให้หลังน้ำลงไปอย่าให้ขาดสายนะเพื่อเป็นอุบายให้เกิดสมาธิจิตของคนเราออกไปได้ 33 เรื่องก่อนนาคี มันพุ่งไปได้ไกลถ้าขาดสายมันก็ไม่มีสมาธิ ถ้าพวกเราอย่างที่นั่งข้างหลัง นั่งคุยกันไหนจะเสียแอร์ เสียอะไรทำให้ไม่มีสมาธิเลย วันพระเขาเปิด 3 โลก ให้มารับส่วนกุศลและในวันพระผัวเมียก็ไม่ควรมื่ออะไรกัน เพราะพวกสัตว์นรกจะมาเกิดถ้าเกิดมื่ออะไรกันลูกจะออกมาจะว่าไม่ฟังเมื่อกรวดน้ำเสร็จใจจะมีสมาธิจิตคิดอะไรมันจะพุ่งไปข้างหน้าได้เลยเมื่อจิตเป็นสมาธิจะเกิดไตรจิตขึ้น ไตรจิตคืออะไร เขายกบอกว่าคนเราจะมีทวารเปิดรวม 9 ทวารและมีทางที่ 10 ให้สมาธิมันเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ด้วยอุบายของการเห็นน้ำด้วยไตรจิตดีกว่า GSM ไม่ต้องเสียเงินเลย เราพูดพรุ่งนี้เราจะกลับบ้านแล้วพูดสัก 100 ครั้งมันจะไปเข้าอยู่ในความฝันของเขาถ้ามันเป็นอุบายของคนโบราณทำให้เราเกิดมีสมาธิ พอพระท่องขะธมาพวกเราก็เริ่มท่องให้คนที่เราจะอุทิศไปให้เขาคิดอย่างไรก็ได้ไปอย่างนั้น น้ำก็เหลือก็เทให้หมดขะธมาเป็นบทอนุโมทนาต่อไปก็จะเป็นบทให้พรของพระ เพราะพระเป็นผู้ที่มีศีลสูงกว่าเราการรับพรของผู้มีศีลสูงสมควรต้องรับด้วยความเคารพ ขอบกตัวอย่างถ้าท่านให้พรเราแต่เราไม่ตั้งใจฟังท่านก็ไม่อยากให้พรเรา พรก็ไม่เข้าด้วย แต่บางคนมีปัญหาเจ้ากรรมนายเวรเยอะเหลือเกินจะทำอย่างไรดีละ ทำบุญที่อุทิศเป็นล้านคนเลย เขายกยังใกล้ข้างหากเรามีสมาธิมีความตั้งใจบุญมันก็พุ่งไปแล้ว ทั้งหมดที่ผ่านมาเขาเรียกว่าเป็นประเพณีทำไมงานพวกนี้ถึงมาเกี่ยวกับงานชุมชน เพราะมันเป็นการช่วยเหลือกันแต่ผมจะพูดเอาอุปนิยธรรมโยงกับตรงนี้ข้อ 4 คือหมายความว่าขอร่วมในการอนุโมทนาในการทำบุญของท่านในครั้งนี้ด้วยไม่ได้แปลว่าขอบคุณเพราะพระไม่เคยขอบคุณใครพระเป็นเนื้อนาบุญ เราเกิดมาเพื่อทำความดีอยู่แล้ว ทุกคนอยากทำบุญหมดสมัยก่อนเขาจะมีการตั้งม้องเป่าประกาศว่าจะมีทำบุญกันที่ไหน เขาที่รู้จักจะขอบคุณคนที่มาบอกเพราะก็อยากทำบุญมาตั้งนานแล้วผมมองก็ไม่ค่อยอยากเอาของไปแจกใครถ้าไม่มีการจัดเวทีย่างนี้ แต่ถ้าเขาไม่มีใจให้ไปก็เท่านั้นผมจะพูดเรื่องทาน ท่านไม่บริสุทธฺิ เงินโกงมาไปทำบุญมากมายมันไม่ได้ดีหรอกไม่ใช่ว่าทำบุญเพื่อเอาหน้า นี่ถ้าหากแก่นำเข้าใจเรื่องนี้ สะท้อนไปที่ชุมชนได้ก็จะดี พอพระให้พรเสร็จท่านจะบอกว่าการกราบไหว้ผู้ที่มีคุณวุฒิสูงกว่าพรทั้ง 4 ประการ อายุ วรรณะ สุข จงเกิดแก่ผู้ นั้น ถ้าหากทำความดีได้ครบ 1,000 ครั้ง ครบ 2,000 ครั้ง ครบ 3,000 ครั้ง ขอให้ทำความดี ขอยอย่างเดียวแต่ไม่ทำมันตรงข้ามกับ อัดดาหิ อัดโน

นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ในตรงนี้ให้การบ้าน ลองไปทำ ทบทวนดูว่า เราเคยทำความดีกันบ้างไหม แล้วทำความดีมันตอบแทนไหม ทำความดีแล้วยังไม่เห็นผลในอนาคตมีบ้างไหม ทำความดีให้ผลแน่นอน ทำความชั่วต้องได้รับผลชั่วในด้านชาด้วย แต่จะให้ผลแน่นอน ในวันไหนไม่รู้ แต่เมื่อเจ้ากรรมนายเวรตามทัน ก็ไม่ต้องบอกว่าช่วย ให้บอกว่าเราทำมาแล้ว เคยทำความชั่ว เคยฆ่าสัตว์ เราสร้างกรรมขึ้นมาเอง

ต่อไปให้มาดูเรื่องของนรก มีคนเถียงกันมามากเรื่องนรกสวรรค์มีจริงหรือเปล่า มันก็มีจริง แต่ไม่กล้าอธิบายให้คนฟังได้ แต่ถ้ามีใครพูด ใครถามมาก็ตอบได้ ถ้าหากไม่มีใครพูดใครถามมาก็อย่าพูดขึ้นมาเอง เพราะฉะนั้นเมื่อวานนี้ที่เราบอกว่ามีใครเชื่อว่าโลกเรานี้อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ 93 ล้านไมล์ เชื่อไหม พวกเราบอก “เชื่อ” เพราะครูบอกมา ทีอย่างนี้พวกเรายังเชื่อได้ ทำไมพระพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ เรื่องของนรกสวรรค์ เรายังให้ความเป็นธรรมในความเชื่อของศาสนาบ้างไม่ได้ มันไม่ยุติธรรม ฝ่ายหนึ่งเชื่อ ฝ่ายหนึ่งไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นในพระคัมภีร์เขียนเรื่องนี้ไว้ แต่ไม่สามารถไปถ่ายรูป ถ่ายวิดีโอ มาให้ดูได้ แต่เรามีวิธีการเขียนและแปลงสิ่งที่อยู่ในพระคัมภีร์มาให้พวกเราดูและเข้าใจง่ายขึ้น เชื่อไม่เชื่อดูกันไปก่อนแล้วกัน

(เปิดฉายโปรเจ็กเตอร์) ให้ผู้เข้าร่วมการอบรมชม และพูดตามวิทยากร

“ความจริงของชีวิตที่ทุกคนต้องรู้”

ในภาพนรกในวิถีธรรม วิทยากรนี้คือ ภาพของนรกที่ดีที่สุดแล้วที่ได้จินตนาการไว้จากพระคัมภีร์ในพุทธศาสนาใช้คำพูดแนะนำในสิ่งที่ได้กระทำความดีมา จิตก็จะคิดถึงเรื่องบุญตายไปแล้วก็จะผู้ในทางบุญ (สุคติ) เมื่อตายไปแล้ววิญญาณก็จะวนเวียนไปในที่ที่ต่าง ๆ ที่ได้ผูกพันกันมาใช้เวลาวนเวียนเป็นเวลา 7 วัน เพื่อตัดสินใจว่าจะไปอยู่ทางใด สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันว่า คนนี้ตายไปแล้วเมื่อ 3 วันก่อนจะมาเราได้อย่างไร? บางทีก็ไปหาคนโน้นคนนี้ เอาภาพปรมาณูปรากฏให้คนอื่นเห็นซึ่งเป็นการกระทำต้องให้พลังมาก ซึ่งเมื่อไปไหนมาไหนครบ 7 วัน ก็จะต้องไปยังสถานที่ที่เขาตาย ดาบโรงพยาบาลครบ 7 วันก็ต้องไปโรงพยาบาล ตายที่บ้านก็ต้องกลับมาบ้าน

ในภาพประกอบการอบรม มีภาพจากจินตนาการตามพระสูตรของพระมาลัยเขียนนรก ซึ่งใช้จินตนาการการคิดแปลงให้เห็นตั้งแต่ เจ็บ ตาย แล้วมีการพิจารณาบาปบุญ ถ้ามีบาปก็ลงนรกตามบุญต่าง ๆ จนกระทั่งใช้กรรมหมดแล้วไปสู่สุคติเพื่อแสวงบุญหรือคิดใหม่

จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมนั่งสมาธิ คิดถึงเรื่องความดี ความชั่วที่เราได้กระทำมาในอดีตทบทวนให้เกิดปัญญา ในการดำเนินชีวิตในทางดีต่อไป จากนั้นก็พักผ่อนรับประทานอาหารว่าง 15 นาที

เชื่อไหมในสิ่งที่เราได้ดูมา เชื่อไม่เชื่อมันเป็นสิ่งที่สามารถที่จะทำให้เราทีก้าวต่อการทำไม่ดี ถ้าเชื่อในพระพุทธเจ้าก็ต้องเชื่อในคำสอนของท่านด้วย จากนั้นให้ชมวิดีโอทัศน์ในรูปของเพลงประกอบภาพมิวสิกในเพลง “อบาย” 1 รอบ และให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมร้องอีก 2 เที้ยว เป็นการปลูกจิตสำนึกในการทำความดีเกรงกลัวต่อความชั่วในภาพของจินตนาการ

ตอนที่เรามาทบทวนสิ่งที่ผ่านมาเป็นอย่างไรช่างมัน ตอนนี้จะทำงานบุญขอทำตัวให้บริสุทธิ์ก่อน ถ้าศีล 5 เราใช้ มยัง ภันเต ก่อนที่พระจะให้มารับศีล พระขึ้นต้นว่า นโม คัสสะ ภควโต แปลว่า นอบน้อมพระพุทธเจ้าหรือเปล่า ถ้านอบน้อมให้ว่าตาม เราก็อ่ตาม นโมคัสสะ แล้วพระสวดต่อไปว่า พุทธัง สรรณัง

กัจฉามิ รัมมังสรณัง กัจฉามิ สังฆัง สรณัง กัจฉามิ ข้าพระพุทธเจ้าขอขบัตถิอ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันจะหาที่พึ่งอื่นไม่ได้อีกแล้ว ถ้าไม่แน่ใจอีก ก็กล่าวนำอีกว่า พุทธัมปิ พุทธัง สรณัง กัจฉามิ ฯลฯ แม้นวาระที่ 2 กล่าวพูดใหม่ว่าจะขบัตถิอพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งใหม่ ถ้ากล่าวพูดให้พูดตาม เราก็พูดตาม พุติ อัมปิ พุทธัง สรณัง กัจฉามิ ฯลฯ แปลว่า ข้าพระพุทธเจ้าขอขบัตถิอเอาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งมั่นในวาระที่ 2 พระจะกล่าวนำต่อ ตติอัมปิ พุทธัง สรณัง กัจฉามิ ฯลฯ เราก็พูดตามพระแปลว่า แม้นครั้งที่ 3 เราก็นับว่า เรายังนับถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง เป็นที่ยึดเหนี่ยว

หลังจากนี้พระท่านจะบอกธรรม คือให้ศีล คือ ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาธิยามิ ความหมายว่า ปาณาติปาตาเวร การละเว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต สิกขา - ถ้าทำได้ ปะทังสมาธิยามิ หมายถึง มันจะดำรงไว้ความนิ่งของจิต ศีลไม่ได้บอกห้าม แต่บอกว่าถ้าคุณทำได้มันจะเป็นการดำรงไว้ความนิ่งของจิต จิตสำคัญอย่างไร กาย สมอง จิต อาจจะดูภาพนี้บ่อยครั้งหน่อย ตัวจิตมันมีหน้าที่รู้จิต จมมันจะออกจากร่างกายเสมอ ออกทางอายตนะที่มี 5 ประการ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย เป็นอายตนะภายนอกแต่มันเป็นสื่อให้ถึงอายตนะภายใน คือ รูปไปทางตา ดาไปหาจิต จิตไปหาสมองอีกที ถ้าเราเห็นระดับขั้นตอนอย่างนี้ มันคงจะชัดเจนในการรับศีลแต่ละครั้ง ตอนแรกผมบอกก็ไม่รู้เลย แต่ตอนนี้เรารู้แล้วว่าเราให้เรารับศีลเพื่อให้ดำรงความนิ่งของจิต เมื่อก็ไปฆ่าปลา ตีหัวหมูก็ช่าง แต่ตอนทำบุญครั้งนี้ ขอให้กรรมอย่าเพิ่งตามมา ที่ทำมาแล้ว ตอนนี้จะทำบุญขอให้จิตมีความนิ่ง โดยจะตั้งใจทำบุญ ตั้งใจทำสังฆทานต้องรับศีลก่อน ตอนนี้จิตเรานิ่งก็จะนิ่งตรงในการทำบุญ บุญที่ทำอะไรจะเต็มเปี่ยมเหมือนดวงจันทร์วันเพ็ญ ขึ้น 15 ค่ำ ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง จมูกได้กลิ่น ลิ้นได้รส กายได้สัมผัส จิตโดนทดสอบอยู่แล้ว ถ้าจิตไม่นิ่งออกไปตามนี้ เเจ่เสียง หน่อยพอใจไม่พอใจ ถ้าพอใจเป็นนิมิตฐานมัย ถ้าไม่พอใจเป็นอนิมิตฐานมัย เอาแก้วรูปที่เข้ามาสู่ตา ถ้าพอใจเกิดราคะเข้ามา ราคะแปลงเป็นราคะ ถ้าพอใจให้ราคะก็สูงขึ้น ๆ ถ้าไม่พอใจก็ราคะถูกลง ใครมีราคะมาก ความต้องการมากก็ให้ราคามาก พวกเราเคยทิ้งของที่มีราคาส่งบ้างไหม บางทีที่เราได้มาเมื่อเราได้มาแล้ว ความพอใจก็ลดลง อย่างที่ยกมาเป็นตัวอย่าง เทปเปล่ามันละไม่ก็บาท แต่พอใส่เพลงเบรด์เข้าไปราคา 150 บาทก็ซื้อ เพราะเราพอใจอยากฟัง เมื่อฟังไม่กี่เทปก็เบื่อ ราคาก็ลดลง บางทีก็ต้องทิ้งไป หาม้วนใหม่มาฟัง เมื่อสิ่งภายนอกเข้ามากระทบกับอายตนะของเรา จิตพุ่งออกก็ไม่สมาธิ เมื่อไม่มีสมาธิก็จบ หากไม่มีสมาธิในเรื่องศีลอยู่แล้ว 5 ข้อ คือ

- ข้อ 1. ฆ่าสัตว์
- ข้อ 2. ลักทรัพย์
- ข้อ 3. ประพฤติผิดในกาม
- ข้อ 4. พูดปด มคเทจ พูดไม่รู้เรื่อง
- ข้อ 5. ทุรา เครื่องหมักดอง ของมึนเมา

ตนกรณแน่นอน ถ้าศีล 8 รักษาได้ คือมนุษย์ศีล 8 บวกอีก 3 ข้อ แม้แต่เมีย ศัวก็ไม่ยุ่ง เพิ่มในข้อที่ 3 เกิดขึ้นเป็นพรหม สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นสิ่งที่บางคนอาจเชื่อ บางคนอาจไม่เชื่อก็ได้ ที่พูดมาเป็นการให้ท่านคิดหาทางเลือกในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

อหินนาทานา เวมณี สิกขาปะทัง สมาธิยามิ อหินนาทานา การละเว้นในการลักทรัพย์ของผู้อื่น
 ศึกษา = หากทำได้ ปะทังสมาธิยามิ = มันจะดำรงซึ่งความนิ่งของจิต เมื่อรู้ความหมายแล้วในการทำบุญแต่ละ
 ครั้ง มันเป็นการที่เราไม่ลังเลที่จะทำความดี

กามสมุจิจจาจรา เวมณี สิกขาปะทัง สมาธิยามิ กามสมุจิจจาจราวร ละเว้นจากการประพฤติดิ
 ในกาม ศึกษา = หากทำได้ ปะทังสมาธิยามิ = มันจะดำรงซึ่งความนิ่งของจิต

มุสาวาทาเววมณี สิกขาปะทัง สมาธิยามิ มุสาวาทาเวร = ละเว้นจากการพูดปด พูดเท็จ ศึกษา = หาก
 ทำได้ ปะทังสมาธิยามิ = มันจะดำรงซึ่งความนิ่งของจิต ตัวลูกของการพูดปด พูดเท็จ ก็คือพูดไม่รู้เรื่อง ไร้
 สาระ พูดจาต่อเสียด บางทีพูดอะไรไป ก็ต้องมาคอยระวัง ผลที่เกิดจากคำพูดของตัวเอง

สุราเมรยมันชปมานันฐานาเววมณี สิกขาปะทังสมาธิยามิ หมายความว่า ละเว้นจากการดื่มสุรา เมรย
 หากทำได้จะทำให้เกิดความนิ่งของจิต

เมื่อจิตเกิดความนิ่งใจเริ่มมีสมาธิ สมองเกิดปัญญา มีศีลแล้ว ก็ต่อด้วยการถวายสังฆทาน เริ่มด้วย
 อิมานิ มยัง ภันเต ภัตราณี สปริวารานิ ภิกขุ สังฆัสสะ โอโณชยามิ สาธุโนภันเต ภิกขุสังโฆ ฯลฯ ซึ่งเป็นการ
 ถวายสังฆทาน พวกเราเห็นว่าดี โดยพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “ท่านใดก็ตาม จะมีค่าเท่ากับการถวายสังฆทาน
 ได้ไหม” ทำให้เราต้องศึกษาคำว่าสังฆทาน โดยเฉพาะโบราณเวลามีเรื่องไม่ดี ก็ให้ไปถวายสังฆทานซิ มันน่า
 ศึกษาว่าสังฆทานคืออะไร ก็คงไม่ง่ายมีประโยชน์มาก มีอานิสงส์มากมายนั้น คงไม่ใช่่ง่ายที่เอาของเข้า
 ครอบงำแล้วมาถวายพระ มีพิธีและองค์ประกอบของสังฆทานแต่ขอบอกว่าดังเหลือๆ ไม่ใช่สังฆทานมัน
 เรียกว่าสังฆภัณฑ์ หรือไทยธรรมพูดจาให้ชาวบ้านรู้เป็นของใช้พระ ซึ่งพวกเรานางที่ก็ไม่รู้อันไหนใช้ได้ อัน
 ไหนไม่ได้ เอาขาสีฟัน แปรงสีฟัน กระดาษ หลายอย่างใส่ครอบงำแล้วบอกว่านี่คือสังฆทาน ความจริงแล้ว
 ไม่ใช่

กิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ทำกิจกรรมในเรื่อง

1. การทำความดีในอดีตที่ยังไม่ส่งผลในปัจจุบันเลย
2. การทำความดีในอดีตที่จะส่งผลให้เห็นในอนาคตแน่นอนแต่เมื่อไรไม่รู้
3. หากเราเชื่อว่าทำดีได้ดีแน่นอน กรรมชั่วก็ให้ผลแน่นอนเหมือนกัน ที่ผ่านมามีกรรมชั่วอะไรบ้างที่
 จะส่งผลให้เราแน่นอน

กรรมมี 3 ประเภทที่น่าเสนอที่จำง่ายมี 2 ประเภท คือ กรรมขาว และกรรมดำ หรือ กรรมดี กรรมชั่ว
 และกรรมไม่ขาวไม่ดำ

เราอยากให้กรรมตามทันไหม ถ้าไม่อย่างต้องหาอโหสิกรรม อยากหาทางอโหสิกรรม ให้อาตมา “เรา
 ไม่มีทางเลี่ยงกฎแห่งกรรม แต่เรามีทางเลือกแล้วเราจะพบทางออก คือ อดีตที่ผิดพลาดสิ้นให้หมด ข้อนี
 อธิบายไปตามนั้น เพราะว่าไม่มีใครรู้นอกจากเราเท่านั้นที่รู้ เพราะว่ามันไม่ดีคิดอีกก็ทุกข์อีก รู้แล้วว่าทำไม่ดี
 ให้เกิดทุกข์ คิดแล้วก็เกิดทุกข์ มันไม่ดีก็อย่าไม่ทำอีก”

“สิ่งที่เป็นบาป อกุศลทุกชนิด ไม่ทำเพิ่มอีกอย่างเด็ดขาด” ฆ่าสัตว์เพื่อเป็นอาหาร ฆ่ามันเป็นอาหารแต่ การฆ่าสัตว์ไม่ใช่ขั้นตอนของการทำอาหาร ใช้เนื้อสัตว์เป็นอาหาร แต่วิญญาณสัตว์ไปไหน พอเวลาใกล้จะ สิ้นชีวิตก็นึกถึงการฆ่าสัตว์เพราะวิญญาณอยู่ในตัวเรา นั่นคือศีลข้อ 1

ข้อ 2 ห้ามลักทรัพย์ น้อโกง

ข้อ 3 ห้ามผิดลูกผิดเมีย หรือประพฤติดีกในกาม

ข้อ 4 ห้ามพูดปด ส่อเสียด เพื่อเชื่อ

มีพระรูปหนึ่งเดินทางมีคนไม่รู้หลงค่าพระ พระรูปนั้นเป็นพระอรหันต์

มีบุคคลผู้หนึ่งทูลถามพระพุทธเจ้าว่า พ่อกับแม่ใครรักเรามากกว่ากัน พระพุทธเจ้าไม่ตอบ แต่ตรัส ว่าครั้งหนึ่งมีนรุษผู้หนึ่ง มีรูปร่าง ทรัพย์สมบัติมาก แต่เป็นผู้มีกามราคะมาก เห็นใครชอบไปหมด เผลอเห็น พระรูปหนึ่งเดินมา ก็คิดว่าถ้าเราได้พระองค์นี้จะมีความสุขเหลือเกิน พระรูปนี้เป็นพระอรหันต์ ผลแก่ ความคิดนี้ ทำให้ความเป็นชายหายไป กลายเป็นสตรี ที่มีรูปร่างสวยงาม เพราะยังมีบุญหนุนอยู่มากก็ทำ ให้อยู่ที่เดิมไม่ได้ เดินทางออกจากบ้านไปโดยไม่มีการรู้ ด้วยความที่เป็นรูปงาม ทำให้ไปแต่งงานกับคนดี แล้วก็มีลูกด้วยกัน 1 คน ก็ได้เดินทางกลับมาที่บ้านเดิม ก็พบลูกชายที่เกิดจากภรรยาคนที่หนึ่งชาย แต่ลูก ไม่เชื่อก็ได้พิสูจน์กันจนลูกเชื่อ เมื่อลูกเชื่อแล้วก็จึงส่งสอนบุตรว่าอย่าพูดจา หรือคิดไม่ดีกับพระจะทำให้ เกิดผลแบบตัวพ่อ หลังจากนั้นก็ขอขมาเป็นภิกษุอยู่ในพุทธศาสนา แล้วที่ท่านถามว่าพ่อและแม่ใครรักเรามากกว่ากัน ก็ขอให้ไปถามภิกษุรูปนั้นดูเถิด เพราะภิกษุรูปนั้นเคยเป็นพ่อและแม่ ถ้าอยากรู้ว่าภิกษุรูป นั้นตอบอย่างไรก็ให้ไปเปิดพระไตรปิฎกดูเองก็แล้วกัน แต่ถ้าจะให้วิเคราะห์เราไม่สามารถจะเอาอะไรมาวัด ได้ ในความรักว่าพ่อกับแม่ใครรักลูกมากกว่ากัน

ข้อ 5 ห้ามดื่มเครื่องดอง ของเมา เพราะถ้าดื่มแล้วจะส่งไปถึงจิตทำให้จิตไม่สามารถสงบนิ่งได้ “บุญ อกุศลทุกชนิด ทาน ศีล ภาวนาทำให้เพิ่มขึ้น เข้มข้นทับทวี” การทำกรรม กรรมหนักฝ่ายดีไหน ๆ เราทำดี แล้วก็ทำให้ดียิ่งขึ้น สุดท้ายปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในตัว โดยการภาวนา พุทธโ ๆ ๆ

คนเราเกิดมาจะมาแต่ชาติปางก่อน ติดตามใจมาทุกตอนเวียนว่ายตายเกิดทุกคน มีเวรและกรรม เวียนว่ายให้รับกรรม ส่วนของให้ก็ทำให้ทำแต่กรรมดีจะได้ไม่เสียโอกาสที่เป็นมนุษย์ดีหรือเลวก็กรรม เลือก ทำสิ่งใดก็แล้วแต่ กรรมใดไม่มีใครแก้ติดตามติดตัวทุกคน แม้ไม่มีพยาน หลักฐานไม่มีคน หลีกหนีต้อง ทุกข์คืนวัน ไม่พ้น ผลกรรมคำคืนหนีก็ไม่พ้น เพราะกรรมไม่ได้อยู่ที่ตัว มันอยู่ที่ใจ ตัวหรือร่างกายล้มตายไป แล้ว ใจต้องตามไปด้วย มันคือกฎเกณฑ์ของกรรมที่เราทำมันขึ้นมาเบื้องบนสวรรค์มีตา ในใจนรกมีจริงไม่มี ใครรู้เราทำอะไร มีแต่ตัวเราเท่านั้นที่รู้ มันกำหนดวรรณะตา ให้รักคนโน้น คนนี้ สิ่งโน้น สิ่งนี้ โลก โกรธ หลังทุกสิ่งมีการเฉพาะลงมา ตามกฎเกณฑ์แห่งความเป็นจริง คือกฎแห่งกรรม ในวันสุดท้ายต้องตายไม่ เหลือทุกสิ่ง ดีเลวนั่นคือความจริงที่เราได้ยึดถือเอาไปด้วย สักคนหา สามคนหา ห้าคนหา ใครจะเอาไปได้ก็ คือกรรมดี-ชั่ว

ความเชื่อทำให้คนเราทำอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นคิดแล้วที่เราเชื่อทำได้ดี ให้ดูวิถีทรรศน์ เรื่องของความเชื่อของมนุษย์ ความเชื่อนั้นเป็นอันตราย ความเชื่ออาจเป็นประโยชน์มาก ถ้าเชื่อว่าทำความดีแล้วมีความสุข

พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า ให้หาทรัพย์ที่ได้ออกเป็น 4 ส่วน

1. ส่วนแรกให้ใช้หนี้เก่า
2. ส่วนที่สองให้ใช้เลี้ยงงูเห่า
3. ส่วนที่สามให้ไปทิ้งน้ำ
4. ส่วนที่สี่ให้ไปฝังดิน

ถ้าหาทรัพย์มาได้แต่ละครั้ง แต่ถ้าข้าราชการที่มีเงินเดือนนับเป็น 1 ครั้ง แต่ข้าราชการมีเงินที่หน่วยงานหักออกคอมไว์ในทุกเดือน ๆ เมื่อเกษียณออกมา ก็มารับที่คอมไว์ตลอดชีวิตรับราชการเรียกว่า บำเหน็จ หรือบำนาญ

หลักโภควิภาค

1. ใช้หนี้เก่า คือ ใช้หนี้ชีวิตเลี้ยงดูพ่อแม่ที่ให้ชีวิตมา
2. ใช้เลี้ยงงูเห่า คือ ให้เลี้ยงเมียและลูกให้ดี
3. ให้ทิ้งน้ำ คือ เอาไปทำบุญ ทำทาน
4. ให้ฝังดิน คือ เอาไปขอม หรือฝากธนาคาร

จิตของมนุษย์มักจะลอยสูง ๆ ขึ้น แต่มีอยู่ 3 สิ่งที่ยึดถ่วงให้จิตมนุษย์ลงสู่เบื้องต่ำ คือ โสภ โกรธ หลง คนเรารู้อะไรผิดอะไรถูก แต่ก็ทำความผิดกัน เพราะคิดอยู่ในกิเลสฝ่ายต่ำกัน

ครอบครัวใดหรือบุคคลใดให้หลักโภควิภาครับรองว่าไม่มีทางอดอยาก หรือจน หลักการพอเพียงขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

รายจ่ายสูงสุด = 200 รายได้ต่ำสุด = 200 อย่างนี้ ถือว่าไม่พอเพียง อย่างนี้เขาเรียกว่าพอดี เพราะหากวันใดรายได้น้อยกว่า 200 หรือรายจ่ายมากกว่า 200 จะเอาเงินที่ไหนใช้ อย่างนี้เรียกพอดี ไม่มีเก็บ ต้องทำให้รายจ่ายน้อยกว่ารายได้ และมีเงินเก็บบ้างไหมไว้ใช้ในวันที่เราต้องใช้มาก หรือวันที่ไม่มีรายได้

ครอบครัว แปลว่า พ่อ แม่ ลูกอยู่ด้วยกันไม่ใช่ขายกับหลาน หรือย่ากับหลาน ต้องห้อง หรือคุยกันทุกวันให้รู้จักคำว่า ครอบครัว ไม่ใช่ทิ้งลูกให้ขายกับย่าคุณย่า ส่วนพ่อ แม่เข้าไปหางานทำที่อื่น ผู้ชายความรักเข้าทางตา ผู้หญิงความรักเข้าทางหู ผู้ชายรักผู้หญิงที่ความสวย ผู้หญิงรักผู้ชายที่ความสามารถ ฉะนั้นหลักการพอเพียงควรเขียนใหม่ ดังนี้

รายจ่ายสูง — รายได้ต่ำสุด คงเหลือเงินออม

และทำให้เหลือเงินออมทุก ๆ วัน ไม่ว่าน้อยหรือมากเท่าไร ก็ต้องนำจะเหลือเงินออมทุก ๆ วัน เพราะฉะนั้นทุกครอบครัวต้องมาคุยกันและวางแผนการใช้จ่ายเงินให้พอเพียง มีอยู่ส่วนหนึ่งเหลือเก็บหรือออมไว้ในเวลาที่เดือดร้อนหรือจำเป็น

กิจกรรมแบ่งเป็นครอบครัวสอนให้เห็นการบริหารเงินของครอบครัว ถ้าพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของ พระเจ้าอยู่หัว พวกเราจะคิดอย่างไร รู้สึกอย่างไรคำพูดธรรมดา ถ้าคำพูดของพระเจ้าอยู่หัว เป็นคำพูดที่น่า ฟัง น่าติดตาม น่าพิจารณาต่อเนื่อง แผนที่ดีของพระเจ้าอยู่หัว

ขอบคุณข้าวทุกเม็ด น้ำทุกหยด อาหารทุกจานอย่างจริงใจ

อย่าสวดมนต์เพื่อขอสิ่งใด นอกจากปัญญาและความกล้าหาญ

เพื่อนใหม่ คือ ของขวัญให้กับตัวเอง ส่วนเพื่อนเก่าหรือมิตร คือ อัญมณีที่นับวันจะเพิ่มคุณค่า

จงปฏิบัติต่อคนอื่นเช่นเดียวกับอยากให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา

พูดคำว่าขอบคุณให้มาก ๆ และรักษาความลับให้เป็น

ประเมินคุณค่าของการให้อภัยให้สูง

ฟังให้มากแล้วจะได้คู่สนทนาที่ดี

ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง หากมีใครตำหนิ และรู้แก้ไขว่าเป็นจริงจริงจัง ดังวจา ก็อย่าว่า บนเขา เราเป็นจริง ค่ำกลอนจากรัดที่ติดอยู่ตามต้นไม้ที่คล้ายกับแผนที่ความคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

หากล้มลง จงอย่ากลัวการลุกขึ้นใหม่

เมื่อเผชิญหน้ากับงานหลัก คิดเสมอว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะล้มเหลว

อย่าถกเถียงธุรกิจภายในลิฟต์

ใช้บัตรเครดิตรับความสะดวกได้ อย่าใช้ผ่อนหนี้สิน

อย่าขี้ขลาดจะกล่าวคำว่า ขอโทษ

อย่าอึ้งหากจะกล่าวคำว่าไม่รู้

ระยะทางพันกว่ากิโลเมตร แน่นอมน้ำมันไม่ราบเรียบตลอดทางหรือ

เมื่อไม่มีใครเกิดมาวิ่งได้ จึงควรทำสิ่งต่าง ๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป

การประหยัดเป็นบ่อเกิดแห่งความร่ำรวย เป็นหนทางแห่งความไม่ประมาท

คนไม่นับหนึ่ง เป็นคนไม่รักชีวิต ไม่รักอนาคต

อย่าเพิ่งทะเลาะกัน ผู้ที่เจียบก่อน คือ ผู้ที่มีการอบรมศึกษาที่ดี

ชีวิตนี้ฉันไม่เคยได้ทำงานกันเลขสักวัน ทุกวันสนุกหมด

จงจงใจจุดแข็ง อย่าเอาชนะจุดอ่อน

เป็นหน้าที่ของเราที่จะพูดให้คนอื่นเข้าใจ ไม่ใช่หน้าที่ของคนอื่นที่จะทำความเข้าใจที่เราพูด

อย่าตามใจตนเอง เรื่องยุ่ง ๆ เกิดขึ้นล้วนตามใจตนเองทั้งสิ้น

ฟังรู้เพราะมันแข็ง ส่วนลิ้นยังอยู่เพราะมันอ่อน

อย่าดึงดันกล้าให้โตไว ๆ (อย่าใจร้อน)

ระลึกถึงวันตายวันละ 3 ครั้ง ชีวิตจะมีสุข มีอภัย มีใช้อยู่

ถ้าคิดกระดุมเม็ดแรกผิด กระดุมเม็ดต่อ ๆ ไปก็ผิดหมด

ทุกชิ้นงานต้องกำหนดเวลาที่แล้วเสร็จ

จงเป็นน้ำครึ่งแก้วตลอดชีวิต

ดาวและเดือนที่สูง อยากได้ต้องปีนบันไดสูง

มนุษย์ทุกคนมีชิ้นงานที่มากมายตลอดชีวิต จงทำงานชิ้นงานที่สำคัญที่สุดก่อนเสมอ

หนังสือเป็นศูนย์รวมปัญญาของโลก จงอ่านหนังสือเดือนละเล่ม

ระเบียบวินัย คือ คุณสมบัติที่สำคัญในการดำรงชีวิต

ฉายภาพรูปตอนประชาชนกับนักศึกษาชาวกำพูชาบุกปล้นสถานทูตไทย และนำธงชาติมาเผา รวมทั้งใช้เท้าเหยียบรูปพระบรมฉายาลักษณ์ของในหลวง ภาพเหล่านี้ประชาชนและเยาวชนในปัจจุบันก็เห็นในอินเทอร์เน็ต แต่ไม่มีการเคลื่อนไหวอะไรกัน ย้อนกลับไปสมัย 20 กว่าปีที่ผ่านมารับรองว่าไม่มีใครอยู่นิ่ง ต้องออกมารวมตัวเพื่อทำอะไรสักอย่าง ขนาดเอามือเปล่าสู้รถถังยังยอมสมัย 14 ตุลา แต่ตอนนี้พวกเด็ก ๆ ที่เป็นเยาวชนและปัญญาชนมีหน้าที่ 2 อย่าง คือ ในทางสังคม

1. ปกป้องเด็ก

2. ดูแลคนแก่

แต่คนเหล่านี้ไม่สนใจอะไรเกิดขึ้น ในภาพแต่ละภาพไม่เกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่ออายุ 20 – 30 สมัยนี้ อีก 10 ปีข้างหน้า บุคคลอายุ 20 – 30 ปี จะอายุ 30 – 40 ปี คงจะไม่มีใครสนใจในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่ถ้าหากพวกเราที่เป็นแกนอาสาเห็นรูปเหล่านี้แล้วเกิดความรู้สึกอะไรหรือไม่ ถ้าไม่ก็จบสิ้นกัน วันนี้เราต้องแค้น แค้นอย่างไรแต่ไหนก็ตาม แต่พวกที่ทำให้เราแค้นมากที่สุดก็น่าจะเป็นวัยรุ่น นักศึกษาที่ไม่รู้สึกอะไรกันเลย มีแต่พวกคนขับแท็กซี่ สามล้อ กรรมกรใช้แรงงานไปประท้วง แต่อย่างไรก็ตามผู้ใช้แรงงาน คนขับแท็กซี่ สามล้อก็ยังเป็นเหมือนเช่นเดิม แต่พวกเยาวชนนักศึกษาในโอกาสหน้า อาจเป็นผู้นำชาติ นักธุรกิจ รมต. ฯลฯ แต่ไม่สนใจในเรื่องของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แล้วชาติจะอยู่อย่างไร ? อย่าคิดว่าเราแก่ตัวลงไป แต่ถ้าคนเหล่านี้ปกครองประเทศจะอยู่กันอย่างไร ?

คนไทยทุกคนอยู่ใต้ร่มพระบารมี จึงอยากให้ทุกคนทำงานเพื่อส่วนรวม และให้นึกถึงพระเจ้าอยู่หัวไว้เป็นที่พึ่งระลึก เมื่อคราวที่เกิดพฤษภาทมิฬ ก็ได้พระบารมีของในหลวงเรียก พลตรีจำลอง ศรีเมือง กับ พลเอกสุจินดา คราประยูรเข้ามาเฝ้าและกล่าวพระราชดำรัสสอนจนทั้งสองฝ่ายหันมาปรองดอง สร้างความสงบสุขให้แก่บ้านเมือง และอีกหลายครั้งเมื่อบ้านเมืองเกิดวิกฤตก็ได้พระบารมีของในหลวง ในวิกฤตนั้นผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ประเทศชาติจะอยู่ไม่ได้หากขาด ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่ที่สำคัญอีกส่วนก็คือ หากขาดพวกเราที่พร้อมที่จะดำรงไว้ด้วยชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เปรียบเสมือน เราเกิดหลงอยู่บนหนทางอันมืดมิด มองหาทางออกไม่ได้ ในใจของพวกเราทุกคน คือ แสงเทียนที่ส่องหาหนทางออกจากความมืด แต่หัวใจดวงเดียวหรือเทียนแท่งเดียว ความสว่างก็ไม่สามารถส่องไปได้ทั่วถึง ชุมชนก็ยังหาทางออกไม่ได้ แต่ถ้าเราหรือแกนอาสาทุกคนจุดไฟในหัวใจ ไฟในใจหรือแสงเทียนก็จะช่วยให้ความมืดหมดไป มองเห็นหนทางที่จะแก้ไขปัญหามุมชนได้ (กิจกรรมจุดเทียนในความมืด)

สมมุติว่าในที่นี้เป็นชุมชน ๑ หนึ่งอยู่ในความมืดมิด หาทางออกอย่างไรไม่ได้เลย ลองจุดเทียนขึ้นมาสักเล่มหนึ่ง เชื้อหรือไม่ว่าเทียนเล่มหนึ่ง เชื้อหรือไม่ว่าเทียนเล่มหนึ่ง เมื่อจุดขึ้นมาแล้วสามารถพาคนในชุมชนหลุดพ้นจากความมืดได้ เทียนเล่มนี้เมื่อจุดขึ้นแล้วช่วยให้สูงขึ้นก็สามารถให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นด้วย ถ้าเราต่อเทียนของเราให้กับคนอื่นทีละคน ๆ ถามว่า แสงเทียนของเราจะหมดไปไหม ถ้าเราให้คนอื่นต่อเทียนออกไป เปรียบเหมือน ถ้ายังต่อเทียนออกไป ห้องที่มีมืดมิดก็จะสว่างไสวยิ่งขึ้น แล้วทำไมเราไม่ต่อความรู้ ความคิดดี ๆ ให้แก่คนอื่นบ้าง เพื่อจุดแสงสว่างให้แก่ผู้อื่นในการพัฒนาชุมชนต่อไป

เชื่อว่าหลายคนมีความคิดที่ไม่อยากทำสิ่งที่ไม่ดี เมื่อเราได้ทำสิ่งที่ไม่ดีไปแล้วก็อยากจะลืมไป แต่บางอย่างก็ไม่สามารถลืมได้และเมื่อลืมไม่ได้ก็ไม่พยายามจะทำอีก หลายคนที่คิดอยากจะทำความดี มีความตั้งใจในการทำ ความดี ก็ขอให้พวกเราเข้าร่วมนึกถึงความตั้งใจในการทำ ความดีเขียนไว้ในสมุด เพื่อร่วมสนองพระราชดำริในการพัฒนาความดี มาร่วมกันสนองพระราชปณิธานของพระองค์ท่าน และพระราชปณิธานของพระองค์ท่านก็คงไม่พ้นความคิดดี อยู่ดีของราษฎรในแผ่นดิน แต่พระองค์ท่านก็ต้องการความร่วมมือจากทุกคนเกือบ 80 ปีแล้ว ที่พระองค์ทรงทำอยู่ พระองค์ทำเพื่ออะไร ส่วนพวกเราส่วนมากทำเพื่อ

1. ลาภ
2. ยศ
3. สรรเสริญ
4. ความสุข

แต่พระเจ้าอยู่หัวทรงทำเหนือกว่า 4 อย่างที่กล่าวมา เรื่องลาภ พระองค์ทรงมีทรัพย์สินเงินทองมากจนต้องมีสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มาดูแลทรัพย์สินของพระองค์ เรื่องยศ พระองค์ทรงมียศสูงสุดในแผ่นดิน เป็นผู้พระราชทานยศให้แก่ผู้อื่น เรื่องสรรเสริญ คนทั่วแผ่นดินต่างสรรเสริญพระองค์ท่านไม่เว้นกระทั่งชาวต่างประเทศ เรื่องความสุขพระองค์ทรงมีความสุขทุกข์ของประชาชนในแผ่นดินเป็นของพระองค์เอง อยากให้ประชาชนของพระองค์เองมีความสุข ชาติตะวันตกออกมุงทำลายชาติของเรา ทำไมประเทศหนึ่งต้องมายุ่งกับประเทศประเทศอื่น ประเทศไหนที่มีเผด็จการ ประเทศไหนที่มีประมุขที่เข้มแข็ง มีเผด็จการต้องคว่ำบาตร ความจริงจะปกครองอย่างไรเรื่องของประเทศนั้น ๆ ประเทศคุณต้องการอะไรก็ติดต่อผ่านรัฐอยู่แล้ว แต่รู้ไหมทำไมต้องมายึดบ้านนั้น ยุ่งกับเมืองนี้ ต้องปลดปล่อยเมืองนั้น เหตุผลก็คือประเทศไหนที่ช่างถ้าผู้ปกครองประเทศเป็นหนึ่งเดียว แล้วผู้นำผู้นั้นรักชาติเหลือเกิน ประเทศอื่นไม่สามารถไปอาทรพยากรประเทศนั้น ๆ มาเป็นของตนได้เลย ถ้าประเทศไทยเรามีความเข้มแข็งเป็นหนึ่งเดียวก็เช่นกัน ไม่มีประเทศไหนนำทรัพยากรออกจากประเทศเราได้เลย เป็นที่มาของคำว่า “ไปแทรกแซงกิจการภายใน” มีบางประเทศไปออกกฎหมายจากสภาองเกรสเพื่อล้มประเทศหนึ่ง ๆ เมื่อมีกฎหมายก็เอากฎหมายไปเบิกงบประมาณได้ งบประมาณก็นำไปซื้ออาวุธหรือแทรกแซงกิจการภายในได้ และมีการทำลายวัฒนธรรมเยาวชนด้านความคิดจะ 10 ปี หรือ 20 ปี ไม่นานเกินไปที่จะยึดประเทศใดประเทศหนึ่ง การยึดประเทศในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องยึดดินแดน ยึดวัฒนธรรมเหมือนอย่างประเทศอาร์เจนตินา ในประเทศอาร์เจนตินายังมีชื่อประเทศ มีธงชาติ แต่ความเป็นชาติหมดสิ้นไป

พิธีการทำบุญสวดมนต์เผาศพ ตามคนโบราณมีความหมายอยู่ทุกอย่างเพื่อที่จะสอนให้คนอยู่ว่ามีคติธรรมสอนอะไรบ้าง เช่น การอาบน้ำศพ สมัยโบราณใช้อาบน้ำศพ อาบให้สะอาดทั้งตัว อาบเสร็จก็เปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ เปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ให้เพื่อให้รู้ว่า สมัยโบราณในประเทศอินเดีย ผ้ามีค่ามาก เมื่อเวลาจะเผาศพ พระจะไปขอผ้าที่ห่อศพ โดยทำการคึงทีละชิ้น ๆ เพื่อทำผ้าจีวรไว้ห่อหุ้มร่างกาย โดยเรียกว่าผ้าบังสุกุลจีวร เพราะเหตุที่ว่าผ้าหาได้ยากจึงต้องมาขอจากศพที่ไหน ๆ ก็จะเผาแล้ว แต่ศพที่จะเผานี้ตายมาหลายวันแล้ว ศพก็มีกลิ่นเหม็น แมลงไต่ดอม หนอนก็ขึ้นตามศพ จึงเอาใบตาลซึ่งในสมัยนี้คันตาลขึ้นในอินเดียมาก ก็เอาใบตาลมาปิดปากปิดจมูกหรือบางทีก็ใช้ปิดไล่แมลง ปัจจุบันเรียกตาลปัตร ในที่สุดก็ดึงมาทีละชิ้นจนหมดระหว่างนั้นก็สวดคำว่า “อนิจจังสังขารฯ ฯลฯ” แต่เรารู้ใหม่ในความหมายทางพระพุทธศาสนาเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อว่า ก่อนจะเผาเขาจะเอาผ้าแดงซึ่งสีส้ม ถ้าเป็นเมรุลอยกลางแจ้ง 3 ชั้น 5 ชั้นช่วงนั้นจะมีเสียงฉับ ๆ เป็นเสียงของการพินศพ หลังจากเผาหลอกแล้ว เผาหลอกนี้ แหกหรือผู้ร่วมพิธีจะมีมากเพื่อแสดงมุทิตาจิต เมื่อเผาหลอกเสร็จก็จะมีการเผาจริง ช่วงทำการเผาจริงนี้ จะมีเฉพาะเจ้าภาพกับผู้ที่นั่งถือฉัตร ๆ ไม่กี่คน โดยจะทำการสับศพเพื่อที่จะทำให้การเผาสะดวกขึ้น แต่ก่อนที่จะพินศพสับศพจะถอดเสื้อผ้าออกแล้วให้ลูกหลานนำออกไปซักและก็ได้เห็นธรรมะ โดยปลงอนิจจังว่า “สุดท้ายก็เอาอะไรไปไม่ได้เลยในวันที่ตาย” และวันที่เกิด “เป็นการนำธรรมะกลับบ้าน แต่ปัจจุบันก็ค่อย ๆ เลิกทำวิธีนี้ไปแล้ว เพราะเป็นการดูขาด เป็นการกระทำไม่ดี เพราะฉะนั้นหลังจากอาบน้ำมะพร้าวล้างหน้าแล้ว แล้วก็มีการเอาเสื้อผ้าออกไป จะเผาไปทำไมของดี เป็นการปลงอนิจจังว่า “เกิดมาชุดไหน ตายไปก็ชุดนั้น เอาอะไรไปไม่ได้” ตอนหลังมาประยุกต์อีก ตอนตายใส่ไปชุดหนึ่ง แล้วเอาชุดที่เหลือของผู้ตายออกมาแจกจ่ายให้ผู้ต้องการ หรือคนยากไร้ หรือถ้าเป็นราชการก็มีชุดเต็มยศ มีหมวก วางหน้าหีบศพ ก็แสดงให้เห็นว่า แม้แต่ ยศ ตำแหน่งใด ๆ ก็ไม่สามารถนำไปด้วย เมื่อตายไปแล้ว ประเพณีต่างก็ล้วนแต่มีปริศนาธรรม แม้ตายเงินในปากศพที่ใส่ไว้ตอนตาย สับศพก็เอาออกจากปาก เป็นการแสดงให้เห็นว่ามีเงินมากมายเท่าไรก็ไม่สามารถเอาไปได้ แม้แต่เงินในปากยังถูกสับศพเอาไปเลย หรือถ้าสับศพไม่ได้เอาเหรียญบาทที่ใส่ไว้ตอนตาย แต่พอเผาเสร็จก็มีการเก็บกระดูกกัน เจ้าภาพก็จะชวนลูก ๆ หลาน ๆ ไปเก็บกระดูก ระหว่างการเก็บกระดูกผู้ตาย เจอเหรียญที่นำไปตอนตายก็กลับเอาไม่ได้ ลูกหลานบางคนก็จะเอาเหรียญนั้นไปบูชา โดยคิดว่าเป็นของขลัง แต่จริง ๆ แล้วโบราณใช้เป็นการบูชาธรรมะ โดยเมื่อเกิดความโลกก็นำเหรียญนั้นมาดูแล้วก็ปลงว่า แม้ตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้เลย เกิดความโลกครั้งใดก็ดูเหรียญจากปากศพนั้น ๆ ทุกครั้ง เพื่อสอนตัวเอง แต่ปัจจุบันเรานำเอาผ้าบังสุกุลมาวางบนโลงศพแล้วให้พระมาชักผ้าบังสุกุลจากโลงศพ โดยไม่เห็นศพ ถึงยุคสมัยจะเปลี่ยนไปก็ยังนำประเพณีในอดีตมาใช้ในการพิจารณาธรรมะ เมื่อเหตุผลมีเราก็ต้องทำตามประเพณี โดยไม่ต้องให้ประชาชนทั่วไปมาถามว่าทำไมต้องอาบน้ำศพ ทำไม ๆ เช่น ทำไมต้องเอาน้ำมะพร้าวล้างหน้าศพ ก่อนเผา ก็ต้องหาคำตอบให้ได้ว่า เพราะน้ำมะพร้าวมีความบริสุทธิ์ ไม่มีอะไรมาปนเปื้อนหรือแมลงใดมาจะเข้าไปได้ เมื่อนำน้ำบริสุทธิ์มาล้างหน้าศพก็จะทำให้มีความคิดว่าเมื่อใบหน้าศพล้างด้วยน้ำบริสุทธิ์แล้วดวงวิญญาณก็จะมีความบริสุทธิ์ไปด้วย เป็นต้น

ส่วนพระเมื่อท่านมาชักบังสุกุลจากศพ ท่านกล่าวคำว่า “อนิจจา ะตะ สังขาร อุปะวะยะ ัมมิ มิโย อุปชิตวา นิรุธ ธนิตวะสะโมสุโข” ชาวบ้านที่ฟังเห็นพระสวดจบก็ยกมือไหว้ กล่าวคำว่า สาธุ แปลว่า อะไรไม่รู้ สาธุไว้ก่อน คงจะแปลว่าสวดให้ ปู่ ย่า ตา ยาย เราไปดี เราก็ก้าวด้วย ความจริงแล้ว ไม่ใช่ ไม่ได้สวดให้ศพฟังสวดให้คนที่มาเผาศพฟัง แปลว่า อนิจจา ะตะสังขาร สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงสักวันหนึ่งก็ต้องตายฉับพลัน เหมือนกับคนที่เราจะเผาเขาววันนี้พวกท่านก็เช่นกัน นี่คือความหมายของ ประเพณีที่ปฏิบัติกันมา แต่หลายคนลืมไม่ค่อยจะได้รู้ความหมายกัน หลาย ๆ อย่างก็เลิกไป แต่ถ้ายังมีเชื้อของประเพณีต่าง ๆ ก็รื้อฟื้นกันขึ้นมา ยังไม่ต้องหาสิ่งใหม่ ๆ มาทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ตรงกับอุปนิยธรรมข้อที่ 6 สมาชิกส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมที่ดีงาม เมื่อได้ข้อ 6 ข้อ 1 ข้อ 2 และข้ออื่น ๆ ก็ตาม ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

โดยปกติคนเรามากจะมีความหวังของชีวิตไว้อย่างด้วยกัน คือ

1. ลาภ
2. ยศ
3. สุข
4. สรรเสริญ

คนเรามากจะตั้งความหวังไว้ใน 4 อย่างนี้ เพื่อเป็นเป้าหมายของชีวิต แต่ความหวังของคนเรานั้น เมื่อมีความหวังแต่ก็ไม่อาจสมหวังได้ทุกประการ หรือถ้าสมหวังใน 4 อย่างนี้ เราก็อาจพบกับหลักธรรมของศาสนา คือ โลกธรรม 8

โลกธรรม 8 นั้น คือ

เมื่อมีลาภ	ก็ต้องมี	เสื่อมลาภ
เมื่อมียศ	ก็ต้องมี	เสื่อมยศ
เมื่อมีสุข	ก็ต้องมี	ทุกข์
เมื่อมีสรรเสริญ	ก็ต้องมี	นินทา

ทั้ง 4 คู่นี้ เป็นสังขารธรรมที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในโลก เปลี่ยนแปลงได้ยาก หากสมหวังก็ต้องพบกับความผิดหวัง เมื่อพบกับความผิดหวังก็เที่ยวโทษคนโน้น คนนี้ สิ่งโน้น สิ่งนี้ ทำไมไม่โทษ เพราะเรามีความหวังทำให้เราพบกับความผิดหวัง

บุญ คือ ความสุขที่ไม่มีโทษ สุขแล้วสุขเลย คิดถึงทีไรสุขทุกที

. ข้าราชการเดียวมีผลถึง 14 ระดับ

ผู้รับมี 14 ประการ ผู้ให้ก่อนให้มีเจตนาอย่างไรมีผล 7 ระดับ ถ้าเราไม่รู้ตรงนี้เสียก่อน เราหาเหตุผลไม่ได้ สุดท้ายก็ฟังเพื่อน ๆ แล้วก็ไม่ไต่ถามพระ พระไม่ได้เป็นผู้ขอเรากิน เพราะทานคืออะไร มัน เป็นสิ่งที่เกิดมาต้องทำไม้นั้นไม่อยู่ในภควิภาคข้อ 3 เอาไปตั้งน้ำ ข้าราชการเดียวมีผลถึง 14 ประการ สูงสุด ถ้าเป็นไม่ได้จึงถวายทานต่อพระพุทธเจ้าจะได้ผลบุญสูงสุด นี่เป็นที่มาของประเพณีโบราณสืบเนื่องถึง

ปัจจุบัน เพราะเขาเชื่อมั่นว่า เพราะถ้าหากได้ถวายทานต่อพระพุทธเจ้าจะได้บุญอันสูงสุด ก็เลยเป็นที่ของการถวายทานนี้จะไปถึงเจมรงค์อื่น ให้มีการถวายข้าวพระพุทธก่อนที่จะถวายอาหารพระสงฆ์

ถ้าถวายอาหารแก่พระพุทธเจ้าไม่ได้ให้ถวายอาหารแก่พระปัจเจกพระพุทธเจ้า (คือพระพุทธเจ้าแต่สั่งสอนให้ผู้อื่นรู้ตามไม่ได้)

ถ้าเลือกถวายพระปัจเจกพระพุทธเจ้าไม่ได้ก็ให้ถวายทานแก่พระอรหันต์

ถ้าเลือกถวายพระอรหันต์ไม่ได้ก็ให้ถวายทานแก่ผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผล

ถ้าเลือกถวายเพื่อบรรลุมรรคผลไม่ได้ ให้ถวายทานแก่พระอนาคามี

ถ้าเลือกถวายพระอนาคามีไม่ได้ ให้ถวายทานแก่ผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผลพระอนาคามีผล

ถ้าเลือกถวายผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผลพระอนาคามีผลไม่ได้ให้ถวายทานแก่พระสกิทาคามี

ถ้าเลือกถวายพระสกิทาคามีไม่ได้ให้ถวายทานแก่ผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผลพระสกิทาคามีผล

ถ้าเลือกถวายผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผลพระสกิทาคามีผลไม่ได้ให้ถวายทานแก่พระโสดาบัน

ถ้าเลือกถวายพระโสดาบันไม่ได้ให้ถวายทานแก่ผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผลพระโสดาปัตติผล

ถ้าเลือกถวายผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุมรรคผลพระโสดาปัตติผลไม่ได้ให้ถวายทานแก่บุคคลนอกศาสนาที่ปราศจากกามราคะ

ถ้าเลือกถวายทานแก่บุคคลนอกศาสนาที่ปราศจากกามราคะไม่ได้ให้ถวายทานแก่บุคคลผู้มีศีล

ถ้าเลือกถวายทานแก่บุคคลผู้มีศีลไม่ได้ให้ทานแก่บุคคลผู้ทุศีล

ถ้าเลือกให้ทานแก่บุคคลผู้ทุศีลไม่ได้ให้ทานแก่สัตว์เดรัจฉาน

1. ถ้าทำทานด้วยข้าวหนึ่งจานแก่สัตว์เดรัจฉาน จะได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา จะมีผลต่อการทำทานได้ 500 เท่า ของข้าวจานนั้นในสวรรค์ชั้นหนึ่ง คือ ชั้นจาตุมหาราชิการับผลบุญแล้วกลับมาเกิดอีกทำบุญอาหารได้อย่างนั้น (หวังผลของทานนั้น)

2. เห็นว่าทานเป็นของดีมุ่งสะสมแต่บางคนไม่ได้ทำด้วยข้าว แต่สร้างโบสถ์ ยกข้อฟ้า หรือสะสมบุญขึ้นเรื่อย ๆ โดยเห็นว่าบุญเป็นของดี สะสมไปเรื่อย ๆ นาน ๆ จะได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นที่สอง คือ ชั้นดาวดึงส์เมื่อเสวยบุญเรียบร้อยแล้วกลับไปเกิดอีก สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เสวยบุญโดย นึกอะไรก็ได้ อย่างนั้น คือ สารพัดนึก

3. ทำทานตามบรรพบุรุษ ดायไปแล้วจะได้ไปเกิดในชั้นยามาพกาจร

4. ให้ทานนี้ เพราะถือว่าเราเป็นผู้หุงหา ดायไปแล้วเกิดในชั้นดุสิต

5. ให้ทานเพื่อมุ่งสะสมทานเหมือนฤาษีในอดีต ข้าวจานเดียวหรือสิ่งของเหมือนกัน แต่เจตนาต่างกัน จะมีการรับผลบุญต่างกัน

ทำทานโดยการสะสมทานบารมีไปเรื่อย ๆ และหวังผลเพื่อพระนิพพานในอนาคตดાયไป แล้วจะไปเกิดในสวรรค์ชั้นนิมานรดี เมื่อรับผลบุญแล้วจึงกลับมาเกิดอีก

6. ทำทานด้วยจิตเลื่อมใส ดायไปแล้วไปเกิดในสวรรค์ชั้นปรนิมิตตวสดี ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นสูงสุดของสวรรค์ ดायไปแล้วกลับมาเกิดอีก

7. ให้ทำทานเพิ่มขึ้นด้วยทางจิต คือ ให้ทานแต่ละครั้งของเลื่อนชั้นจิตของข้าพเจ้าด้วยทุกครั้งที่ทำทาน และอธิฐานในการเลื่อนชั้นทางจิตตาบไปได้เกิดไปในพรหมโลกจะไม่กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก

ทานที่ว่าทำยาก ๆ ยังมีผลต่ำสุดของการทำบุญ มีบุญทาน บุญศีล บุญภาวนา เปรียบเทียบในมิติเดียวกัน บุญทานทานได้ง่ายที่สุดจึงได้ผลต่ำสุด และบุญศีลทำได้ยากกว่า

ถ้าสมาทานศีลตลอด 24 ชั่วโมง ต้องระวัง กาย วาจา แต่กาย วาจาจะระวังได้ต้องมีในบังคับ

อานิสงคฺของศีล มีความไม่ต้องทุกข์ใจเป็นอานิสงคฺ มีความไม่ต้องทุกข์ใจกายหน้า เป็นอานิสงคฺของศีล

ภาวนาเป็นการกระทำที่สูงที่สุดไม่ต้องเสียอะไร ทำได้ยากที่สุด เพราะเหตุใด ภาวนาจึงมีผลสูงสุด ทั้ง ๆ ที่นั่งอยู่เฉย ๆ ปิณณมโอาทของพระพุทธเจ้า คือ ละชั่ว ประพฤติดี ทำใจให้บริสุทธิ์

กิจกรรมเรื่องเชือก เป็นการแสดงให้เห็นว่าชีวิตของคนเรานั้น ถ้าใช้ชีวิตไม่ระวังอาจจะไม่ถึงจุดหมายที่เราไปถึง โดยนำเชือกสมมุติเป็นเส้นทางที่จะเดินทางให้ถึงจุดหมาย โดยถ้าเราไม่แวะไปตามทางที่เราเห็นแล้วอาจจะหยุดพัก หรือหลงไปกับกระแสต่าง ๆ เราก็จะถึงจุดหมายที่เราตั้งไว้เร็วขึ้น แต่ถ้าเราแวะไปตรงนั้น ตรงนี้ เส้นทางของเชือกก็ต้องยาวขึ้น หรือการจะถึงจุดหมายก็ต้องใช้เวลา หรืออาจไปไม่ถึงก็ได้ หรือเปรียบเหมือนชีวิต คือ เทียนที่ได้จุดขึ้นมา ชีวิตของคนเราเมื่อเกิดขึ้นมา ก็เปรียบเหมือนเทียนที่ถูกจุดขึ้นก็ต้องถูกเผาไหม้ลงไปทุก ๆ วัน วันหนึ่งก็ต้องหมดลง หรือเปลวเทียนอาจถูกลมพัดดับเวลาใดก็ได้ โดยที่เราไม่รู้ ฉะนั้นเราต้องใช้ชีวิต โดยให้ปะมาท หรือเปรียบเหมือนการทำงานของเครื่องขายของเรา ซึ่งตั้งเป้าไว้ ถ้าเราท้อ หรือหลงไปกับกระแสใด ๆ ก็ตามที่มากระทบ อาจจะมีลาภ ยศ สรรเสริญ นินทา ถ้าคนที่เป่านกหวีดหรืออาสาสมัครเข้ามา พอทำนานเข้าก็ไปติดกับสิ่งต่าง ๆ ก็ไปไม่ถึงจุดหมายที่ตั้งใจเข้ามาทำตั้งแต่แรก

นี่ก็ใกล้เข้าถึงวาระดิถีขึ้นปีใหม่ วาระเก่าก็ผ่านไป ความจริงในวาระดิถีใหม่ตั้งใจไว้ปีนี้จะทำอะไร พอไปถึงครึ่งปี ความตั้งใจก็จะแผ่วลง ๆ ๆ ไปเรื่อย ๆ ในวาระเก่าผ่านไปวาระใหม่ต้องดิถีขึ้น ที่เป็นเหตุผลว่ามีวาระดิถีขึ้นปีใหม่ แต่คนไม่เข้าใจเขาให้ส่งท้ายปีเก่า ปีใหม่ส่งท้ายปีเก่าเหมือนกันฉลองกันเต็มที่ วันขึ้นปีใหม่ตั้งใจให้ไปทำบุญกัน กับลูกขึ้นปีใหม่ ต้นนอนสายทำให้ทำบุญดึกบาตรตอนเช้าไม่ทัน

การประชุมปรึกษาอย่างชาวบ้าน ไม่ต้องมีการจดบันทึก หรือวาระการประชุมเป็นการพูดคุยกัน แต่ถ้ามเป็นการประชุมอย่างเป็นทางการ หรือการประชุมใหญ่ ๆ จะมีวาระการประชุม เป็นวาระ ๆ ไป วาระที่ 1 ผ่านไป วาระที่ 2 ผ่านไป ทุกวาระจัดการประชุมด้วย วาระที่ผ่านไปแล้วไม่นำเอามาพูดกัน และวาระดิถีขึ้นปีใหม่ก็เหมือนกับการพูดเรื่องใหม่ ทำใหม่ คิดใหม่ ปีใหม่มีมายาวนาน ถ้าคิดจะไหว้พ่อแม่ที่ตมต้องเชิญพ่อแม่มานั่งแล้วกราบแบบพระแล้วเดินเวียนขวา 3 รอบ ซึ่งถือว่าการเคารพที่สูงที่สุด แล้วก็เอาเครื่องบูชามากราบพ่อแม่ เพื่อเป็นการแสดงว่าเครื่องบูชานี้น้อยกว่าความตั้งใจที่ข้าพเจ้ามีต่อท่าน

ทำไมต้องเวียนเทียน การเวียนเทียนนี้เป็นประเพณีไม่ใช้พิธี ซึ่งเรียกว่าประเพณีวิสาขบูชา ประเพณีมาฆบูชา ประเพณีอาสาฬหบูชา ของทางศาสนา ซึ่งแต่เดิมใช้ดอกไม้ ของหอมไปบูชาพระพุทธ แต่ทั้ง 3 วันนี้เป็นวันสำคัญทางศาสนา เพื่อที่จะทำให้รู้ว่าประชาชนเคารพกันนับถือ ในวันสำคัญทางศาสนาและเพื่อ

ความเคารพบูชาสูงสุด เราก็นำเครื่องหอม ดอกไม้ รูปเทียน และทำการประทักษิณาเวียนขวา 3 รอบเป็นการเคารพบูชาสูงสุด และให้ความสำคัญมากกว่าวันพระเดิม ๆ ที่เคยปฏิบัติมา

วันสำคัญทางศาสนา พุทธศาสนิกชนออกไปเคารพบูชา แต่ไปไม่ได้ก็ออกไปทำบุญ แต่คิดราชการติดเรียนหนังสือ เพราะฉะนั้นทางราชการเห็นว่าอยากไปทำบุญกัน ก็จัดให้มีการหยุดราชการกันในวันนั้นอีก 1 วัน แต่ถ้าตรงกับวันเสาร์ – อาทิตย์ก็ให้หยุดชดเชยเพิ่มขึ้นอีก 1 วัน แต่เป็นแค่การหยุดยาวเพิ่มขึ้นเท่านั้นเอง วันปิยมหาราชก็เหมือนกัน พระองค์ท่านมีพระคุณต่อชาติบ้านเมืองมาก เรามีความจงรักภักดีต่อพระองค์ท่าน อยากไปเคารพสักการะรูปของพระองค์ท่าน ทุกวันนี้ประชาชน และหน่วยงานราชการก็ไปสักการะบูชา วางพวงหรีดกันทุก ๆ ปี

ปาฏิหาริณิกภาพ คือ ทานที่ให้เฉพาะเจาะจงบุคคล เพราะการให้ทานเฉพาะว่าให้แก่พระรูปใด ให้ใครคนใดคนหนึ่ง หรือการถวายสังฆทาน ถ้าไม่ครบองค์ประกอบก็ไม่ใช้การถวายสังฆทาน ซึ่งมี

1. หมูสงฆ์
2. เครื่องปัจจัยไทยธรรม
3. พระพุทธเจ้าเป็นประธาน

ทุกคนมีความเชื่อจากการที่มีมาในคำสอนทางศาสนาให้ทำดีมาก ครบถึง 1,000 ครั้ง 2,000 ครั้ง 3,000 ครั้ง ถ้าเป็นนายอำเภอทำครั้งเดียวได้ 3,000 ครั้งเลย เพราะว่าทำครั้งเดียวมีผลต่อคน 3,000 คน ในอำเภอของท่าน ก็อยากให้เขาฟังและเห็นว่าการทำงานช่วยทำครั้งเดียวอาจได้ทำเหมือน 3,000 ครั้งเหมือนกัน ก็ได้เท่ากับบาป 1,000 ครั้ง ถ้าเราคิดอย่างนี้ก็เท่ากับทำบุญกรรม บุญกรรม คือ กรรมหรือการกระทำแล้วส่งผลให้ได้ผลกรรมหนัก ซึ่งอาจเป็นกรรมดีหรือชั่วก็ได้

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “เมื่อฝูงโคว่ายข้ามน้ำ ถ้านายฝูงโคพาไปได้ ฝูงโคก็จะปกปอดภัยด้วย แต่ตรงข้ามถ้านายฝูงโคพาไปไม่ได้ ฝูงโคก็ไม่ผลอดภัยด้วย” เปรียบเหมือนเป็นผู้นำชุมชนที่ไม่ดี ไม่มีความสามารถก็จะนำชุมชนไปไม่ได้ การนำประชาชนต้องดูแลเด็ก คนแก่ สตรี และต้องดูแลให้มีความสำคัญต่อทุก ๆ คน ในชุมชน ซึ่งบางคนก็อาจต้องการความช่วยเหลือ ผู้นำชุมชนจะต้องรู้จักหิริโอตตปละ มีความละอายต่อบาป ต้องรู้จักการแสวงหาความสุขของชุมชน ท้องถิ่นจะเป็นความสุข เพราะ ผู้นำประเพณีธรรม ประเทศชาติจะเป็นสุข เพราะ ผู้นำชาติประเพณีธรรม และประเทศชาติจะดำรงคงอยู่ได้ เพราะ รู้จักสามัคคี

ในอดีตเมื่อประมาณ 100 ปี ชาติตะวันตกเคยทำการตกลงว่า จะแบ่งประเทศไทย ตั้งแต่ เชียงของ เรื่อยมาจนถึงเพชรบูรณ์จรดลำน้ำประแสร์จังหวัดระยอง ทางขวาประเทศไทยทั้งหมดฝรั่งเศสจะยึดเอาทางด้านซ้ายตั้งแต่แม่ฮ่องสอนจนถึงจังหวัดกาญจนบุรี อังกฤษจะเอาไปรวมกับพม่า โดยให้กงสุลอินเดียมาปกครอง ด้านล่างตั้งแต่อำเภอบางสะพานจังหวัดประจวบจนถึงภาคใต้ของไทยจะไปรวมกับมาเลเซียจะอยู่ใต้การปกครองของอังกฤษ ถ้าเป็นไปตามแผน ประเทศไทยจะเหลืออยู่เพียงนิดเดียว แต่ราชการที่ 5 ทรงมีพระปรีชาสามารถมาก พระองค์ทรงครองราชย์นาน 42 ปี แต่มีพระชนมายุเพียง 57 พรรษา ในสมัยของพระองค์ท่านทรงใช้ความสามารถในการรักษาดินแดนส่วนใหญ่ของประเทศชาติไว้ได้ เสียไปมากกว่าดินแดนที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้อีก แต่ก็รักษาไว้มากกว่าส่วนที่ชาติตะวันตกวางแผนไว้ ในขณะที่เรามีแต่ ช้าง

ม้า คาบ มีปืนแต่เพียงเล็กน้อย แต่ชาติตะวันตกมีกองเรือ อาวุธทันสมัย แต่พระองค์ท่านทรงมีความสามารถในการรักษาดินแดนไว้มาขนาดนี้ พระองค์ท่านทรงมีพระชนมายุสั้นขนาดนี้ เพราะพระองค์ทรงโหม่นส หลังน้ำตาในการเสียดินแดนครั้งแล้วครั้งเล่า และทรงตรากตรำ พระวรกายในการเดินทางไปยังยุโรป คือ รัสเซีย เพื่อเป็นการถ่วงดุลอำนาจของฝรั่งเศสและอังกฤษ ดังมีพระราชหัตถ์เลขไว้ว่า “ฉันรู้ตัวของฉันดีว่า ถ้าความเป็นเอกราชของกรุงสยามได้สูญสิ้นลงไม่ว่าเมื่อใดชีวิตของฉันก็คงสูญสิ้นไปเมื่อนั้น” ลงชื่อสยามมินทร์

การเสียดินแดนในสมัยรัตนโกสินทร์

ครั้งที่ 1 เกาะหมากให้อังกฤษ สมัยราชการที่ 1

ครั้งที่ 2 ทวาย มะริด ตะนาวศรีให้พม่า สมัยราชการที่ 1

ครั้งที่ 3 บ้านทาสมาศ สามเหลี่ยมปากนกแก้ว ชะง่อน ให้ฝรั่งเศส สมัยราชการที่ 2

ครั้งที่ 4 แสหนวี เมืองคง เชียงกง ให้พม่า สมัยราชการที่ 3

ครั้งที่ 5 รัฐเปรัก ให้อังกฤษ สมัยราชการที่ 3

ครั้งที่ 6 เกาะลังกา ให้จีน สมัยราชการที่ 4

ครั้งที่ 7 เขมรส่วนนอก และเกาะอีก 6 เกาะ ให้กับฝรั่งเศส สมัยราชการที่ 4

ครั้งที่ 8 สิบสิงจุไท ให้ฝรั่งเศส สมัยราชการที่ 5

ครั้งที่ 9 ผังซ้ายของแม่น้ำสาละวิน ให้อังกฤษ สมัยราชการที่ 5

ครั้งที่ 10 ประเทศลาวฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้ฝรั่งเศส สมัยราชการที่ 5

ครั้งที่ 11 ผังขวาแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศส สมัยราชการที่ 5

ครั้งที่ 12 เขมรส่วนใน เขมรราชู พระตะบอง ศรีโสภณให้ฝรั่งเศส สมัยราชการที่ 5

ครั้งที่ 13 กลันตัน ตรังตานู ไทรบุรี ปะลิส ให้อังกฤษ สมัยราชการที่ 5

ครั้งที่ 14 เขาพระวิหารให้กับพม่า สมัยราชการที่ 9

นี่คือ ดินแดนที่เราเสียไป ซึ่งปัจจุบัน เราต้องร่วมกันรักษาดินแดนของไทยไว้ เพราะในปัจจุบันจะมีการบิดเบือนในรูปแบบอื่นก็ตาม การแก้ไขปัญหามาในทางสันติวิธีอาจแก้ไขปัญหามาของชาติได้ก็จริง มวลชนทุกหมู่เหล่าและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องรวมกันเป็นหนึ่งให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และร่วมสร้างพลังแผ่นดินภายใต้พุทธศาสน์รักสามัคคี เพื่อถวายเป็นเครื่องราชสักการะแด่สถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นสถาบันสูงสุดที่ปวงชนชาวไทยรักและเทิดทูนตลอดกาล และปัจจุบันเรากำลังทำสงครามเศรษฐกิจ สงครามยาเสพติด สงครามวัฒนธรรม เหตุที่เราต้องช่วยชาติเป็นเครื่องมือในการทำดีที่สุด ไปพูดเรื่องชาติไม่มีใครค้าน และทำงานเพื่อชาติเราจะได้ผลตอบแทนเป็นคุณกรรม กรรมดียิ่งใหญ่ กรรมหนัก กรรมที่ได้ผลมาก ๆ

มีอะไรที่เป็นการเสื่อมเสียขององค์กรเอกชน

1. ความไม่ไว้วางใจกัน

2. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนร่วม

3. สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือ
4. ขาดความโปร่งใส
5. ขาดความเคารพกัน ไม่เคารพกัน
6. ระบบการจัดการไม่ดี
7. ไม่มีการวางแผนการทำงาน
8. ขาดเป้าหมายที่ชัดเจน
9. ขาดความร่วมมือจากชุมชน คนอื่น ๆ
10. ขาดการติดตาม
11. ขาดความต่อเนื่อง
12. ขาดบุคลากรที่มีความรู้

เรื่องที่เรามาสามารถแก้ปัญหาตนเองในเครือข่ายหรือองค์กรได้มีดังนี้

1. เรื่องไม่ไว้วางใจกัน
2. ขาดการติดตามงาน
3. ขาดความโปร่งใส
4. ขาดความร่วมมือกับภายนอก
5. โลก , ประโยชน์ของส่วนรวม
6. ขาดความร่วมมือของสมาชิก
7. ขาดความเคารพซึ่งกันและกัน
8. ขาดบุคลากรที่มีความรู้
9. ขาดเป้าหมายที่ชัดเจน
10. ไม่มีการวางแผนทำงานของข่าย
11. ระบบจัดการไม่ดี

นี่คือความเสื่อมขององค์กรเอกชนทั่วไปในการขาดข้อต่าง ๆ แล้วข่ายของเราได้ขาดข้อไหนบ้าง ถ้าเรารู้ว่ามีแล้ว เราจะได้จัดการให้หายไปเพื่อให้ข่ายของเราอยู่ ถ้าขาดข้อใดให้จัดการ และเผื่อระวังอย่าให้ข้ออื่นเกิดขึ้น การที่เราจะช่วยเหลือให้คนอื่นเข้มแข็ง เราต้องจัดการเรื่องต่าง ๆ ในข่ายของเราให้เข้มแข็งขึ้นเสียก่อน

พิธีปิดการประชุมให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนสิ่งที่ไม่ดีที่เคยทำลงในกระดาษ แล้วเอามาเผาที่หน้าพระบรมฉายาลักษณ์ และให้เขียนข้อความเดียวกันลงในสมุดเพื่อจะได้ดูว่าเราได้ถวายเป็นบุญและปัญญาตนไว้อย่างไร เพื่อจะได้เป็นข้อเตือนใจในอนาคต

สิ่งดีที่อยากจะทำ ของสมาชิกผู้เข้าร่วมอบรมในวันที่ 18 – 21 สิงหาคม 2548

-ผมถูกพ่อหลวง ตั้งใจทำแต่ความดีชั่วชีวิต

-ให้เวลากับครอบครัวและหน้าที่ ให้ก้าวเดินไปด้วยกันอย่างพอเหมาะ

- ไม่เครียด/เพื่อความสุขของส่วนรวม
- ใช้หลักความเมตตา และฟังเหตุผลของเพื่อนร่วมงาน
- ตั้งใจเรียนให้จบ
- 2 ปี กลับไปอยู่ที่บ้าน
- ทำความดีทุกอย่าง
- ไม่ฆ่าสัตว์
- พยายามรักษาตัวให้หายเพื่อจะได้กลับอยู่กับพ่อแม่
- ทำเพื่อหมู่บ้าน
- ตั้งใจทำงาน
- ขออุทิศตัวเพื่อสังคม
- ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด
- พยายามที่สร้างโอกาสให้กับชีวิตในการทำมาค้าขาย แก่ คน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ
- รักษาสถาบันครอบครัว ทำอะไรดี ๆ ให้กับครอบครัว
- พยายามที่จะสะสมบุญ
- ทำงานเพื่อส่วนรวม
- อยากรักแม่- ครอบครัวของเรา
- ทำงานเพื่อชุมชน
- มีเงินจะทำโกศวิภาค
- ทำความดีเพื่อให้คนในตำบลมีความสุข
- ทำความดีเพื่อสังคม ครอบครัว และชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ไม่เอาเปรียบคนอื่น
- ซื่อสัตย์กับคนอื่นและตัวเอง
- ทำบุญทำทานเยอะ ๆ
- ช่วยเหลือคนอื่น
- จะทำความดีตลอดชีวิต
- ผมจะทำความดีกับพ่อ แม่
- ใช้เวลาทุกนาทีอย่างมีคุณค่า
- นำพรพวงชนทั้งหลายปลูกจิตสำนึกให้เขาเหล่านั้นรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ลด ละ เลิก อบายมุข
- จะช่วยพัฒนาชุมชน
- มองคนในแง่ดี
- ทำดีทุกวัน
- จะขออาสาเป็นผู้นำที่ดี

- เป็นภรรยาที่ดีของสามี
 - ตั้งใจเรียนหนังสือให้จบโท/ถ้าเป็นไปได้อยากจบด็อกเตอร์
 - เป็นนักพัฒนาที่ดีและเป็นกัลยาณมิตรของทุกคน
 - จะเป็นคนดีของแผ่นดิน
 - ตั้งใจทำบุญ + ปฏิบัติธรรม
-

1. เกิดมาทำไม

- เกิดมาเพื่อรับรู้ปัญหาต่าง ๆ
- เพื่อศึกษาและเล่าเรียนต่อไปและได้ทำงาน
- เกิดมาเพื่อกระทำแต่สิ่งที่ดี ๆ มีประโยชน์ต่อสังคมมวลชนของชุมชน
- เพื่อทำความดี สร้างคุณประโยชน์
- เกิดมาเพื่อทำงานเลี้ยงครอบครัว
- เรียนเพื่อประกอบอาชีพ
- เกิดมาเพื่อใช้เวรกรรมและตอบแทนบุญคุณบิดามารดา
- เกิดมาเพื่อทำความดีให้แก่ตัวเอง และบุคคลต่าง ๆ ที่เกิดมาร่วมกัน
- เกิดมาเพื่อใช้กรรมดี - ไม่ดี
- ทำดีทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมและพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญต่อไป
- เกิดมาเพื่อมีสติปัญญาที่ดี
- เพื่อช่วยพัฒนาสังคมไทย
- เกิดมาเพื่อหักกระทำ ผิดการเรียน รู้ทั้งความดีและไม่ดีแล้วแต่เราจะเลือก
- เกิดมาเพื่อที่จะเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่
- ต่อไปจะทำอะไร
- การเกิดเป็นวัฏจักรของมนุษย์ที่มีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย และเกิดมาเพื่อจะรับกรรมของแต่ละคนที่ทำมา
- ศึกษาและการเรียนรู้
- เกิดมาเพื่อชดใช้กรรมที่ทำมาเมื่อชาติที่แล้ว
- เกิดมาเพื่อดำรงชีวิตอยู่ตามวัฏจักรตามกรรมกำหนด
- ชีวิตที่เหลืออยู่จากนี้ไป จะทำความดีเพื่อสืบทอดพระศาสนา จนกว่าชีวิตจะหาไม่
- เกิดมาเพราะพ่อแม่ทำให้เกิด

2. อยู่ต่อไปเพื่ออะไร

- อยู่ต่อเพื่อคิดแก้ปัญหา ไม่ว่าจะดีหรือร้ายก็ต้องหาทางแก้ไข และสู้ต่ออุปสรรคมากมาย
- อยู่เพื่อใช้ชีวิตในการทำมา
- อยู่เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด

- อยู่เพื่อที่จะทำตนเองและครอบครัวให้พ้นจากสภาพของปัญหา
- เพื่อกระทำแต่ความดีต่อชุมชน หมู่บ้าน ตำบล
- ทำความดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ครอบครัวและสังคมเป็นแบบอย่างแก่คนรุ่นต่อไป
- ทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ
- ช่วยคนที่ด้อยกว่า
- อยู่ต่อไปเพื่อทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมเท่าที่ตนเองจะทำได้
- เติบโตเต็มสังคมในส่วนที่ต้องการความช่วยเหลือจากตัวเรา และสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ในบ้านเมืองให้น่าอยู่ยิ่งขึ้น
- เพื่อทำความดี ดีเพื่อตัวเอง ดีเพื่อครอบครัว ดีเพื่อชุมชน
- กิน ทำดี แทนบุญคุณพ่อแม่ สร้างกรรมดีไว้ชาติหน้า
- จากวันนี้ถึงวันตาย เราจะขอยู่เพื่อทำความดี
- อยู่เพื่อทำในสิ่งที่อยากจะทำ ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน
- เพื่อทำงานให้แก่มวลชนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้
- อยู่ต่อไปเพื่อทำความดีให้สังคมและชุมชนมีความสุข
- จะอยู่ต่อไปเพื่อทำความดีให้มากที่สุดที่จะทำได้จนกว่าจะหมดลม
- จะสร้างกรรมดีให้ประจักษ์ และทำในสิ่งที่ถูกต้อง
- เพื่อช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาส ทำสิ่งที่ดีที่สุดในสิ่งที่เหลืออยู่
- อยู่เพื่อเลี้ยงชีวิตตัวเองและครอบครัวและเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อย โอกาสมีใจเป็นสาธารณะชน
- ทำความดี
- คุณได้รับผิชอบสิ่งที่ทำเอาไว้ และช่วยเหลือสังคมหมั่นทำดี
- เพื่อใช้ชีวิตให้มีคุณค่า ทำความดีกับตนเองและสังคม
- จะทำแต่ความดีไม่เบียดเบียนผู้อื่น จะคิดก่อนทำ และจะคิดทำแต่สิ่งดี ๆ และจะทำแต่สิ่งที่ดี ๆ
- เป็นอาสาแณเพื่อที่จะเป็นกองหนุนเพื่อท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้
- เพื่อทำงานและทำความดี
- อยู่เพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่
- อยู่เพื่อกระทำความดีเพื่อการหลุดพ้นจากกรรม
- จะมีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่อสืบทองพระพุทธศาสนาตามสติ คำสั่ง และช่วยเหลือผู้อื่นที่ยังไม่รู้จักรรรรมให้รู้จักธรรม
- อยู่เพื่อทำความดีเพื่อสังคม

“พระ” ไม่ใช่อาชีพหนึ่ง

“ผู้นำ” ไม่ใช่อาชีพหนึ่ง

“แกนอาสา” ไม่ใช่อาชีพหนึ่ง

.....

“เกียรติ” จะมีได้ก็

ต่อเมื่อมีผู้ให้ “เกียรติ”

